

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΖ'

Τρίτη 11 Φεβρουαρίου 1997

Αθήνα, σήμερα, στις 11 Φεβρουαρίου 1997, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.20', συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή, σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Β' Αντιπροέδρου κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνεται προς το Σώμα από το Βουλευτή Αχαΐας κ. Νικόλαο Νικολόπουλο τ' ακόλουθα:

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την υλοποίηση του σχεδίου για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Μεταπτυχιακών Σπουδών στον Άγιο Νικόλαο Κρήτης.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ με αναφορά του ζητεί την άμεση λήψη μέτρων για τη βελτίωση της αστυνόμευσης του Νομού Ηρακλείου Κρήτης.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι των Έξω Μουλιανών Λασιθίου ζητούν την καταβολή του επιδόματος Χανσενικών.

4) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πολιτικοί Συνταξιούχοι Δημοσίου (Εκπαιδευτικοί), κάτοικοι Πτολεμαΐδας Νομού Κοζάνης ζητούν την αναδρομική καταβολή του επιδόματος των 18.000 των δημοσίων υπαλλήλων.

5) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών και Αθλητικών Σωματείων ζητεί να μην καταργηθεί το 2% από τα έσοδα του ΠΡΟΠΟ ως οικονομική ενίσχυσή του.

6) Οι Βουλευτές κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υγειονομικών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. διαμαρτύρεται για το υπέρογκο έλλειμμα, που εμφανίζει ο προϋπολογισμός του Ι.Κ.Α. για το έτος 1997.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών ζητεί να μη φορολογηθεί το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής με φορολογικό συντελεστή 15%.

8) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Δικαστικών

Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΔΥΕ) ζητεί νέες μισθολογικές ρυθμίσεις για τον κλάδο.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης διαμαρτύρεται για τη μείωση των κονδυλίων του ελληνικού αθλητισμού.

10) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος "Φίλοι Οινουσσών" Χίου ζητεί τη διευθέτηση της προμήθειας τράνζιτο καυσίμων για το σκάφος Ε/Γ-Ο/Γ ΟΙΝΟΥΣΣΑΙ II.

11) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών και Αθλητικών Σωματείων ζητεί τη συνέχιση της καταβολής του 2% από τον ΟΠΑΠ στο ΣΕΓΑΣ.

12) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανανεωτική Κίνηση Αθλημάτων ΣΕΓΑΣ "Α.Κ.Α.Σ." ζητεί τη συνέχιση της οικονομικής ενίσχυσης του ΣΕΓΑΣ με το 2% των εσόδων του ΠΡΟΠΟ.

13) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αθλητικός Σύλλογος Διαγόρας Πολύδροσου Φωκίδας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κάλυψη των λειτουργικών του εξόδων.

14) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών καταγγέλλει την παράνομη ομαδική απόλυση των 20 ιατρών του Ο.Σ.Ε..

15) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δωδεκανησιακός Σύλλογος Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την καταβολή του επιδόματος παραπληγίας στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

16) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πτυχιούχων Εφαρμοσμένης Λογιστικής Επιστήμης ΤΤΕ διαμαρτύρεται για το σχέδιο νόμου, που αφορά στην άσκηση του επαγγέλματος των μελών του.

17) Οι Βουλευτές κ.κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ, ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Περιοδικού Τύπου ζητεί τη μη κατάργηση του ειδικού ταχυδρομικού τιμολογίου που ισχύει στην ταχυδρόμηση των εφημερίδων και των περιοδικών καθώς και τη μη κατάργηση

της έκπτωσης στα τηλεφωνικά τέλη.

18)Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τριπύλης Νομού Μεσσηνίας ζητεί τη συνένωση των Κοινοτήτων της ορεινής Τριφυλίας του Νομού Μεσσηνίας σε Δήμο.

19)Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας ζητεί την καταβολή του ειδικού διαχειριστικού επιδόματος στα μέλη του βάσει του ν. 393/69.

20)Οι Βουλευτές κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ, ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αγίου Φλώρου του Νομού Μεσσηνίας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τη βροχόπτωση στις 18/12/1996 στην περιοχή της.

21)Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Μεσσήνης ζητεί την άμεση επίλυση των οικονομικών προβλημάτων των αγροτών της Μεσσηνίας.

22)Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ειδικό Μικτό Συνεργείο Ελέγχου Επιχ/σεων Ελαιολάδου ζητεί την τήρηση των διαδικασιών που προβλέπει ο νόμος για την επιβολή κυρώσεων στην ελεγχόμενη επιχείρηση ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚ. ΤΟΥ ΙΩΑΚ. στο 25ο χιλ. Αθηνών - Κορίνθου.

23)Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες ο Οδοντιατρικός Σύλλογος Αρκαδίας ΝΠΔΔ υποβάλλει προτάσεις σχετικά με τα νέα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την επαγγελματική αποκατάσταση των μελών του.

24)Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υγειονομικών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. διαμαρτύρεται για το έλλειμμα που εμφανίζει ο προϋπολογισμός του Ι.Κ.Α. 1997.

25)Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία διοικητικοί υπάλληλοι με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στην OLYMPIC CATERING S.A. διαμαρτύρονται για τις απολύσεις τους.

26)Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Αστική Οικοπεδοποιητική Εταιρεία "Ο Μέγας Αλέξανδρος" ζητεί τη διευθέτηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της στρεμματικής έκτασης των 2700 στρεμμάτων στην περιοχή Πόρων - Πιερίας.

27)Ο Βουλευτής Αθήνας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Βαρέως Αναπήρων Πολέμου 1940-41 ζητεί την αναπροσαρμογή των συντάξεων των μελών του.

28)Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Θεσπίων Βοιωτίας ζητεί την επάνδρωση του Αστυνομικού του Σταθμού.

29)Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεγάλου Χωριού Τήλου Δωδεκανήσου ζητεί την κατ' εξαίρεση πρόσληψη προσωπικού στο μονοθέσιο ταχυδρομικό γραφείο Τήλου.

30)Η Βουλευτής Μαγνησίας κα ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βελεστίου Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αναδημιουργία του Ιερού Άλσους Βελεστίου.

31)Η Βουλευτής Μαγνησίας κα ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διευθυντής Μελετών Αθλητικών

Έργων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού προτείνει την κατασκευή δύο πεδίων βολής στο Κοινοτικό Σκοπευτήριο Ριζόμυλου Μαγνησίας.

32)Η Βουλευτής Μαγνησίας κα ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας ζητεί την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στην περιοχή από την πρόσφατη κακοκαιρία και τις πλημμύρες.

33)Η Βουλευτής Μαγνησίας κα ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Αλμυρού Μαγνησίας ζητεί τη μεταφορά των ενσήμων από το Ι.Κ.Α. στον ΟΓΑ.

34)Η Βουλευτής Μαγνησίας κα ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βελεστίου προτείνει την ανάπτυξη της Χάρτας του Ρήγα και τη διανομή της σε σχολεία της χώρας καθώς και του εξωτερικού.

35)Ο Βουλευτής Φθιώπιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Λευκάδας Φθιώπιδας ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή του οδικού δικτύου Σπερχειάδας - Λευκάδας - Γαρδίκι - Γραμμένης Οξυάς.

36)Ο Βουλευτής Φθιώπιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων Αγροφυλακής Νομού Φθιώπιδας διαμαρτύρεται διότι με το υπό κατάρτιση νέο μισθολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων δεν τους παρέχει την δυνατότητα της εξέλιξης των μισθολογικών κλιμακίων.

37)Οι Βουλευτές κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας Τμήμα Ανατολικής Στερεάς ζητεί τη χρηματοδότηση για την άμεση κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων στο Σπερχείο ποταμό του Νομού Φθιώπιδας.

38)Ο Βουλευτής Φθιώπιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αλιάρτου του Νομού Βοιωτίας ζητεί για εγγραφή υποθήκης υπέρ της ΑΤΕ άλλα κληροτεμάχια.

39)Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βελεστίου του Νομού Μαγνησίας ζητεί την ανάπτυξη και διανομή της Χάρτας του Ρήγα Φεραίου στα σχολεία της Χώρας.

40)Οι Βουλευτές κ.κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Χαλκίδας επισημαίνει την άμεση αναγκαιότητα ίδρυσης εφετείου στη Χαλκίδα Εύβοιας.

41)Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ιδιοκτητών Χωματοουργικών Μηχανημάτων και Μεταφορικών Μέσων Νομού Εύβοιας ζητεί την άμεση θέσπιση της άδειας άσκησης του επαγγέλματος του χωματοουργού.

42)Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εθνικό Γυμναστήριο Χαλκίδας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την έναρξη λειτουργίας του.

43)Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέας Αγχιάλου του Νομού Μαγνησίας ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή αποχετευτικού δικτύου στην περιοχή του.

44)Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι της περιοχής Στενιμάχου Δράμας ενίστανται στη μελετώμενη δημιουργία υπαίθριας αποθήκης σκύρων στην περιοχή τους.

45)Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του συνοικισμού Αεροδρομίου Αρκαδικού Δράμας διαμαρτύρονται για την υψηλή

τιμή εξαγοράς του Α.Κ. 14025 ανταλλαξίμου κτήματος από τη Δ.Α.Π.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο των Επίκαιρων Ερωτήσεων της Τετάρτης, 12 Φεβρουαρίου 1997, που έχει ως εξής.

Α. Επίκαιρες Ερωτήσεις Πρώτου Κύκλου

1. Η με αριθμό 668/6.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανέστη Σαατσόγλου προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την κατασκευή του Υδροηλεκτρικού Σταθμού της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.) στη θέση "Θησαυρός Νέστου", τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, την καταβολή αποζημιώσεων κ.λπ.

2. Η με αριθμό 669/6.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασιλείου Σωτηρόπουλου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να προωθήσει την κοινωνική απόσυρση για τα πορτοκάλια, τις προϋποθέσεις κ.λπ.

3. Η με αριθμό 684/10.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ευστρατίου Κόρακα προς τους Υπουργούς Υγείας και Πρόνοιας, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη λειτουργία των κρατικών Παιδικών Σταθμών, τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) κ.λπ.

4. Η με αριθμό 679/10.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη διακοπή χρηματοδότησης των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, την αναμόρφωση των οργάνων πιστοποίησης κ.λπ.

5. Η με αριθμό 671/7.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Ιωάννη

Καρακώστα προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων υλοποίησης του προγράμματος αποκατάστασης των σεισμοπλήκτων του Νομού Ηλείας.

Β. Επίκαιρες Ερωτήσεις Δεύτερου Κύκλου

1. Η με αριθμό 683/10.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Ζαμπουνίδη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να επιδοτήσει το επιτόκιο δανεισμού των Ξενοδοχειακών Επιχειρήσεων και ιδιαίτερα των παραμεθωρίων περιοχών.

2. Η με αριθμό 674/10.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την αλλαγή του τρόπου καταβολής των κοινοτικών ενισχύσεων για το ελαιόλαδο, τις θέσεις του Υπουργείου κ.λπ.

3. Η με αριθμό 685/19.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Λεωνίδα Αυδή προς τους Υπουργούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών-Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης σχετικά με τις θέσεις του Μητροπολίτη Δράμας για τον πολιτικό γάμο, τις προθέσεις της Κυβέρνησης να καταστεί υποχρεωτικός κ.λπ.

4. Η με αριθμό 680/10.2.1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ευάγγελου Αποστόλου προς τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, σχετικά με την ανάθεση διαχείρισης των προγραμμάτων και πρωτοβουλιών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στα πλαίσια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τις περιφέρειες Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος.

5. Η με αριθμό 678/10.2.1997 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κας Βασιλικής Αράπη-Καραγιάννη προς τους Υπουργούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την οικονομική επιχορήγηση της Εστίας "Ειδική Επαγγελματική Αγωγή" για την απρόσκοπτη λειτουργία της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και Ερωτήσεις Πρώτου Κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 1343/11.12.1996 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την παροχή πληροφοριών α) για τις προθέσεις της Κυβέρνησης να προχωρήσει στην επιβολή του Φ.Α.Π. και β) για τους λόγους που επιβάλλουν τη θέσπισή του.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως ακολούθως:

"Φορολογική καταλήστευση της ακίνητης ιδιοκτησίας χαρακτηρίζεται η πρόσφατη εξαγγελία της Κυβέρνησης για μελετώμενη φορολόγησή της. Είναι γεγονός ότι η πλειοψηφία των ιδιοκτητών ακινήτων δε διαθέτουν φοροδοτική ικανότητα.

Η ακίνητη ιδιοκτησία ήδη επιβαρύνεται με είκοσι και πλέον φόρους και τέλη, τόσο επί του κεφαλαίου της, όσο και επί της προσόδου της με συντελεστή που φθάνει στο 51,6% χωρίς δικαίωμα αποσβέσεων.

Παράλληλα η συνεχής αύξηση των φορολογικών τιμών των ακινήτων αυξάνει κατά γεωμετρική πρόοδο το φορολογικό βάρος στις φορολογίες κεφαλαίων (φόροι δωρεών, κληρονομιών, γονικών παροχών κ.λπ.).

Εξ άλλου η διαρκής και μη ορθολογική αύξηση των δημοτικών τελών ακόμη και σε ακίνητα τα οποία παραμένουν κλειστά, έχει φέρει τους ιδιοκτήτες ακινήτων σε πραγματική απόγνωση.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι ο Φ.Α.Π. αποδεδειγμένα αποτελεί αντιεπενδυτικό μέτρο δεδομένου ότι ποδηγετεί την αγορά ακινήτου, ακόμα και για τους Έλληνες του εξωτερικού οι οποίοι εισάγουν πολύτιμο συνάλλαγμα.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

1. Προτίθενται να προχωρήσουν στην επιβολή του Φ.Α.Π. μολονότι γνωρίζουν ότι τούτο θα δημιουργήσει αυτόματα ένα γενικότερο αντιεπενδυτικό κλίμα, δυσάρεστο και επικίνδυνο;

2. Ποιοί είναι οι λόγοι που επέβαλλαν τη θέσπιση του Φ.Α.Π., αφού είναι αβέβαιη η δημοσιονομική του απόδοση δεδομένου ότι, αντί να αυξήσει, θα μειώσει δραστικά τα έσοδα του Δημοσίου από το φόρο μεταβίβασης, του Φ.Π.Α. 18% επί των οικοδομικών εργασιών κ.λπ.".

Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, με το νόμο "περί κατάργησης των φορολογικών απαλλαγών και άλλες διατάξεις", που ψηφίστηκε πρόσφατα από τη Βουλή των Ελλήνων, επιβάλλεται από το έτος 1997 ετήσιος φόρος στη μεγάλη ακίνητη περιουσία, η οποία βρίσκεται στην Ελλάδα και ανήκει σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Η επιβολή αυτού του φόρου στοχεύει στη σύλληψη της διαφεύγουσας μέχρι σήμερα φορολογητέας ύλης, στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, στη βελτίωση της προοδευτικότητας του φορολογικού μας συστήματος, στην άμβλυνση της ανισοκατανομής του πλούτου και στην ορθολογικότερη χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων της Χώρας.

Τα αφορολόγητα όρια που προβλέπονται από το νόμο είναι εξήντα εκατομμύρια για κάθε ενήλικο άτομο και δεκαπέντε εκατομμύρια για κάθε ανήλικο παιδί. Δηλαδή, για μια τετραμελής οικογένεια το αφορολόγητο όριο είναι εκατόν πενήντα εκατομμύρια δρχ. Διευκρινίζω ότι τη φορολογική επιβάρυνση θα υποστούν μόνο εκείνα τα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, τα οποία κατέχουν τη μεγάλη ακίνητη περιουσία. Από το φόρο αυτό απαλλάσσονται τα κτίσματα των επιχειρήσεων που ιδιοχρησιμοποιούνται για την παραγωγή ή την άσκηση της εμπορικής των δραστηριότητας. Για τις επιχειρήσεις αυτές λαμβάνεται υπόψη μόνο η αξία των οικοπέδων και ακίνητα τα οποία είναι εκτός της παραγωγικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων.

Επίσης απαλλάσσεται από το φόρο η αξία των γεωργικών ή των κτηνοτροφικών εκτάσεων, τις οποίες καλλιεργεί ή εκμεταλλεύεται ο κατά κύριο επάγγελμα γεωργός ή κτηνοτρόφος.

Όσον αφορά τη δημοσιονομική απόδοση του φόρου αυτού εκτιμάται ότι θα αυξηθούν τα έσοδα του κρατικού

προϋπολογισμού κατά εικοσιπέντε δισεκατομμύρια δραχμές, χωρίς να επηρεασθούν τα έσοδα, που προέρχονται από άλλες πηγές.

Τέλος, η Πατρίδα μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι η τελευταία Χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, η οποία εφαρμόζει το φόρο της μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Όλες οι χώρες αυτές από δεκαετίες έχουν ήδη εφαρμόσει το φόρο στην ακίνητη περιουσία. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Νικολόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχαμε την ευκαιρία και στη συζήτηση επί του Προϋπολογισμού, αλλά και στο νομοσχέδιο που πριν λίγο ψηφίστηκε, να πούμε ποιες είναι οι παρενέργειες αυτής της απόφασης της Κυβέρνησης.

Δυστυχώς, αλλά πιστεύουμε ότι εμείς θα έχουμε σωστά προβλέψει και θα έχει κάνει λάθος η Κυβέρνηση. Όμως αν αυτό συμβεί στην οικοδομική δραστηριότητα, αντλαμβάνεστε πως άλλος ένας τομέας που πολλές φορές έχει χαρακτηριστεί ως ατμομηχανή, θα έχει πληγεί και βέβαια δεν ξέρω αν με την ίδια ευκολία της ψήφισης μιας διάταξης θα μπορεί τόσο γρήγορα να ξαναμπεί μπροστά, όταν οι πολίτες σε άλλες κατευθύνσεις θα έχουν καταφύγει, επένδυσης των κεφαλαίων τους.

Όμως εκείνο που είναι απολύτως σίγουρο και φαίνεται κιόλας από τις πρώτες μέρες της ψήφισης, είναι ότι οι καινούριοι σύλλογοι ιδιοκτητών ακίνητης περιουσίας δημιουργούνται - στην περιοχή μου τρεις τον αριθμό έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα- οι συναντήσεις και οι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας εξακολουθούν να υπάρχουν, το βέβαιο είναι ότι οι εφημερίδες μάλλον θα πουλήσαν περισσότερα κυριακάτικα φύλλα τους, αφού όλο το Σαββατοκύριακο διαφήμιζαν με ποιο τρόπο ο πολίτης θα συμπληρώσει τη φορολογική του δήλωση φέτος. Είναι ένας κυκεώνας, πολλοί λένε ότι θα χρειαστεί όχι μόνο λογιστής ο απλός πολίτης, αλλά και συμβολαιογράφος. Εκείνο που δε μάθαμε και ήθελα πολύ να πληροφορηθώ από τον κύριο Υπουργό, είναι εάν το συγκεκριμένο Υπουργείο Οικονομικών, με τις δεδομένες αντικειμενικές του αδυναμίες, όπου δεν μπορεί να εισπράξει το Φ.Π.Α., όπου και βεβαιωμένους φόρους πάλι αδυνατεί να εισπράξει -γιατί ο μηχανισμός, γιατί η μηχανογράφηση, γιατί πολλά πράγματα ακόμα είναι πίσω- είναι σε θέση σήμερα να εισπράξει επιτέλους έστω αυτά τα 25 δισεκατομμύρια. Και αν είναι σε θέση, πόσο θα κοστίζει αυτή η εισπράξη, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να απαντήσω ευθέως στον κύριο συνάδελφο, ότι δηλαδή δε συμμερίζομεθα την απόψή του πώς θα υπάρξει αρνητική επίπτωση στην οικοδομική δραστηριότητα από την επιβολή του φόρου αυτού. Σας είπα και πριν ότι σε όλη την Ευρώπη και στις χώρες του ΟΟΣΑ, εφαρμόζεται από δεκαετίες ο φόρος μεγάλος ακίνητης περιουσίας (Φ. Μ.Α.Π.) χωρίς να υπάρξουν αρνητικές επιπτώσεις στην οικοδομή. Συμφωνώ, όμως, μαζί σας, ότι επιπλέον εφαρμόζεται για πρώτη φορά ο φόρος αυτός στην Ελλάδα, για τον πρώτο χρόνο λειτουργίας θα υπάρξει ένα υψηλό διοικητικό και λειτουργικό κόστος, το οποίο τώρα εκτιμάται στο Υπουργείο Οικονομικών. Δεν μπορώ να σας αναφέρω το ακριβές του ύψος, αλλά οι αντικειμενικές αδυναμίες του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίως στον τομέα της μηχανοργάνωσης (λογισμικός εξοπλισμός), θα μας επιβάλει να αγοράσουμε λογισμικό από ιδιωτικές επιχειρήσεις, και να πληρώσουμε την εταιρεία για την επεξεργασία των δεδομένων του Ε9, που είναι περίπου 4 εκατ. έντυπα. Η αυτή εταιρεία θα αναλάβει την αποστολή των δηλώσεων στους φορολογούμενους για την πληρωμή του Φ.Μ.Α.Π.

Συμφωνώ, λοιπόν, μαζί σας, ότι θα υπάρξει ένα σημαντικό κόστος, στην πρώτη εφαρμογή το οποίο θα καταβάλει ο κρατικός Προϋπολογισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεύτερη είναι η

με αριθμό 973/27.11.1996 ερώτηση του Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολάου Γκατζή προς τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποπεράτωση της Β' φάσης του έργου της κατασκευής του νέου κτιρίου του νοσοκομείου Βόλου.

Η ερώτηση του κυρίου Βουλευτού έχει ως ακολούθως:

"Η αναγκαιότητα και η σκοπιμότητα ολοκλήρωσης της επέκτασης του νοσοκομείου Βόλου θεωρούμε, ότι είναι γνωστά και δε χρειάζεται να τα επαναλάβουμε.

Σε ενημερωτικό της σημείωμα, σχετικά με το συνολικό επανέλεγχο της υφιστάμενης εγκατεστημένης μελέτης της επέκτασης του νοσοκομείου Βόλου, η ΔΕΠΑΝΟΜ εκτιμά ότι για τη Β' φάση ολοκλήρωσης της κατασκευής του νέου κτιρίου της προσθήκης, σε ό,τι αφορά τις οικοδομικές εργασίες και τις ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, μή συμπεριλαμβανομένου του σκελετού από οπλισμένο σκυρόδεμα, το οποίο θεωρείται τελειωμένο, το κατ' εκτίμηση κόστος ανέρχεται στο ποσό των 4.449.400.000 δραχμών.

Ο Πρωθυπουργός, στην προεκλογική του συγκέντρωση στο Βόλο (18.9.1996), αναφερόμενος στον εκσυγχρονισμό του νοσοκομείου, είπε πως διατίθενται πεντακόσια εκατομμύρια δραχμές κατ' έτος και πρόσθεσε: "Πρέπει ωστόσο να προχωρήσουμε στην ολοκλήρωση της ημιτελούς επέκτασής του. Για το σκοπό αυτό δεσμεύουμε σε πρώτη φάση, ένα δισεκατομμύριο δραχμές, έτσι ώστε να συνεχιστούν οι εργασίες, ενώ εξετάζουμε τη δυνατότητα πρόσθετης χρηματοδότησης".

Με δεδομένη τη μελέτη επανекτίμησης του έργου από τη ΔΕΠΑΝΟΜ, για το κόστος ολοκλήρωσης του κτιρίου, που θα αποσυμφωρήσει αρκετά το νοσοκομείο με την εκεί μεταφορά υπηρεσιών,

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Πώς σκοπεύει η Κυβέρνηση να υλοποιήσει την εξαγγελία του Πρωθυπουργού για την αποπεράτωση της Β' φάσης του έργου;

Εάν έχει εγγραφεί πίστωση ένα δισεκατομμύριο για τη συνέχιση του έργου και εάν το ποσό της πρόσθετης χρηματοδότησης, που ανέφερε ο Πρωθυπουργός καλύπτει τον προϋπολογισμό του κόστους της Β' φάσης του έργου;

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Σκουλάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, το θέμα, που με την ερώτησή του φέρνει ο αγαπητός συνάδελφος προς συζήτηση στη Βουλή, είναι πάρα πολύ σοβαρό και απασχολεί και την πολιτική ηγεσία και τις υπηρεσίες του Υπουργείου.

Το έργο πράγματι έχει ανατεθεί στη ΔΕΠΑΝΟΜ, με τη δέσμευση της υλοποίησης της πρώτης φάσης του έργου κατασκευής φέροντος οργανισμού νέας πτέρυγας, με ημερομηνία δημοπράτησης 6.7.1992. Η εργολαβία θα παρεδίδετο στις 30.1.1997, αλλά ο εργολάβος ζήτησε παράταση και θα παραδοθεί το έργο στο τέλος Απριλίου 1997. Η απαιτούμενη δαπάνη, για την αποπεράτωση του νοσοκομείου, όπως οικοδομικές εργασίες, ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, εξοπλισμός, σύμφωνα με το ενημερωτικό σημείωμα της ΔΕΠΑΝΟΜ, προς την ηγεσία του Υπουργείου, ανέρχεται στο ποσό των δεκαπέντε δισεκατομμυρίων επτακοσίων εκατομμυρίων δραχμών.

Πρέπει να ομολογήσω, ότι μέχρι τώρα δεν υπάρχει απόφαση της πολιτικής ηγεσίας, για την παραπέρα συνέχιση του έργου, γιατί πέρα από το οικονομικό πρόβλημα υπάρχουν και άλλα προβλήματα, κυρίως της μελέτης, όπως η ΔΕΠΑΝΟΜ σημειώνει στο τελευταίο σημειώμά της, ότι "στην περίπτωση, κατά την οποία αποφασιστεί η περαιτέρω υλοποίηση της υφιστάμενης εγκατεστημένης μελέτης και με δεδομένο ότι η μελέτη αυτή ολοκληρώθηκε το 1989 και εγκρίθηκε το 1990, κρίνουμε ότι είναι εντελώς απαραίτητος ο συνολικός επανέλεγχός της έχοντας πλέον υπόψη τα σημερινά δεδομένα. Επιλεκτικά αναφέρουμε, ότι θα πρέπει να επανελεγχθεί το

κτιριολογικό πρόγραμμα, οι προδιαγραφές κατασκευής, η επάρκεια των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, οι επιμέρους μελέτες όπως η μελέτη ηχοπροστασίας και ακουστικής, οι μελέτες ξενοδοχειακού και ηλεκτρικού εξοπλισμού κ.α.

Υπ' αυτήν την έννοια, ήδη μελετούν οι υπηρεσίες μας το θέμα. Έχουμε ανοίξει μια επικοινωνία και μια αλληλογραφία, με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, γιατί η απόφαση, όπως αντιλαμβανέσθε, συνέχισης του έργου και το ποιες φάσεις θα υλοποιηθούν, είναι ένα θέμα σημαντικότερο, που αυτήν τη στιγμή δεν είμαι έτοιμος να σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο για δύο λεπτά να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, η αναγκαιότητα του νοσοκομείου είναι γνωστή για την περιοχή μας. Είναι ένα νοσοκομείο, που περιθάλπεται και δίνει σε όλες τις βαθμίδες θεραπεία, όχι μόνο στη περιοχή Μαγνησίας, αλλά και σε μεγάλο τμήμα της Θεσσαλίας.

Επομένως, αυτό είναι κατανοητό, το γνωρίζετε και σεις και δεν το ζητάμε. Εκείνο όμως που έχει μεγάλη σημασία, είναι ότι το έργο, ενώ άρχισε το 1992, με πεντακόσια εκατομμύρια κατ' έτος, έχει σταματήσει. Το 1996 δε δόθηκε καμιά πίστωση.

Ο Πρωθυπουργός προεκλογικά εξήγγειλε, ότι θα δώσει, για να προχωρήσει ο εκσυγχρονισμός και να καλύψει τις πραγματικές ανάγκες, όπως τόνισε στη συγκέντρωση του Βόλου, ένα δισεκατομμύριο, από το νέο Προϋπολογισμό.

Θα εξετάσει τις δυνατότητες παραπέρα χρηματοδότησης, ούτως ώστε η Β' φάση όπως λέει η ΔΕΠΑΝΟΜ, με την εγκατάσταση του μηχανολογικού και ηλεκτρολογικού εξοπλισμού, θα μπορέσει το κτίριο αυτό να δοθεί στην υπηρεσία του νοσοκομείου, ούτως ώστε να μεταφερθούν εκεί οι διάφορες υπηρεσίες που σήμερα δεν μπορούν να λειτουργήσουν μέσα στο υπάρχον νοσοκομείο.

Το δεύτερο είναι ότι μας λέτε σήμερα για νέες μελέτες. Η ΔΕΠΑΝΟΜ αναφέρεται φυσικά και για το παλιό κτίριο, ότι θα πρέπει να αποξηλωθεί, ώστε να μείνει ο σκελετός και εκεί να γίνουν οι μελέτες αυτές, για να μπορέσει να ολοκληρωθεί και η υπάρχουσα παλαιά πτέρυγα του νοσοκομείου.

Εμείς μιλάμε για το καινούριο. Μιλάμε για υποσχέσεις, για δεσμεύσεις. Μιλάμε γι' αυτά που είπε ο Πρωθυπουργός προεκλογικά, που σήμερα δεν τα αναφέρετε καθόλου στην ομιλία σας. Το περνάτε σαν να μη συνέβη τίποτα. Είναι μια εξαγγελία που καλύπτει πολλά προβλήματα και αν θέλετε είναι και μια εξαγγελία εξαπάτησης του Ελληνικού Λαού, για να ψηφισθεί από τη Μαγνησία. Έτσι και ψηφίστηκε. Πέρα όμως από αυτά, θέλουμε να πούμε ότι, ως προς την ιεράρχηση των έργων αυτών που γίνονται στη Μαγνησία, παρά τη θέληση των κατοίκων και των φορέων, δεν μπόρεσαν να μπουν σε εφαρμογή αυτά που πραγματικά πρότειναν οι πολίτες και οι φορείς του Βόλου. Έτσι, το νοσοκομείο βρίσκεται εκτός Β' Κοινοτικού Πλαισίου, ο περιφερειακός, η Κάρλα κ.λπ. Και ένα έργο για το οποίο λέμε ότι χρειάζονται δέκα πέντε δισεκατομμύρια και αδυνατείτε να τα βρείτε, γιατί το αρχίσατε, κύριε Υπουργέ; Το έργο πρέπει να τελειώσει. Δεν μπορεί να μείνει στη μέση. Ούτε οι ανάγκες μπορούν να καλυφθούν ούτε είστε δικαιολογημένοι, ύστερα μάλιστα από τις ρητές δεσμεύσεις μπροστά σε χιλιάδες κόσμο, που ο Πρωθυπουργός ανέλαβε, ενώπιον του λαού της Μαγνησίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά για να δευτερολογήσει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Δύο λόγια μόνο.

Αγαπητέ συνάδελφε, γνωρίζουμε τι είπε ο Πρωθυπουργός στο Βόλο. Δεν αγνοούμε αυτά που είπε, προσπαθούμε όμως, να μην επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος. Πολύ σωστά είπατε ότι ξεκίνησε το νοσοκομείο με πεντακόσια εκατομμύρια, χωρίς να έχει ενταχθεί σε κάποιο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και ιδού τα αποτελέσματα. Προσπαθούμε, σε συνεργασία με τη ΔΕΠΑΝΟΜ, με τις τεχνικές μας υπηρεσίες και όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου και σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, να βρούμε μια λύση, την οποία ελπίζω πολύ σύντομα να σας ανακοινώσουμε. Αυτήν τη στιγμή θα είναι λάθος να πω κάτι, το οποίο θα αποδειχθεί ότι είναι

εξωπραγματικό, στο Κοινοβούλιο. Πολύ σύντομα θα είμαστε σε θέση να σας δώσουμε συγκεκριμένη απάντηση, γιατί μας απασχολεί και εμάς, σαν πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και σαν Κυβέρνηση, το ίδιο με σας, που σωστά φέρατε το θέμα, γιατί πραγματικά το έχει ανάγκη η περιοχή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το θέμα είναι ένα: Τα λεφτά θα δοθούν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Τρίτη, είναι η με αριθμό 964/27-11-1996 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιου Παπαληγούρα, προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επανασύσταση της αρμοδίας επιτροπής για την εξέταση των πτυχών που αφορούν στην υποβοηθούμενη αναπαραγωγή.

Η επίκαιρη ερώτηση έχει ως εξής: "Η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, έχει αναπτυχθεί στον Τόπο μας βοηθώντας πολλά ζευγάρια τα οποία αντιμετώπιζαν προβλήματα υπογονιμότητας να αποκτήσουν απογόνους. Η εφαρμογή, όμως, των μεθόδων της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, δημιούργησε παράλληλα πολύπλοκα ψυχολογικά, κοινωνικά, νομικά, ηθικά και φιλοσοφικά ζητήματα. Η Πολιτεία αλλά και οι αρμόδιοι επιστημονικοί φορείς, οφείλουν να θεσπίσουν κανόνες, προκειμένου να ρυθμιστούν τα προβλήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή της σύγχρονης τεχνολογίας στην αναπαραγωγή του ανθρώπου. Η έλλειψη κανόνων που να ρυθμίζουν την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, οδήγησε τον περασμένο Φεβρουάριο στο τραγικό περιστατικό της πιθανής μόλυνσης γυναίκας από τον ιό του AIDS μετά από σπερματέγχυση με σπέρμα δότη. Ο θόρυβος που δημιουργήθηκε, είχε ως αποτέλεσμα την πρόσκαιρη ευαισθητοποίηση του Υπουργείου Υγείας και κυρίως του τότε Υπουργού Αναστάσιου Πεπονή και του Υφυπουργού Φραγκλίνου Παπαδέλη, οι οποίοι μερίμνησαν για τη συγκρότηση αρμόδιας επιτροπής στο Υπουργείο Υγείας, με στόχο τη θέσπιση του πλαισίου λειτουργίας όλων των μονάδων που ασχολούνται με την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή. Η Επιτροπή συγκροτήθηκε τον περασμένο Ιούνιο και τα επτά μέλη της πληροφορήθηκαν πως οι εργασίες της επιτροπής όφειλαν να ολοκληρωθούν σε τρεις μήνες. Μεσολάβησαν οι θερινές διακοπές και οι εκλογές και η επιτροπή δε συνεδρίασε ποτέ, ενώ παρήλθε και ο χρόνος της προβλεπόμενης από τη σχετική υπουργική απόφαση ζωής της.

Ερωτάται, λοιπόν, σχετικά ο αρμόδιος Υπουργός, αν προτίθεται να επανασυστήσει την επιτροπή, προκειμένου επιτέλους να εξεταστούν όλες οι πτυχές που αφορούν στην υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και να υποβληθούν προτάσεις για τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου νομοθετικού πλαισίου που θα καλύπτει τις νομικές, ηθικές, δεοντολογικές και ψυχολογικές πλευρές. Σε αντίθετη περίπτωση, θα προκύψουν και νέα τραγικά περιστατικά μια και τα ενδιαφερόμενα ζευγάρια, δεν κατοχυρώνονται από απειλητικές αυθαιρεσίες".

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Εμ. Σκουλάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, το θέμα το οποίο φέρνει προς συζήτηση στη Βουλή με την ερώτησή του ο αγαπητός συνάδελφος είναι πάρα πολύ λεπτό, είναι πάρα πολύ σοβαρό και απασχόλησε και απασχολεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και τις υπηρεσίες για αρκετό χρονικό διάστημα.

Πάντως, πρέπει να δηλώσω ότι όλες οι χώρες της Ευρώπης αντιμετωπίζουν πρόβλημα. Το συμβούλιο Υπουργών Υγείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ουδέποτε υιοθέτησε οδηγία για την ενιαία αντιμετώπιση του θέματος, παρά το ότι, όπως είπα, όλες οι χώρες έχουν πρόβλημα και μόνο η Γαλλία το '95 θεσμοθέτησε κανόνες που ρυθμίζουν τα θέματα αυτά, τα οποία είναι νομικά, όπως σωστά αναφέρεται, ηθικά, δεοντολογικά, οικονομικά καθώς και ζητήματα που αφορούν τη χρήση του γενετικού υλικού, τη διαφύλαξή του, και τη διασφάλισή του από πειραματική χρήση κατά των χρηστών ηθών, τις φέρουσες μητέρες, τη χρησιμοποίηση κοκτέιλ σπέρματος και κυρίως τον τρόπο εξασφάλισης της ανωνυμίας

του δότη και πάρα πολλά άλλα. Παρά το ότι αυτά που σας είπα συμβαίνουν, τα έχουμε ελέγξει κατ' επανάληψη σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο και κάθε χώρα με επιμέρους νομοθετικές ρυθμίσεις αντιμετωπίζει τα προβλήματά της. Στην Πατρίδα μας από το 1987 έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα για τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας, για τη μη μετάδοση μολυσματικών παραγόντων και ιδιαίτερα του AIDS.

Θα σας καταθέσω την εγκύκλιο του 1986 του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας προς όλες τις υπηρεσίες, η οποία αναφέρει την υποχρεωτική εξέταση των δωτών σπέρματος, καθώς και των δωρητών οργάνων σώματος προς μεταμόσχευση. Επίσης η εγκύκλιος του 1987 προς όλες τις υπηρεσίες, η οποία από τότε εις ανύποπτο χρόνο προέβλεπε τα θέματα αυτά και λέει συγκεκριμένα "όταν το υλικό μπορεί να διατηρηθεί δια μακρό χρονικό διάστημα, ο αρνητικός για HIV δότης, θα πρέπει να επανελέγχεται μετά τρίμηνο. Μόνο αν βρεθεί και στο νέο έλεγχο αρνητικός επιτρέπεται η χορήγηση του ήδη αποθηκευμένου επί τρίμηνο υλικού. Αν πρόκειται περί τακτικού δότη σπέρματος η λήψη και ο έλεγχος πρέπει να γίνονται ανά τρίμηνο και πάντα να χορηγείται η λήψη που έγινε προ τρίμήνου". Αυτά το 1987 εις ανύποπτο χρόνο και στο κάτω κάτω να μην ξεχνάμε τι έγινε στη Γαλλία. Εμείς τα είχαμε προβλέψει το '86-'87, απόδειξη δε και το πόρισμα της επιτροπής η οποία συνεστήθη για να εξετάσει το θέμα που προέκυψε προ οκταμήνου περίπου. Το περιστατικό, που αναφέρετε στην ερώτησή σας καταλήγει, ότι από την παραπάνω διοικητική εξέταση, που διενήργησε η επιτροπή, συνάγονται τα ακόλουθα: 'Ότι δεν κατέστη δυνατή η συναγωγή ενδείξεων ευθύνες ορισμένων προσώπων για την καταγγελλόμενη μετάδοση ιού του AIDS από την καταγγέλουσα.

Έτσι έχουν τα πράγματα, αγαπητέ συνάδελφε. Νομίζω ότι η Χώρα μας είναι οχυρωμένη. Η Πατρίδα μας δεν είναι αναχρόνη. Και για να τελειώνουμε, θέμα δημόσιας υγείας δεν υπάρχει. Βεβαίως, υπάρχουν άλλα ζητήματα τα οποία η επιτροπή που συνεστήθη τότε δυστυχώς δεν μπόρεσε να τα εξετάσει και να εισηγηθεί στο Υπουργείο τι πρέπει να γίνει, βάσει του άρθρου 59 του 2071/1992. Όμως ήδη έχει συσταθεί επιτροπή στα πλαίσια του Κ.Ε.Σ.Υ. και η εντολή είναι ακριβώς αυτή: Να προχωρήσουμε πάση θυσία στην έκδοση του προεδρικού διατάγματος, το οποίο θα προσεγγίζει όλες τις δύο κολές παραμέτρους του προβλήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παπαληγούρας έχει το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η ανάπτυξη της τεχνητής γονιμοποίησης ή σωστότερα η ανάπτυξη της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, έχει βοηθήσει πια πολλά ζευγάρια, τα οποία δεν είχαν άλλως τη δυνατότητα να αποκτήσουν παιδιά, να ξεπεράσουν προβλήματα υπογονιμότητας.

Η εφαρμογή, όμως, όπως σωστά συνομολόγησε ο αγαπητός Υπουργός, αυτών των μεθόδων της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, δημιούργησε σημαντικά, πολύπλοκα ηθικά, ιατρικά, ψυχολογικά, κοινωνικά, νομικά, δεοντολογικά, φιλοσοφικά ακόμη, ζητήματα.

Η Πολιτεία και οι αρμόδιοι επιστημονικοί φορείς, οφείλουν να θεσπίσουν κανόνες, για να ρυθμιστούν τα πολλά αυτά ζητήματα τα οποία ανακύπτουν.

Φαίνεται ότι δεν ήμουν σαφής στην ερώτηση, την οποία κατέθεσα στη Βουλή, ή δεν την πρόσεξε, ως όφειλε, ο αγαπητός Υπουργός. Γιατί, από την απάντησή του, μένω με την εντύπωση ότι θεώρησε ότι το αντικείμενο της ερώτησής είναι, εάν υπάρχει θέμα δημόσιας υγείας, εάν υπάρχει δηλαδή ο απαιτούμενος έλεγχος από την απειλή του AIDS. Δεν ήταν αυτό το θέμα της ερώτησής, κύριε Υπουργέ.

Εγώ ακριβώς ισχυρίστηκα ότι, με αφορμή εκείνο το περιστατικό, που δεν συνέβη οκτώ αλλά δώδεκα μήνες νωρίτερα, ορθώς η τότε ηγεσία του Υπουργείου Υγείας ανέθεσε σε επταμελή επιτροπή επιστημόνων, υψηλού επιστημονικού κύρους, να μελετήσουν τη θέσπιση πλαισίου λειτουργίας όλων των μονάδων που ασχολούνται με την υποβοηθούμενη

αναπαραγωγή.

Και πέρασαν τόσοι μήνες. Η επιτροπή αυτή δε συνεδρίασε. 'Αρα, δεν κατέθεσε και κανένα πόρισμα.

Αλλά και δώδεκα μήνες αργότερα, δεν έχετε αισθανθεί την υποχρέωση να επανασυστήσετε μια άλλη έστω επιτροπή, με το ίδιο αντικείμενο, η οποία ακριβώς να καταλήξει στο αναγκαίο πλαίσιο λειτουργίας των μονάδων που ασχολούνται με την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Συνομολογήσατε κι εσείς ότι κάθε άλλη χώρα αντιμετωπίζει τα προβλήματά της, έστω και περιστασιακά, αλλά με κάποιους κανόνες, με κάποια πλαίσια λειτουργίας, με κάποιες συγκεκριμένες ρυθμίσεις. Και αυτό νομίζω ότι πρέπει να συμβεί, επιτέλους και στον Τόπο μας.

Είναι μεγάλα τα προβλήματα και είναι απειλητικές οι αυθαιρεσίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, εγώ νομίζω ότι καλώς προσέγγισα το θέμα από πλευράς δημόσιας υγείας. Γιατί ο αγαπητός συνάδελφος, στο μισό κείμενο της ερώτησής του, αναφέρεται στο θέμα αυτό.

Εκείνο που θέλω να διαβεβαιώσω, για άλλη μία φορά και εσάς, κύριε συνάδελφε και το Σώμα και τον Ελληνικό Λαό, είναι ότι η Ελλάδα δεν είναι ανοχύρωτη Χώρα στα θέματα αυτά, όσον αφορά τη δημόσια υγεία. Δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας.

Πράγματι, το άρθρο 59 του 2071/1992 προέβλεπε την έκδοση προεδρικού διατάγματος, το οποίο μέχρι σήμερα δεν εξεδόθη. Και δεν εξεδόθη από τους από τότε μέχρι σήμερα διατελέσαντες Υπουργούς Υγείας -και πρέπει να το ομολογήσουμε- για έναν και μόνο λόγο: Για τη μεγάλη δυσκολία του θέματος.

Αυτό το πρόβλημα αντιμετωπίζουν και οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Και σας είπα ότι μόνον η Γαλλία, μετά από αρκετά χρόνια, το 1995, προχώρησε στη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου νομικού πλαισίου, που προσεγγίζει όλες τις παραμέτρους του προβλήματος.

Σας είπα ότι έχει συσταθεί μια επιτροπή στα πλαίσια του ΚΕΣΥ, με την εντολή να προσεγγίσει το μεγάλο αυτό πρόβλημα, όχι μόνο στα θέματα της δημόσιας υγείας, που ούτως ή άλλως όπως σας είπα αντιμετωπίζονται σωστά στην Πατρίδα μας από το 1986, σε ανύποπτο χρόνο και το 1987 με την εγκύκλιο Παπαδέλη και με τα μέτρα Πεπονή, αλλά και στα άλλα θέματα, που κατά την άποψή μου, είναι πιο δύσκολα και πιο ευαίσθητα και πολύπλοκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, η τελευταία ερώτηση Δεύτερου Κύκλου με αριθμό 1092/3-12-1996 του Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη λήψη μέτρων προκειμένου: α) να αντιμετωπισθεί η παρατηρούμενη ανθελληνική επίθεση β) να δραστηριοποιηθεί το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού και γ) να αποक्रουσθεί οποιαδήποτε κατασυκοφάντηση που θα επιχειρηθεί μελλοντικά κατά του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας και της διεθνούς θέσης της Χώρας, διαγράφεται, γιατί απουσιάζει και ο ερωτών Βουλευτής και ο ερωτώμενος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι Βουλευτές εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη, ώστε για όσα από αυτά δεν υπάρχει αντίρρηση να γίνουν δεκτά χωρίς συζήτηση.

Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών."

Κρατείται για να ψηφιστεί στη συνέχεια.

Υπουργείου Οικονομικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών".

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί απόψε.

Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Σύσταση νομικού προσώπου με την επωνυμία "Εθνικό Κέντρο Χαρτών και Χαρτογραφικής Κληρονομιάς - Εθνική Χαρτοθήκη".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Γεωργίας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου

του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερίημωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή και απερίημωση, ιδιαίτερα στην Αφρική".

Το νομοσχέδιο αυτό έχει ψηφισθεί ομοφώνως στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο, αρμοδιότητας Υπουργείου Γεωργίας: "Κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερίημωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή και απερίημωση, ιδιαίτερα στην Αφρική", έγινε δεκτό ομοφώνως, σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

Κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερίημωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερίημωση, ιδιαίτερα στην Αφρική

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερίημωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερίημωση, ιδιαίτερα στην Αφρική, η οποία υπογράφηκε από την Ελλάδα στο Παρίσι στις 14 Οκτωβρίου 1994, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

2102

UNITED NATIONS CONVENTION TO COMBAT DESERTIFICATION
IN THOSE COUNTRIES EXPERIENCING SERIOUS DROUGHT AND/OR
DESERTIFICATION, PARTICULARLY IN AFRICA

The Parties to this Convention,

Affirming that human beings in affected or threatened areas are at the centre of concerns to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Reflecting the urgent concern of the international community, including States and international organizations, about the adverse impacts of desertification and drought,

Aware that arid, semi-arid and dry sub-humid areas together account for a significant proportion of the Earth's land area and are the habitat and source of livelihood for a large segment of its population,

Acknowledging that desertification and drought are problems of global dimension in that they affect all regions of the world and that joint action of the international community is needed to combat desertification and/or mitigate the effects of drought,

Noting the high concentration of developing countries, notably the least developed countries, among those experiencing serious drought and/or desertification, and the particularly tragic consequences of these phenomena in Africa,

Noting also that desertification is caused by complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors,

Considering the impact of trade and relevant aspects of international economic relations on the ability of affected countries to combat desertification adequately,

Conscious that sustainable economic growth, social development and poverty eradication are priorities of affected developing countries, particularly in Africa, and are essential to meeting sustainability objectives,

Mindful that desertification and drought affect sustainable development through their interrelationships with important social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, and those arising from migration, displacement of persons and demographic dynamics,

Appreciating the significance of the past efforts and experience of States and international organizations in combating desertification and mitigating the effects of drought, particularly in implementing the Plan of Action to Combat Desertification which was adopted at the United Nations Conference on Desertification in 1977,

Realizing that, despite efforts in the past, progress in combating desertification and mitigating the effects of drought has not met expectations and that a new and more effective approach is needed at all levels within the framework of sustainable development,

Recognizing the validity and relevance of decisions adopted at the United Nations Conference on Environment and Development, particularly of Agenda 21 and its chapter 12, which provide a basis for combating desertification,

Reaffirming in this light the commitments of developed countries as contained in paragraph 13 of chapter 33 of Agenda 21.

Recalling General Assembly resolution 47/188, particularly the priority in it prescribed for Africa, and all other relevant United Nations resolutions, decisions and programmes on desertification and drought, as well as relevant declarations by African countries and those from other regions.

Reaffirming the Rio Declaration on Environment and Development which states, in its Principle 2, that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Recognizing that national Governments play a critical role in combating desertification and mitigating the effects of drought and that progress in that respect depends on local implementation of action programmes in affected areas,

Recognizing also the importance and necessity of international cooperation and partnership in combating desertification and mitigating the effects of drought,

Recognizing further the importance of the provision to affected developing countries, particularly in Africa, of effective means, *inter alia* substantial financial resources, including new and additional funding, and access to technology, without which it will be difficult for them to implement fully their commitments under this Convention,

Expressing concern over the impact of desertification and drought on affected countries in Central Asia and the Transcaucasus,

Stressing the important role played by women in regions affected by desertification and/or drought, particularly in rural areas of developing countries, and the importance of ensuring the full participation of both men and women at all levels in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Emphasizing the special role of non-governmental organizations and other major groups in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Bearing in mind the relationship between desertification and other environmental problems of global dimension facing the international and national communities,

Bearing also in mind the contribution that combating desertification can make to achieving the objectives of the United Nations Framework Convention on Climate Change, the Convention on Biological Diversity and other related environmental conventions,

Believing that strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought will be most effective if they are based on sound systematic observation and rigorous scientific knowledge and if they are continuously re-evaluated,

Recognizing the urgent need to improve the effectiveness and coordination of international cooperation to facilitate the implementation of national plans and priorities,

Determined to take appropriate action in combating desertification and mitigating the effects of drought for the benefit of present and future generations,

Have agreed as follows:

PART I: INTRODUCTION

Article 1. Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "desertification" means land degradation in arid, semi-arid and dry sub-humid areas resulting from various factors, including climatic variations and human activities;

(b) "combating desertification" includes activities which are part of the integrated development of land in arid, semi-arid and dry sub-humid areas for sustainable development which are aimed at:

- (i) prevention and/or reduction of land degradation;
- (ii) rehabilitation of partly degraded land; and
- (iii) reclamation of desertified land;

(c) "drought" means the naturally occurring phenomenon that exists when precipitation has been significantly below normal recorded levels, causing serious hydrological imbalances that adversely affect land resource production systems;

(d) "mitigating the effects of drought" means activities related to the prediction of drought and intended to reduce the vulnerability of society and natural systems to drought as it relates to combating desertification;

(e) "land" means the terrestrial bio-productive system that comprises soil, vegetation, other biota, and the ecological and hydrological processes that operate within the system;

(f) "land degradation" means reduction or loss, in arid, semi-arid and dry sub-humid areas, of the biological or economic productivity and complexity of rainfed cropland, irrigated cropland, or range, pasture, forest and woodlands resulting from land uses or from a process or combination of processes, including processes arising from human activities and habitation patterns, such as:

- (i) soil erosion caused by wind and/or water;
- (ii) deterioration of the physical, chemical and biological or economic properties of soil; and
- (iii) long-term loss of natural vegetation;

(g) "arid, semi-arid and dry sub-humid areas" means areas, other than polar and sub-polar regions, in which the ratio of annual precipitation to potential evapotranspiration falls within the range from 0.05 to 0.65;

(h) "affected areas" means arid, semi-arid and/or dry sub-humid areas affected or threatened by desertification;

(i) "affected countries" means countries whose lands include, in whole or in part, affected areas;

(j) "regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;

(k) "developed country Parties" means developed country Parties and regional economic integration organizations constituted by developed countries.

Article 2. Objective

1. The objective of this Convention is to combat desertification and mitigate the effects of drought in countries experiencing serious drought and/or desertification, particularly in Africa, through effective action at all levels, supported by international cooperation and partnership arrangements, in the framework of an integrated approach which is consistent with Agenda 21, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas.

2. Achieving this objective will involve long-term integrated strategies that focus simultaneously, in affected areas, on improved productivity of land, and the rehabilitation, conservation and sustainable management of land and water resources, leading to improved living conditions, in particular at the community level.

Article 3. Principles

In order to achieve the objective of this Convention and to implement its provisions, the Parties shall be guided, *inter alia*, by the following:

(a) the Parties should ensure that decisions on the design and implementation of programmes to combat desertification and/or mitigate the effects of drought are taken with the participation of populations and local communities and that an enabling environment is created at higher levels to facilitate action at national and local levels;

(b) the Parties should, in a spirit of international solidarity and partnership, improve cooperation and coordination at subregional, regional and international levels, and better focus financial, human, organizational and technical resources where they are needed;

(c) the Parties should develop, in a spirit of partnership, cooperation among all levels of government, communities, non-governmental organizations and landholders to establish a better understanding of the nature and value of land and scarce water resources in affected areas and to work towards their sustainable use; and

(d) the Parties should take into full consideration the special needs and circumstances of affected developing country Parties, particularly the least developed among them.

PART II: GENERAL PROVISIONS

Article 4. General obligations

1. The Parties shall implement their obligations under this Convention, individually or jointly, either through existing or prospective bilateral and multilateral arrangements or a combination thereof, as appropriate, emphasizing the need to coordinate efforts and develop a coherent long-term strategy at all levels.

2. In pursuing the objective of this Convention, the Parties shall:

(a) adopt an integrated approach addressing the physical, biological and socio-economic aspects of the processes of desertification and drought;

(b) give due attention, within the relevant international and regional bodies, to the situation of affected developing country Parties with regard to international trade, marketing arrangements and debt with a view to establishing an enabling international economic environment conducive to the promotion of sustainable development;

(c) integrate strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(d) promote cooperation among affected country Parties in the fields of environmental protection and the conservation of land and water resources, as they relate to desertification and drought;

(e) strengthen subregional, regional and international cooperation;

(f) cooperate within relevant intergovernmental organizations;

(g) determine institutional mechanisms, if appropriate, keeping in mind the need to avoid duplication; and

(h) promote the use of existing bilateral and multilateral financial mechanisms and arrangements that mobilize and channel substantial financial resources to affected developing country Parties in combating desertification and mitigating the effects of drought.

3. Affected developing country Parties are eligible for assistance in the implementation of the Convention.

Article 5. Obligations of affected country Parties

In addition to their obligations pursuant to article 4, affected country Parties undertake to:

(a) give due priority to combating desertification and mitigating the effects of drought, and allocate adequate resources in accordance with their circumstances and capabilities;

(b) establish strategies and priorities, within the framework of sustainable development plans and/or policies, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) address the underlying causes of desertification and pay special attention to the socio-economic factors contributing to desertification processes;

(d) promote awareness and facilitate the participation of local populations, particularly women and youth, with the support of non-governmental organizations, in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought; and

(e) provide an enabling environment by strengthening, as appropriate, relevant existing legislation and, where they do not exist, enacting new laws and establishing long-term policies and action programmes.

Article 6. Obligations of developed country Parties

In addition to their general obligations pursuant to article 4, developed country Parties undertake to:

(a) actively support, as agreed, individually or jointly, the efforts of affected developing country Parties, particularly those in Africa, and the least developed countries, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) provide substantial financial resources and other forms of support to assist affected developing country Parties, particularly those in Africa, effectively to develop and implement their own long-term plans and strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) promote the mobilization of new and additional funding pursuant to article 20, paragraph 2 (b);

(d) encourage the mobilization of funding from the private sector and other non-governmental sources; and

(e) promote and facilitate access by affected country Parties, particularly affected developing country Parties, to appropriate technology, knowledge and know-how.

Article 7. Priority for Africa

In implementing this Convention, the Parties shall give priority to affected African country Parties, in the light of the particular situation prevailing in that region, while not neglecting affected developing country Parties in other regions.

Article 8. Relationship with other conventions

1. The Parties shall encourage the coordination of activities carried out under this Convention and, if they are Parties to them, under other relevant international agreements, particularly the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Convention on Biological Diversity, in order to derive maximum benefit from activities under each agreement while avoiding duplication of effort. The Parties shall encourage the conduct of joint programmes, particularly in the fields of research, training, systematic observation and information collection and exchange, to the extent that such activities may contribute to achieving the objectives of the agreements concerned.

2. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Party deriving from a bilateral, regional or international agreement into which it has entered prior to the entry into force of this Convention for it.

PART III: ACTION PROGRAMMES, SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND SUPPORTING MEASURES

Section 1: Action programmes

Article 9. Basic approach

1. In carrying out their obligations pursuant to article 5, affected developing country Parties and any other affected country Party in the framework of its regional implementation annex or, otherwise, that has notified the Permanent Secretariat in writing of its intention to prepare a national action programme, shall, as appropriate, prepare, make public and implement national action programmes, utilizing and building, to the extent possible, on existing relevant successful plans and programmes, and subregional and regional action programmes, as the central element of the strategy to combat desertification and mitigate the effects of drought. Such programmes shall be updated through a continuing participatory process on the basis of lessons from field action, as well as the results of research. The preparation of national action programmes shall be closely interlinked with other efforts to formulate national policies for sustainable development.

2. In the provision by developed country Parties of different forms of assistance under the terms of article 6, priority shall be given to supporting, as agreed, national, subregional and regional action programmes of affected developing country Parties, particularly those in Africa, either directly or through relevant multilateral organizations or both.

3. The Parties shall encourage organs, funds and programmes of the United Nations system and other relevant intergovernmental organizations, academic institutions, the scientific community and non-governmental organizations in a position to cooperate, in accordance with their mandates and capabilities, to support the elaboration, implementation and follow-up of action programmes.

Article 10. National action programmes

1. The purpose of national action programmes is to identify the factors contributing to desertification and practical measures necessary to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. National action programmes shall specify the respective roles of government, local communities and land users and the resources available and needed. They shall, *inter alia*:

(a) incorporate long-term strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought, emphasize implementation and be integrated with national policies for sustainable development;

(b) allow for modifications to be made in response to changing circumstances and be sufficiently flexible at the local level to cope with different socio-economic, biological and geo-physical conditions;

(c) give particular attention to the implementation of preventive measures for lands that are not yet degraded or which are only slightly degraded;

(d) enhance national climatological, meteorological and hydrological capabilities and the means to provide for drought early warning;

(e) promote policies and strengthen institutional frameworks which develop cooperation and coordination, in a spirit of partnership, between the donor community, governments at all levels, local populations and community groups, and facilitate access by local populations to appropriate information and technology;

(f) provide for effective participation at the local, national and regional levels of non-governmental organizations and local populations, both women and men, particularly resource users, including farmers and pastoralists and their representative organizations, in policy planning, decision-making, and implementation and review of national action programmes; and

(g) require regular review of, and progress reports on, their implementation.

3. National action programmes may include, *inter alia*, some or all of the following measures to prepare for and mitigate the effects of drought:

(a) establishment and/or strengthening, as appropriate, of early warning systems, including local and national facilities and joint systems at the subregional and regional levels, and mechanisms for assisting environmentally displaced persons;

(b) strengthening of drought preparedness and management, including drought contingency plans at the local, national, subregional and regional levels, which take into consideration seasonal to interannual climate predictions;

(c) establishment and/or strengthening, as appropriate, of food security systems, including storage and marketing facilities, particularly in rural areas;

(d) establishment of alternative livelihood projects that could provide incomes in drought prone areas; and

(e) development of sustainable irrigation programmes for both crops and livestock.

4. Taking into account the circumstances and requirements specific to each affected country Party, national action programmes include, as appropriate, *inter alia*, measures in some or all of the following priority fields as they relate to combating desertification and mitigating the effects of drought in affected areas and to their populations: promotion of alternative livelihoods and improvement of national economic environments with a view to strengthening programmes aimed at the eradication of poverty and at ensuring food security; demographic dynamics; sustainable management of natural resources; sustainable agricultural practices; development and efficient use of various energy sources; institutional and legal frameworks; strengthening of capabilities for assessment and systematic observation, including hydrological and meteorological services, and capacity building, education and public awareness.

Article 11. Subregional and regional action programmes

Affected country Parties shall consult and cooperate to prepare, as appropriate, in accordance with relevant regional implementation annexes, subregional and/or regional action programmes to harmonize, complement and increase the efficiency of national programmes. The provisions of article 10 shall apply *mutatis mutandis* to subregional and regional programmes. Such cooperation may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources, scientific and technical cooperation, and strengthening of relevant institutions.

Article 12. International cooperation

Affected country Parties, in collaboration with other Parties and the international community, should cooperate to ensure the promotion of an enabling international environment in the implementation of the Convention. Such cooperation should also cover fields of technology transfer as well as scientific research and development, information collection and dissemination and financial resources.

Article 13. Support for the elaboration and implementation of action programmes

1. Measures to support action programmes pursuant to article 9 include, *inter alia*:

(a) financial cooperation to provide predictability for action programmes, allowing for necessary long-term planning;

(b) elaboration and use of cooperation mechanisms which better enable support at the local level, including action through non-governmental organizations, in order to promote the replicability of successful pilot programme activities where relevant;

(c) increased flexibility in project design, funding and implementation in keeping with the experimental, iterative approach indicated for participatory action at the local community level; and

(d) as appropriate, administrative and budgetary procedures that increase the efficiency of cooperation and of support programmes.

2. In providing such support to affected developing country Parties, priority shall be given to African country Parties and to least developed country Parties.

Article 14. Coordination in the elaboration and implementation of action programmes

1. The Parties shall work closely together, directly and through relevant intergovernmental organizations, in the elaboration and implementation of action programmes.

2. The Parties shall develop operational mechanisms, particularly at the national and field levels, to ensure the fullest possible coordination among developed country Parties, developing country Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, in order to avoid duplication, harmonize interventions and approaches, and maximize the impact of assistance. In affected developing country Parties, priority will be given to coordinating activities related to international cooperation in order to maximize the efficient use of resources, to ensure responsive assistance, and to facilitate the implementation of national action programmes and priorities under this Convention.

Article 15. Regional implementation annexes

Elements for incorporation in action programmes shall be selected and adapted to the socio-economic, geographical and climatic factors applicable to affected country Parties or regions, as well as to their level of development. Guidelines for the preparation of action programmes and their exact focus and content for particular subregions and regions are set out in the regional implementation annexes.

Section 2: Scientific and technical cooperation

Article 16. Information collection, analysis and exchange

The Parties agree, according to their respective capabilities, to integrate and coordinate the collection, analysis and exchange of relevant short term and long term data and information to ensure systematic observation of land degradation in affected areas and to understand better and assess the processes and effects of drought and desertification. This would help accomplish, *inter alia*, early warning and advance planning for periods of adverse climatic variation in a form suited for practical application by users at all levels, including especially local populations. To this end, they shall, as appropriate:

(a) facilitate and strengthen the functioning of the global network of institutions and facilities for the collection, analysis and exchange of information, as well as for systematic observation at all levels, which shall, *inter alia*:

- (i) aim to use compatible standards and systems;
- (ii) encompass relevant data and stations, including in remote areas;
- (iii) use and disseminate modern technology for data collection, transmission and assessment on land degradation; and
- (iv) link national, subregional and regional data and information centres more closely with global information sources;

(b) ensure that the collection, analysis and exchange of information address the needs of local communities and those of decision makers, with a view to resolving specific problems, and that local communities are involved in these activities;

(c) support and further develop bilateral and multilateral programmes and projects aimed at defining, conducting, assessing and financing the collection, analysis and exchange of data and information, including, *inter alia*, integrated sets of physical, biological, social and economic indicators;

(d) make full use of the expertise of competent intergovernmental and non-governmental organizations, particularly to disseminate relevant information and experiences among target groups in different regions;

(e) give full weight to the collection, analysis and exchange of socio-economic data, and their integration with physical and biological data;

(f) exchange and make fully, openly and promptly available information from all publicly available sources relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought; and

(g) subject to their respective national legislation and/or policies, exchange information on local and traditional knowledge, ensuring adequate protection for it and providing appropriate return from the benefits derived from it, on an equitable basis and on mutually agreed terms, to the local populations concerned.

Article 17. Research and development

1. The Parties undertake, according to their respective capabilities, to promote technical and scientific cooperation in the fields of combating desertification and mitigating the effects of drought through appropriate national, subregional, regional and international institutions. To this end, they shall support research activities that:

(a) contribute to increased knowledge of the processes leading to desertification and drought and the impact of, and distinction between, causal factors, both natural and human, with a view to combating desertification and mitigating the effects of drought, and achieving improved productivity as well as sustainable use and management of resources;

(b) respond to well defined objectives, address the specific needs of local populations and lead to the identification and implementation of solutions that improve the living standards of people in affected areas;

(c) protect, integrate, enhance and validate traditional and local knowledge, know-how and practices, ensuring, subject to their respective national legislation and/or policies, that the owners of that knowledge will directly benefit on an equitable basis and on mutually agreed terms from any commercial utilization of it or from any technological development derived from that knowledge;

(d) develop and strengthen national, subregional and regional research capabilities in affected developing country Parties, particularly in Africa, including the development of local skills and the strengthening of appropriate capacities, especially in countries with a weak research base, giving particular attention to multidisciplinary and participative socio-economic research;

(e) take into account, where relevant, the relationship between poverty, migration caused by environmental factors, and desertification;

(f) promote the conduct of joint research programmes between national, subregional, regional and international research organizations, in both the public and private sectors, for the development of improved, affordable and accessible technologies for sustainable development through effective participation of local populations and communities; and

(g) enhance the availability of water resources in affected areas, by means of, *inter alia*, cloud-seeding.

2. Research priorities for particular regions and subregions, reflecting different local conditions, should be included in action programmes. The Conference of the Parties shall review research priorities periodically on the advice of the Committee on Science and Technology.

Article 18. Transfer, acquisition, adaptation and development of technology

1. The Parties undertake, as mutually agreed and in accordance with their respective national legislation and/or policies, to promote, finance and/or facilitate the financing of the transfer, acquisition, adaptation and development of environmentally sound, economically viable and socially acceptable technologies relevant to combating desertification and/or mitigating the effects of drought, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas. Such cooperation shall be conducted bilaterally or multilaterally, as appropriate, making full use of the expertise of intergovernmental and non-governmental organizations. The Parties shall, in particular:

(a) fully utilize relevant existing national, subregional, regional and international information systems and clearing-houses for the dissemination of information on available technologies, their sources, their environmental risks and the broad terms under which they may be acquired;

(b) facilitate access, in particular by affected developing country Parties, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights, to technologies most suitable to practical application for specific needs of local populations, paying special attention to the social, cultural, economic and environmental impact of such technology;

(c) facilitate technology cooperation among affected country Parties through financial assistance or other appropriate means;

(d) extend technology cooperation with affected developing country Parties, including, where relevant, joint ventures, especially to sectors which foster alternative livelihoods; and

(e) take appropriate measures to create domestic market conditions and incentives, fiscal or otherwise, conducive to the development, transfer, acquisition and adaptation of suitable technology, knowledge, know-how and practices, including measures to ensure adequate and effective protection of intellectual property rights.

2. The Parties shall, according to their respective capabilities, and subject to their respective national legislation and/or policies, protect, promote and use in particular relevant traditional and local technology, knowledge, know-how and practices and, to that end, they undertake to:

(a) make inventories of such technology, knowledge, know-how and practices and their potential uses with the participation of local populations, and disseminate such information, where appropriate, in cooperation with relevant intergovernmental and non-governmental organizations;

(b) ensure that such technology, knowledge, know-how and practices are adequately protected and that local populations benefit directly, on an equitable basis and as mutually agreed, from any commercial utilization of them or from any technological development derived therefrom;

(c) encourage and actively support the improvement and dissemination of such technology, knowledge, know-how and practices or of the development of new technology based on them; and

(d) facilitate, as appropriate, the adaptation of such technology, knowledge, know-how and practices to wide use and integrate them with modern technology, as appropriate.

Section 3: Supporting measures

Article 19. Capacity building, education and public awareness

1. The Parties recognize the significance of capacity building — that is to say, institution building, training and development of relevant local and national capacities — in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. They shall promote, as appropriate, capacity-building:

(a) through the full participation at all levels of local people, particularly at the local level, especially women and youth, with the cooperation of non-governmental and local organizations;

(b) by strengthening training and research capacity at the national level in the field of desertification and drought;

(c) by establishing and/or strengthening support and extension services to disseminate relevant technology methods and techniques more effectively, and by training field agents and members of rural organizations in participatory approaches for the conservation and sustainable use of natural resources;

(d) by fostering the use and dissemination of the knowledge, know-how and practices of local people in technical cooperation programmes, wherever possible;

(e) by adapting, where necessary, relevant environmentally sound technology and traditional methods of agriculture and pastoralism to modern socio-economic conditions;

(f) by providing appropriate training and technology in the use of alternative energy sources, particularly renewable energy resources, aimed particularly at reducing dependence on wood for fuel;

(g) through cooperation, as mutually agreed, to strengthen the capacity of affected developing country Parties to develop and implement programmes in the field of collection, analysis and exchange of information pursuant to article 16;

(h) through innovative ways of promoting alternative livelihoods, including training in new skills;

(i) by training of decision makers, managers, and personnel who are responsible for the collection and analysis of data for the dissemination and use of early warning information on drought conditions and for food production;

(j) through more effective operation of existing national institutions and legal frameworks and, where necessary, creation of new ones, along with strengthening of strategic planning and management; and

(k) by means of exchange visitor programmes to enhance capacity building in affected country Parties through a long-term, interactive process of learning and study.

2. Affected developing country Parties shall conduct, in cooperation with other Parties and competent intergovernmental and non-governmental organizations, as appropriate, an interdisciplinary review of available capacity and facilities at the local and national levels, and the potential for strengthening them.

3. The Parties shall cooperate with each other and through competent intergovernmental organizations, as well as with non-governmental organizations, in undertaking and supporting public awareness and educational programmes in both affected and, where relevant, unaffected country Parties to promote understanding of the causes and effects of desertification and drought and of the importance of meeting the objective of this Convention. To that end, they shall:

(a) organize awareness campaigns for the general public;

(b) promote, on a permanent basis, access by the public to relevant information, and wide public participation in education and awareness activities;

(c) encourage the establishment of associations that contribute to public awareness;

(d) develop and exchange educational and public awareness material, where possible in local languages, exchange and second experts to train personnel of affected developing country Parties in carrying out relevant education and awareness programmes, and fully utilize relevant educational material available in competent international bodies;

(e) assess educational needs in affected areas, elaborate appropriate school curricula and expand, as needed, educational and adult literacy programmes and opportunities for all, in particular for girls and women, on the identification, conservation and sustainable use and management of the natural resources of affected areas; and

(f) develop interdisciplinary participatory programmes integrating desertification and drought awareness into educational systems and in non-formal, adult, distance and practical educational programmes.

4. The Conference of the Parties shall establish and/or strengthen networks of regional education and training centres to combat desertification and mitigate the effects of drought. These networks shall be coordinated by an institution created or designated for that purpose, in order to train scientific, technical and management personnel and to strengthen existing institutions responsible for education and training in affected country Parties, where appropriate, with a view to harmonizing programmes and to organizing exchanges of experience among them. These networks shall cooperate closely with relevant intergovernmental and non-governmental organizations to avoid duplication of effort.

Article 20. Financial resources

1. Given the central importance of financing to the achievement of the objective of the Convention, the Parties, taking into account their capabilities, shall make every effort to ensure that adequate financial resources are available for programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. In this connection, developed country Parties, while giving priority to affected African country Parties without neglecting affected developing country Parties in other regions, in accordance with article 7, undertake to:

(a) mobilize substantial financial resources, including grants and concessional loans, in order to support the implementation of programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) promote the mobilization of adequate, timely and predictable financial resources, including new and additional funding from the Global Environment Facility of the agreed incremental costs of those activities concerning desertification that relate to its four focal areas, in conformity with the relevant provisions of the Instrument establishing the Global Environment Facility;

(c) facilitate through international cooperation the transfer of technology, knowledge and know-how; and

(d) explore, in cooperation with affected developing country Parties, innovative methods and incentives for mobilizing and channelling resources, including those of foundations, non-governmental organizations and other private sector entities, particularly debt swaps and other innovative means which increase financing by reducing the external debt burden of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

3. Affected developing country Parties, taking into account their capabilities, undertake to mobilize adequate financial resources for the implementation of their national action programmes.

4. In mobilizing financial resources, the Parties shall seek full use and continued qualitative improvement of all national, bilateral and multilateral funding sources and mechanisms, using consortia, joint programmes and parallel financing, and shall seek to involve private sector funding sources and mechanisms, including those of non-governmental organizations. To this end, the Parties shall fully utilize the operational mechanisms developed pursuant to article 14.

5. In order to mobilize the financial resources necessary for affected developing country Parties to combat desertification and mitigate the effects of drought, the Parties shall:

(a) rationalize and strengthen the management of resources already allocated for combating desertification and mitigating the effects of drought by using them more effectively and efficiently, assessing their successes and shortcomings, removing hindrances to their effective use and, where necessary, reorienting programmes in light of the integrated long-term approach adopted pursuant to this Convention;

(b) give due priority and attention within the governing bodies of multilateral financial institutions, facilities and funds, including regional development banks and funds, to supporting affected developing country Parties, particularly those in Africa, in activities which advance implementation of the Convention, notably action programmes they undertake in the framework of regional implementation annexes; and

(c) examine ways in which regional and subregional cooperation can be strengthened to support efforts undertaken at the national level.

6. Other Parties are encouraged to provide, on a voluntary basis, knowledge, know-how and techniques related to desertification and/or financial resources to affected developing country Parties.

7. The full implementation by affected developing country Parties, particularly those in Africa, of their obligations under the Convention will be greatly assisted by the fulfilment by developed country Parties of their obligations under the Convention, including in particular those regarding financial resources and transfer of technology. In fulfilling their obligations, developed country Parties should take fully into account that economic and social development and poverty eradication are the first priorities of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

Article 21. Financial mechanisms

1. The Conference of the Parties shall promote the availability of financial mechanisms and shall encourage such mechanisms to seek to maximize the availability of funding for affected developing country Parties, particularly those in Africa, to implement the Convention. To this end, the Conference of the Parties shall consider for adoption *inter alia* approaches and policies that:

(a) facilitate the provision of necessary funding at the national, subregional, regional and global levels for activities pursuant to relevant provisions of the Convention;

(b) promote multiple-source funding approaches, mechanisms and arrangements and their assessment, consistent with article 20;

(c) provide on a regular basis, to interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them;

(d) facilitate the establishment, as appropriate, of mechanisms, such as national desertification funds, including those involving the participation of non-governmental organizations, to channel financial resources rapidly and efficiently to the local level in affected developing country Parties; and

(e) strengthen existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels, particularly in Africa, to support more effectively the implementation of the Convention.

2. The Conference of the Parties shall also encourage the provision, through various mechanisms within the United Nations system and through multilateral financial institutions, of support at the national, subregional and regional levels to activities that enable developing country Parties to meet their obligations under the Convention.

3. Affected developing country Parties shall utilize, and where necessary, establish and/or strengthen, national coordinating mechanisms, integrated in national development programmes, that would ensure the efficient use of all available financial resources. They shall also utilize participatory processes involving non-governmental organizations, local groups and the private sector, in raising funds, in elaborating as well as implementing programmes and in assuring access to funding by groups at the local level. These actions can be enhanced by improved coordination and flexible programming on the part of those providing assistance.

4. In order to increase the effectiveness and efficiency of existing financial mechanisms, a Global Mechanism to promote actions leading to the mobilization and channelling of substantial financial resources, including for the transfer of technology, on a grant basis, and/or on concessional or other terms, to affected developing country Parties, is hereby established. This Global Mechanism shall function under the authority and guidance of the Conference of the Parties and be accountable to it.

5. The Conference of the Parties shall identify, at its first ordinary session, an organization to house the Global Mechanism. The Conference of the Parties and the organization it has identified shall agree upon modalities for this Global Mechanism to ensure *inter alia* that such Mechanism:

(a) identifies and draws up an inventory of relevant bilateral and multilateral cooperation programmes that are available to implement the Convention;

(b) provides advice, on request, to Parties on innovative methods of financing and sources of financial assistance and on improving the coordination of cooperation activities at the national level;

(c) provides interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations with information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them; and

(d) reports to the Conference of the Parties, beginning at its second ordinary session, on its activities.

6. The Conference of the Parties shall, at its first session, make appropriate arrangements with the organization it has identified to house the Global Mechanism for the administrative operations of such Mechanism, drawing to the extent possible on existing budgetary and human resources.

7. The Conference of the Parties shall, at its third ordinary session, review the policies, operational modalities and activities of the Global Mechanism accountable to it pursuant to paragraph 4, taking into account the provisions of article 7. On the basis of this review, it shall consider and take appropriate action.

PART IV: INSTITUTIONS

Article 22. Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The Conference of the Parties is the supreme body of the Convention. It shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. In particular, it shall:

(a) regularly review the implementation of the Convention and the functioning of its institutional arrangements in the light of the experience gained at the national, subregional, regional and international levels and on the basis of the evolution of scientific and technological knowledge;

(b) promote and facilitate the exchange of information on measures adopted by the Parties, and determine the form and timetable for transmitting the information to be submitted pursuant to article 26, review the reports and make recommendations on them;

(c) establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of the Convention;

(d) review reports submitted by its subsidiary bodies and provide guidance to them;

(e) agree upon and adopt, by consensus, rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies;

(f) adopt amendments to the Convention pursuant to articles 30 and 31;

(g) approve a programme and budget for its activities, including those of its subsidiary bodies, and undertake necessary arrangements for their financing;

(h) as appropriate, seek the cooperation of, and utilize the services of and information provided by, competent bodies or agencies, whether national or international, intergovernmental or non-governmental;

(i) promote and strengthen the relationship with other relevant conventions while avoiding duplication of effort; and

(j) exercise such other functions as may be necessary for the achievement of the objective of the Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first session, adopt its own rules of procedure, by consensus, which shall include decision-making procedures for matters not already covered by decision-making procedures stipulated in the Convention. Such procedures may include specified majorities required for the adoption of particular decisions.

4. The first session of the Conference of the Parties shall be convened by the interim secretariat referred to in article 35 and shall take place not later than one year after the date of entry into force of the Convention. Unless otherwise decided by the Conference of the Parties, the second, third and fourth ordinary sessions shall be held yearly, and thereafter, ordinary sessions shall be held every two years.
5. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be decided either by the Conference of the Parties in ordinary session or at the written request of any Party, provided that, within three months of the request being communicated to the Parties by the Permanent Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.
6. At each ordinary session, the Conference of the Parties shall elect a Bureau. The structure and functions of the Bureau shall be determined in the rules of procedure. In appointing the Bureau, due regard shall be paid to the need to ensure equitable geographical distribution and adequate representation of affected country Parties, particularly those in Africa.
7. The United Nations, its specialized agencies and any State member thereof or observers thereto not Party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Permanent Secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties as an observer, may be so admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.
8. The Conference of the Parties may request competent national and international organizations which have relevant expertise to provide it with information relevant to article 16, paragraph (g), article 17, paragraph 1 (c) and article 18, paragraph 2(b).

Article 23. Permanent Secretariat

1. A Permanent Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Permanent Secretariat shall be:
 - (a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies established under the Convention and to provide them with services as required;
 - (b) to compile and transmit reports submitted to it;
 - (c) to facilitate assistance to affected developing country Parties, on request, particularly those in Africa, in the compilation and communication of information required under the Convention;
 - (d) to coordinate its activities with the secretariats of other relevant international bodies and conventions;
 - (e) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;
 - (f) to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties; and

(g) to perform such other secretariat functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The Conference of the Parties, at its first session, shall designate a Permanent Secretariat and make arrangements for its functioning.

Article 24. Committee on Science and Technology

1. A Committee on Science and Technology is hereby established as a subsidiary body of the Conference of the Parties to provide it with information and advice on scientific and technological matters relating to combating desertification and mitigating the effects of drought. The Committee shall meet in conjunction with the ordinary sessions of the Conference of the Parties and shall be multidisciplinary and open to the participation of all Parties. It shall be composed of government representatives competent in the relevant fields of expertise. The Conference of the Parties shall decide, at its first session, on the terms of reference of the Committee.

2. The Conference of the Parties shall establish and maintain a roster of independent experts with expertise and experience in the relevant fields. The roster shall be based on nominations received in writing from the Parties, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation.

3. The Conference of the Parties may, as necessary, appoint ad hoc panels to provide it, through the Committee, with information and advice on specific issues regarding the state of the art in fields of science and technology relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought. These panels shall be composed of experts whose names are taken from the roster, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation. These experts shall have scientific backgrounds and field experience and shall be appointed by the Conference of the Parties on the recommendation of the Committee. The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference and the modalities of work of these panels.

Article 25. Networking of institutions, agencies and bodies

1. The Committee on Science and Technology shall, under the supervision of the Conference of the Parties, make provision for the undertaking of a survey and evaluation of the relevant existing networks, institutions, agencies and bodies willing to become units of a network. Such a network shall support the implementation of the Convention.

2. On the basis of the results of the survey and evaluation referred to in paragraph 1, the Committee on Science and Technology shall make recommendations to the Conference of the Parties on ways and means to facilitate and strengthen networking of the units at the local, national and other levels, with a view to ensuring that the thematic needs set out in articles 16 to 19 are addressed.

3. Taking into account these recommendations, the Conference of the Parties shall:

(a) identify those national, subregional, regional and international units that are most appropriate for networking, and recommend operational procedures, and a time frame, for them; and

(b) identify the units best suited to facilitating and strengthening such networking at all levels.

PART V: PROCEDURES

Article 26. Communication of information

1. Each Party shall communicate to the Conference of the Parties for consideration at its ordinary sessions, through the Permanent Secretariat, reports on the measures which it has taken for the implementation of the Convention. The Conference of the Parties shall determine the timetable for submission and the format of such reports.
2. Affected country Parties shall provide a description of the strategies established pursuant to article 5 and of any relevant information on their implementation.
3. Affected country Parties which implement action programmes pursuant to articles 9 to 15 shall provide a detailed description of the programmes and of their implementation.
4. Any group of affected country Parties may make a joint communication on measures taken at the subregional and/or regional levels in the framework of action programmes.
5. Developed country Parties shall report on measures taken to assist in the preparation and implementation of action programmes, including information on the financial resources they have provided, or are providing, under the Convention.
6. Information communicated pursuant to paragraphs 1 to 4 shall be transmitted by the Permanent Secretariat as soon as possible to the Conference of the Parties and to any relevant subsidiary body.
7. The Conference of the Parties shall facilitate the provision to affected developing countries, particularly those in Africa, on request, of technical and financial support in compiling and communicating information in accordance with this article, as well as identifying the technical and financial needs associated with action programmes.

Article 27. Measures to resolve questions on implementation

The Conference of the Parties shall consider and adopt procedures and institutional mechanisms for the resolution of questions that may arise with regard to the implementation of the Convention.

Article 28. Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of the Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
 - (a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;

- (b) submission of the dispute to the International Court of Justice.
3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).
4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.
5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.
6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

Article 29. Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.
2. The Parties shall interpret the provisions of the annexes in a manner that is in conformity with their rights and obligations under the articles of this Convention.

Article 30. Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to the Convention.
2. Amendments to the Convention shall be adopted at an ordinary session of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Permanent Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Permanent Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to the Convention.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to the Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting at the meeting. The adopted amendment shall be communicated by the Permanent Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for their ratification, acceptance, approval or accession.
4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted pursuant to paragraph 3 shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession by at least two thirds of the Parties to the Convention which were Parties at the time of the adoption of the amendment.

5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of ratification, acceptance or approval of, or accession to the said amendment.
6. For the purposes of this article and article 31, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 31. Adoption and amendment of annexes

1. Any additional annex to the Convention and any amendment to an annex shall be proposed and adopted in accordance with the procedure for amendment of the Convention set forth in article 30, provided that, in adopting an additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex, the majority provided for in that article shall include a two-thirds majority vote of the Parties of the region concerned present and voting. The adoption or amendment of an annex shall be communicated by the Depositary to all Parties.
2. An annex, other than an additional regional implementation annex, or an amendment to an annex, other than an amendment to any regional implementation annex, that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except for those Parties that have notified the Depositary in writing within that period of their non-acceptance of such annex or amendment. Such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary.
3. An additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of the communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except with respect to:
 - (a) any Party that has notified the Depositary in writing, within such six month period, of its non-acceptance of that additional regional implementation annex or of the amendment to the regional implementation annex, in which case such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary; and
 - (b) any Party that has made a declaration with respect to additional regional implementation annexes or amendments to regional implementation annexes in accordance with article 34, paragraph 4, in which case any such annex or amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such annex or amendment.
4. If the adoption of an annex or an amendment to an annex involves an amendment to the Convention, that annex or amendment to an annex shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 32. Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2, each Party to the Convention shall have one vote.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

PART VI: FINAL PROVISIONS

Article 33. Signature

This Convention shall be opened for signature at Paris, on 14-15 October 1994, by States Members of the United Nations or any of its specialized agencies or that are Parties to the Statute of the International Court of Justice and by regional economic integration organizations. It shall remain open for signature, thereafter, at the United Nations Headquarters in New York until 13 October 1995.

Article 34. Ratification, acceptance, approval and accession

1. The Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its member States being a Party to the Convention shall be bound by all the obligations under the Convention. Where one or more member States of such an organization are also Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. They shall also promptly inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.
4. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with respect to it, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 35. Interim arrangements

The secretariat functions referred to in article 23 will be carried out on an interim basis by the secretariat established by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/188 of 22 December 1992, until the completion of the first session of the Conference of the Parties.

Article 36. Entry into force

1. The Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of the organization.

Article 37. Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 38. Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which the Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 39. Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of the Convention.

Article 40. Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed the present Convention.

DONE AT Paris, this 17th day of June one thousand nine hundred and ninety-four.

ANNEX I

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR AFRICA

Article 1. Scope

This Annex applies to Africa, in relation to each Party and in conformity with the Convention, in particular its article 7, for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought in its arid, semi-arid and dry sub-humid areas.

Article 2. Purpose

The purpose of this Annex, at the national, subregional and regional levels in Africa and in the light of its particular conditions, is to:

- (a) identify measures and arrangements, including the nature and processes of assistance provided by developed country Parties, in accordance with the relevant provisions of the Convention;
- (b) provide for the efficient and practical implementation of the Convention to address conditions specific to Africa; and
- (c) promote processes and activities relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought within the arid, semi-arid and dry sub-humid areas of Africa.

Article 3. Particular conditions of the African region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, in the implementation of this Annex, adopt a basic approach that takes into consideration the following particular conditions of Africa:

- (a) the high proportion of arid, semi-arid and dry sub-humid areas;
- (b) the substantial number of countries and populations adversely affected by desertification and by the frequent recurrence of severe drought;
- (c) the large number of affected countries that are landlocked;
- (d) the widespread poverty prevalent in most affected countries, the large number of least developed countries among them, and their need for significant amounts of external assistance, in the form of grants and loans on concessional terms, to pursue their development objectives;
- (e) the difficult socio-economic conditions, exacerbated by deteriorating and fluctuating terms of trade, external indebtedness and political instability, which induce internal, regional and international migrations;
- (f) the heavy reliance of populations on natural resources for subsistence which, compounded by the effects of demographic trends and factors, a weak technological base and unsustainable production practices, contributes to serious resource degradation;

(g) the insufficient institutional and legal frameworks, the weak infrastructural base and the insufficient scientific, technical and educational capacity, leading to substantial capacity building requirements; and

(h) the central role of actions to combat desertification and/or mitigate the effects of drought in the national development priorities of affected African countries.

Article 4. Commitments and obligations of African country Parties

1. In accordance with their respective capabilities, African country Parties undertake to:

(a) adopt the combating of desertification and/or the mitigation of the effects of drought as a central strategy in their efforts to eradicate poverty;

(b) promote regional cooperation and integration, in a spirit of solidarity and partnership based on mutual interest, in programmes and activities to combat desertification and/or mitigate the effects of drought;

(c) rationalize and strengthen existing institutions concerned with desertification and drought and involve other existing institutions, as appropriate, in order to make them more effective and to ensure more efficient use of resources;

(d) promote the exchange of information on appropriate technology, knowledge, know-how and practices between and among them; and

(e) develop contingency plans for mitigating the effects of drought in areas degraded by desertification and/or drought.

2. Pursuant to the general and specific obligations set out in articles 4 and 5 of the Convention, affected African country Parties shall aim to:

(a) make appropriate financial allocations from their national budgets consistent with national conditions and capabilities and reflecting the new priority Africa has accorded to the phenomenon of desertification and/or drought;

(b) sustain and strengthen reforms currently in progress toward greater decentralization and resource tenure as well as reinforce participation of local populations and communities; and

(c) identify and mobilize new and additional national financial resources, and expand, as a matter of priority, existing national capabilities and facilities to mobilize domestic financial resources.

Article 5. Commitments and obligations of developed country Parties

1. In fulfilling their obligations pursuant to articles 4, 6 and 7 of the Convention, developed country Parties shall give priority to affected African country Parties and, in this context, shall:

(a) assist them to combat desertification and/or mitigate the effects of drought by, *inter alia*, providing and/or facilitating access to financial and/or other resources, and promoting, financing and/or facilitating the financing of the transfer, adaptation and access to appropriate environmental technologies

and know-how, as mutually agreed and in accordance with national policies, taking into account their adoption of poverty eradication as a central strategy;

(b) continue to allocate significant resources and/or increase resources to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(c) assist them in strengthening capacities to enable them to improve their institutional frameworks, as well as their scientific and technical capabilities, information collection and analysis, and research and development for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought.

2. Other country Parties may provide, on a voluntary basis, technology, knowledge and know-how relating to desertification and/or financial resources, to affected African country Parties. The transfer of such knowledge, know-how and techniques is facilitated by international cooperation.

Article 6. Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of a broader process of formulating national policies for the sustainable development of affected African country Parties.

2. A consultative and participatory process involving appropriate levels of government, local populations, communities and non-governmental organizations shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum participation from local populations and communities. As appropriate, bilateral and multilateral assistance agencies may be involved in this process at the request of an affected African country Party.

Article 7. Timetable for preparation of action programmes

Pending entry into force of this Convention, the African country Parties, in cooperation with other members of the international community, as appropriate, shall, to the extent possible, provisionally apply those provisions of the Convention relating to the preparation of national, subregional and regional action programmes.

Article 8. Content of national action programmes

1. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. The programmes shall aim at strengthening the capacity of local authorities and ensuring the active involvement of local populations, communities and groups, with emphasis on education and training, mobilization of non-governmental organizations with proven expertise and strengthening of decentralized governmental structures.

2. National action programmes shall, as appropriate, include the following general features:

(a) the use, in developing and implementing national action programmes, of past experiences in combating desertification and/or mitigating the effects of drought, taking into account social, economic and ecological conditions;

(b) the identification of factors contributing to desertification and/or drought and the resources and capacities available and required, and the setting up of appropriate policies and institutional and other responses and measures necessary to combat those phenomena and/or mitigate their effects; and

(c) the increase in participation of local populations and communities, including women, farmers and pastoralists, and delegation to them of more responsibility for management.

3. National action programmes shall also, as appropriate, include the following:

(a) measures to improve the economic environment with a view to eradicating poverty:

- (i) increasing incomes and employment opportunities, especially for the poorest members of the community, by: developing markets for farm and livestock products; creating financial instruments suited to local needs; encouraging diversification in agriculture and the setting-up of agricultural enterprises; and developing economic activities of a para-agricultural or non-agricultural type;
- (ii) improving the long-term prospects of rural economies by the creation of: incentives for productive investment and access to the means of production; and price and tax policies and commercial practices that promote growth;
- (iii) defining and applying population and migration policies to reduce population pressure on land; and
- (iv) promoting the use of drought resistant crops and the application of integrated dry-land farming systems for food security purposes;

(b) measures to conserve natural resources:

- (i) ensuring integrated and sustainable management of natural resources, including: agricultural land and pastoral land; vegetation cover and wildlife; forests; water resources; and biological diversity;
- (ii) training with regard to, and strengthening, public awareness and environmental education campaigns and disseminating knowledge of techniques relating to the sustainable management of natural resources; and
- (iii) ensuring the development and efficient use of diverse energy sources, the promotion of alternative sources of energy, particularly solar energy, wind energy and bio-gas, and specific arrangements for the transfer, acquisition and adaptation of relevant technology to alleviate the pressure on fragile natural resources;

(c) measures to improve institutional organization:

- (i) defining the roles and responsibilities of central government and local authorities within the framework of a land use planning policy;
- (ii) encouraging a policy of active decentralization, devolving responsibility for management and decision-making to local authorities, and encouraging initiatives and the assumption of responsibility by local communities and the establishment of local structures; and

- (iii) adjusting, as appropriate, the institutional and regulatory framework of natural resource management to provide security of land tenure for local populations;
- (d) measures to improve knowledge of desertification:
 - (i) promoting research and the collection, processing and exchange of information on the scientific, technical and socio-economic aspects of desertification;
 - (ii) improving national capabilities in research and in the collection, processing, exchange and analysis of information so as to increase understanding and to translate the results of the analysis into operational terms; and
 - (iii) encouraging the medium and long term study of: socio-economic and cultural trends in affected areas; qualitative and quantitative trends in natural resources; and the interaction between climate and desertification; and
- (e) measures to monitor and assess the effects of drought:
 - (i) developing strategies to evaluate the impacts of natural climate variability on regional drought and desertification and/or to utilize predictions of climate variability on seasonal to interannual time scales in efforts to mitigate the effects of drought;
 - (ii) improving early warning and response capacity, efficiently managing emergency relief and food aid, and improving food stocking and distribution systems, cattle protection schemes and public works and alternative livelihoods for drought prone areas; and
 - (iii) monitoring and assessing ecological degradation to provide reliable and timely information on the process and dynamics of resource degradation in order to facilitate better policy formulations and responses.

Article 9. Preparation of national action programmes and implementation and evaluation indicators

Each affected African country Party shall designate an appropriate national coordinating body to function as a catalyst in the preparation, implementation and evaluation of its national action programme. This coordinating body shall, in the light of article 3 and as appropriate:

- (a) undertake an identification and review of actions, beginning with a locally driven consultation process, involving local populations and communities and with the cooperation of local administrative authorities, developed country Parties and intergovernmental and non-governmental organizations, on the basis of initial consultations of those concerned at the national level;
- (b) identify and analyze the constraints, needs and gaps affecting development and sustainable land use and recommend practical measures to avoid duplication by making full use of relevant ongoing efforts and promote implementation of results;
- (c) facilitate, design and formulate project activities based on interactive, flexible approaches in order to ensure active participation of the population in affected areas, to minimize the negative impact of such activities, and to identify and prioritize requirements for financial assistance and technical cooperation;

(d) establish pertinent, quantifiable and readily verifiable indicators to ensure the assessment and evaluation of national action programmes, which encompass actions in the short, medium and long terms, and of the implementation of such programmes; and

(e) prepare progress reports on the implementation of the national action programmes.

Article 10. Organizational framework of subregional action programmes

1. Pursuant to article 4 of the Convention, African country Parties shall cooperate in the preparation and implementation of subregional action programmes for central, eastern, northern, southern and western Africa and, in that regard, may delegate the following responsibilities to relevant subregional intergovernmental organizations:

(a) acting as focal points for preparatory activities and coordinating the implementation of the subregional action programmes;

(b) assisting in the preparation and implementation of national action programmes;

(c) facilitating the exchange of information, experience and know-how as well as providing advice on the review of national legislation; and

(d) any other responsibilities relating to the implementation of subregional action programmes.

2. Specialized subregional institutions may provide support, upon request, and/or be entrusted with the responsibility to coordinate activities in their respective fields of competence.

Article 11. Content and preparation of subregional action programmes

Subregional action programmes shall focus on issues that are better addressed at the subregional level. They shall establish, where necessary, mechanisms for the management of shared natural resources. Such mechanisms shall effectively handle transboundary problems associated with desertification and/or drought and shall provide support for the harmonious implementation of national action programmes. Priority areas for subregional action programmes shall, as appropriate, focus on:

(a) joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources through bilateral and multilateral mechanisms, as appropriate;

(b) coordination of programmes to develop alternative energy sources;

(c) cooperation in the management and control of pests as well as of plant and animal diseases;

(d) capacity building, education and public awareness activities that are better carried out or supported at the subregional level;

(e) scientific and technical cooperation, particularly in the climatological, meteorological and hydrological fields, including networking for data collection and assessment, information sharing and project monitoring, and coordination and prioritization of research and development activities;

(f) early warning systems and joint planning for mitigating the effects of drought, including measures to address the problems resulting from environmentally induced migrations;

(g) exploration of ways of sharing experiences, particularly regarding participation of local populations and communities, and creation of an enabling environment for improved land use management and for use of appropriate technologies;

(h) strengthening of the capacity of subregional organizations to coordinate and provide technical services, as well as establishment, reorientation and strengthening of subregional centres and institutions; and

(i) development of policies in fields, such as trade, which have impact upon affected areas and populations, including policies for the coordination of regional marketing regimes and for common infrastructure.

Article 12. Organizational framework of the regional action programme

1. Pursuant to article 11 of the Convention, African country Parties shall jointly determine the procedures for preparing and implementing the regional action programme.

2. The Parties may provide appropriate support to relevant African regional institutions and organizations to enable them to assist African country Parties to fulfil their responsibilities under the Convention.

Article 13. Content of the regional action programme

The regional action programme includes measures relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought in the following priority areas, as appropriate:

(a) development of regional cooperation and coordination of sub-regional action programmes for building regional consensus on key policy areas, including through regular consultations of sub-regional organizations;

(b) promotion of capacity building in activities which are better implemented at the regional level;

(c) the seeking of solutions with the international community to global economic and social issues that have an impact on affected areas taking into account article 4, paragraph 2 (b) of the Convention;

(d) promotion among the affected country Parties of Africa and its subregions, as well as with other affected regions, of exchange of information and appropriate techniques, technical know-how and relevant experience; promotion of scientific and technological cooperation particularly in the fields of climatology, meteorology, hydrology, water resource development and alternative energy sources; coordination of sub-regional and regional research activities; and identification of regional priorities for research and development;

(e) coordination of networks for systematic observation and assessment and information exchange, as well as their integration into world wide networks; and

(f) coordination of and reinforcement of sub-regional and regional early warning systems and drought contingency plans.

Article 14. Financial resources

1. Pursuant to article 20 of the Convention and article 4, paragraph 2, affected African country Parties shall endeavour to provide a macroeconomic framework conducive to the mobilization of financial resources and shall develop policies and establish procedures to channel resources more effectively to local development programmes, including through non-governmental organizations, as appropriate.
2. Pursuant to article 21, paragraphs 4 and 5 of the Convention, the Parties agree to establish an inventory of sources of funding at the national, subregional, regional and international levels to ensure the rational use of existing resources and to identify gaps in resource allocation, to facilitate implementation of the action programmes. The inventory shall be regularly reviewed and updated.
3. Consistent with article 7 of the Convention, the developed country Parties shall continue to allocate significant resources and/or increased resources as well as other forms of assistance to affected African country Parties on the basis of partnership agreements and arrangements referred to in article 18, giving, *inter alia*, due attention to matters related to debt, international trade and marketing arrangements in accordance with article 4, paragraph 2 (b) of the Convention.

Article 15. Financial mechanisms

1. Consistent with article 7 of the Convention underscoring the priority to affected African country Parties and considering the particular situation prevailing in this region, the Parties shall pay special attention to the implementation in Africa of the provisions of article 21, paragraph 1 (d) and (e) of the Convention, notably by:
 - (a) facilitating the establishment of mechanisms, such as national desertification funds, to channel financial resources to the local level; and
 - (b) strengthening existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels.
2. Consistent with articles 20 and 21 of the Convention, the Parties which are also members of the governing bodies of relevant regional and subregional financial institutions, including the African Development Bank and the African Development Fund, shall promote efforts to give due priority and attention to the activities of those institutions that advance the implementation of this Annex.
3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected African country Parties.

Article 16. Technical assistance and cooperation

The Parties undertake, in accordance with their respective capabilities, to rationalize technical assistance to, and cooperation with, African country Parties with a view to increasing project and programme effectiveness by, *inter alia*:

- (a) limiting the costs of support measures and backstopping, especially overhead costs; in any case, such costs shall only represent an appropriately low percentage of the total cost of the project so as to maximize project efficiency;

(b) giving preference to the utilization of competent national experts or, where necessary, competent experts from within the subregion and/or region, in project design, preparation and implementation, and to the building of local expertise where it does not exist; and

(c) effectively managing and coordinating, as well as efficiently utilizing, technical assistance to be provided.

Article 17. Transfer, acquisition, adaptation and access to environmentally sound technology

In implementing article 18 of the Convention relating to transfer, acquisition, adaptation and development of technology, the Parties undertake to give priority to African country Parties and, as necessary, to develop with them new models of partnership and cooperation with a view to strengthening capacity building in the fields of scientific research and development and information collection and dissemination to enable them to implement their strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Article 18. Coordination and partnership agreements

1. African country Parties shall coordinate the preparation, negotiation and implementation of national, subregional and regional action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process.

2. The objectives of such coordination shall be to ensure that financial and technical cooperation is consistent with the Convention and to provide the necessary continuity in the use and administration of resources.

3. African country Parties shall organize consultative processes at the national, subregional and regional levels. These consultative processes may:

(a) serve as a forum to negotiate and conclude partnership agreements based on national, subregional and regional action programmes; and

(b) specify the contribution of African country Parties and other members of the consultative groups to the programmes and identify priorities and agreements on implementation and evaluation indicators, as well as funding arrangements for implementation.

4. The Permanent Secretariat may, at the request of African country Parties, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such consultative processes by:

(a) providing advice on the organization of effective consultative arrangements, drawing on experiences from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning consultative meetings or processes, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving consultative arrangements.

5. The subregional and regional coordinating bodies shall, *inter alia*:

- (a) recommend appropriate adjustments to partnership agreements;
- (b) monitor, assess and report on the implementation of the agreed subregional and regional programmes; and
- (c) aim to ensure efficient communication and cooperation among African country Parties.

6. Participation in the consultative groups shall, as appropriate, be open to Governments, interested groups and donors, relevant organs, funds and programmes of the United Nations system, relevant subregional and regional organizations, and representatives of relevant non-governmental organizations. Participants of each consultative group shall determine the modalities of its management and operation.

7. Pursuant to article 14 of the Convention, developed country Parties are encouraged to develop, on their own initiative, an informal process of consultation and coordination among themselves, at the national, subregional and regional levels, and, at the request of an affected African country Party or of an appropriate subregional or regional organization, to participate in a national, subregional or regional consultative process that would evaluate and respond to assistance needs in order to facilitate implementation.

Article 19. Follow-up arrangements

Follow-up of this Annex shall be carried out by African country Parties in accordance with the Convention as follows:

(a) at the national level, by a mechanism the composition of which should be determined by each affected African country Party and which shall include representatives of local communities and shall function under the supervision of the national coordinating body referred to in article 9;

(b) at the subregional level, by a multidisciplinary scientific and technical consultative committee, the composition and modalities of operation of which shall be determined by the African country Parties of the subregion concerned; and

(c) at the regional level, by mechanisms defined in accordance with the relevant provisions of the Treaty establishing the African Economic Community, and by an African Scientific and Technical Advisory Committee.

ANNEX II

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR ASIA

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in the affected country Parties of the Asian region in the light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the Asian region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, as appropriate, take into consideration the following particular conditions which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region:

- (a) the high proportion of areas in their territories affected by, or vulnerable to, desertification and drought and the broad diversity of these areas with regard to climate, topography, land use and socio-economic systems;
- (b) the heavy pressure on natural resources for livelihoods;
- (c) the existence of production systems, directly related to widespread poverty, leading to land degradation and to pressure on scarce water resources;
- (d) the significant impact of conditions in the world economy and social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, migration, displaced persons and demographic dynamics;
- (e) their expanding, but still insufficient, capacity and institutional frameworks to deal with national desertification and drought problems; and
- (f) their need for international cooperation to pursue sustainable development objectives relating to combating desertification and mitigating the effects of drought.

Article 3. Framework for national action programmes

1. National action programmes shall be an integral part of broader national policies for sustainable development of the affected country Parties of the region.
2. The affected country Parties shall, as appropriate, develop national action programmes pursuant to articles 9 to 11 of the Convention, paying special attention to article 10, paragraph 2 (f). As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4. National action programmes

1. In preparing and implementing national action programmes, the affected country Parties of the region, consistent with their respective circumstances and policies, may, *inter alia*, as appropriate:

(a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of their action programmes;

(b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of their action programmes through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant national and non-governmental organizations;

(c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;

(d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes for combating desertification and mitigating the effects of drought, in order to design a strategy and elaborate activities in their action programmes;

(e) prepare technical and financial programmes based on the information derived from the activities in subparagraphs (a) to (d);

(f) develop and utilize procedures and benchmarks for evaluating implementation of their action programmes;

(g) promote the integrated management of drainage basins, the conservation of soil resources, and the enhancement and efficient use of water resources;

(h) strengthen and/or establish information, evaluation and follow up and early warning systems in regions prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological and other relevant factors; and

(i) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate arrangements supporting their action programmes.

2. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on the integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. Sectoral measures in the action programmes shall be grouped in priority fields which take account of the broad diversity of affected areas in the region referred to in article 2 (a).

Article 5. Subregional and joint action programmes

1. Pursuant to article 11 of the Convention, affected country Parties in Asia may mutually agree to consult and cooperate with other Parties, as appropriate, to prepare and implement subregional or joint action programmes, as appropriate, in order to complement, and increase effectiveness in the implementation of, national action programmes. In either case, the relevant Parties may jointly agree to entrust subregional, including bilateral or national organizations, or specialized institutions, with responsibilities relating to the preparation, coordination and implementation of programmes. Such organizations or institutions may also act as focal points for the promotion and coordination of actions pursuant to articles 16 to 18 of the Convention.

2. In preparing and implementing subregional or joint action programmes, the affected country Parties of the region shall, *inter alia*, as appropriate:

(a) identify, in cooperation with national institutions, priorities relating to combating desertification and mitigating the effects of drought which can better be met by such programmes, as well as relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;

(c) assess existing programmes relating to desertification and drought among all or some parties of the region or subregion and their relationship with national action programmes; and

(d) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate bilateral and/or multilateral arrangements supporting the programmes.

3. Subregional or joint action programmes may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources relating to desertification, priorities for coordination and other activities in the fields of capacity building, scientific and technical cooperation, particularly drought early warning systems and information sharing, and means of strengthening the relevant subregional and other organizations or institutions.

Article 6. Regional activities

Regional activities for the enhancement of subregional or joint action programmes may include, *inter alia*, measures to strengthen institutions and mechanisms for coordination and cooperation at the national, subregional and regional levels, and to promote the implementation of articles 16 to 19 of the Convention. These activities may also include:

(a) promoting and strengthening technical cooperation networks;

(b) preparing inventories of technologies, knowledge, know-how and practices, as well as traditional and local technologies and know-how, and promoting their dissemination and use;

(c) evaluating the requirements for technology transfer and promoting the adaptation and use of such technologies; and

(d) encouraging public awareness programmes and promoting capacity building at all levels, strengthening training, research and development and building systems for human resource development.

Article 7. Financial resources and mechanisms

1. The Parties shall, in view of the importance of combating desertification and mitigating the effects of drought in the Asian region, promote the mobilization of substantial financial resources and the availability of financial mechanisms, pursuant to articles 20 and 21 of the Convention.

2. In conformity with the Convention and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 8 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, particularly financial, technical and technological; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected country Parties in the region.

Article 8. Cooperation and coordination mechanisms

1. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may, as appropriate, set up a mechanism for, *inter alia*, the following purposes:

(a) exchange of information, experience, knowledge and know-how;

(b) cooperation and coordination of actions, including bilateral and multilateral arrangements, at the subregional and regional levels;

(c) promotion of scientific, technical, technological and financial cooperation pursuant to articles 5 to 7;

(d) identification of external cooperation requirements; and

(e) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may also, as appropriate, consult and coordinate as regards the national, subregional and joint action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process. Such coordination shall, *inter alia*, seek to secure agreement on opportunities for international cooperation in accordance with articles 20 and 21 of the Convention, enhance technical cooperation and channel resources so that they are used effectively.

3. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings, and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings by:

(a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX III

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide general guidelines for the implementation of the Convention in the Latin American and Caribbean region, in light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the Latin American and Caribbean region

The Parties shall, in accordance with the provisions of the Convention, take into consideration the following particular conditions of the region:

(a) the existence of broad expanses which are vulnerable and have been severely affected by desertification and/or drought and in which diverse characteristics may be observed, depending on the area in which they occur; this cumulative and intensifying process has negative social, cultural, economic and environmental effects which are all the more serious in that the region contains one of the largest resources of biological diversity in the world;

(b) the frequent use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors, including international economic factors such as external indebtedness, deteriorating terms of trade and trade practices which affect markets for agricultural, fishery and forestry products; and

(c) a sharp drop in the productivity of ecosystems being the main consequence of desertification and drought, taking the form of a decline in agricultural, livestock and forestry yields and a loss of biological diversity; from the social point of view, the results are impoverishment, migration, internal population movements, and the deterioration of the quality of life; the region will therefore have to adopt an integrated approach to problems of desertification and drought by promoting sustainable development models that are in keeping with the environmental, economic and social situation in each country.

Article 3. Action programmes

1. In conformity with the Convention, in particular its articles 9 to 11, and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, as appropriate, prepare and implement national action programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought as an integral part of their national policies for sustainable development. Subregional and regional programmes may be prepared and implemented in accordance with the requirements of the region.

2. In the preparation of their national action programmes, affected country Parties of the region shall pay particular attention to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4. Content of national action programmes

In the light of their respective situations, the affected country Parties of the region may take account, *inter alia*, of the following thematic issues in developing their national strategies for action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought, pursuant to article 5 of the Convention:

- (a) increasing capacities, education and public awareness, technical, scientific and technological cooperation and financial resources and mechanisms;
- (b) eradicating poverty and improving the quality of human life;
- (c) achieving food security and sustainable development and management of agricultural, livestock-rearing, forestry and multipurpose activities;
- (d) sustainable management of natural resources, especially the rational management of drainage basins;
- (e) sustainable management of natural resources in high-altitude areas;
- (f) rational management and conservation of soil resources and exploitation and efficient use of water resources;
- (g) formulation and application of emergency plans to mitigate the effects of drought;
- (h) strengthening and/or establishing information, evaluation and follow-up and early warning systems in areas prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological, soil, economic and social factors;
- (i) developing, managing and efficiently using diverse sources of energy, including the promotion of alternative sources;
- (j) conservation and sustainable use of biodiversity in accordance with the provisions of the Convention on Biological Diversity;
- (k) consideration of demographic aspects related to desertification and drought; and
- (l) establishing or strengthening institutional and legal frameworks permitting application of the Convention and aimed, *inter alia*, at decentralizing administrative structures and functions relating to desertification and drought, with the participation of affected communities and society in general.

Article 5. Technical, scientific and technological cooperation

In conformity with the Convention, in particular its articles 16 to 18, and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of technical cooperation networks and national, subregional and regional information systems, as well as their integration, as appropriate, in worldwide sources of information;
- (b) prepare an inventory of available technologies and know-how and promote their dissemination and use;
- (c) promote the use of traditional technology, knowledge, know-how and practices pursuant to article 18, paragraph 2 (b), of the Convention;

- (d) identify transfer of technology requirements; and
- (e) promote the development, adaptation, adoption and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies.

Article 6. Financial resources and mechanisms

In conformity with the Convention, in particular its articles 20 and 21, on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts; and
- (c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

Article 7. Institutional framework

1. In order to give effect to this Annex, affected country Parties of the region shall:

- (a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
- (b) set up a mechanism to coordinate the national focal points for the following purposes:
 - (i) exchanges of information and experience;
 - (ii) coordination of activities at the subregional and regional levels;
 - (iii) promotion of technical, scientific, technological and financial cooperation;
 - (iv) identification of external cooperation requirements; and
 - (v) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings, by:

- (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
- (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
- (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX IV

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR THE NORTHERN MEDITERRANEAN

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements necessary for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the northern Mediterranean region in the light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the northern Mediterranean region

The particular conditions of the northern Mediterranean region referred to in article 1 include:

- (a) semi-arid climatic conditions affecting large areas, seasonal droughts, very high rainfall variability and sudden and high-intensity rainfall;
- (b) poor and highly erodible soils, prone to develop surface crusts;
- (c) uneven relief with steep slopes and very diversified landscapes;
- (d) extensive forest coverage losses due to frequent wildfires;
- (e) crisis conditions in traditional agriculture with associated land abandonment and deterioration of soil and water conservation structures;
- (f) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinization and exhaustion of aquifers; and
- (g) concentration of economic activity in coastal areas as a result of urban growth, industrial activities, tourism and irrigated agriculture.

Article 3. Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of the strategic planning framework for sustainable development of the affected country Parties of the northern Mediterranean.
2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4. Obligation to prepare national action programmes and timetable

Affected country Parties of the northern Mediterranean region shall prepare national action programmes and, as appropriate, subregional, regional or joint action programmes. The preparation of such programmes shall be finalized as soon as practicable.

Article 5. Preparation and implementation of national action programmes

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate activities in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 6. Content of national action programmes

Affected country Parties of the region may include, in their national action programmes, measures relating to:

- (a) legislative, institutional and administrative areas;
- (b) land use patterns, management of water resources, soil conservation, forestry, agricultural activities and pasture and range management;
- (c) management and conservation of wildlife and other forms of biological diversity;
- (d) protection against forest fires;
- (e) promotion of alternative livelihoods; and
- (f) research, training and public awareness.

Article 7. Subregional, regional and joint action programmes

1. Affected country Parties of the region may, in accordance with article 11 of the Convention, prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region, may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.

2. The provisions of articles 5 and 6 shall apply *mutatis mutandis* to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.

3. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

(a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes and relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions; and

(c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes.

Article 8. Coordination of subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties preparing a subregional, regional or joint action programme may establish a coordination committee composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programme, and act as a focal point for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 9. Non-eligibility for financial assistance

In implementing national, subregional, regional and joint action programmes, affected developed country Parties of the region are not eligible to receive financial assistance under this Convention.

Article 10. Coordination with other subregions and regions

Subregional, regional and joint action programmes in the northern Mediterranean region may be prepared and implemented in collaboration with those of other subregions or regions, particularly with those of the subregion of northern Africa.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΗΜΩΣΗΣ
ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ
ΣΟΒΑΡΗ ΞΗΡΑΣΙΑ Ή/ΚΑΙ ΑΠΕΡΗΜΩΣΗ,
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αυτής της Σύμβασης,

ΔΗΛΩΝΟΝΤΑΣ υπεύθυνα ότι οι άνθρωποι στις πληγείσες ή απειλούμενες περιοχές βρίσκονται στο κέντρο του ενδιαφέροντος, για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΑΝΤΑΝΑΚΛΩΝΤΑΣ το άμεσο ενδιαφέρον της διεθνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων Κρατών και Διεθνών Οργανισμών, για τις δυσμενείς επιπτώσεις της απερίημωσης και της ξηρασίας,

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι άνυδρες, ημι-άνυδρες και ξηρές, ημι-υγρές περιοχές αποτελούν σημαντικό ποσοστό της ξηράς της Γης και είναι τόπος κατοικίας και ο πόρος ζωής για ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η απερίημωση και η ξηρασία είναι προβλήματα με παγκόσμιες διαστάσεις, με την έννοια ότι επηρεάζουν όλες τις περιοχές του κόσμου και ότι χρειάζεται κοινή δράση της διεθνούς κοινότητας, για την καταπολέμηση της απερίημωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ το μεγάλο αριθμό των αναπτυσσόμενων χωρών, κυρίως των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών, μεταξύ εκείνων που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και την απερίημωση, καθώς και τις ιδιαίτερα τραγικές επιπτώσεις αυτών των φαινομένων στην Αφρική,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ επίσης ότι η απερίημωση προκαλείται από πολύπλοκες αλληλεπιδράσεις μεταξύ φυσικών, βιολογικών, πολιτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών παραγόντων,

ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΣ την επίδραση του εμπορίου και των σχετικών πλευρών των διεθνών οικονομικών σχέσεων, στην ικανότητα των πληγείσων χωρών, να καταπολεμήσουν την απερίημωση ικανοποιητικά,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ότι η αειφορική οικονομική και η κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας είναι προτεραιότητες των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών, ιδιαίτερα στην Αφρική και είναι σημαντικές για την επίτευξη των στόχων,

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ότι η απερίημωση και η ξηρασία επηρεάζουν την αειφορική ανάπτυξη, μέσω της αλληλεπιδράσής τους με σημαντικά κοινωνικά προβλήματα όπως η φτώχεια, η κακή υγεία και ο υποσιτισμός, η έλλειψη επισιτιστικής ασφάλειας, καθώς και εκείνα που προέρχονται από τη μετανάστευση, τη μετακίνηση ανθρώπων και το δημογραφικό δυναμικό,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη σημασία των παλαιότερων προσπαθειών και της εμπειρίας των Κρατών και των διεθνών οργανισμών, όσον αφορά την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, ιδιαίτερα σχετικά με την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης για την Καταπολέμηση της Απερίημωσης, το οποίο θεσπίστηκε κατά το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών με Θέμα την Απερίημωση, το 1977,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ότι, παρά τις προσπάθειες κατά το παρελθόν, η πρόοδος στην καταπολέμηση της απερίημωσης και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες και ότι χρειάζεται μία νέα και πιο αποτελεσματική προσέγγιση, σε όλα τα επίπεδα, στα πλαίσια της αειφορικής ανάπτυξης,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την αξία και τη σχετικότητα των αποφάσεων που θεσπίστηκαν κατά τη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, ιδιαίτερα αυτές της Ημερήσιας Διάταξης 21 και του κεφαλαίου της 12, οι οποίες παρέχουν μία βάση για την καταπολέμηση της απερίημωσης,

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ, σύμφωνα με όλα αυτά, τις υποχρεώσεις των αναπτυγμένων χωρών, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 13 του κεφαλαίου 33 της

Ημερήσιας Διάταξης 21,

ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ το αποτέλεσμα της Γενικής Συνέλευσης 47/188, ιδιαίτερα την προτεραιότητα που αναφέρεται στην Αφρική, καθώς και όλες τις άλλες σχετικές αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, συμπεράσματα και προγράμματα σχετικά με την απερίημωση και την ξηρασία, καθώς και τις σχετικές διακηρύξεις από τις Αφρικανικές χώρες και από άλλες περιφέρειες,

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τη Διακήρυξη του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στην οποία αναφέρεται, στην Αρχή 2, ότι τα Κράτη έχουν, σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του διεθνούς δικαίου, το κυρίαρχο δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους πόρους τους, σύμφωνα με τις περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές τους πολιτικές, καθώς και την ευθύνη να εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες μέσα στην επικράτεια ή στον έλεγχό τους, δεν προκαλούν βλάβη στο περιβάλλον άλλων Κρατών ή περιοχών εκτός των ορίων εθνικής επικράτειας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι εθνικές Κυβερνήσεις παίζουν κρίσιμο ρόλο στην καταπολέμηση της απερίημωσης και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και ότι η πρόοδος σε αυτό το θέμα εξαρτάται από την τοπική εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης στις πληγείσες περιοχές,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ επίσης τη σημασία και την αναγκαιότητα της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ακόμη τη σημασία της πρόβλεψης για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες, ιδιαίτερα στην Αφρική, αποτελεσματικών μέσων, μεταξύ άλλων και σημαντικών οικονομικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης νέας και συμπληρωματικής χρηματοδότησης και πρόσβασης στην τεχνολογία, χωρίς τα οποία θα είναι δύσκολο για αυτές να εφαρμόσουν πλήρως τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ τις ανησυχίες τους για τις συνέπειες της απερίημωσης και της ξηρασίας στις πληγείσες χώρες της Κεντρικής Ασίας και της Υπερκαυκάσιος,

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ το σημαντικό ρόλο των γυναικών σε περιφέρειες που πλήττονται από απερίημωση ή/και ξηρασία, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές των αναπτυσσόμενων χωρών και τη σημασία της εξασφάλισης της πλήρους συμμετοχής ανδρών και γυναικών, σε όλα τα επίπεδα των προγραμμάτων για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΔΙΝΟΝΤΑΣ έμφαση στον ειδικό ρόλο των μη-κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων μεγάλων ομάδων, στα προγράμματα για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη σχέση μεταξύ της απερίημωσης και άλλων περιβαλλοντικών προβλημάτων παγκοσμίως διαστάσεων, τα οποία αντιμετωπίζουν οι διεθνείς και οι εθνικές κοινότητες,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΣΗΣ ΥΠΟΨΗ τη συμβολή που μπορεί να προσφέρει η καταπολέμηση της απερίημωσης στην επίτευξη των στόχων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματολογικές Μεταβολές, της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλομορφία και άλλων σχετικών περιβαλλοντικών διακηρύξεων,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ότι οι στρατηγικές για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας θα είναι πιο αποτελεσματικές εάν βασίζονται σε ορθή συστηματική παρατήρηση και επιστημονική γνώση και εάν επαναξιολογούνται συνεχώς,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την επείγουσα ανάγκη για βελτίωση της αποτελεσματικότητας και του συντονισμού της διεθνούς συνεργασίας, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των εθνικών σχεδίων και προτεραιοτήτων,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την κατάπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας προς όφελος της παρούσας και των μελλοντικών γενεών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρο 1

Χρήση των όρων

Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης:

(α) "απερήμωση" σημαίνει υποβάθμιση της γης, σε άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, η οποία προκαλείται από διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των κλιματολογικών διαφοροποιήσεων και των ανθρώπινων δραστηριοτήτων

(β) η "καταπολέμηση της απερίμωσης" συμπεριλαμβάνει δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν μέρος της ολοκληρωμένης ανάπτυξης της γης σε άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, για αειφορική ανάπτυξη, με σκοπό:

- (i) πρόληψη ή/και μείωση της υποβάθμισης της γης,
- (ii) αποκατάστασης της εν μέρει υποβαθμισμένης γης, και
- (iii) ανάκτηση της απερίμωμένης γης.

(γ) "ξηρασία" σημαίνει το φυσικό φαινόμενο που παρατηρείται όταν οι βροχοπτώσεις είναι σημαντικά χαμηλότερες από τα φυσιολογικά επίπεδα, πράγμα που προκαλεί σοβαρές υδρολογικές ανισορροπίες που επηρεάζουν δυσμενώς τα παραγωγικά συστήματα των πόρων της γης.

(δ) "άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας" σημαίνει δραστηριότητες που έχουν σχέση με την πρόληψη της ξηρασίας και έχουν σκοπό να μειώσουν την ευπάθεια της κοινωνίας και των φυσικών συστημάτων στην ξηρασία, όσο αυτή έχει σχέση με την καταπολέμηση της απερίμωσης.

(ε) "γη" σημαίνει το εδαφικό βιο-παραγωγικό σύστημα που περιλαμβάνει το έδαφος, τη βλάστηση, άλλα έμβια όντα και τις οικολογικές και υδρολογικές διαδικασίες που λειτουργούν μέσα στο σύστημα.

(στ) "υποβάθμιση της γης" σημαίνει τη μείωση ή την απώλεια, στις άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, της βιολογικής ή οικονομικής παραγωγικότητας και της ποικιλομορφίας της τροφοδοτούμενης από τη βροχή καλλιεργούμενης γης, της αρδευόμενης καλλιεργούμενης γης ή των βοσκοτόπων και των δασικών εκτάσεων, ως αποτέλεσμα των χρήσεων της γης ή από μία διαδικασία ή συνδυασμό διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων και διαδικασιών που προέρχονται από ανθρώπινες δραστηριότητες και τύπους κατοικήσεως, όπως:

- (i) διάβρωση του εδάφους που προκαλείται από τον άνεμο ή/και το νερό,
- (ii) υποβάθμιση των φυσικών, χημικών και βιολογικών ή οικονομικών ιδιοτήτων του εδάφους και
- (iii) μακροπρόθεσμη απώλεια της φυσικής βλάστησης.

(ζ) "άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές" σημαίνουν τις περιοχές, εκτός των πολιτικών και ημι-πολιτικών, στις οποίες η αναλογία της ετήσιας βροχόπτωσης προς πιθανή εξαίτηση - διαπνοή κυμαίνεται από 0,05 έως 0,65.

(η) "πληγείς περιοχές" σημαίνει τις ξηρές, ημι-ξηρές ή/και τις αποξηραμένες ημι-υγρές περιοχές που έχουν επηρεασθεί ή απειλούνται από απερίμωση.

(θ) "πληγείς χώρες" σημαίνει τις χώρες στο έδαφος των οποίων συμπεριλαμβάνονται, συνολικά ή εν μέρει, πληγείς περιοχές.

(i) "περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης" σημαίνει οργανισμός, αποτελούμενος από κυρίαρχα Κράτη μίας δεδομένης περιφέρειας, ο οποίος είναι αρμόδιος για θέματα που διέπονται από αυτή τη Σύμβαση και έχει εξουσιοδοτηθεί κατάλληλα, σύμφωνα με τις συνολικές του διαδικασίες, για να υπογράψει, να επικυρώνει, να αποδέχεται, να εγκρίνει ή να συναινεί σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση.

(ια) "αναπτυγμένες χώρες Μέρη" σημαίνει τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη και τους περιφερειακούς οργανισμούς

οικονομικής ολοκλήρωσης, που αποτελούνται από αναπτυγμένες χώρες.

Άρθρο 2

Σκοπός

1. Σκοπός της Σύμβασης αυτής είναι η καταπολέμηση της απερίμωσης και η άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, σε χώρες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερίμωση, ιδιαίτερα στην Αφρική, μέσω αποτελεσματικής δράσης σε όλα τα επίπεδα, υποστηριζόμενη από διεθνείς διακανονισμούς συνεργασίας, στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης, η οποία αναφέρεται στην Ημερήσια Διάταξη 21, με σκοπό τη συμβολή στην επίτευξη αειφορικής ανάπτυξης στις πληγείς περιοχές.

2. Η επίτευξη αυτού του σκοπού θα συμπεριλάβει μακροπρόθεσμες ολοκληρωμένες στρατηγικές που θα εστιάζονται ταυτόχρονα, στις πληγείς περιοχές, στη βελτίωση της παραγωγικότητας της γης, καθώς και στην αποκατάσταση, τη διατήρηση και τη σταθερή διαχείριση των εδαφικών και υδάτινων πόρων, πράγμα που θα οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών ζωής, ιδιαίτερα σε επίπεδο κοινότητας.

Άρθρο 3

Αρχές

Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτής της Σύμβασης και για να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της, τα Μέρη θα κατευθύνονται, μεταξύ άλλων, και από τα εξής:

(α) Τα Μέρη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις σε σχέση με το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων για την καταπολέμηση της απερίμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, λαμβάνονται με τη συμμετοχή των πληθυσμών και των τοπικών κοινοτήτων και ότι δημιουργείται ένα περιβάλλον με μεγαλύτερες δυνατότητες, το οποίο θα διευκολύνει τη δράση σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

(β) Τα Μέρη θα πρέπει, με πνεύμα διεθνούς αλληλεγγύης και συνεργασίας να βελτιώσουν τη συνεργασία και το συντονισμό σε υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο και να εστιάσουν καλύτερα τους οικονομικούς, ανθρώπινους, οργανωτικούς και τεχνικούς πόρους, που χρειάζονται.

(γ) Τα Μέρη θα πρέπει να αναπτύξουν, σε πνεύμα σύμπνοιας, τη συνεργασία μεταξύ όλων των επιπέδων των κυβερνητικών, κοινοτικών, μη-κυβερνητικών οργανισμών και των ιδιοκτητών γης, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη κατανόηση της φύσης και της αξίας της γης και των σπάνιων υδάτινων πόρων στις πληγείς περιοχές, ώστε να εργασθούν για τη σωστή τους χρήση.

(δ) Τα Μέρη θα πρέπει να λάβουν πλήρως υπόψη τους τις ειδικές ανάγκες και περιστάσεις των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ιδιαίτερα των λιγότερο αναπτυσσόμενων από αυτές.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 4

Γενικές υποχρεώσεις

1. Τα Μέρη θα εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση, μεμονωμένα ή από κοινού, είτε μέσω των υπαρχόντων ή αναμενόμενων διμερών και πολυμερών διακανονισμών είτε μέσω συνδυασμού αυτών, κατά περίπτωση, δίνοντας έμφαση στην ανάγκη συντονισμού των προσπάθειών και στην ανάπτυξη μίας συνεπούς μακροπρόθεσμης στρατηγικής, σε όλα τα επίπεδα.

2. Για την επίτευξη των στόχων αυτής της Σύμβασης, τα Μέρη θα πρέπει να:

(α) θεσπίσουν μία ολοκληρωμένη προσέγγιση, που θα αντιμετωπίζει τις φυσικές, βιολογικές και κοινωνικο-οικονομικές πλευρές των διαδικασιών της απερίμωσης και της ξηρασίας.

(β) δώσουν την απαραίτητη προσοχή, στα πλαίσια των αρμόδιων διεθνών και περιφερειακών φορέων, στην κατάσταση των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, όσον αφορά

το διεθνές εμπόριο, τους διακανονισμούς εμπορίας και τα χρέη, από την άποψη της καθιέρωσης ενός διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος, το οποίο θα διευκολύνει την προώθηση της αειφορικής ανάπτυξης.

(γ) αναπτύσσουν στρατηγικές για την εξάλειψη της φτώχειας, εντός των προσπαθειών για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(δ) προωθούν τη συνεργασία μεταξύ των πληγείσων χωρών Μερών στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος και της διατήρησης των εδαφικών και υδάτινων πόρων, καθώς έχουν σχέση με την απερίημωση και την ξηρασία.

(ε) ενισχύουν την υποπεριφερειακή, περιφερειακή και διεθνή συνεργασία.

(στ) συνεργάζονται με τους αρμόδιους διακυβερνητικούς οργανισμούς.

(ζ) ορίζουν θεσμικούς μηχανισμούς εάν χρειάζεται, έχοντας υπόψη την αποφυγή των επικαλύψεων αρμοδιοτήτων.

(η) προωθούν τη χρήση των υπάρχοντων διμερών και πολυμερών οικονομικών μηχανισμών και διακανονισμών, που κινητοποιούν και διοχετεύουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους, προς τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη δικαιούνται βοήθειας, κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις των πληγέντων χωρών Μερών

1. Εκτός από τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, οι πληγείσες χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) δίνουν την ανάλογη προτεραιότητα στην καταπολέμηση της απερίημωσης και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και να κατανέμουν επαρκείς πόρους, σύμφωνα με τις περιστάσεις και τις δυνατότητές τους.

(β) καθιερώνουν στρατηγικές και προτεραιότητες, στα πλαίσια αειφορικών αναπτυξιακών σχεδίων ή/και πολιτικών για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(γ) αντιμετωπίζουν τις πιο σημαντικές αιτίες της απερίημωσης και να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στους κοινωνικο-οικονομικούς παράγοντες που συμβάλλουν στις διαδικασίες της απερίημωσης.

(δ) προωθούν την ενημέρωση και να διευκολύνουν τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών, ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων, με την υποστήριξη μη-κυβερνητικών οργανώσεων, στις προσπάθειες για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(ε) παράσχουν ένα δημιουργικό περιβάλλον, ενισχύοντας, κατά περίπτωση, την υπάρχουσα σχετική νομοθεσία και, όπου δεν υπάρχει, να θέσουν σε ισχύ νέους νόμους και να θεσπίσουν μακροπρόθεσμες πολιτικές και προγράμματα δράσης.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις των αναπτυγμένων χωρών Μερών

Εκτός των γενικών τους υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 4, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) υποστηρίζουν ενεργά, μεμονωμένα ή από κοινού, τις προσπάθειες των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα στην Αφρική, καθώς και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών, για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(β) παρέχουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους και άλλους τρόπους υποστήριξης, προς βοήθεια των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα της Αφρικής, έτσι ώστε να τις καταστήσουν ικανές να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν τα μακροπρόθεσμα σχέδια και στρατηγικές τους,

για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(γ) προωθούν την κινητοποίηση νέων και συμπληρωματικών τρόπων χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2 (β).

(δ) ενθαρρύνουν την κινητοποίηση χρηματοδότησης από τον ιδιωτικό τομέα και άλλες μη-κυβερνητικές πηγές.

(ε) προωθούν και διευκολύνουν την πρόσβαση των πληγείσων χωρών Μερών, ιδιαίτερα των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, προς την κατάλληλη τεχνολογία, γνώση και τεχνογνωσία.

Άρθρο 7

Προτεραιότητα για την Αφρική

Κατά την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης τα Μέρη θα δίνουν προτεραιότητα στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιόζουσες συνθήκες που επικρατούν σε αυτή την περιφέρεια, ενώ δεν θα παραμελούνται οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη σε άλλες περιφέρειες.

Άρθρο 8

Σχέσεις με άλλες συμβάσεις

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενθαρρύνουν το συντονισμό των δραστηριοτήτων που διεξάγονται σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση και σύμφωνα με άλλες σχετικές διεθνείς συμφωνίες, εάν συμμετέχουν σε αυτές, ιδιαίτερα το πλαίσιο Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματικές Μεταβολές και τη Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλομορφία, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται το μέγιστο όφελος από τις δραστηριότητες της κάθε συμφωνίας, ενώ θα αποφεύγεται η διπλή προσπάθεια. Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν τη διεξαγωγή κοινών προγραμμάτων, ιδιαίτερα στους τομείς της έρευνας, της εκπαίδευσης, της συστηματικής παρατήρησης και της συλλογής και ανταλλαγής πληροφοριών, μέχρι το σημείο εκείνο που αυτές οι δραστηριότητες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων των εν λόγω συμφωνιών.

2. Οι διατάξεις της Σύμβασης δεν θα επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κανενός Μέρους, οι οποίες προέρχονται από κάποια διμερή, περιφερειακή ή παγκόσμια συμφωνία, η οποία έχει ενεργοποιηθεί πριν τεθεί αυτή η Σύμβαση σε ισχύ, για το εν λόγω Μέρος.

ΜΕΡΟΣ III

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

Τμήμα 1: Προγράμματα δράσης

Άρθρο 9

Βασική προσέγγιση

1. Κατά την πραγματοποίηση των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με το άρθρο 5, οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη και οποιαδήποτε άλλη πληγείσα χώρα Μέρους, στα πλαίσια του Περιφερειακού του Παραρτήματος Εφαρμογής ή διαφορετικά, εάν έχει γνωστοποιήσει προς τη Μόνιμη Γραμματεία γραπτώς την πρόθεσή του να ετοιμάσει ένα εθνικό πρόγραμμα δράσης, θα πρέπει κατά περίπτωση να δημοσιοποιήσει και να εφαρμόσει τα εθνικά προγράμματα δράσης, χρησιμοποιώντας και στηριζόμενο, κατά το δυνατό, σε υπάρχοντα σχετικά επιτυχή σχέδια και προγράμματα και υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα δράσης, ως κεντρικό στοιχείο της στρατηγικής για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Αυτά τα προγράμματα θα εκσυγχρονίζονται μέσω μίας συνεχούς συμμετοχικής διαδικασίας, με βάση όλα τα μαθαίνονται από την επί τόπου δράση, καθώς και από τα αποτελέσματα της έρευνας. Η κατάρτιση εθνικών προγραμμάτων δράσης θα συνδέεται στενά με άλλες προσπάθειες δημιουργίας εθνικών

πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη.

2. Όσον αφορά την παροχή διαφόρων τύπων βοήθειας, από τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6, θα δίνεται προτεραιότητα στη στήριξη, όπως συμφωνήθηκε, εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα εκείνων της Αφρικής, είτε άμεσα είτε μέσω σχετικών πολυμερών οργανώσεων ή και με τους δύο τρόπους.

3. Τα Μέρη ενθαρρύνουν τα όργανα, ταμεία και προγράμματα του συστήματος Ηνωμένων Εθνών και άλλων σχετικών διακυβερνητικών οργανισμών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, της επιστημονικής κοινότητας και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, που είναι σε θέση να συνεργασθούν, σύμφωνα με τις αρμοδιότητές και τις δυνατότητές τους, έτσι ώστε να στηρίζουν την εκπόνηση, εφαρμογή και συνέχιση των προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 10

Εθνικά προγράμματα δράσης

1. Ο σκοπός των εθνικών προγραμμάτων δράσης είναι ο προσδιορισμός των παραγόντων που συμβάλλουν στην απερίκλιση και των αναγκών πρακτικών μέτρων για την καταπολέμηση της απερίκλισης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

2. Εθνικά προγράμματα δράσης θα καθορίζουν τους αντίστοιχους ρόλους της κυβέρνησης, των τοπικών κοινοτήτων και των χρηστών γης, καθώς και τους διαθέσιμους και απαιτούμενους πόρους.

Μεταξύ άλλων θα:

(α) συμπεριλάβουν μακροπρόθεσμες στρατηγικές για να αντιμετωπίσουν την απερίκλιση και να αμβλύνουν τις συνέπειες της ξηρασίας, θα δώσουν έμφαση στην εφαρμογή και να ενσωματωθούν με τις εθνικές πολιτικές για αειφορική ανάπτυξη.

(β) αφήσουν περιθώρια για τροποποιήσεις οι οποίες θα γίνονται για να ανταποκρίνονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες και θα είναι ευπροσάρμοστα σε τοπικό επίπεδο, ώστε να αντιμετωπίζουν τις διαφορετικές κοινωνικο-οικονομικές, βιολογικές και γεωφυσικές συνθήκες.

(γ) δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην εφαρμογή των προληπτικών μέτρων για εκτάσεις που δεν έχουν ακόμη υποβαθμισθεί ή έχουν υποβαθμισθεί ελαφρά.

(δ) ενισχύσουν τις εθνικές κλιματολογικές, μετεωρολογικές και υδρολογικές ικανότητες και τα μέσα για την πρόληψη της ξηρασίας με έγκαιρη προειδοποίηση.

(ε) προωθήσουν πολιτικές και θα ενισχύσουν θεσμικά πλαίσια τα οποία αναπτύσσουν τη συνεργασία και το συντονισμό, σε πνεύμα συνεργασίας μεταξύ της δωρητριας κοινότητας, των κυβερνήσεων σε όλα τα επίπεδα των κατά τόπους πληθυσμών και των κοινοτικών ομάδων και θα διευκολύνουν την πρόσβαση των κατά τόπους πληθυσμών σε επαρκή πληροφόρηση και τεχνολογία.

(στ) παρέχουν αποτελεσματική συμμετοχή σε τοπικό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο μη-κυβερνητικών οργανισμών και τοπικών πληθυσμών, τόσο ανδρών όσο και γυναικών, και ιδιαίτερα αυτών που κάνουν χρήση των πόρων, συμπεριλαμβανομένων των αγρωτών και κτηνοτρόφων και των εκπροσώπων οργανώσεων τους, στο σχεδιασμό πολιτικής, τη λήψη αποφάσεων και την εφαρμογή και αναθεώρηση εθνικών προγραμμάτων δράσης και

(ζ) απαιτούν τακτική επανεξέταση και εκθέσεις προόδου επί της εφαρμογής τους.

3. Τα εθνικά προγράμματα δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κάποια ή όλα από τα ακόλουθα μέτρα για την προετοιμασία και αντιμετώπιση των συνεπειών της ξηρασίας:

(α) καθιέρωση ή/και ενίσχυση, όπου χρειάζεται, των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης, συμπεριλαμβανομένων τοπικές και εθνικές εγκαταστάσεις και κοινά συστήματα σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και μηχανισμούς

για τη βοήθεια των προσφύγων λόγω περιβαλλοντικών συνθηκών.

(β) ενίσχυση της ετοιμότητας και αντιμετώπισης της ξηρασίας, συμπεριλαμβανομένων μέτρων ενδεχόμενης ξηρασίας σε τοπικό, εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο, τα οποία να εξετάζουν κλιματολογικές προβλέψεις σε εποχιακή βάση όλο το χρόνο.

(γ) καθιέρωση ή/και ενίσχυση, κατά περίπτωση, συστημάτων επισιτιστικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων και διευκολύνσεων αποθήκευσης και εμπορίας κυρίως στις αγροτικές περιοχές.

(δ) καθιέρωση εναλλακτικών προγραμμάτων διαβίωσης, τα οποία θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν εισοδήματα σε περιοχές με προδιάθεση στην ξηρασία και

(ε) ανάπτυξη βιώσιμων προγραμμάτων άρδευσης τόσο για τη φυτική παραγωγή όσο και για το ζωικό κεφάλαιο.

4. Λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες και τις ειδικές απαιτήσεις σε κάθε πληγείσα χώρα Μέρος, τα εθνικά προγράμματα δράσης περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μεταξύ άλλων, μέτρα για κάποιον ή όλους από τους ακόλουθους τομείς προτεραιότητας που έχουν σχέση με την καταπολέμηση της απερίκλισης και την αντιμετώπιση των συνεπειών της ξηρασίας στις πληγείσες περιοχές και τους πληθυσμούς τους. Προώθηση εναλλακτικών τρόπων διαβίωσης και βελτίωσης του εθνικού οικονομικού περιβάλλοντος, με σκοπό την ενίσχυση προγραμμάτων που στοχεύουν στην εξάλειψη της φτώχειας και την παροχή επισιτιστικής ασφάλειας, βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων, βιώσιμες γεωργικές μεθόδους, ανάπτυξη και βιώσιμη χρήση των διαφόρων πηγών ενέργειας, θεσμικά και νομικά πλαίσια, ενίσχυση των δυνατοτήτων για αξιολόγηση και συστηματική παρακολούθηση, συμπεριλαμβανομένων υδρολογικών και μετεωρολογικών υπηρεσιών, την ανάπτυξη ικανοτήτων, επιμόρφωση και ενημέρωση του κοινού.

Άρθρο 11

Υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα συσκέπτονται και θα συνεργάζονται για την προετοιμασία, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα σχετικά περιφερειακά προγράμματα εφαρμογής, υποπεριφερειακών ή/και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης για την εναρμόνιση, συμπλήρωση και αύξηση της αποτελεσματικότητας των εθνικών προγραμμάτων. Οι διατάξεις του άρθρου 10 θα ισχύουν με τις απαραίτητες προσαρμογές σε υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα. Τέτοια συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει συμφωνημένα κοινά προγράμματα για τη βιώσιμη διαχείριση διαμεθοριακών φυσικών πόρων, επιστημονική και τεχνική συνεργασία και ενίσχυση των σχετικών θεσμών.

Άρθρο 12

Διεθνής συνεργασία

Οι πληγείσες χώρες Μέρη, σε συνεργασία με άλλα Μέρη και τη διεθνή κοινότητα, θα πρέπει να συνεργάζονται για να εξασφαλίζουν τη βελτίωση ενός ικανού διεθνούς περιβάλλοντος για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τέτοια συνεργασία θα μπορούσε επίσης να καλύπτει τομείς μεταφοράς τεχνολογίας, καθώς και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη, συλλογή πληροφοριών και διάδοσή τους και οικονομικούς πόρους.

Άρθρο 13

Υποστήριξη για την εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων δράσης

1. Τα μέτρα για την υποστήριξη των προγραμμάτων δράσης σύμφωνα με το άρθρο 9 περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

(α) οικονομική συνεργασία για εξασφάλιση δυνατότητας πρόβλεψης για τα προγράμματα δράσης, επιτρέποντας τον απαραίτητο μακροπρόθεσμο προγραμματισμό.

(β) επεξεργασία και χρησιμοποίηση μηχανισμών συνεργασίας, οι οποίοι θα συμβάλλουν αποτελεσματικότερα στη

στήριξη σε τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών που θα αναληφθούν από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, προκειμένου να προωθήσουν την επιτυχή μεταφορά δραστηριοτήτων προγράμματος-πilotού, όπου αυτό επιβάλλεται.

(γ) αυξημένη ευελιξία στο σχεδιασμό των προγραμμάτων, χρηματοδότηση και υλοποίηση για την τήρηση της πειραματικής επαναληπτικής προσέγγισης που ενδείκνυται για τη συμμετοχική δράση, σε τοπικό κοινοτικό επίπεδο και

(δ) κατά περίπτωση, όταν χρειάζεται, διοικητικές και προϋπολογιστικές διαδικασίες, οι οποίες αυξάνουν την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας και των προγραμμάτων στήριξης.

2. Κατά την παροχή αυτής της στήριξης στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, θα δοθεί προτεραιότητα στις χώρες Μέρη της Αφρικής και στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες Μέρη.

Άρθρο 14

Συντονισμός στην εκπόνηση και

εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης

1. Τα Μέρη θα συνεργασθούν στενά, άμεσα και μέσω των σχετικών διακυβερνητικών οργανισμών για την εκπόνηση και υλοποίηση των προγραμμάτων δράσης.

2. Τα Μέρη θα αναπτύξουν λειτουργικούς μηχανισμούς, ιδίως σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλίσουν τον τελειότερο δυνατό συντονισμό μεταξύ των Μερών των αναπτυσσόμενων χωρών, των αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και σχετικών κυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανισμών, ώστε να αποφευχθούν επαναλήψεις, να εναρμονισθούν οι παρεμβάσεις και οι προσεγγίσεις και να μεγιστοποιηθεί το αποτέλεσμα της βοήθειας. Στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα δοθεί προτεραιότητα στο συντονισμό των δραστηριοτήτων συναφών με τη διεθνή συνεργασία, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματική χρήση των πόρων, να εξασφαλισθεί αμοιβαία βοήθεια και να διευκολυνθεί η εφαρμογή προγραμμάτων εθνικής δράσης και προτεραιοτήτων, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 15

Περιφερειακά παραρτήματα εφαρμογής

Τα στοιχεία για την ενσωμάτωση στα προγράμματα δράσης θα επιλεγούν και θα προσαρμοσθούν στις κοινωνικο-οικονομικές, γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν στις πληγείσες χώρες Μέρη ή περιφέρειες, όπως και στο επίπεδο ανάπτυξής τους. Οι κατευθυντήριες οδηγίες για την εκπόνηση των προγραμμάτων δράσης και ο ακριβής στόχος τους και περιεχόμενό τους, σχετικά με συγκεκριμένες υποπεριφέρειες και περιφέρειες, αναγράφονται στα παραρτήματα περιφερειακής εφαρμογής.

Τμήμα 2: Επιστημονική και τεχνική συνεργασία

Άρθρο 16

Συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών

Τα Μέρη συμφωνούν, ανάλογα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους, να εντάξουν και να συντονίσουν τη συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή των σχετικών βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στοιχείων και πληροφόρησης, ώστε να εξασφαλισθεί η συστηματική παρατήρηση της υποβάθμισης της γης στις πληγείσες περιοχές και να γίνει καλύτερα κατανοητή, καθώς και για να εκτιμηθούν οι διαδικασίες και συνέπειες της ξηρασίας και της απερίθωμης. Αυτό θα συμβάλλει στην πραγματοποίηση, μεταξύ άλλων, έγκαιρης προειδοποίησης και προκαταβολικού προγραμματισμού κατά τις περιόδους που παρουσιάζουν αρνητικές κλιματολογικές διακυμάνσεις, υπό μορφή που εναρμονίζεται με την πρακτική εφαρμογή από τους χρήστες σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτερα των τοπικών πληθυσμών. Γι' αυτόν το σκοπό, κατά περίπτωση, θα:

(α) διευκολύνουν και θα ενισχύσουν τη λειτουργία του παγκόσμιου δικτύου των ιδρυμάτων και των εγκαταστάσεων για τη συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών, όπως

και για τη συστηματική παρατήρηση σε όλα τα επίπεδα, γεγονός το οποίο, μεταξύ άλλων, θα:

i) αποσκοπεί στη χρήση ανάλογων μέτρων και συστημάτων,

ii) συμπεριλαμβάνει τα σχετικά στοιχεία και σταθμούς ακόμα και σε απομακρυσμένες περιοχές,

iii) χρησιμοποιεί και θα διαδίδει σύγχρονη τεχνολογία για τη συλλογή στοιχείων, μεταβίβαση και αξιολόγηση όσον αφορά την υποβάθμιση της γης και

iv) συνδέει στενότερα εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά κέντρα στοιχείων και πληροφόρησης, με τις πηγές παγκόσμιας πληροφόρησης.

β) εξασφαλίζουν ότι η συλλογή, ανάλυση και η ανταλλαγή πληροφοριών θα προσεγγίζει τις ανάγκες των τοπικών κοινοτήτων και τις ανάγκες εκείνων που λαμβάνουν αποφάσεις, αποσκοπώντας στην επίλυση των ειδικών προβλημάτων και στο ότι οι τοπικές κοινότητες θα εμπλέκονται στις εν λόγω δραστηριότητες.

(γ) στηρίζουν και θα αναπτύξουν περαιτέρω διμερή και πολυμερή προγράμματα και έργα που αποσκοπούν στον προσδιορισμό, διεξαγωγή, αξιολόγηση και χρηματοδότηση της συλλογής, την ανάλυση και ανταλλαγή των στοιχείων και πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης μεταξύ άλλων πλήρους σειράς φυσικών, βιολογικών, κοινωνικών και οικονομικών δεικτών.

(δ) προβούν στην πλήρη χρήση της πραγματοποιησύνυνης των διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών αρμόδιων οργανισμών, ιδίως για να διαδώσουν τη σχετική πληροφόρηση και εμπειρίες μέσω των ομάδων αναφοράς των διαφόρων περιφερειών.

(ε) επιμείνουν ιδιαίτερα στη συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή κοινωνικο-οικονομικών στοιχείων, καθώς και ενσωμάτωσή τους με φυσικά και βιολογικά στοιχεία.

(στ) ανταλλάζουν και θα καταστήσουν πλήρως, ευρέως και ταχέως διαθέσιμες τις πληροφορίες προερχόμενες από όλες τις δημόσια διαθέσιμες πηγές, που θα προορίζονται για την καταπολέμηση της απερίθωμης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και

(ζ) ανταλλάσσουν πληροφορίες για τοπική και παραδοσιακή γνώση, εξασφαλίζοντας της επαρκή προστασία, σύμφωνα με την αντίστοιχη τους εθνική νομοθεσία, ή/και πολιτικές, εξασφαλίζοντας κατάλληλη πρόσοδο από τα οφέλη που προέρχονται από αυτή, πάνω σε ισόδυναμη βάση και σε αμοιβαίως συμφωνηθέντες όρους στους ενδιαφερόμενους τοπικούς πληθυσμούς.

Άρθρο 17

Έρευνα και ανάπτυξη

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, να προωθήσουν την τεχνική και επιστημονική συνεργασία στους τομείς της καταπολέμησης της απερίθωμης και της άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, μέσω κατάλληλων εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών θεσμών. Για το σκοπό αυτόν θα προωθούν ερευνητικές δραστηριότητες, οι οποίες θα:

(α) συνεισφέρουν στην αυξανόμενη γνώση των διεργασιών που οδηγούν στην απερίθωμηση και ξηρασία και στην επίδραση και διάκριση μεταξύ τυχών παραγόντων, φυσικών και ανθρώπινων, στοχεύοντας στην καταπολέμηση της απερίθωμης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, επιτυγχάνοντας βελτιωμένη παραγωγικότητα, καθώς επίσης χρήση και διαχείριση των πόρων.

(β) ανταποκριθούν σε σαφώς ορισμένους αντικειμενικούς στόχους, θα αντιμετωπίσουν τις ειδικές ανάγκες των τοπικών πληθυσμών και θα οδηγήσουν στην αναγνώριση και εφαρμογή λύσεων που θα βελτιώσουν το επίπεδο ζωής των ανθρώπων στις πληγείσες περιοχές.

(γ) προστατέψουν, ενσωματώσουν, προωθήσουν και επικυρώσουν την παραδοσιακή και τοπική γνώση, την τεχνολογία και τις πρακτικές που υπόκεινται στην αντίστοιχη εθνική νομοθεσία τους ή και στις πολιτικές, εξασφαλίζοντας ότι

οι ιδιοκτήτες αυτής της γνώσης θα ωφεληθούν άμεσα σε ισοδύναμη βάση και σε αμοιβαίους συμφωνηθέντες όρους από οποιαδήποτε εμπορική χρησιμοποίηση αυτής ή από οποιαδήποτε τεχνολογική ανάπτυξη προκύψει από αυτή τη γνώση.

(δ) αναπτύξουν και ενδυναμώσουν τις εθνικές, υποπεριφερειακές και περιφερειακές ερευνητικές δυνατότητες στα Μέρη των αναπτυσσόμενων χωρών, ιδιαίτερα στην Αφρική, συμπεριλαμβανομένης και της ανάπτυξης των τοπικών ικανοτήτων και ενισχύσεως των κατάλληλων ικανοτήτων, ιδιαίτερα σε χώρες με ασθενή ερευνητική βάση, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην κοινωνικο-οικονομική έρευνα με τη συνεργασία και τη συμμετοχή πολλών επιστημονικών κλάδων.

(ε) λάβουν υπόψη τη σχέση μεταξύ φτώχειας και μετανάστευσης που προκαλείται από περιβαλλοντικούς παράγοντες και από την απεργμωση.

(στ) προωθήσουν τη διεξαγωγή κοινών ερευνητικών προγραμμάτων μεταξύ εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών ερευνητικών οργανώσεων, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, για την ανάπτυξη βελτιωμένων, οικονομικών και προσιτών τεχνολογιών για αειφορική ανάπτυξη, μέσω της αποτελεσματικής συμμετοχής των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων και

(ζ) ενισχύσουν τη διαθεσιμότητα υδάτινων πόρων στις πληγείσες περιοχές μέσω, μεταξύ των άλλων, του βομβαρδισμού των νεφών.

2. Οι προτεραιότητες στην έρευνα για συγκεκριμένες περιφέρειες και υποπεριφέρειες, που αντικατοπτρίζουν διαφορετικές τοπικές συνθήκες, θα πρέπει να συμπεριληφθούν στα προγράμματα δράσης. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εξετάζει τις ερευνητικές προτεραιότητες, κατόπιν εισηγήσεως της Επιτροπής για την Επιστήμη και Τεχνολογία.

Άρθρο 18

Μεταβίβαση, απόκτηση, προσαρμογή
και ανάπτυξη της τεχνολογίας

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν, όπως συμφωνήθηκε από κοινού και σύμφωνα με την αντίστοιχη εθνική τους νομοθεσία ή και τις πολιτικές τους, να προωθήσουν, χρηματοδοτήσουν ή/και διευκολύνουν τη χρηματοδότηση της μεταφοράς, απόκτησης, προσαρμογής και ανάπτυξης από περιβαλλοντικής άποψης υγιών, οικονομικά βιώσιμων και κοινωνικά αποδεκτών τεχνολογιών σχετικά με την καταπολέμηση της απεργμωσης ή/και της άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, με σκοπό να συνεισφέρουν στην επίτευξη μιας αειφορικής ανάπτυξης στις πληγείσες περιοχές. Αυτή η συνεργασία θα είναι διμερής ή πολυμερής, κατά περίπτωση, κάνοντας χρήση της πείρας των διακυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανισμών.

Ειδικότερα, τα Μέρη θα:

(α) χρησιμοποιήσουν πλήρως τα σχετικά υπάρχοντα εθνικά, υποπεριφερειακά, περιφερειακά και διεθνή συστήματα πληροφόρησης και γραφεία επεξεργασίας για διάδοση πληροφοριών πάνω στις διαθέσιμες τεχνολογίες, τις πηγές τους, τους κινδύνους για το περιβάλλον και τους γενικούς όρους σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να αποκτηθούν.

(β) διευκολύνουν την πρόσβαση, ιδιαίτερα από τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, με ευνοϊκούς όρους, συμπεριλαμβανομένων των παραχωρητικών και των προτιμησιακών όρων, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για προστασία της ιδιοκτησίας των πνευματικών δικαιωμάτων σε τεχνολογίες που είναι πιο κατάλληλες για πρακτική εφαρμογή για συγκεκριμένες ανάγκες των τοπικών πληθυσμών, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στον κοινωνικό, πολιτιστικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο μιας τέτοιας τεχνολογίας.

(γ) διευκολύνουν τη συνεργασία της τεχνολογίας ανάμεσα στις πληγείσες χώρες Μέρη μέσω οικονομικής βοήθειας ή άλλων κατάλληλων μέσων.

(δ) επεκτείνουν την τεχνολογική συνεργασία με τις

αναπτυσσόμενες πληγείσες χώρες Μέρη, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι σχετικό, των κοινοπραξιών, ιδιαίτερα στους τομείς οι οποίοι ενθαρρύνουν εναλλακτικούς τρόπους επιβίωσης.

(ε) λάβουν τα κατάλληλα μέτρα να δημιουργήσουν συνθήκες εγχώριας αγοράς και κίνητρα δημοσιονομικά ή άλλα, που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη, μετάδοση, απόκτηση και προσαρμογή κατάλληλης τεχνολογίας, γνώσης, τεχνογνωσίας και πρακτικών, συμπεριλαμβανομένων και μέτρων για την εξασφάλιση της ικανοποιητικής και αποτελεσματικής προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων.

2. Τα Μέρη, σύμφωνα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους και σύμφωνα με τις αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες τους ή/και πολιτικές, θα προστατεύουν, θα προωθούν και θα χρησιμοποιούν τη σχετική παραδοσιακή και τοπική τεχνολογία, τη γνώση, την τεχνογνωσία και τις πρακτικές και για το σκοπό αυτόν θα αναλάβουν να:

(α) καταγράψουν αυτή την τεχνολογία, τη γνώση, την τεχνογνωσία και τις πρακτικές, καθώς και τις ενδεχόμενες χρήσεις με τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και να διαδώσουν αυτές τις πληροφορίες, κατά περίπτωση, σε συνεργασία με τους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς.

(β) εξασφαλίσουν ότι τέτοια τεχνολογία, γνώση, τεχνογνωσία και πρακτικές προστατεύονται επαρκώς και ότι οι τοπικοί πληθυσμοί ωφελούνται άμεσα και πάνω σε μια ισοδύναμη βάση, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, από οποιαδήποτε εμπορική τους χρησιμοποίηση ή από οποιαδήποτε τεχνολογική ανάπτυξη προέρχεται από αυτές.

(γ) ενθαρρύνουν και ενεργά να υποστηρίζουν τη βελτίωση και διάδοση αυτής της τεχνολογίας, γνώσης, τεχνογνωσίας και πρακτικών ή την ανάπτυξη της καινούριας τεχνολογίας που βασίζεται πάνω σ' αυτές και

(δ) διευκολύνουν, κατά περίπτωση, τη θέσπιση αυτής της τεχνολογίας, γνώσης, τεχνογνωσίας και πρακτικών, ώστε να χρησιμοποιηθούν ευρέως και να τις ενσωματώσουν στη σύγχρονη τεχνολογία, κατά περίπτωση.

Τμήμα 3: Μέτρα στήριξης

Άρθρο 19

Ανάπτυξη δυνατοτήτων, εκπαίδευση
και ευαισθητοποίηση

1. Τα Μέρη αναγνωρίζουν τη σπουδαιότητα της ανάπτυξης δυνατοτήτων -αυτό σημαίνει τη δημιουργία θεσμών, την εκπαίδευση και ανάπτυξη των σχετικών τοπικών και εθνικών δυνατοτήτων- στις προσπάθειες για καταπολέμηση της απεργμωσης και άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Γι' αυτό, θα προωθήσουν την κατά περίπτωση ανάπτυξη:

(α) μέσω πλήρους συμμετοχής σε όλα τα επίπεδα των ντόπιων ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο και ειδικότερα των γυναικών και των νέων, με τη συνεργασία των μη-κυβερνητικών και τοπικών οργανισμών.

(β) ενδυναμώνοντας την εκπαίδευση και τη δυνατότητα έρευνας σε εθνικό επίπεδο στον τομέα της απεργμωσης και της ξηρασίας.

(γ) ιδρύοντας ή/και ενδυναμώνοντας τις υπηρεσίες στήριξης και εφαρμογών για τη διάδοση των σχετικών μεθόδων τεχνολογίας και τεχνικών, πιο αποτελεσματικά, και εκπαιδύοντας αντιπροσώπους και μέλη των αγροτικών οργανώσεων, πάνω σε συμμετοχικές προσεγγίσεις για την προστασία και αειφορική χρήση των φυσικών πόρων.

(δ) ενθαρρύνοντας τη χρήση και διάδοση της γνώσης, της τεχνογνωσίας και των πρακτικών των ντόπιων σε τεχνικά προγράμματα συνεργασίας, οποιαδήποτε είναι δυνατό.

(ε) προσαρμόζοντας, όπου είναι απαραίτητο, σχετική από περιβαλλοντική άποψη υγιή τεχνολογία και παραδοσιακές μεθόδους γεωργίας και κτηνοτροφίας στις σύγχρονες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες.

(στ) παρέχοντας ικανή εκπαίδευση και τεχνολογία στη χρήση των εναλλακτικών πόρων ενέργειας και ιδιαίτερα στους ανανεώσιμους πόρους ενέργειας που στοχεύουν στη μείωση της εξάρτησης από το ξύλο ως καύσιμο.

(ζ) μέσω συνεργασίας, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, για να

ενδυναμωθεί η δυνατότητα των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν προγράμματα στον τομέα της συγκέντρωσης, ανάλυσης και ανταλλαγής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 16.

(η) μέσω καινοτομικών τρόπων, την προώθηση εναλλακτικών πόρων ζωής, συμπεριλαμβανομένης και της εκπαίδευσης σε νέες δραστηριότητες.

(θ) εκπαιδεύοντας αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις, τους ιθύνοντες και το προσωπικό οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη συγκέντρωση και ανάλυση των στοιχείων για τη διάδοση και χρήση των πρόωρων προειδοποιητικών στοιχείων πάνω στις συνθήκες ξηρασίας και σχετικά με την παραγωγή τροφίμων.

(ι) μέσω μιας πιο αποτελεσματικής λειτουργίας των υπάρχοντων εθνικών θεσμών και νομικών πλαισίων και όπου είναι αναγκαίο τη δημιουργία καινοούριων, μαζί με την ενδυνάμωση του στρατηγικού σχεδιασμού και διαχείρισης και (ια) μέσω προγραμμάτων ανταλλαγής επισκέψεων, ώστε να προωθηθεί η ανάπτυξη δυνατοτήτων στις πληγείσες χώρες Μέρη, μέσω μιας μακροπρόθεσμης διαδικασίας αλληλεπιδράσεως μεταξύ μάθησης και μελέτης.

2. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, σε συνεργασία με τα άλλα Μέρη και τις αρμόδιες διακυβερνητικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, θα κάνουν μια διεπιστημονική ανασκόπηση του υφιστάμενου δυναμικού, καθώς και των μέσων σε τοπικό και εθνικό επίπεδο και της δυνατότητας ενδυνάμωσής τους.

3. Τα Μέρη θα συνεργασθούν μεταξύ τους και μέσω αρμόδιων διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, για την ανάληψη και υποστήριξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων και ευαισθητοποίησης του κοινού, τόσο στις πληγείσες, όσο και, κατά περίπτωση, στις μη πληγείσες χώρες Μέρη για την προώθηση της κατανόησης των αιτιών και των συνεπειών της απερίθωμης και της ξηρασίας, καθώς και τη σημασία εκπλήρωσης του αντικειμενικού στόχου αυτής της Σύμβασης. Τέλος θα:

(α) οργανώσουν εκστρατείες ευαισθητοποίησης για το κοινό.

(β) προωθήσουν, πάνω σε μόνιμη βάση, την πρόσβαση του κοινού στη σχετική πληροφόρηση, καθώς και ευρεία δημόσια συμμετοχή στην εκπαίδευση και στις δραστηριότητες ενημέρωσης.

(γ) ενθαρρύνουν την ίδρυση εταιρειών που θα συνεισφέρουν στην ευαισθητοποίηση του κοινού.

(δ) δημιουργήσουν και θα ανταλλάξουν εκπαιδευτικό υλικό, καθώς και υλικό για την ευαισθητοποίηση του κοινού, όπου είναι δυνατό στις τοπικές διαλέκτους, ανταλλαγή και υποστήριξη εμπειρογνομόνων για την εκπαίδευση προσωπικού των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, για την πραγματοποίηση σχετικών προγραμμάτων εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης, καθώς και πλήρη χρησιμοποίηση του σχετικού εκπαιδευτικού υλικού που υπάρχει στους αρμόδιους διεθνείς φορείς.

(ε) εκτιμήσουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες στις πληγείσες περιοχές, θα επεξεργασθούν τα κατάλληλα σχολικά προγράμματα μαθημάτων και θα επεκτείνουν, εάν χρειάζεται, εκπαιδευτικά προγράμματα, καθώς και προγράμματα καταπολέμησης του αναλφαριθμητισμού των ενηλίκων, καθώς και ευκαιρίες για όλους, ιδιαίτερα για τα κορίτσια και τις γυναίκες πάνω στην εξακρίβωση, προστασία και αειφορική χρήση και διαχείριση των φυσικών πόρων των πληγείσων περιοχών, και (στ) δημιουργήσουν διεπιστημονικά προγράμματα συμμετοχής ενσωματώνοντας τη γνώση απερίθωμης και ξηρασίας στα εκπαιδευτικά συστήματα, καθώς και στα ανεπίσημα, για ενήλικους, πρακτικά εκπαιδευτικά προγράμματα και μαθήματα εξ αποστάσεως.

4. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα δημιουργήσει ή/και θα ενδυναμώσει δίκτυα περιφερειακής επιμόρφωσης και εκπαιδευτικά κέντρα για την καταπολέμηση της απερίθωμης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Τα δίκτυα αυτά θα συντονισθούν από ένα ίδρυμα που θα δημιουργηθεί και θα προορίζεται για την εκπαίδευση επιστημονικού, τεχνικού και διοικητικού προσωπικού και το οποίο θα ενθαρρύνει τα ήδη υπάρχοντα που είναι υπεύθυνα για την επιμόρφωση και εκπαίδευση των πληγείσων χωρών Μερών με σκοπό την

εναρμόνιση προγραμμάτων και την οργάνωση ανταλλαγών εμπειρίας μεταξύ τους. Τα δίκτυα αυτά θα συνεργασθούν στενά με τους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, ώστε να αποφευχθεί η επανάληψη των προσπάθειών.

Άρθρο 20

Οικονομικοί πόροι

1. Λόγω της μεγάλης σημασίας της χρηματοδότησης στην επίτευξη του αντικειμενικού στόχου της Σύμβασης, τα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητές τους, θα προσπαθήσουν να εξασφαλίσουν επαρκείς οικονομικούς πόρους για τα προγράμματα καταπολέμησης της απερίθωμης και άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας.

2. Στο πλαίσιο αυτό οι ανεπτυγμένες χώρες Μέρη θα δίνουν προτεραιότητα στις πληγείσες χώρες Μέρη της Αφρικής, χωρίς να παραμελούν τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη σε άλλες περιφέρειες, σύμφωνα με το άρθρο 7, θα αναλάβουν να:

(α) κινητοποιήσουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένων των επιχορηγήσεων και των παραχωρητικών δανείων με σκοπό την υποστήριξη της εφαρμογής των προγραμμάτων για την απερίθωμης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(β) προωθήσουν την κινητοποίηση επαρκών, έγκαιρων και προβλέψιμων οικονομικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης νέας και πρόσθετης χρηματοδότησης από το Παγκόσμιο Ίδρυμα για το Περιβάλλον για το συμφωνηθέν οριακό κόστος αυτών των δραστηριοτήτων που αφορούν την απερίθωμης που έχει σχέση με τις τέσσερις κύριες περιοχές, σε συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις του Οργάνου που ίδρυσε το Παγκόσμιο Ίδρυμα για το Περιβάλλον.

(γ) διευκολύνουν, μέσω της διεθνούς συνεργασίας τη μεταβίβαση της γνώσης και τεχνολογίας και

(δ) διερευνήσουν, σε συνεργασία με τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, καινούργιες μεθόδους και κίνητρα για την κινητοποίηση και διοχέτευση των πόρων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των ιδρυμάτων, των μη-κυβερνητικών οργανώσεων, καθώς και άλλων επιχειρήσεων ιδιωτικού τομέα, ειδικότερα τα ανταλλασσόμενα χρέη και άλλα νέα μέσα τα οποία αυξάνουν τη χρηματοδότηση μειώνοντας το εξωτερικό χρέος των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ειδικότερα αυτών της Αφρικής.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητές τους, αναλαμβάνουν την κινητοποίηση επαρκών οικονομικών πόρων για την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης.

4. Στην επιστράτευση των οικονομικών πόρων, τα Μέρη θα επιδιώξουν πλήρη χρήση και συνεχή ποιοτική βελτίωση όλων των εθνικών, διμερών και πολυμερών πόρων χρηματοδότησης και μηχανισμών, χρησιμοποιώντας κοινοπραξίες, κοινά προγράμματα και παράλληλη χρηματοδότηση και θα επιδιώξουν να συμπεριλάβουν πόρους χρηματοδότησης από ιδιωτικό τομέα και μηχανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των μη-κυβερνητικών οργανισμών. Τέλος, τα Μέρη θα χρησιμοποιήσουν πλήρως τους λειτουργικούς μηχανισμούς που δημιουργούνται σε συνέχεια του άρθρου 14.

5. Με σκοπό να κινητοποιήσουν τους οικονομικούς πόρους που είναι απαραίτητοι για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη για να καταπολεμήσουν την απερίθωμης και να άμβλυνουν τις συνέπειες από την ξηρασία, τα Μέρη θα:

(α) οργανώσουν και θα ενδυναμώσουν τη διαχείριση των πόρων που ήδη διανέμονται για την καταπολέμηση της απερίθωμης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, χρησιμοποιώντας τους περισσότερο αποτελεσματικά και αποδοτικά, υπολογίζοντας τις επιτυχίες τους και τις ελλείψεις τους, παραμερίζοντας τα εμπόδια στην αποτελεσματική τους χρήση και όπου είναι απαραίτητο επαναπροσανατολίζοντας προγράμματα εν όψει της ολοκληρωμένης μακροπρόθεσμης προσέγγισης που θεσπίσθηκε σ' εφαρμογή αυτής της Σύμβασης.

(β) δώσουν τη δέουσα προτεραιότητα και προσοχή εντός των διοικήσεων των πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, εγκαταστάσεων και κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων και

των τραπεζών περιφερειακής ανάπτυξης και ταμείων, για την υποστήριξη των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ιδιαίτερα εκείνων της Αφρικής, με δραστηριότητες οι οποίες προχωρούν την εφαρμογή της Σύμβασης, προγράμματα δράσης τα οποία θα αναλάβουν στα πλαίσια των Παραρτημάτων Περιφερειακής Εφαρμογής.

(γ) εξετάσουν τρόπους με τους οποίους η περιφερειακή και υποπεριφερειακή συνεργασία μπορεί να ενδυναμωθεί, ώστε να υποστηριχθούν οι προσπάθειες που θα γίνουν σε εθνικό επίπεδο.

6. Άλλα Μέρη ενθαρρύνονται να παρέχουν εθελοντικά γνώση, τεχνονομία και τεχνικές σχετικά με την απεργήμωση ή/και με τους χρηματοδοτικούς πόρους σε πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη.

7. Η πλήρης τήρηση από πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα από αυτές της Αφρικής, των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με τη Σύμβαση, θα βοηθηθεί πολύ από την τήρηση των υποχρεώσεων των αναπτυγμένων χωρών Μερών σύμφωνα με τη Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτεως αυτών που αφορούν τους χρηματοδοτικούς πόρους και τη μεταφορά τεχνολογίας. Κατά την τήρηση των υποχρεώσεών τους οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη πρέπει να λάβουν πλήρως υπόψη τους ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας είναι η πρώτη προτεραιότητα στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα σ' αυτές της Αφρικής.

Άρθρο 21

Χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα προωθήσει τη διάθεση χρηματοδοτικών μηχανισμών και θα ενθαρρύνει να επιδιώξουν τέτοιοι μηχανισμοί να μεγιστοποιήσουν τη διαθεσιμότητα χρηματοδότησης για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα εκείνων στην Αφρική, για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τέλος, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εξετάσει μεταξύ άλλων τη θέσπιση προσεγγίσεων και πολιτικών, οι οποίες θα:

(α) διευκολύνουν την εξασφάλιση της απαραίτητης χρηματοδότησης σε εθνικό, υποπεριφερειακό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο για δραστηριότητες σχετικά με τις διατάξεις της Σύμβασης.

(β) προωθήσουν προσεγγίσεις χρηματοδότησης από πολλαπλούς πόρους, μηχανισμούς και ρυθμίσεις, καθώς και την εκτίμησή τους σύμφωνα με το άρθρο 20.

(γ) εξασφαλίσουν, σε τακτική βάση, στα ενδιαφερόμενα Μέρη και στους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, πληροφορίες, σχετικά με διαθέσιμες πηγές κεφαλαίων και τρόπους χρηματοδότησης με σκοπό τη διευκόλυνση συντονισμού μεταξύ τους.

(δ) διευκολύνουν την καθιέρωση μηχανισμών, κατά περίπτωση, όπως εθνικών κεφαλαίων απεργήμωσης, συμπεριλαμβανομένων και αυτών στους οποίους ενέχονται μη-κυβερνητικοί οργανισμοί, για τη γρήγορη και αποτελεσματική διοχέτευση χρηματοδοτικών πόρων σε τοπικό επίπεδο, στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη και

(ε) ενδυναμώσουν τα υπάρχοντα κεφάλαια και τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς σε υποπεριφερειακά και περιφερειακά επίπεδα, ιδιαίτερα στην Αφρική, για να υποστηρίξουν περισσότερο αποτελεσματικά την εφαρμογή της Σύμβασης.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα ενθαρρύνει επίσης την παροχή, μέσω διαφόρων μηχανισμών στα πλαίσια του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, και μέσω πολύπλευρων χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, υποστήριξης σε εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά επίπεδα, δραστηριοτήτων που θα βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη να πληρούν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα χρησιμοποιήσουν και όπου είναι απαραίτητο θα δημιουργήσουν ή και θα ενδυναμώσουν εθνικούς μηχανισμούς συντονισμού που θα ενσωματώνονται σε εθνικά προγράμματα

ανάπτυξης, τα οποία θα εξασφαλίζουν την αποτελεσματική χρήση όλων των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Επίσης, θα χρησιμοποιούν διαδικασίες συμμετοχής μη-κυβερνητικών οργανισμών, τοπικών ομάδων και τον ιδιωτικό τομέα στη συγκέντρωση κεφαλαίων, στην επεξεργασία προγραμμάτων εφαρμογής και την εξασφάλιση πρόσβασης σε χρηματοδότηση από ομάδες σε τοπικό επίπεδο. Οι ενέργειες αυτές μπορούν να αυξηθούν με βελτιωμένο συντονισμό και ευέλικτο προγραμματισμό από μέρους εκείνων που παρέχουν βοήθεια.

4. Με σκοπό να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα των υπάρχοντων χρηματοδοτικών μηχανισμών, δημιουργείται ένας Παγκόσμιος Μηχανισμός που θα προωθεί ενέργειες που θα οδηγήσουν στην κινητοποίηση και διοχέτευση των βασικών χρηματοδοτικών πόρων για τη μεταβίβαση της τεχνολογίας, πάνω σε βάση επιχορηγήσεων, ή/και παραχώρησης ή με άλλους όρους, στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη. Αυτός ο Παγκόσμιος Μηχανισμός θα λειτουργήσει υπό τη δικαιοδοσία και καθοδήγηση της Συνδιάσκεψης των Μερών και θα είναι υπόλογος σ' αυτήν.

5. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αναγνωρίσει κατά την πρώτη της κανονική συνεδρίαση έναν οργανισμό για να στεγάσει τον Παγκόσμιο Μηχανισμό. Η Συνδιάσκεψη των Μερών και ο οργανισμός που θα αναγνωρισθεί θα συμφωνήσουν πάνω στην ιδιότητα αυτού του Παγκόσμιου Μηχανισμού για να εξασφαλισθεί μεταξύ των άλλων ότι αυτός ο Μηχανισμός:

(α) αναγνωρίζει και καταγράφει τα σχετικά διμερή και πολυμερή προγράμματα συνεργασίας τα οποία υπάρχουν για να εφαρμοσθεί η Σύμβαση.

(β) προσφέρει συμβουλές, κατόπιν αιτήσεως, στα Μέρη πάνω σε καινοτομικές μεθόδους χρηματοδότησης και πηγές οικονομικής βοήθειας και πάνω στη βελτίωση του συντονισμού των δραστηριοτήτων σε εθνικό επίπεδο.

(γ) προσφέρει στοιχεία στα ενδιαφερόμενα Μέρη και στους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, για τους διαθέσιμους πόρους κεφαλαίων και για τα πρότυπα χρηματοδότησης, με σκοπό να διευκολυνθεί ο συντονισμός μεταξύ τους, και

(δ) αναφέρει στη Συνδιάσκεψη των Μερών σχετικά με τις δραστηριότητές του, αρχίζοντας κατά τη δεύτερη τακτική συνεδρίαση.

6. Η Συνδιάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη της συνεδρίαση, θα κάνει τις απαραίτητες ρυθμίσεις με τον οργανισμό που έχει αναγνωρισθεί για να στεγάσει τον Παγκόσμιο Μηχανισμό για τις διοικητικές λειτουργίες αυτού του Μηχανισμού, για τον υπάρχοντα προϋπολογισμό και το ανθρώπινο δυναμικό.

7. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα επαναξετάσει κατά την τρίτη τακτική της συνεδρίαση τις πολιτικές, τους λειτουργικούς τρόπους προσαρμογής και τις δραστηριότητες του Παγκόσμιου Μηχανισμού, που είναι υπόλογος σ' αυτήν σύμφωνα με την παράγραφο 4, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 7. Βάσει αυτής της επανεξέτασης θα συσχεφθεί και θα κάνει τις κατάλληλες ενέργειες.

ΜΕΡΟΣ IV

ΘΕΣΜΟΙ

Άρθρο 22

Συνδιάσκεψη των Μερών

1. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θεσπίζεται με την παρούσα.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών είναι το ανώτατο όργανο της Σύμβασης. Μέσα στα πλαίσια των εντολών της, θα παίρνει αποφάσεις απαραίτητες για την προώθηση της αποτελεσματικής της εφαρμογής.

Ιδιαίτερα θα:

(α) εξετάζει κανονικά την εφαρμογή της Σύμβασης και τη λειτουργία των θεσμικών ρυθμίσεών της εν όψει της εμπειρίας που αποκτήθηκε σε εθνικά, υποπεριφερειακά, περιφερειακά και διεθνή επίπεδα και βάσει της εξέλιξης της επιστημονικής και τεχνολογικής βάσης.

(β) προωθεί και θα διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών

σχετικά με μέτρα που θεσπίστηκαν από τα Μέρη και θα αποφασίζει τη μορφή και το χρόνο μεταβίβασης των πληροφοριών που θα υποβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 26, θα εξετάζει τις αναφορές και θα κάνει συστάσεις πάνω σ' αυτές.

(γ) δημιουργήσει βοηθητικούς φορείς καθ' όσον θεωρούνται αναγκαίοι για την εφαρμογή της Σύμβασης.

(δ) εξετάσει τις αναφορές που υπεβλήθησαν από τους βοηθητικούς της φορείς και θα τους καθοδηγεί.

(ε) συμφωνήσει και θα θεσπίσει ομόφωνα διαδικαστικούς και δημοσιονομικούς κανόνες, τόσο για την ίδια, όσο και για δευτερεύοντες φορείς.

(στ) θεσπίσει τροποποιήσεις της Σύμβασης, σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31.

(ζ) εγκρίνει πρόγραμμα και προϋπολογισμό για τις δραστηριότητές της, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών των δευτερευόντων της φορέων και θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για τη χρηματοδότησή τους.

(η) επιδώσει, κατά περίπτωση, τη συνεργασία, καθώς και την παροχή υπηρεσιών και πληροφοριών αρμόδιων φορέων της οργανισμών, εθνικών, διεθνών, διακυβερνητικών και μη - κυβερνητικών.

(θ) προωθήσει και θα ενισχύσει τη σχέση με άλλες συναφείς συμβάσεις, αποφεύγοντας την επανάληψη προσπάθειών και

(ι) ασκεί λειτουργίες απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της Σύμβασης.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα θεσπίσει ομόφωνα, στην πρώτη της σύνοδο, τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες που θα περιλαμβάνουν διαδικασίες λήψης αποφάσεων για θέματα που δεν έχουν ήδη καλυφθεί από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων που ορίζει η Σύμβαση. Οι διαδικασίες αυτές θα περιλαμβάνουν συγκεκριμένες πλειοψηφίες που απαιτούνται για τη λήψη ειδικών αποφάσεων.

4. Την πρώτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης των Μερών θα συγκαλέσει η προσωρινή γραμματεία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35, και θα λάβει χώρα το αργότερο ένα χρόνο μετά την έναρξη της ισχύος της Σύμβασης. Εκτός κι αν αποφασισθεί διαφορετικά από τη Συνδιάσκεψη των Μερών, η δεύτερη, τρίτη και τέταρτη τακτική σύνοδος θα λάβουν χώρα ανά έτος και εφεξής οι τακτικές σύνοδοι θα γίνονται κάθε δύο χρόνια.

5. Οι έκτακτες σύνοδοι της Συνδιάσκεψης των Μερών θα γίνονται στο χρόνο που θα αποφασίζεται είτε από τη Συνδιάσκεψη των Μερών κατά την τακτική της σύνοδο ή κατόπιν εγγράφου αιτήματος οποιουδήποτε Μέρους, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ένα τρίτο των Μερών θα υποστηρίξει την πρόταση, εντός τριών μηνών από την κοινοποίησή της.

6. Σε κάθε τακτική σύνοδο, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εκλέγει ένα Προεδρείο. Η διάρθρωση και οι λειτουργίες του Προεδρείου θα καθορίζονται στους διαδικαστικούς κανόνες. Για τη συγκρότηση του Προεδρείου θα λαμβάνεται υπόψη η γεωγραφική κατανομή, ούτως ώστε να εκπροσωπούνται Μέρη των πληγεισών χωρών, και ειδικότερα της Αφρικής.

7. Τα Ηνωμένα Έθνη, ειδικοί φορείς και Κράτη-Μέλη ή ακόμα και οργανισμοί που δεν είναι Μέρη της Σύμβασης, έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται σε συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών ως ακροατές. Όλοι οι οργανισμοί ή φορείς, εθνικοί ή διεθνείς, κυβερνητικοί ή μη-κυβερνητικοί, που ασχολούνται με θέματα της Σύμβασης, θα γίνονται δεκτοί, αφού έχουν ενημερώσει σχετικά τη Μόνιμη Γραμματεία, εκτός κι αν έχει αντίρρηση το 1/3 τουλάχιστον των Μερών. Η αποδοχή και συμμετοχή των ακροατών θα υπόκεινται στους διαδικαστικούς κανόνες που θεσπίζει η Συνδιάσκεψη των Μερών.

8. Η Συνδιάσκεψη των Μερών μπορεί να ζητήσει από τους αρμόδιους εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς με σχετική εμπειρία να τους παρέχουν στοιχεία συναφή με τα άρθρα 16 παράγραφος (η), άρθρο 17 παράγραφος 1(γ) και άρθρο 18 παράγραφος 2(β).

'Αρθρο 23

Μόνιμη Γραμματεία

1. Με την παρούσα θεσπίζεται Μόνιμη Γραμματεία.

2. Τα καθήκοντά της θα είναι να:

(α) ρυθμίζει τις συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών και των δευτερευόντων φορέων σύμφωνα με τη Σύμβαση και να τους παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες.

(β) συντάσσει και να διαβιβάζει εκθέσεις που της υποβάλλονται.

(γ) διευκολύνει την παροχή βοήθειας των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, κατόπιν αιτήματός τους και ειδικότερα των Αφρικανικών, όσον αφορά τη συγκέντρωση και κοινοποίηση πληροφοριών, σύμφωνα με τη Σύμβαση.

(δ) συντονίζει τις δραστηριότητές της με τις γραμματείες άλλων συναφών διεθνών οργανισμών και συμβάσεων.

(ε) προβαίνει, κάτω από την καθοδήγηση της Συνδιάσκεψης των Μερών, στις απαραίτητες διαχειριστικές και συμβατικές ρυθμίσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων της.

(στ) συντάσσει εκθέσεις και να τις παρουσιάζει στη Συνδιάσκεψη των Μερών, και

(ζ) ασκεί τα καθήκοντα γραμματείας που ορίζει η Συνδιάσκεψη των Μερών.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη της σύνοδο, θα ορίσει μία Μόνιμη Γραμματεία και θα μεριμνήσει για τη λειτουργία της.

'Αρθρο 24

Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας

1. Συστήνεται Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας που θα παρέχει στη Συνδιάσκεψη των Μερών πληροφορίες και συμβουλές πάνω σε επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα για την καταπολέμηση της απερίημησης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Η Επιτροπή θα συμμετέχει στις τακτικές συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών και θα είναι ανοιχτή στη συμμετοχή όλων των Μερών. Θα αποτελείται από κυβερνητικούς εκπροσώπους αρμόδιους στους συναφείς τομείς. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αποφασίσει σχετικά με τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στην πρώτη της σύνοδο.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα συντάξει και θα διατηρήσει έναν κατάλογο ανεξάρτητων εμπειρογνομώνων με ειδίκευση και εμπειρία στους σχετικούς τομείς. Ο κατάλογος θα βασίζεται σε προτάσεις που θα λαμβάνονται εγγράφως από τα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσέγγισης των διαφόρων επιστημονικών κλάδων, αλλά και την ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών μπορεί, όταν είναι αναγκαίο, να ορίσει ειδικές επιτροπές για να χορηγούν πληροφορίες και συμβουλές μέσω της Επιτροπής σε ειδικά θέματα σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στους τομείς της επιστήμης όσον αφορά την καταπολέμηση της απερίημησης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Αυτές οι επιτροπές θα αποτελούνται από άτομα των οποίων τα ονόματα θα λαμβάνονται από τον κατάλογο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσέγγισης των διαφόρων επιστημονικών κλάδων, αλλά και την ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση. Αυτοί οι εμπειρογνώμονες θα έχουν επιστημονικό υπόβαθρο και εμπειρία στον τομέα και θα ορίζονται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών κατόπιν σύστασης της Επιτροπής. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αποφασίσει πάνω στους όρους και στις μεθόδους εργασίας αυτών των επιτροπών.

'Αρθρο 25

Δικτύωση των ιδρυμάτων, οργανώσεων και φορέων

1. Η Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας, υπό την επίβλεψη της Συνδιάσκεψης των Μερών, θα φροντίσει για την απογραφή και την αξιολόγηση των σχετικών υπαρχόντων δικτύων, ιδρυμάτων, οργανώσεων και φορέων. Ένα τέτοιο δίκτυο θα στηρίξει την εφαρμογή της Σύμβασης.

2. Με βάση τα αποτελέσματα της απογραφής και της αξιολόγησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή της Επιστήμης και της Τεχνολογίας θα κάνει συστάσεις στη Συνδιάσκεψη των Μερών σχετικά με τους τρόπους και τα μέσα που θα διευκολύνουν και θα ενισχύσουν τη δικτύωση των μονάδων σε τοπικό, εθνικό και σε άλλα επίπεδα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι καλύπτονται οι θεματικές ανάγκες που αναφέρονται στα άρθρα 16 έως 19.

3. Για να ληφθούν υπόψη αυτές οι συστάσεις, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα:

(α) προσδιορίσει αυτές τις εθνικές, υποπεριφερειακές, περιφερειακές και διεθνείς μονάδες που είναι οι πλέον κατάλληλες για τη δικτύωση και θα συστήσει λειτουργικές διαδικασίες και ένα χρονικό πλαίσιο γι' αυτές και

(β) προσδιορίσει τις καταλληλότερες μονάδες για τη διευκόλυνση και ενίσχυση τέτοιας δικτύωσης σε όλα τα επίπεδα.

ΜΕΡΟΣ V ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ Άρθρο 26

Διάδοση πληροφοριών

1. Κάθε Μέρος θα υποβάλει στη Συνδιάσκεψη των Μερών για θεώρηση κατά τις τακτικές συνόδους, μέσω της Μόνιμης Γραμματείας, εκθέσεις πάνω στα μέτρα τα οποία ελήφθησαν για την εφαρμογή της Σύμβασης. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα καθορίσει το χρονοδιάγραμμα για την υποβολή και τον τύπο τέτοιων εκθέσεων.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα υποβάλουν περιγραφή των στρατηγικών που καθιέρωσαν σύμφωνα με το άρθρο 5 και κάθε σχετική πληροφορία για την εφαρμογή τους. 3. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, οι οποίες εφαρμόζουν προγράμματα δράσης σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 15, θα υποβάλουν μια λεπτομερή περιγραφή των προγραμμάτων και της εφαρμογής τους.

4. Οποιαδήποτε ομάδα πληγέντων χωρών Μερών μπορεί να κάνει μια κοινή ανακοίνωση για τα μέτρα που πάρθηκαν σε υποπεριφερειακό ή και περιφερειακό επίπεδο στα πλαίσια των προγραμμάτων δράσης.

5. Οι αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα εκθέσουν τα μέτρα που πάρθηκαν για να βοηθήσουν στην προετοιμασία και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης, συμπεριλαμβάνοντας πληροφορίες για τους οικονομικούς πόρους που έχουν προβλεφθεί ή προβλέπονται από τη Σύμβαση.

6. Οι πληροφορίες που ανακοινώνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 θα διαβιβάζονται από τη Μόνιμη Γραμματεία το συντομότερο δυνατόν στη Συνδιάσκεψη των Μερών και στο οποιοδήποτε σχετικό βοηθητικό όργανο.

7. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα διευκολύνει την παροχή σε πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαιτέρως της Αφρικής, κατόπιν αιτήσεως, τεχνικής και οικονομικής υποστήριξης, τη σύνταξη και ανακοίνωση πληροφοριών σύμφωνα με το παρόν άρθρο και στον προσδιορισμό των τεχνικών και οικονομικών αναγκών που συνδέονται με τα προγράμματα δράσης.

Άρθρο 27

Μέτρα επίλυσης των προβλημάτων της εφαρμογής

Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα πρέπει να λάβει υπόψη και να υιοθετήσει διαδικασίες και λειτουργικούς μηχανισμούς για την επίλυση των προβλημάτων τα οποία μπορεί να προκύψουν κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 28

Ρύθμιση των διαφορών

1. Τα Μέρη θα ρυθμίσουν οποιαδήποτε διαφωνία μεταξύ τους όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης δια μέσου διαπραγματεύσεων ή άλλων ειρηνικών μέσων της επιλογής τους.

2. Όταν επικυρώσει, δεχτεί, εγκρίνει ή αποδεχτεί τη Σύμβαση ή σε οποιονδήποτε χρόνο μετά ταύτα, ένα Μέρος το οποίο δεν είναι μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, μπορεί να διακηρύξει με ένα έγγραφο που υποβάλλεται στο Θεματοφύλακα ότι, όσον αφορά κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, αναγνωρίζει έναν ή και τους δύο από τους ακόλουθους τρόπους ρύθμισης της διαφωνίας σαν υποχρεωτικούς σχετικά με οποιοδήποτε Μέρος που δέχεται την ίδια υποχρέωση:

(α) διαιτησία σύμφωνα με μια διαδικασία που εγκρίνεται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών σε ένα παράρτημα, το γρηγορότερο δυνατόν,

(β) υποβολή της διαφωνίας στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Ένα Μέρος που είναι μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης πρέπει να κάνει δήλωση σχετικά με τη διαιτησία σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2(α).

4. Μια δήλωση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι τη λήξη της, σύμφωνα προς τους όρους της ή έως τρεις μήνες μετά από την κατάθεση γραπτής ανακοίνωσης της ανάκλησής της στο Θεματοφύλακα.

5. Η λήξη μιας δήλωσης, η ανακοίνωση ανάκλησης ή μια καινούργια δήλωση δεν πρέπει κατά κανένα τρόπο να επηρεάσουν τις νομικές ενέργειες που εκκρεμούν σε δικαστήριο διαιτησίας ή στο Διεθνές Δικαστήριο, εκτός εάν τα Μέρη που διαφωνούν συμφωνήσουν διαφορετικά.

6. Εάν τα Μέρη που διαφωνούν δεν έχουν αποδεχθεί την ίδια ή κάποια διαδικασία σύμφωνα με την παρ. 2 και εάν δεν κατέστη δυνατόν να ρυθμίσουν τη διαφωνία τους εντός δώδεκα μηνών από τη γνωστοποίηση από το ένα Μέρος στο άλλο ότι υπάρχει μια διαφωνία μεταξύ τους, η διαφωνία θα υποβληθεί για συμβιβασμό κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε διαφωνούντος Μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίστηκε από τη Συνδιάσκεψη των Μερών σε ένα παράρτημα, το γρηγορότερο δυνατόν.

Άρθρο 29

Καθεστώς των παραρτημάτων

1. Τα παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης και εκτός εάν ορίζεται ρητώς διαφορετικά, μία παραπομπή σε αυτή τη Σύμβαση αποτελεί επίσης μία παραπομπή στα παραρτήματα.

2. Τα Μέρη θα ερμηνεύουν τους όρους των παραρτημάτων σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους βάσει των άρθρων αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 30

Τροποποιήσεις της Σύμβασης

1. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις της Σύμβασης.

2. Τροποποιήσεις της Σύμβασης θα θεσπιστούν σε μία τακτική συνεδρίαση της Συνδιάσκεψης των Μερών. Το κείμενο μιας οποιασδήποτε τροποποίησης θα ανακοινωθεί στα Μέρη από τη Μόνιμη Γραμματεία το λιγότερο έξι μήνες πριν από τη συνεδρίαση στην οποία έγινε η πρόταση για επικύρωση. Η Μόνιμη Γραμματεία θα ανακοινώσει επίσης τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στους υπογράφοντες τη Σύμβαση.

3. Τα Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να συμφωνήσουν ομόφωνα για οποιαδήποτε προτεινόμενη τροποποίηση της Σύμβασης. Εάν όλες οι προσπάθειες για ομοφωνία εξαντληθούν και δεν έχει επιτευχθεί η συμφωνία, τότε η τροποποίηση, σε έσχατη ανάγκη, θα θεσπιστεί με σύμφωνη ψήφο των δύο τρίτων των Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν κατά τη συνεδρίαση. Η επικυρωμένη τροποποίηση θα ανακοινωθεί από τη Μόνιμη Γραμματεία στο Θεματοφύλακα που θα την ανακοινώσει σε όλα τα Μέρη για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή συναίνεση.

4. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης τα σχετικά με μία τροποποίηση, που εγκρίθηκε

σύμφωνα με την παράγραφο 3, θα αρχίσει να ισχύει για αυτά τα Μέρη που τη δέχτηκαν από την ενενηκοστή ημέρα της ημερομηνίας της παραλαβής από το Θεματοφύλακα ενός εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης τουλάχιστον από τα δύο τρίτα των Μερών της Συνδιάσκεψης στην οποία ήταν Μέρη κατά το χρόνο της επικύρωσης της τροποποίησης.

5. Η τροποποίηση θα ισχύσει για οποιοδήποτε άλλο Μέρος την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία αυτό το Μέρος κατέθεσε στο Θεματοφύλακα το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης στην εν λόγω τροποποίηση.

6. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου και του άρθρου 31, "Μέρη παρόντα και ψηφίζοντα" εννοεί τα Μέρη που είναι παρόντα και ρίχνουν αρνητική ή θετική ψήφο.

Άρθρο 31

Υιοθέτηση και τροποποίηση των παραρτημάτων

1. Κάθε πρόσθετο παράρτημα της Σύμβασης και κάθε τροποποίηση ενός παραρτήματος θα προτείνεται και θα υιοθετείται σύμφωνα με τη διαδικασία για τροποποίηση της Σύμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 30, που ορίζει ότι, υιοθετώντας ένα πρόσθετο παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή τροποποίηση σε οποιοδήποτε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής, η πλειοψηφία που ορίζει αυτό το άρθρο περιλαμβάνει ψήφο αποδοχής των δύο τρίτων των Μερών της σχετικής περιοχής που είναι παρόντα και ψηφίζουν. Η θέσπιση ή τροποποίηση ενός παραρτήματος θα ανακοινωθεί από το Θεματοφύλακα σε όλα τα Μέρη.

2. Ένα παράρτημα, διαφορετικό από ένα συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή η τροποποίηση ενός παραρτήματος εκτός από τροποποίηση σε οποιοδήποτε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής, που έχει υιοθετηθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα αρχίσει να ισχύει για όλα τα Μέρη της Σύμβασης, έξι μήνες μετά από την ημερομηνία της ανακοίνωσης από το Θεματοφύλακα, σε αυτά τα Μέρη, της θέσπισης αυτού του παραρτήματος ή της τροποποίησης, εκτός αυτών των Μερών που είχαν ενημερώσει το Θεματοφύλακα εγγράφως εντός αυτής της περιόδου για τη μη-αποδοχή από μέρους τους ενός τέτοιου παραρτήματος ή τροποποίησης. Τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για τα Μέρη που απέσυραν τη δήλωσή τους της μη-αποδοχής την ενενηκοστή ημέρα από την ημέρα που αυτή η δήλωση ανάκλησης ελήφθη από το Θεματοφύλακα.

3. Ένα συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή τροποποίηση σε κάθε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα αρχίσει να ισχύει, για όλα τα Μέρη της Σύμβασης, έξι μήνες μετά την ημερομηνία της ανακοίνωσης από το Θεματοφύλακα σε αυτά τα Μέρη της θέσπισης αυτού του παραρτήματος ή της τροποποίησης, εκτός στις περιπτώσεις που:

(α) κάποιο Μέρος που έχει εδοποιήσει το Θεματοφύλακα εγγράφως, εντός μιας τέτοιας περιόδου έξι μηνών, για τη μη-αποδοχή αυτού του συμπληρωματικού παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής ή της τροποποίησης της τροποποίησης του παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής, στην οποία περίπτωση ένα τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για τα Μέρη που απέσυραν τη δήλωσή τους της μη-αποδοχής την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία έγινε δεκτή από το Θεματοφύλακα, και

(β) κάποιο Μέρος έχει κάνει μία δήλωση σε σχέση με τα συμπληρωματικά παραρτήματα περιφερειακής εφαρμογής ή τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων περιφερειακής εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 4, στην οποία περίπτωση κάθε τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για αυτό το Μέρος από την ημερομηνία της κατάθεσης στο Θεματοφύλακα των εγγράφων της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης σε σχέση με αυτό το παράρτημα ή τροποποίηση. Εάν κατά την υιοθέτηση ενός παραρτήματος ή μιας τροποποίησης ενός παραρτήματος

τους γίνεται μία τροποποίηση της Σύμβασης, αυτό το παράρτημα ή η τροποποίηση του παραρτήματος δεν θα αρχίσει να ισχύει μέχρις ότου αρχίσει να ισχύει η τροποποίηση της Σύμβασης.

Άρθρο 32

Δικαίωμα ψήφου

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, κάθε Μέρος της Σύμβασης θα έχει μία ψήφο.

2. Οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, θα ασκούν το δικαίωμα της ψήφου με αριθμό ψήφων που θα είναι ίσος του αριθμού των Κρατών-Μελών τους που είναι Μέρη της Σύμβασης. Μία τέτοια οργάνωση δεν θα ασκεί το δικαίωμα ψήφου της, εάν κάποιο από τα Κράτη-Μέλη της ασκεί το δικαίωμά του και αντιστρόφως.

ΜΕΡΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33

Υπογραφή

Η Σύμβαση αυτή θα ανοιχθεί για υπογραφή στο Παρίσι, στις 14-15 Οκτωβρίου 1994, από τα Κράτη-Μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή οποιονδήποτε από τους ειδικούς Οργανισμούς τους ή Μέρη του Διεθνούς Δικαστηρίου και από τις περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης. Θα παραμείνει ανοιχτή για υπογραφή, μετέπειτα, στα Κεντρικά Γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τη 13η Οκτωβρίου 1995.

Άρθρο 34

Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση θα υποβληθεί για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από τα Κράτη και από τις περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης. Θα υποβληθεί για προσχώρηση από την επόμενη ημέρα υπογραφής της Σύμβασης. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατεθούν στο Θεματοφύλακα.

2. Κάθε περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία γίνεται Μέρος της Σύμβασης χωρίς οποιοδήποτε από τα Κράτη-Μέλη να είναι Μέρος της Σύμβασης, θα δεσμεύεται για όλες τις υποχρεώσεις της Σύμβασης. Όταν ένα ή περισσότερα Κράτη-Μέλη μιας τέτοιας οργάνωσης είναι επίσης Μέρη της Σύμβασης, η οργάνωση και τα Κράτη-Μέλη της θα αποφασίσουν για τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους για την εκτέλεση των υποχρεώσεων τους βάσει της Σύμβασης. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η οργάνωση και τα Κράτη-Μέλη δεν θα δικαιούνται να ασκήσουν τα δικαιώματα βάσει της Σύμβασης ταυτοχρόνως.

3. Στα έγγραφα τους της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης θα δηλώσουν την έκταση της αρμοδιότητάς τους σε σχέση με τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση. Θα πρέπει επίσης αμέσως να ενημερώσουν το Θεματοφύλακα, ο οποίος με τη σειρά του θα ενημερώσει τα Μέρη, για κάθε σημαντική τροποποίηση σε θέματα αρμοδιότητάς τους.

4. Στα έγγραφα τους επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Μέρος μπορεί να δηλώσει ότι σε σχέση με το συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή οποιαδήποτε τροποποίηση οποιουδήποτε παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής, στο παράρτημα τούτο θα αρχίσει να ισχύει μόνο από την κατάθεση του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης σχετικά με αυτό.

Άρθρο 35

Προσωρινές διατάξεις

Τα καθήκοντα της Γραμματείας που αναφέρονται στο άρθρο 23 θα εκτελούνται σε προσωρινή βάση από τη Γραμματεία

που θα συγκροτηθεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στην απόφασή τους 47/188 της 22ας Δεκεμβρίου 1992, έως ότου λήξει η πρώτη σύνοδος της Συνδιάσκεψης των Μερών.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την 90ή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του 50ού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.
2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή εντάσσεται στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του 50ού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω Κράτος ή τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.
3. Σύμφωνα με την έννοια των παραγράφων 1 και 2, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα υπολογισθεί ως συμπληρωματικό εκείνων τα οποία κατατίθενται από τα Κράτη-Μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 37

Επιφυλάξεις

Δεν δύνανται να διατυπωθούν επιφυλάξεις επί της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 38

Αποχώρηση

1. Οποτεδήποτε μετά την πάροδο τριετίας από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για κάποιο Μέρος, το εν λόγω Μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη Σύμβαση με γραπτή ανακοίνωση στο Θεματοφύλακα.
2. Κάθε παρόμοια αποχώρηση θα ισχύει από την εκπνοή ενός έτους από την ημερομηνία λήψης από το Θεματοφύλακα της κοινοποίησης αποχώρησης ή από την τελευταία ημερομηνία η οποία θα ορίζεται στην κοινοποίηση της αποχώρησης.

Άρθρο 39

Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα είναι ο Θεματοφύλακας της Σύμβασης.

Άρθρο 40

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας το Αραβικό, Κινέζικο, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο θεωρούνται επίσης αυθεντικά, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Σε μαρτυρία των οποίων, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι σχετικά, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση. Έγινε στο Παρίσι, τη δεκάτη εβδόμη Ιουνίου του χιλιοστού εννεακοσίοστού εννηκοστού τετάρτου έτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Το Παράρτημα αυτό εφαρμόζεται στην Αφρική, σχετικά με έκαστο Συμβαλλόμενο Μέρος και σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα με το άρθρο 7, προκειμένου να καταπολεμηθεί η απερίημωση ή/και να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας των ημι-υγρών περιοχών.

Άρθρο 2

Σκοπός

Σκοπός αυτού του Παραρτήματος σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο στην Αφρική και υπό το φως των ειδικών συνθηκών που επικρατούν εκεί, είναι:

(α) Ο προσδιορισμός των μέτρων και διατάξεων, συμπεριλαμβανομένης της μορφής και διαδικασίας βοήθειας χορηγούμενης από τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης.

(β) Η εξασφάλιση της αποτελεσματικής και πρακτικής εφαρμογής της Σύμβασης, η οποία θα καλύπτει τις ειδικές συνθήκες της Αφρικής και

(γ) Η προώθηση διαδικασιών και δραστηριοτήτων σχετικών με την καταπολέμηση της απερίημωσης ή/και του περιορισμού των συνεπειών της ξηρασίας στις ξηρές και ημι-υγρές περιοχές της Αφρικής.

Άρθρο 3

Ειδικές συνθήκες της Αφρικανικής Ηπείρου

Κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους με βάση τη Σύμβαση, τα Μέρη, κατά την εφαρμογή αυτού του Παραρτήματος, θα υιοθετήσουν μια βασική προσέγγιση λαμβάνοντας υπόψη τις εξής ειδικές συνθήκες της Αφρικής:

(α) την υψηλή αναλογία ξηρών, ημι-ξηρών και αποξηραμένων ημι-υγρών περιοχών.

(β) το σημαντικό αριθμό χωρών και πληθυσμών πληγέντων από την απερίημωση και από τη συχνή εμφάνιση μεγάλης ξηρασίας<ΜΑ>.

(γ) το μεγάλο αριθμό πληγείσων χωρών χωρίς πρόσβαση στη θάλασσα.

(δ) την εκτεταμένη φτώχεια που επικρατεί στις περισσότερες πληγείσες χώρες, το μεγάλο αριθμό των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών μεταξύ τους και την ανάγκη που έχουν για σημαντικά ποσά εξωτερικής οικονομικής βοήθειας υπό μορφή επιχορηγήσεων και δανείων με όρους παραχωρήσεων, προκειμένου να επιτευχθούν οι αναπτυξιακοί τους στόχοι.

(ε) τις αντίξοες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες που επιδεινώνονται από τις καταστροφικές και διακυμαινόμενες εμπορικές προϋποθέσεις, το εξωτερικό χρέος και την πολιτική αστάθεια, γεγονός που συνεπάγεται εσωτερική και περιφερειακή μετακίνηση πληθυσμών, καθώς και μετανάστευση.

(στ) την αυξημένη εξάρτηση των πληθυσμών από τους φυσικούς πόρους για επιβίωση που, συνδυαζόμενη τις συνέπειες των δημογραφικών τάσεων και παραγόντων, την αδύνατη τεχνολογική βάση και τις μη αιφορικές πρακτικές παραγωγής, συμβάλλει στη σημαντική υποβάθμιση των πόρων.

(ζ) τα ανεπαρκή νομικά και θεσμικά πλαίσια, η αδύνατη βάση υποδομής και οι ανεπαρκείς τεχνικές και εκπαιδευτικές δυνατότητες που οδηγούν σε σημαντικές απαιτήσεις για απόκτηση δυνατοτήτων και

(η) τον κεντρικό ρόλο των δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απερίημωσης ή/και αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας στα πλαίσια προτεραιοτήτων εθνικής ανάπτυξης των πληγείσων Αφρικανικών χώρων.

Άρθρο 4

Δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των χωρών

Μερών της Αφρικής

1. Σύμφωνα με τις σχετικές δυνατότητές τους οι Αφρικανικές χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) υιοθετήσουν την καταπολέμηση της απερίημωσης ή/και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σαν κύρια στρατηγική των προσπαθειών τους για την εξάλειψη της φτώχειας.

(β) προωθήσουν περιφερειακή συνεργασία και ενοποίηση υπό το πνεύμα της αλληλεγγύης και συνεργασίας βασιζόμενες στα αμοιβαία συμφέροντα, βάσει προγραμμάτων και δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απερίημωσης ή/και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(γ) οργανώσουν ορθολογικά και να ενισχύσουν τους υπάρχοντες θεσμούς σχετικούς με την απεrhήμωση και την ξηρασία, καθώς και να προωθήσουν τους λοιπούς υπάρχοντες θεσμούς, κατά περίπτωση, προκειμένου να τους καταστήσουν αποτελεσματικότερους και να εξασφαλίσουν αποδοτικότερη χρησιμοποίηση των πόρων.

(δ) ενθαρρύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ τους σχετικά με την κατάλληλη τεχνολογία, γνώση, τεχνογνωσία και πρακτικές, και

(ε) καταρτίσουν προγράμματα πρόβλεψης για την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σε υποβαθμισμένες περιοχές λόγω απεrhήμωσης ή/και ξηρασίας.

2. Σύμφωνα με τις γενικές και ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες προτίθενται να:

(α) προβούν στις κατάλληλες δημοσιονομικές χορηγήσεις από τα κονδύλια των Κρατικών Προϋπολογισμών τους σε συνάρτηση με τις εθνικές συνθήκες και δυνατότητες και που αντικατοπτρίζουν τη νέα προτεραιότητα την οποία έδωσε η Αφρική στο φαινόμενο της απεrhήμωσης ή/και ξηρασίας.

(β) διατηρήσουν και να ενισχύσουν μεταρρυθμίσεις εν εξελίξει αυτή τη στιγμή, για μεγαλύτερη αποκέντρωση, κατοχή πόρων, καθώς και να ενδυναμώσουν τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, και

(γ) εξεúρουν και να κινητοποιήσουν καινούργιους και επιπλέον εθνικούς χρηματοδοτικούς πόρους και να διευρύνουν κατά προτεραιότητα το υπάρχον εθνικό δυναμικό και τα μέσα για την κινητοποίηση εγχώριων χρηματοδοτικών πόρων.

Άρθρο 5

Δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων αναπτυγμένων χωρών Μερών

1. Για να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 6 και 7 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη θα δώσουν προτεραιότητα στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη και σ' αυτό το πλαίσιο θα:

(α) τις βοηθήσουν να καταπολεμήσουν την απεrhήμωση ή/και να αμβλύνουν τις συνέπειες της ξηρασίας παρέχοντας μεταξύ άλλων ή/και διευκολύνοντας την πρόσβαση σε χρηματοδοτικούς ή/και άλλους πόρους και προωθώντας, χρηματοδοτώντας ή/και διευκολύνοντας τη χρηματοδότηση της μεταφοράς, προσαρμογής και πρόσβασης σε κατάλληλες περιβαλλοντικές, τεχνολογικές και τεχνικές γνώσεις, όπως έχει συμφωνηθεί από κοινού, λαμβάνοντας υπόψη την υιοθέτηση της εξάλειψης της φτώχειας σαν κεντρική στρατηγική.

(β) συνεχίσουν να διαθέτουν σημαντικούς πόρους ή/και θα αυξήσουν τους πόρους για την καταπολέμηση της απεrhήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, και

(γ) τις βοηθήσουν να ενισχύσουν το δυναμικό τους, επιτρέποντάς τους να βελτιώσουν το θεσμικό πλαίσιό τους, καθώς και το επιστημονικό και τεχνικό δυναμικό τους, τη συλλογή και ανάλυση πληροφοριών και την έρευνα και ανάπτυξη με σκοπό να καταπολεμηθεί η απεrhήμωση ή/και να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας.

2. Άλλες χώρες Μέρη μπορούν να παρέχουν, προαιρετικά, τεχνολογία, γνώση και τεχνογνωσία σχετικά με την απεrhήμωση ή/και τους χρηματοδοτικούς πόρους, σε πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη. Η μεταφορά τέτοιων γνώσεων, τεχνογνωσίας και τεχνικών διευκολύνεται με τη διεθνή συνεργασία.

Άρθρο 6

Πλαίσιο στρατηγικού προγραμματισμού για αειφορική ανάπτυξη

1. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα αποτελούν κεντρικό και αναπόσπαστο μέρος μιας ευρύτερης διαδικασίας διατύπωσης εθνικών πολιτικών για την αειφορική ανάπτυξη πληγείσων Αφρικανικών χωρών Μερών.

2. Θα αναληφθεί μια συμβουλευτική και συμμετοχική διαδικασία που εμπλέκει αρμόδια επίπεδα της κυβέρνησης, τοπικούς πληθυσμούς, κοινότητες και μη-κυβερνητικές

οργανώσεις για να παρέχει καθοδήγηση σε μια στρατηγική με ευέλικτο σχεδιασμό, ώστε να υπάρχει η μέγιστη δυνατή συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων. Κατά περίπτωση, μπορούν να εμπλέκονται διμερείς και πολυμερείς φορείς στη διαδικασία αυτή μετά από αίτηση μιας πληγείσας Αφρικανικής χώρας Μέρους.

Άρθρο 7

Χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση προγραμμάτων δράσης

Εκκρεμώσης της εφαρμογής της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη, σε συνεργασία με άλλα μέλη της διεθνούς κοινότητας, κατά περίπτωση, θα εφαρμόζουν, κατά το μέτρο του δυνατού, προσωρινά, τις διατάξεις αυτές της Σύμβασης σχετικά με την κατάρτιση εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 8

Περιεχόμενο εθνικών προγραμμάτων δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η στρατηγική γενικά των εθνικών προγραμμάτων δράσης θα τονίζει ολοκληρωμένα προγράμματα τοπικής ανάπτυξης για πληγείσες περιοχές, βασισμένη σε συμμετοχικούς μηχανισμούς και περίληψη στρατηγικής για την εξάλειψη της φτώχειας μέσα σε προσπλάθειες για την καταπολέμηση της απεrhήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Τα προγράμματα θα στοχεύουν στην ενίσχυση της δυνατότητας των τοπικών αρχών και θα εξασφαλίζουν ενεργό εμπλοκή των τοπικών πληθυσμών, με έμφαση στην εκπαίδευση και την επιμόρφωση, κινητοποίηση μη-κυβερνητικών οργανώσεων με αποδεδειγμένη εμπειρία και ενίσχυση αποκεντρωμένων κυβερνητικών δομών.

2. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα παρακάτω γενικά χαρακτηριστικά:

(α) τη χρησιμοποίηση, κατά την κατάρτιση και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης προηγούμενης εμπειρίας στην καταπολέμηση της απεrhήμωσης ή/και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, λαμβάνοντας υπόψη κοινωνικές, οικονομικές και οικολογικές συνθήκες^Μ.

(β) την επισήμανση των παραγόντων που συμβάλλουν στην απεrhήμωση ή/και την ξηρασία και τους πόρους και δυναμικό που είναι διαθέσιμο και που απαιτείται και κατάρτιση κατάλληλων πολιτικών, θεσμικών και άλλων δράσεων και μέτρων που είναι απαραίτητα για την καταπολέμηση των φαινομένων αυτών ή/και την άμβλυνση των συνεπειών τους και

(γ) την αύξηση της συμμετοχής των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και των γυναικών, γεωργών και κτηνοτρόφων και ανάθεση σ' αυτούς περισσότερων ευθυνών στη διαχείριση.

3. Τα εθνικά προγράμματα δράσης, κατά περίπτωση, θα περιλαμβάνουν τα παρακάτω:

(α) Μέτρα για τη βελτίωση του οικονομικού κλίματος με σκοπό να εξελιφθεί η φτώχεια:

(i) αύξηση των ευκαιριών για αύξηση του εισοδήματος και απασχόληση, ιδιαίτερα των φτωχότερων μελών της κοινότητας, με τη δημιουργία αγορών για τα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, τη θέσπιση χρηματοδοτικών οργάνων κατάλληλων για τις τοπικές ανάγκες, την ενίσχυση της διαφοροποίησης στη γεωργία και τη δημιουργία γεωργικών επιχειρήσεων, και την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων συμπληρωματικών προς τη γεωργία.

(ii) βελτίωση των μακροπρόθεσμων προοπτικών των αγροτικών οικονομιών με τη θέσπιση κινήτρων για παραγωγικές επενδύσεις και πρόσβαση στα μέσα παραγωγής, και πολιτικές τιμών και φόρων και εμπορικές πρακτικές που προωθούν την ανάπτυξη.

(iii) καθορισμό και εφαρμογή πολιτικών για τον πληθυσμό και τη μετανάστευση για τη μείωση της πίεσης που ασκεί ο πληθυσμός στη γη και

(iv) προώθηση της χρήσης καλλιεργειών ανθεκτικών στην ξηρασία και εφαρμογή ολοκληρωμένων συστημάτων καλλιέρ-

γειαξ ξερής γης για λόγους επισιτιστικής ασφάλειας.

(β) Μέτρα για τη διατήρηση των φυσικών πόρων:

(i) εξασφάλιση ολοκληρωμένης και αειφορικής διαχείρισης φυσικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων: των γεωργικών γαιών και βοσκοτόπων, της εδαφοκάλυψης και της άγριας ζωής, των δασών, των υδάτινων πόρων και της βιολογικής ποικιλομορφίας.

(ii) εκπαίδευση για την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης του κοινού και εκστρατείας περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και διάδοσης γνώσεων τεχνικών σχετικών με την αειφορική διαχείριση των φυσικών πόρων και

(iii) εξασφάλιση της ανάπτυξης και αποτελεσματικής χρήσης των διαφόρων πηγών ενέργειας, προώθηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, ιδιαίτερα ηλιακής ενέργειας, αιολικής ενέργειας και βιοαερίου και ειδικών διευθετήσεων για τη μεταφορά, απόκτηση και προσαρμογή σχετικής τεχνολογίας για τη μείωση της πίεσης που ασκείται πάνω σε ευαίσθητους φυσικούς πόρους.

(γ) Μέτρα για τη βελτίωση της θεσμικής οργάνωσης:

(i) καθορισμός των ρόλων και ευθυνών της κεντρικής κυβέρνησης και των τοπικών αρχών, μέσα στα πλαίσια της πολιτικής σχεδιασμού των χρήσεων γης.

(ii) ενθάρρυνση μιας πολιτικής ενεργούς αποκέντρωσης, μεταφέροντας την ευθύνη για τη διαχείριση και λήψη αποφάσεων στις τοπικές αρχές και ενθάρρυνση πρωτοβουλιών και της ανάληψης της ευθύνης από τις τοπικές κοινότητες και τη δημιουργία τοπικών δομών και

(iii) ρύθμιση, κατά περίπτωση, του θεσμικού πλαισίου και των κανονισμών σχετικά με τη διαχείριση των φυσικών πόρων για να εξασφαλισθεί η κατοχή γαιών από τους τοπικούς πληθυσμούς.

(δ) Μέτρα για τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με την απερχήμωση:

(i) προώθηση της έρευνας, συλλογής, επεξεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών των επιστημονικών, τεχνικών και κοινωνικο-οικονομικών απόψεων της απερχήμωσης.

(ii) βελτίωση του εθνικού δυναμικού έρευνας και συλλογής, επεξεργασίας, ανταλλαγής και ανάλυσης πληροφοριών για τη βελτίωση των γνώσεων και τη μετατροπή των αποτελεσμάτων της ανάλυσης σε λειτουργικούς όρους,

(iii) ενθάρρυνση της μέσο-και μακροπρόθεσμης μελέτης των κοινωνικο-οικονομικών και πολιτιστικών τάσεων στις πληγείσες περιοχές, των ποιοτικών και ποσοτικών τάσεων στους φυσικούς πόρους, της αλληλεπίδρασης του κλίματος και της απερχήμωσης και

(ε) Μέτρα για την παρακολούθηση και εκτίμηση των συνεπειών της ξηρασίας:

(i) κατάρτιση στρατηγικών για την εκτίμηση της επίδρασης της φυσικής κλιματολογικής ποικιλομορφίας στην περιφερειακή ξηρασία και απερχήμωση ή/και χρήση προγνύσεων της κλιματολογικής ποικιλομορφίας πάνω σε εποχιακές, σε διαχρονικές κλίμακες χρόνου στις προσπάθειες να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας.

(ii) βελτίωση της δυνατότητας έγκαιρης ειδοποίησης και αντίδρασης, η αποτελεσματική διαχείριση της βοήθειας σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και επισιτιστικής βοήθειας, η βελτίωση της εναποθήκευσης και διάθεσης τροφίμων, προγράμματα προετοιμασίας βοοειδών και δημόσια έργα και εναλλακτικές πηγές εισοδήματος για περιοχές επιρρεπείς στην ξηρασία και

(iii) παρακολούθηση και εκτίμηση της οικολογικής υποβάθμισης για την παροχή αξιόπιστων και έγκαιρων πληροφοριών για τη διευκόλυνση καλύτερης κατάρτισης πολιτικής και αντίδρασης.

Άρθρο 9

Προετοιμασία εθνικών προγραμμάτων δράσης

και δείκτες εφαρμογής και εκτίμησης

Κάθε πληγείσα Αφρικανική χώρα Μέρος θα ορίσει αρμόδιο εθνικό συντονιστικό φορέα που θα δρα σαν καταλύτης για την κατάρτιση, εφαρμογή και εκτίμηση των εθνικών της προγραμμάτων δράσης. Αυτός ο συντονιστικός φορέας σύμφωνα με το άρθρο 3 και κατά περίπτωση θα:

(α) αναλάβει να επισημάνει και να εξετάσει δράση, αρχίζοντας από μια τοπικά ορμώμενη συμβουλευτική διαδικασία, που θα εμπλέκει τοπικούς πληθυσμούς και κοινότητες και με τη συνεργασία τοπικών διοικητικών αρχών, αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, με βάση προκαταρκτικές διαβουλεύσεις αυτών που εμπλέκονται σε εθνικό επίπεδο.

(β) αναγνωρίσει και θα αναλύσει τα εμπόδια, τις ανάγκες και τα κενά που επηρεάζουν την ανάπτυξη και την αειφορική χρήση γης και θα υποδείξει πρακτικά μέτρα για την αποφυγή επαναλήψεων, εκμεταλλευόμενη στο έπακρο συνεχιζόμενες προσπάθειες και θα προωθήσει την εφαρμογή των αποτελεσμάτων.

(γ) διευκολύνει, θα σχεδιάσει και θα καθορίσει τις δραστηριότητες του έργου βασισμένη σε αμοιβαίες επιδράσεις, ευέλικτες προσεγγίσεις για να εξασφαλιστεί η ενεργή συμμετοχή του πληθυσμού στις πληγείσες περιοχές, να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές συνέπειες τέτοιων δραστηριοτήτων, να επισημανθούν και να τεθούν προτεραιότητες στη χρηματοδοτική βοήθεια και την τεχνική συνεργασία.

(δ) καθορίσει συναφείς ποσοτικούς και αμέσως επαληθεύσιμους δείκτες για την εξασφάλιση της επαλήθευσης και εκτίμησης των εθνικών προγραμμάτων δράσης, που περιλαμβάνουν βραχύ-, μέσο- και μακροπρόθεσμες δράσεις και της εφαρμογής τέτοιων προγραμμάτων και

(ε) προετοιμάζει εκθέσεις προόδου σχετικά με την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 10

Οργανωτικό πλαίσιο υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα συνεργαστούν στην προετοιμασία και εφαρμογή υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης για την κεντρική, ανατολική, βόρεια, νότια και δυτική Αφρική και αναφορικά με αυτό μπορεί να αναθέτουν τις παρακάτω ευθύνες σε σχετικές υποπεριφερειακές διακυβερνητικές οργανώσεις να:

(α) δρουν σε εστιακά σημεία για προπαρασκευαστικές εργασίες και να συντονίζουν την εφαρμογή των υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης.

(β) βοηθούν στην κατάρτιση και εφαρμογή του εθνικού προγράμματος δράσης.

(γ) διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών και τεχνογνωσίας, καθώς και να παρέχουν συμβουλές για την αναθεώρηση της εθνικής νομοθεσίας και

(δ) όποιες άλλες υπευθυνότητες σχετικές με την εφαρμογή των υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης.

2. Ειδικευμένα υποπεριφερειακά ιδρύματα μπορούν να παρέχουν ενίσχυση κατόπιν αιτήσεως ή/και να τους ανατεθεί η ευθύνη να συντονίζουν δραστηριότητες στον αντίστοιχο τομέα της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 11

Περιεχόμενο και κατάρτιση υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

Τα υποπεριφερειακά προγράμματα δράσης θα επικεντρώνονται σε θέματα που είναι καλύτερο να αντιμετωπισθούν σε υποπεριφερειακό επίπεδο. Τα υποπεριφερειακά προγράμματα δράσης θα κινήσουν, αν είναι απαραίτητο, μηχανισμούς για τη διαχείριση των κοινών φυσικών πόρων. Οι μηχανισμοί αυτοί θα χειριστούν αποτελεσματικά διασυνοριακά προβλήματα σχετικά με την απερχήμωση ή/και την ξηρασία και θα ενισχύσουν την αρμονική εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης. Οι προτεραιότητες των υποπεριφερειακών προγραμμάτων θα επικεντρώνονται, κατά περίπτωση, στα παρακάτω:

(α) κοινά προγράμματα για αειφορική διαχείριση διασυνοριακών φυσικών πόρων μέσω διμερών και πολυμερών μηχανισμών, κατά περίπτωση.

(β) συντονισμό προγραμμάτων για την ανάπτυξη εναλλα-

κτικών πηγών ενέργειας.

(γ) συνεργασία στη διαχείριση και έλεγχο των εχθρών, καθώς και των ασθενειών των φυτών και ζώων.

(δ) δραστηριότητες για την αύξηση του δυναμικού, εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης του κοινού που διεξάγονται καλύτερα ή υποστηρίζονται στο υποπεριφερειακό επίπεδο.

(ε) επιστημονική και τεχνική συνεργασία, ιδιαίτερα στον κλιματολογικό, μετεωρολογικό και υδρολογικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης και δημιουργίας δικτύου για συλλογή και επαλήθευση στοιχείων, ανταλλαγή πληροφοριών και παρακολούθηση έργων, συντονισμό και κατάρτιση προτεραιοτήτων, δραστηριοτήτων, έρευνας και ανάπτυξης.

(στ) συστήματα έγκαιρης ειδοποίησης και κοινού σχεδιασμού άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που απορρέουν από μεταναστεύσεις που επιβάλλονται από το περιβάλλον.

(ζ) ανίχνευση τρόπων για την ανταλλαγή εμπειριών, ιδιαίτερα σχετικά με τη συμμετοχή τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων και τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που να επιτρέπει βελτιωμένη διαχείριση χρήσης γης και χρήση κατάλληλης τεχνολογίας.

(η) ενίσχυση της ικανότητας υποπεριφερειακών οργανώσεων να συντονίζουν και να παρέχουν τεχνικές υπηρεσίες, καθώς και να δημιουργούν, να αποπροσανατολίζουν και να ενισχύουν υποπεριφερειακά κέντρα και ιδρύματα και

(θ) κατάρτιση πολιτικών σε τομείς όπως το εμπόριο, που έχουν αντίκτυπο στις πληγείσες περιοχές και πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων και πολιτικών για το συντονισμό περιφερειακού καθεστώτος εμπορίας και για μια κοινή υποδομή.

Άρθρο 12

Οργανωτικό πλαίσιο του περιφερειακού προγράμματος δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα καθορίσουν από κοινού τις διαδικασίες για κατάρτιση και εφαρμογή του περιφερειακού προγράμματος δράσης.

2. Τα Μέρη μπορούν να παρέχουν κατάλληλη ενίσχυση στα σχετικά περιφερειακά αφρικανικά ιδρύματα και οργανώσεις, για να μπορούν να βοηθούν τις Αφρικανικές χώρες Μέρη να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 13

Περιεχόμενο του περιφερειακού προγράμματος δράσης

Το περιφερειακό πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει μέτρα σχετικά με την καταπολέμηση της απερίθωτης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας στους παρακάτω τομείς κατά προτεραιότητα, κατά περίπτωση:

(α) ανάπτυξη περιφερειακής συνεργασίας και συντονισμού υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης για την ανάπτυξη συναίνεσης σε σοβαρά θέματα πολιτικής και μέσω τακτικών γνωματεύσεων υποπεριφερειακών οργανώσεων.

(β) προώθηση της ανάπτυξης του δυναμικού σε δραστηριότητες που εφαρμόζονται καλύτερα σε περιφερειακό επίπεδο.

(γ) αναζήτηση λύσεων μέσα στη διεθνή κοινότητα, διεθνών οικονομικών και εθνικών θεμάτων που επηρεάζουν τις πληγείσες περιοχές, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 4, παράγραφος 2(β) της Σύμβασης.

(δ) προώθηση μεταξύ των πληγεισών χωρών Μερών της Αφρικής και των υποπεριφερειών της, καθώς και των άλλων πληγεισών περιφερειών, της ανταλλαγής πληροφοριών και κατάλληλων τεχνικών, τεχνολογίας και σχετικής εμπειρίας, προώθηση επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας, ιδιαίτερα στους τομείς της κλιματολογίας, μετεωρολογίας,

υδρολογίας, ανάπτυξης υδάτινων πόρων και εναλλακτικών πηγών ενέργειας, Συντονισμό υποπεριφερειακών και περιφερειακών ερευνητικών δραστηριοτήτων και επισήμανση περιφερειακών προτεραιοτήτων στην έρευνα και την ανάπτυξη.

(ε) συντονισμό δικτύων συστηματικής παρακολούθησης και εκτίμησης και ανταλλαγής πληροφοριών, καθώς και ένταξη τους σε παγκόσμια δίκτυα και

(στ) συντονισμό και ενίσχυση υποπεριφερειακών και περιφερειακών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και προγραμμάτων πρόβλεψης ξηρασίας.

Άρθρο 14

Χρηματοδοτικοί πόροι

1. Σύμφωνα με το άρθρο 20 της Σύμβασης και το άρθρο 4 παρ. 2 του Παραρτήματος αυτού, οι πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη θα προσπαθήσουν να παρέχουν ένα μακροοικονομικό πλαίσιο που συμβάλλει στην κινητοποίηση χρηματοδοτικών πόρων και θα καθορίσουν πολιτικές και διαδικασίες για τη διοχέτευση πόρων αποτελεσματικότερα σε τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα, συμπεριλαμβανομένου και μέσω μη - κυβερνητικών οργανώσεων, κατά περίπτωση.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφοι 4 και 5 της Σύμβασης, τα Μέρη συμφωνούν να καταρτίσουν έναν κατάλογο πηγών χρηματοδότησης σε εθνικό, υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο για να εξασφαλιστεί η ορθολογική χρησιμοποίηση των υπαρχόντων πόρων και να επισημανθούν τα κενά στην κατανομή των πόρων για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης. Ο κατάλογος θα αναθεωρείται τακτικά και θα ενημερώνεται.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη θα συνεχίσουν να δίνουν σημαντικούς πόρους ή/και αυξανόμενους πόρους και άλλες μορφές βοήθειας στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη με βάση συμφωνίες συνεργασίας και διευθετήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 του Παραρτήματος αυτού, δίνοντας, μεταξύ άλλων, την προσήκουσα προσοχή σε θέματα σχετικά με χρέη, διευθετήσεις διεθνούς εμπορίου και εμπορίας, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2(β) της Σύμβασης.

Άρθρο 15

Χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 της Σύμβασης, που υπογραμμίζουν τις προτεραιότητες σε πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή αυτή, τα Μέρη θα λάβουν ιδιαίτερα υπόψη τους την εφαρμογή στην Αφρική των διατάξεων του άρθρου 21 παρ.1 (δ) και (ε) της Σύμβασης.

Ιδιαίτερα:

(α) τη διευκόλυνση της δημιουργίας μηχανισμών, όπως τα εθνικά κεφάλαια απερίθωτης για τη διοχέτευση πόρων στο τοπικό επίπεδο και

(β) την ενίσχυση των υπαρχόντων κεφαλαίων και χρηματοδοτικών μηχανισμών στο υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο.

2. Σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης, τα Μέρη που είναι επίσης μέλη κυβερνητικών φορέων συναφών περιφερειακών και υποπεριφερειακών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης και της Αφρικανικής Τράπεζας Ανάπτυξης και του Ταμείου Αφρικανικής Ανάπτυξης, θα προωθήσουν τις προσπάθειες για να δοθεί προτεραιότητα και προσοχή στις δραστηριότητες των ιδρυμάτων αυτών που προωθούν την εφαρμογή του Παραρτήματος αυτού.

3. Τα Μέρη θα βελτιώσουν, μέχρι του σημείου που είναι δυνατόν, διαδικασίες για τη διοχέτευση πόρων σε πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη.

Άρθρο 16

Τεχνική βοήθεια και συνεργασία

Τα Μέρη αναλαμβάνουν σύμφωνα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους να οργανώσουν ορθολογικά τεχνική βοήθεια και συνεργασία με τις Αφρικανικές χώρες Μέρη, με σκοπό να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα του έργου και του προγράμματος, μεταξύ άλλων:

(α) περιορίζοντας το κόστος μέτρων ενίσχυσης και συγκρά-

τησης ιδιαίτερα των γενικών εξόδων. Σε κάθε περίπτωση πάντως, τέτοιο κόστος αντιπροσωπεύει μόνο ένα κατάλληλα χαμηλό ποσοστό του ολικού κόστους του έργου, έτσι ώστε να μεγιστοποιείται η αποτελεσματικότητα του έργου.

(β) δίνοντας προτεραιότητα στη χρησιμοποίηση κατάλληλων εθνικών εμπειρογνομόνων ή, όταν είναι απαραίτητο, αρμόδιων ειδικών από την υποπεριφέρεια ή/και περιφέρεια στο σχεδιασμό του έργου, την κατάρτιση και προετοιμασία και την ανάπτυξη τοπικών δεξιοτήτων όταν δεν υπάρχουν και

(γ) μέσω της αποτελεσματικής διαχείρισης, καθώς και της σωστής χρησιμοποίησης της τεχνικής βοήθειας που θα παρέχεται.

Άρθρο 17

Μεταφορά, απόκτηση, προσαρμογή και πρόσβαση

σε τεχνολογίες που σέβονται το περιβάλλον

Εφαρμόζοντας το άρθρο 18 της Σύμβασης, σχετικά με τη μεταφορά, απόκτηση, προσαρμογή και ανάπτυξη τεχνολογίας, τα Μέρη αναλαμβάνουν να δώσουν προτεραιότητα στις Αφρικανικές χώρες Μέρη και όπου είναι απαραίτητο, να καταρτίσουν με αυτές νέα υποδείγματα συνεργασίας με σκοπό να ενισχύσουν την αύξηση δυνατοτήτων τους στους τομείς της επιστημονικής έρευνας και ανάπτυξης και συλλογής πληροφοριών και διάδοσής τους για να τους επιτρέψει να εφαρμόσουν τις στρατηγικές τους για την καταπολέμηση της απεργήωσης και άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

Άρθρο 18

Συμφωνίες συντονισμού και συνεργασίας

1. Οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα συντονίσουν την κατάρτιση, διαπαιδαγμάτευση και εφαρμογή εθνικών, υπο- περιφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης. Μπορεί να εμπλέκουν, κατά περίπτωση, άλλα Μέρη και σχετικές διακυβερνητικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, σε αυτή τη διαδικασία.

2. Ο στόχος ενός τέτοιου συντονισμού είναι να εξασφαλίζει ότι η οικονομική και τεχνική συνεργασία είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση και να παρέχει την απαιτούμενη συνέχεια στη χρήση και διαχείριση των πόρων.

3. Οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα οργανώσουν σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο συμβουλευτικές διαδικασίες. Αυτές οι συμβουλευτικές διαδικασίες μπορούν μεταξύ άλλων:

(α) να χρησιμεύουν σαν βήμα για διαπραγματεύσεις και να κλείσουν συμφωνίες συνεργασίας βασισμένες σε εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα.

(β) να ορίσουν τη συμμετοχή των Αφρικανικών χωρών Μερών και άλλων μελών των συμβουλευτικών ομάδων σε προγράμματα και να ορίσουν τις προτεραιότητες και συμφωνίες για δείκτες εφαρμογής και εκτίμησης, καθώς και διευθετήσεις χρηματοδότησης για εφαρμογή.

4. Η Μόνιμη Γραμματεία μπορεί, με αίτημα Αφρικανικής χώρας Μέρους, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης, να διευκολύνει την υλοποίηση αυτών των συμβουλευτικών διαδικασιών με:

(α) παροχή οδηγιών για την οργάνωση αποτελεσματικών συμβουλευτικών ρυθμίσεων με τη λήψη εμπειρίας από άλλες τέτοιες ρυθμίσεις.

(β) παροχή πληροφοριών στις σχετικές διμερείς ή πολυμερείς υπηρεσίες σχετικά με τις συμβουλευτικές συναντήσεις ή διαδικασίες και ενθάρρυνση της ενεργούς συμμετοχής τους.

(γ) παροχή άλλων πληροφοριών σημαντικών για την καθιέρωση ή βελτίωση των συμβουλευτικών διευθετήσεων.

5. Τα υποπεριφερειακά και περιφερειακά συντονιστικά όργανα πρέπει, μεταξύ άλλων, να:

(α) υποδείξουν κατάλληλες ρυθμίσεις για τις συμφωνίες συνεργασίας.

(β) παρακολουθούν, αξιολογούν και αναφέρουν για την εφαρμογή των συμφωνημένων υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων, και

(γ) αποσκοπούν στην εξασφάλιση αποτελεσματικής επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ των Αφρικανικών χωρών Μερών.

6. Η συμμετοχή στις συμβουλευτικές ομάδες θα είναι ανοιχτή, κατά περίπτωση, σε κυβερνήσεις, ενδιαφερόμενες ομάδες και δωρητές, σχετικά όργανα, ταμεία και προγράμματα του συστήματος του Ο.Η.Ε., σχετικών με υποπεριφερειακές και περιφερειακές οργανώσεις και αντιπροσώπους σχετικών μη-κυβερνητικών οργανώσεων. Οι συμμετέχοντες σε καθεμία συμβουλευτική ομάδα θα καθορίζουν τον τρόπο της διαχείρισης και λειτουργίας της.

7. Σύμφωνα με το άρθρο 14 της Σύμβασης, οι αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη προτρέπονται να καταρτίσουν με δική τους πρωτοβουλία μια άτυπη συμβουλευτική και συντονιστική διαδικασία σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και κατόπιν αιτήσεως μιας πληγείσας Αφρικανικής χώρας Μέρους να λαμβάνει μέρος η κατάλληλη υποπεριφερειακή ή περιφερειακή οργάνωση σε μια εθνική, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή συμβουλευτική διαδικασία που θα εκπμά και θα αντιδρά στις ανάγκες βοήθειας για να διευκολύνει την εφαρμογή.

Άρθρο 19

Καθορισμός παρακολούθησης

Η παρακολούθηση αυτού του Παραρτήματος θα γίνεται από τις Αφρικανικές χώρες Μέρη, σύμφωνα με τη Σύμβαση, ως κατωτέρω:

(α) στο εθνικό επίπεδο, με ένα μηχανισμό του οποίου η σύνθεση θα καθορίζεται από κάθε Αφρικανική χώρα Μέρους. Ο μηχανισμός αυτός θα περιλαμβάνει αντιπροσώπους τοπικών κοινοτήτων και θα λειτουργεί κάτω από την εποπτεία του εθνικού συντονιστικού φορέα που αναφέρεται στο άρθρο 9.

(β) στο υποπεριφερειακό επίπεδο, από μια διεπιστημονική και τεχνική συμβουλευτική επιτροπή, της οποίας η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας θα καθορίζεται από την εν λόγω υποπεριφέρεια και

(γ) στο εθνικό επίπεδο, από μηχανισμούς που καθορίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης Σύστασης της Αφρικανικής Οικονομικής Κοινότητας και από μια Αφρικανική Επιστημονική και Τεχνική Συμβουλευτική Επιτροπή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι να δώσει κατευθύνσεις και διευθετήσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στις πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής της Ασίας υπό το φως των ιδιαίτερων της συνθηκών.

Άρθρο 2

Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Ασίας

Κατά τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση, τα Μέρη θα λάβουν υπόψη τους, κατά περίπτωση, τις παρακάτω ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν σε διάφορο βαθμό σε όλες τις πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής:

(α) το μεγάλο ποσοστό περιοχών της Ασίας που έχουν πληγεί ή είναι επιρρεπείς στην απεργήωση και ξηρασία και η μεγάλη ποικιλία των περιοχών αυτών ως προς το κλίμα, την τοπογραφία, τη χρήση γης και τα κοινωνικο-οικονομικά συστήματα.

(β) τη μεγάλη πίεση που ασκείται στους φυσικούς πόρους για απόκτηση εισοδήματος.

(γ) την ύπαρξη συστημάτων παραγωγής που έχουν άμεση σχέση με την ευρέως διαδεδομένη φτώχεια, που οδηγούν σε

υποβάθμιση της γης και άσκηση πιέσεως στους λιγοστούς υδάτινους πόρους.

(δ) το σημαντικό αντίκτυπο των συνθηκών που επικρατούν στην παγκόσμια οικονομία και τα κοινωνικά προβλήματα, όπως η φτώχεια, η κακή υγεία και διατροφή, η έλλειψη επισιτιστικής ασφάλειας, η μετανάστευση, η αλλαγή διανομής και το δημογραφικό δυναμικό.

(ε) τις διευρυνόμενες αλλά ακόμα ανεπαρκείς δυνατότητες και θεσμικά πλαίσια για να αντιμετωπίσουν τα εθνικά προβλήματα απερίθρωσης και ξηρασίας, και

(στ) την ανάγκη τους για διεθνή συνεργασία για την επίτευξη στόχων αειφορικής ανάπτυξης σχετικά με την καταπολέμηση της απερίθρωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

'Αρθρο 3

Πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

1. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος ευρύτερων εθνικών πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη των πληγείσων χωρών Μερών της περιοχής.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα καταρτίσουν, κατά περίπτωση, εθνικά προγράμματα δράσης σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 11 της Σύμβασης δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στο άρθρο 10 παρ. 2 (στ). Κατά περίπτωση, μπορεί να εμπλακούν στη διαδικασία αυτή διμερείς και πολυμερείς φορείς συνεργασίας, κατόπιν αιτήσεως της εν λόγω πληγείσας χώρας Μέρους.

'Αρθρο 4

Εθνικά προγράμματα δράσης

1. Κατά την προπαρασκευή και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνθήκες και πολιτικές τους, μπορούν μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση να:

(α) ορίσουν κατάλληλες υπηρεσίες υπεύθυνες για την προπαρασκευή, συντονισμό και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης.

(β) εμπλέξουν τους πληγέντες πληθυσμούς, συμπεριλαμβανοντας τις τοπικές κοινότητες, στην επεξεργασία, συντονισμό και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης μέσω μιας τοπικής συμβουλευτικής διαδικασίας με τη συνεργασία των τοπικών αρχών και των σχετικών εθνικών και μη-κυβερνητικών οργανισμών.

(γ) εξετάσουν την κατάσταση του περιβάλλοντος στις πληγείσες περιοχές, ώστε να καθορίσουν τις αιτίες και συνέπειες της απερίθρωσης και να ορίσουν τις προτεραιότητες δράσης.

(δ) αξιολογήσουν, με τη συμμετοχή των πληγέντων πληθυσμών, προηγούμενα και τρέχοντα προγράμματα για την καταπολέμηση της απερίθρωσης και τον περιορισμό των συνεπειών της ξηρασίας, με σκοπό την κατάρτιση μιας στρατηγικής και την επεξεργασία δραστηριοτήτων των προγραμμάτων δράσης τους.

(ε) καταρτίσουν τεχνικά και οικονομικά προγράμματα βασισμένα στην πληροφόρηση που προέρχεται από τις δραστηριότητες των υποπαραγράφων (α) έως (δ).

(στ) αναπτύξουν και να χρησιμοποιήσουν διαδικασίες και σημεία αναφοράς για την αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

(ζ) προάγουν την ολοκληρωμένη διαχείριση των λεκανών απορροής, τη συντήρηση των εδαφικών πόρων και την αύξηση και αποτελεσματική χρήση των υδάτινων πόρων.

(η) ενισχύσουν ή/και να δημιουργήσουν συστήματα πληροφόρησης, αξιολόγησης, παρακολούθησης και έγκαιρης προειδοποίησης σε περιοχές που κινδυνεύουν από απερίθρωση και ξηρασία.

(θ) διαμορφώσουν σε πνεύμα συνεργασίας, όπου χρειάζεται διεθνή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων και των οικονομικών και τεχνικών πόρων, τις κατάλληλες διευθετήσεις για την υποστήριξη των προγραμμάτων δράσης τους.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η συνολική

στρατηγική των εθνικών προγραμμάτων δράσης θα δώσει έμφαση σε ολοκληρωμένα τοπικά προγράμματα ανάπτυξης για πληγείσες περιοχές, βασισμένα σε συμμετοχικούς μηχανισμούς και στην ένταξη των στρατηγικών για την εξάλειψη της φτώχειας μέσα στην προσπάθεια της καταπολέμησης της απερίθρωσης και των συνεπειών της ξηρασίας. Τα τομεακά μέτρα μέσα στα προγράμματα δράσης θα ομαδοποιηθούν σε περιοχές προτεραιότητας τα οποία θα λάβουν υπόψη την ευρεία ποικιλία των πληγείσων εκτάσεων της περιοχής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 (α).

'Αρθρο 5

Υποπεριφερειακά και κοινά προγράμματα δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, οι πληγείσες χώρες Μέρη στην Ασία μπορούν με αμοιβαία συμφωνία να συμβουλευούνται και να συνεργάζονται με άλλα Μέρη για την κατάρτιση και εφαρμογή υποπεριφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης, κατά περίπτωση, για να συμπληρωθεί και να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της εφαρμογής των εθνικών προγραμμάτων δράσης. Σε κάθε περίπτωση, τα ενεχόμενα Μέρη μπορεί να συμφωνήσουν από κοινού να αναθέσουν σε υποπεριφερειακές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων και διμερών ή εθνικών ή σε εξειδικευμένα ιδρύματα, υποχρεώσεις σχετικές με την κατάρτιση, το συντονισμό και την εφαρμογή των προγραμμάτων. Τέτοιες οργανώσεις ή ιδρύματα μπορεί να αποτελέσουν εσπικά σημεία για την προώθηση και το συντονισμό της δράσης, σύμφωνα με τα άρθρα 16 έως 18 της Σύμβασης.

2. Κατά την προπαρασκευή και εφαρμογή των υποπεριφερειακών ή των κοινών προγραμμάτων δράσης οι πληγείσες χώρες Μέρη πρέπει μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση να:

(α) επισημάνουν σε συνεργασία με τα εθνικά ιδρύματα τις προτεραιότητες σχετικά με την καταπολέμηση της απερίθρωσης και την εξάλειψη των αποτελεσμάτων της ξηρασίας που μπορούν να ενισχυθούν καλύτερα με τέτοια προγράμματα, καθώς και με σχετικές δραστηριότητες που μπορούν να διεξαχθούν αποτελεσματικά μέσω των προγραμμάτων αυτών.

(β) αξιολογήσουν τις λειτουργικές δυνατότητες και δραστηριότητες των σχετικών περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων.

(γ) εκτιμήσουν τα υφιστάμενα προγράμματα σχετικά με την απερίθρωση και ξηρασία.

(δ) διαμορφώσουν σε πνεύμα συνεργασίας, όπου ανέχεται, διεθνής συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων χρηματοδοτικών και τεχνικών πόρων, κατάλληλες διμερείς ή/και πολυμερείς διευθετήσεις που υποστηρίζουν τα προγράμματα.

3. Τα υποπεριφερειακά ή τα κοινά προγράμματα δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν συμφωνημένα κοινά προγράμματα για την αειφορική διαχείριση των διασυνοριακών φυσικών πόρων, σχετικά με την απερίθρωση, προτεραιότητες για συντονισμό και άλλες δραστηριότητες στους τομείς της ανάπτυξης των δυνατοτήτων, της επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας, ιδιαίτερα σχετικά με συστήματα πρώιμης προειδοποίησης ξηρασίας και ανταλλαγή πληροφοριών και μέσα για την ενίσχυση των σχετικών υποπεριφερειακών και άλλων οργάνων και ιδρυμάτων.

'Αρθρο 6

Περιφερειακές δραστηριότητες

Οι περιφερειακές δραστηριότητες για την προώθηση των υποπεριφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων μέτρα ενίσχυσης των θεσμών και μηχανισμών συντονισμού και συνεργασίας σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και την προαγωγή της εφαρμογής των άρθρων 16 και 19 της Σύμβασης.

Οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν:

(α) προώθηση και ενίσχυση των δικτύων τεχνικής συνεργασίας.

(β) καταγραφή τεχνολογιών, γνώσεων, τεχνογνωσίας και πρακτικών, καθώς και παραδοσιακών και τοπικών τεχνολογιών

και τεχνογνωσίας και προώθηση της διάδοσης και χρήσης τους.

(γ) αξιολόγηση των απαιτήσεων μεταφοράς τεχνολογίας και προώθηση της προσαρμογής και χρήσης τεχνολογιών.

(δ) ενθάρρυνση των προγραμμάτων ευαισθητοποίησης του κοινού και προώθηση της ανάπτυξης δυνατοτήτων σε όλα τα επίπεδα και ενίσχυση της εκπαίδευσης, έρευνας και ανάπτυξης και δημιουργία συστημάτων ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων.

Άρθρο 7

Χρηματοδοτικές πηγές και μηχανισμοί

1. Τα Μέρη οφείλουν, λόγω της σπουδαιότητας της καταπολέμησης της απερίημωσης και άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας στην περιοχή της Ασίας, να προωθούν την κινητοποίηση σημαντικών χρηματοδοτικών πόρων και τη διαθεσιμότητα των χρηματοδοτικών μηχανισμών, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης.

2. Σύμφωνα με τη Σύμβαση και με βάση το συντονιστικό μηχανισμό κατά το άρθρο 8 και σύμφωνα με τις εθνικές αναπτυξιακές πολιτικές, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής οφείλουν καθεμία ή συνεργαζόμενες να:

(α) υιοθετήσουν μέτρα αιτιολόγησης και να ενισχύσουν τους μηχανισμούς παροχής πιστώσεων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων με την προοπτική επίτευξης συγκεκριμένων αποτελεσμάτων της δράσης για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(β) προσδιορίσουν τις απαιτήσεις διεθνούς συνεργασίας για ενίσχυση των εθνικών προσπαθειών, ειδικά των χρηματοδοτικών, τεχνικών και τεχνολογικών.

(γ) προωθήσουν τη συμμετοχή διμερών ή/και πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων συνεργασίας με την προοπτική της εξασφάλισης της εφαρμογής της Σύμβασης.

3. Τα Μέρη οφείλουν να βελτιώσουν, κατά το δυνατόν, διαδικασίες διοχέτευσης των πιστώσεων σε πληγείσες χώρες Μέρη στην περιοχή.

Άρθρο 8

Μηχανισμοί συνεργασίας και συντονισμοί

1. Οι πληγείσες χώρες Μέρη μέσω των κατάλληλων οργάνων που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1(α) και άλλα Μέρη της περιφέρειας μπορούν να καθορίσουν τους μηχανισμούς, κατά περίπτωση, για τους ακόλουθους σκοπούς μεταξύ άλλων:

(α) ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών, γνώσεων και τεχνογνωσίας.

(β) συντονισμό και συνεργασία στις δράσεις συμπεριλαμβανομένων των διμερών και πολυμερών διευθετήσεων σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο.

(γ) προώθηση της επιστημονικής, τεχνικής, τεχνολογικής και οικονομικής συνεργασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7.

(δ) προσδιορισμός των απαιτήσεων εξωτερικής συνεργασίας και

(ε) παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, μέσω των κατάλληλων οργάνων που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1(α) και άλλα Μέρη της περιφέρειας δύνανται να συμβουλευονται και να συντονίζουν αναφορικά με τα εθνικά, υποπεριφερειακά και κοινά προγράμματα. Δύνανται να εμπλέξουν, κατά περίπτωση, και άλλα Μέρη και σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, στη διαδικασία αυτή. Ένας τέτοιος συντονισμός θα προσπαθήσει, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίσει συμφωνία σχετικά με τις ευκαιρίες για διεθνή συνεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης, να προωθήσει την τεχνική συνεργασία και θα διοχετεύσει τους πόρους, έτσι ώστε να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά.

3. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, στην περιφέρεια, θα κάνουν περιοδικές συντονιστικές συσκέψεις που θα διευκολύνονται από τη Μόνιμη Γραμματεία της Σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης με:

(α) την παροχή συμβουλών σχετικά με την οργάνωση αποτελεσματικών συντονιστικών διευθετήσεων, στηριζόμενοι στην εμπειρία από άλλες τέτοιες διευθετήσεις.

(β) την παροχή πληροφοριών σε σχετικούς διμερείς και πολυμερείς φορείς σχετικά με τις συντονιστικές συσκέψεις και ενθάρρυνση της ενεργούς συμμετοχής τους, και

(γ) την παροχή άλλων πληροφοριών σχετικών με την καθιέρωση ή τη βελτίωση των διαδικασιών συντονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΑΪΒΙΚΗ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι να δώσει γενικές κατευθύνσεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στην περιοχή της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, υπό το φως των ιδιαίτερων συνθηκών τους.

Άρθρο 2

Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής

Τα Μέρη θα πρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, να λάβουν υπόψη τους τις παρακάτω ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής:

(α) η ύπαρξη μεγάλων εκτάσεων που είναι ευαίσθητες και έχουν προσβληθεί σοβαρά από απερίημωση ή/και ξηρασία και στις οποίες μπορούν να παρατηρηθούν ποικίλα χαρακτηριστικά, ανάλογα με την περιοχή που συμβαίνει. Αυτή η αθροιστική και εντεινόμενη διαδικασία έχει αρνητικές κοινωνικές, πολιτιστικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνέπειες που είναι ακόμα σοβαρότερες, διότι η περιοχή περιέχει έναν από τους μεγαλύτερους πόρους βιολογικής ποικιλομορφίας στον κόσμο<M^Λ.

(β) τη συχνή χρήση πρακτικών μη αειφορικής ανάπτυξης σε πληγείσες περιοχές σαν αποτέλεσμα περίπλοκων σχέσεων μεταξύ φυσικών, βιολογικών, πολιτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων και διεθνών οικονομικών παραγόντων, όπως εξωτερικά χρέη, όροι εμπορίας και πρακτικές εμπορίας που επηρεάζουν τις αγορές γεωργικών, αλιευτικών και δασικών προϊόντων<M^Λ.

(γ) κατακόρυφη πτώση της παραγωγικότητας των οικοσυστημάτων που είναι η κύρια συνέπεια της απερίημωσης και της ξηρασίας, υπό τη μορφή πτώσης της γεωργικής, κτηνοτροφικής και δασικής παραγωγής και απώλεια βιολογικής ποικιλομορφίας, από κοινωνιολογικής άποψης δε, τα αποτελέσματα είναι η ένδεια, η μετανάστευση, η εσωτερική μετακίνηση πληθυσμού και η πτώση της ποιότητας ζωής. Η περιοχή για το λόγο αυτόν θα πρέπει να υιοθετήσει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στα προβλήματα απερίημωσης και ξηρασίας με την προώθηση προτύπων αειφορικής ανάπτυξης που να είναι σύμφωνη με την περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική κατάσταση της κάθε χώρας.

Άρθρο 3

Προγράμματα δράσης

1. Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα τα άρθρα 9 μέχρι 11, και σύμφωνα με τις εθνικές τους πολιτικές αναπτύξεως, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας πρέπει, κατά περίπτωση, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν εθνικά προγράμματα δράσης για την καταπολέμηση της απερίημωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σαν αναπόσπαστο μέρος των εθνικών τους πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη. Μπορούν να εφαρμόσουν και να εφαρμόσουν υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της περιφέρειας.

2. Κατά την κατάρτιση των εθνικών τους προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας, πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στο άρθρο 10 παράγραφος 2 (στ) της Σύμβασης.

Άρθρο 4

Περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

Υπό το φως των αντίστοιχων καταστάσεων τους, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν να λάβουν υπόψη τους, μεταξύ άλλων, τις παρακάτω θεματικές ενότητες κατά την ανάπτυξη των εθνικών τους στρατηγικών για δράση σχετικά με την καταπολέμηση της απεrhήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 της Σύμβασης:

(α) αυξανόμενες δυνατότητες, εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση του κοινού, τεχνική, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία και οικονομικοί πόροι και μηχανισμοί.

(β) εξάλειψη της φτώχειας και βελτίωση της ποιότητας ζωής.

(γ) επίτευξη επιστημονικής ασφάλειας τροφίμων και αειφορική ανάπτυξη και διαχείριση γεωργικών, κτηνοτροφικών, δασικών και δραστηριοτήτων ποικίλων στόχων.

(δ) αειφορική διαχείριση φυσικών πόρων, ιδιαίτερα ορθολογιστική διαχείριση των λεκανών απορροής.

(ε) αειφορική διαχείριση φυσικών πόρων σε περιοχές με υψηλό υψόμετρο.

(στ) ορθολογιστική διαχείριση και διατήρηση των πόρων του εδάφους, εκμετάλλευση και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των υδάτινων πόρων.

(ζ) διατύπωση και εφαρμογή σχεδίων εκτάκτου ανάγκης για την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(η) ενίσχυση ή/και δημιουργία συστημάτων πληροφόρησης, εκτίμησης και παρακολούθησης και πρώιμη προ-ειδοποίηση κινδύνου σε περιοχές που κινδυνεύουν από απεrhήμωση και ξηρασία, λαμβάνοντας υπόψη κλιματολογικούς, μετεωρολογικούς, υδρολογικούς, βιολογικούς, εδαφικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες.

(θ) ανάπτυξη, διαχείριση και αποτελεσματική χρήση ποικίλων πηγών ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης και της προώθησης εναλλακτικών πηγών ενέργειας.

(ι) διατήρηση και αειφορική χρησιμοποίηση βιοποικιλομορφίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης σχετικά με τη Βιολογική Ποικιλομορφία.

(ια) εξέταση δημογραφικών παραγόντων σχετικών με την απεrhήμωση και την ξηρασία και

(ιβ) δημιουργία ή ενίσχυση θεσμικού και νομικού πλαισίου που να επιτρέπει την εφαρμογή της Σύμβασης και που να σκοπεύει, μεταξύ άλλων, στην αποκέντρωση διοικητικών δομών και λειτουργιών σχετικά με την απεrhήμωση και την ξηρασία, με τη συμμετοχή πληγείσων κοινοτήτων και της κοινωνίας γενικά.

Άρθρο 5

Τεχνική, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα τα άρθρα 16 έως 18 και με βάση το συντονιστικό μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας είτε μεμονωμένα είτε από κοινού:

(α) θα προωθούν την ενίσχυση των δικτύων τεχνικής συνεργασίας και των εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών συστημάτων πληροφόρησης, καθώς και τη συμμετοχή τους, κατά περίπτωση, σε παγκόσμιες πηγές πληροφόρησης.

(β) θα ετοιμάζουν κατάλογο διαθέσιμων τεχνολογιών και τεχνικών γνώσεων και προώθηση της διάδοσης και χρήσης τους.

(γ) θα προωθούν τη χρήση παραδοσιακής τεχνολογίας, γνώσεων, τεχνικών γνώσεων και πρακτικών, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 (β) της Σύμβασης.

(δ) θα επισημαίνουν τη μεταφορά τεχνολογικών απαιτήσεων και

(ε) θα προωθούν την ανάπτυξη, προσαρμογή, υιοθέτηση και μεταφορά σχετικής υπάρχουσας και νέας τεχνολογίας, φιλικής προς το περιβάλλον.

Άρθρο 6

Οικονομικοί πόροι και μηχανισμοί

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα με τα άρθρα της 20 και 21, με βάση το συντονιστικό μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 και σύμφωνα με τις εθνικές τους πολιτικές για την ανάπτυξη, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας πρέπει μεμονωμένα ή από κοινού να:

(α) υιοθετούν μέτρα για δικαιολόγηση και ενίσχυση των μηχανισμών για την παροχή κεφαλαίων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, σκοπεύοντας να επιτύχουν συγκεκριμένα αποτελέσματα στη δράση για την καταπολέμηση της απεrhήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(β) επισημαίνουν τις ανάγκες για διεθνή συνεργασία για υποστήριξη των εθνικών προσπαθειών και

(γ) προωθούν τη συμμετοχή διμερών ή/και πολυμερών ιδρυμάτων οικονομικής συνεργασίας με σκοπό να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 7

Θεσμικό πλαίσιο

1. Για να εφαρμοστεί αυτό το Παράρτημα, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας θα πρέπει να:

(α) δημιουργήσουν ή/και ενισχύσουν εθνικά σημεία εστίασεως για το συντονισμό δράσης για την καταπολέμηση της απεrhήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και (β) δημιουργήσουν ένα μηχανισμό για το συντονισμό των εθνικών σημείων εστίασεως για τους παρακάτω σκοπούς:

(i) ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών,

(ii) συντονισμό των δραστηριοτήτων σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο,

(iii) προώθηση της τεχνικής, επιστημονικής, τεχνολογικής και οικονομικής συνεργασίας,

(iv) επισημάνση των εξωτερικών απαντήσεων συνεργασίας,

(v) παρακολούθηση και εκτίμηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας θα συνέρχονται από καιρού εις καιρόν για συντονισμό και θα μπορούν να διευκολύνονται από τη Μόνιμη Γραμματεία, με αίτησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης, στη σύγκλιση τέτοιων συσκέψεων συντονισμού ως εξής:

(α) παρέχοντας συμβουλές σχετικά με την οργάνωση συντονιστικών αποτελεσματικών διευθετήσεων, με βάση την εμπειρία από άλλες τέτοιες διευθετήσεις.

(β) παρέχοντας πληροφορίες σε σχετικούς διμερείς και πολυμερείς φορείς όσον αφορά συντονιστικές συναντήσεις και υποστηρίζοντας την ενεργό συμμετοχή τους και

(γ) παρέχοντας άλλες πληροφορίες σχετικά με τη θεσμοθέτηση ή τη βελτίωση τέτοιων διαδικασιών συντονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Άρθρο 1

Σκοπός

Ο σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι η παροχή των απαραίτητων οδηγιών και διευθετήσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στις πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας της Βόρειας Μεσογείου υπό το φως των ιδιαίτερων της συνθηκών.

Άρθρο 2

Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής
της Βόρειας Μεσογείου

Οι ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Βόρειας Μεσογείου, που αναφέρονται στο άρθρο 1, περιλαμβάνουν:

(α) ημι-ξηρικές κλιματολογικές συνθήκες που επηρεάζουν μεγάλες εκτάσεις, εποχιακές ξηρασίες, μεγάλες αυξομειώσεις στις βροχοπτώσεις και βροχοπτώσεις μεγάλης εκτάσεως.

(β) φτωχά και διαβρώσιμα εδάφη με τάση να σχηματίζουν κρούστα στην επιφάνεια.

(γ) άριστο ανάγλυφο με απότομες πλαγιές και πολύ διαφορετικά μεταξύ τους τοπία.

(δ) εκτεταμένη απώλεια δασοκαλύψεως λόγω συχνών ανεξέλεγκτων πυρκαγιών.

(ε) κρίσιμες συνθήκες στην παραδοσιακή γεωργία με το συνδυασμό εγκατάλειψης της γης και φθοράς των δομών διατηρήσεως του εδάφους και των υδάτων.

(στ) μη αειφορική εκμετάλλευση υδάτινων πόρων που οδηγεί σε επικίνδυνη περιβαλλοντική καταστροφή, συμπεριλαμβανομένης και της χημικής ρύπανσης, αλμυρότητας και εξάντλησης των υδροφόρων στρωμάτων και

(ζ) συγκέντρωση της οικονομικής δραστηριότητας σε παράκτιες περιοχές σαν αποτέλεσμα της αστικής ανάπτυξης, των βιομηχανικών δραστηριοτήτων, του τουρισμού και της αρδευόμενης γεωργίας.

Άρθρο 3

Πλαίσιο στρατηγικού σχεδιασμού
για αειφορική ανάπτυξη

1. Τα προγράμματα εθνικής δράσης θα αποτελέσουν κεντρικό και αναπόσπαστο μέρος του πλαισίου στρατηγικού σχεδιασμού για αειφορική ανάπτυξη των πληγέντων χωρών Μερών της Βόρειας Μεσογείου.

2. Μία συμβουλευτική και συμμετοχική διαδικασία, που ενέχει αρμόδια επίπεδα της κυβερνήσεως, τοπικές κοινότητες και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, θα αρχίσει να παρέχει καθοδήγηση για στρατηγική ευέλικτου σχεδιασμού για να επιτρέψει μέγιστη τοπική συμμετοχή, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2(στ) της Σύμβαςης.

Άρθρο 4

Υποχρέωση για κατάρτιση εθνικού προγράμματος
δράσης και χρονοδιαγράμματος

Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας της Βόρειας Μεσογείου θα καταρτίζουν εθνικά προγράμματα δράσης και, κατά περίπτωση, προγράμματα για υποπεριφέρειες, περιφέρειες ή κοινής δράσης. Η κατάρτιση τέτοιων προγραμμάτων θα οριστικοποιείται το γρηγορότερο πρακτικώς δυνατόν.

Άρθρο 5

Προετοιμασία και εφαρμογή εθνικών
προγραμμάτων δράσης

Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10 της Σύμβαςης, κάθε πληγείσα χώρα Μέρος της περιφέρειας θα πρέπει, κατά περίπτωση:

(α) να ορίζει κατάλληλους φορείς, υπεύθυνους για την κατάρτιση, συντονισμό και εφαρμογή του προγράμματός της.

(β) να εμπλέκει τους πληγέντες πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων και των τοπικών κοινοτήτων, στην κατάρτιση, συντονισμό και εφαρμογή του προγράμματος, μέσω μιας τοπικής συμβουλευτικής διαδικασίας με τη συνεργασία των τοπικών αρχών και των συναφών μη κυβερνητικών οργανώσεων.

(γ) να εξετάζει την κατάσταση του περιβάλλοντος στις πληγείσες περιοχές για να εξακριβώσει τα αίτια και τις συνέπειες της απερίθρωσης και για να ορίσει σε ποιες περιοχές θα πραγματοποιηθεί δράση κατά προτεραιότητα.

(δ) να εκτιμήσει με τη συμμετοχή των πληγέντων πληθυσμών, παλαιότερα και τρέχοντα προγράμματα για να σχεδιάσουν μία στρατηγική και να ορίσουν δραστηριότητες στο πρόγραμμα δράσης.

(ε) να ετοιμάσει τεχνικά και χρηματοδοτικά προγράμματα, με βάση τις πληροφορίες που έχει λάβει από τις δραστηριότητες των υποπαραγράφων (α) και (δ) και

(στ) να αναπτύξει και να χρησιμοποιήσει διαδικασίες και σημεία αναφοράς για την παρακολούθηση και την εκτίμηση της εφαρμογής του προγράμματος.

Άρθρο 6

Το περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη μπορούν να περιλάβουν στα εθνικά τους προγράμματα δράσης μέτρα σχετικά με:

(α) νομοθετικά, θεσμικά και διοικητικά θέματα.

(β) χρήση γης, διαχείριση υδάτινων πόρων, διατήρηση του εδάφους, δασοπονία, γεωργικές δραστηριότητες και διαχείριση λειβαδιών και βοσκοτόπων.

(γ) διαχείριση και διατήρηση της άγριας ζωής και άλλων μορφών βιολογικής ποικιλομορφίας.

(δ) προστασία από τις πυρκαγιές δασών.

(ε) προαγωγή εναλλακτικών τρόπων, εξασφάλισης των προς το ζην και

(στ) έρευνα, εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Άρθρο 7

Υποπεριφερειακά, περιφερειακά και
προγράμματα κοινής δράσης

1. Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβαςης, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν υποπεριφερειακά ή/και περιφερειακά προγράμματα δράσης για να συμπληρώσουν και να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα των εθνικών προγραμμάτων δράσης. Δύο ή περισσότερες πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν να συμφωνήσουν παρομοίως να καταρτίσουν ένα πρόγραμμα κοινής δράσης μεταξύ τους.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 θα εφαρμοσθούν σε γενικές γραμμές στην κατάρτιση και εφαρμογή των υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμμάτων κοινής δράσης. Επιπλέον, τέτοια προγράμματα μπορεί να περιλαμβάνουν τη διεξαγωγή έρευνας και δραστηριότητες ανάπτυξης σχετικά με επιλεγμένα οικοσυστήματα σε πληγείσες περιοχές.

3. Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας, κατά περίπτωση, θα:

(α) καθορίζουν, σε συνεργασία με εθνικούς οργανισμούς, εθνικούς στόχους σχετικά με την απερίθρωση, που μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα με τέτοια προγράμματα και σχετικές δραστηριότητες που μπορούν να πραγματοποιηθούν αποτελεσματικά μέσω αυτών.

(β) εκτιμούν τις λειτουργικές δυνατότητες και δραστηριότητες των σχετικών περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων και

(γ) αποτιμούν τα υπάρχοντα προγράμματα τα σχετικά με την απερίθρωση μεταξύ των Μερών της περιφέρειας και τη σχέση τους με εθνικά προγράμματα δράσης.

Άρθρο 8

Συντονισμός υποπεριφερειακών, περιφερειακών
και προγραμμάτων κοινής δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη που καταρτίζουν ένα υποπεριφερειακό, περιφερειακό ή κοινό πρόγραμμα δράσης μπορούν να δημιουργήσουν μια συντονιστική επιτροπή που θα αποτελείται από αντιπροσώπους καθεμίας πληγείσας χώρας Μέρους που αφορά, για την ανασκόπηση της προόδου της καταπολέμησης της απερίθρωσης, την εναρμόνιση των εθνικών προγραμμάτων δράσης, να κάνει συστάσεις στα διάφορα στάδια της προετοιμασίας και εφαρμογής των υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή προγραμμάτων κοινής δράσης και δρα σαν εστιακό σημείο για την προώθηση και το συντονισμό τεχνικής συνεργασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 16 έως 19 της Σύμβαςης.

Άρθρο 9

Δεν δικαιούνται οικονομική ενίσχυση

Κατά την εφαρμογή εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμμάτων κοινής δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας δεν δικαιούνται να λαμβάνουν οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 10

Συντονισμός με άλλες υποπεριφέρειες
και περιφέρειες

Υποπεριφερειακά, περιφερειακά και προγράμματα κοινής δράσης στην περιφέρεια της Βόρειας Μεσογείου μπορούν να καταρτίσουν και να εφαρμοστούν σε συνεργασία με αυτά άλλων υποπεριφερειών ή περιφερειών, ιδιαίτερα με αυτά της υποπεριφέρειας της Βόρειας Αφρικής.

Άρθρο δεύτερο

Ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή της Σύμβασης το Υπουργείο Γεωργίας.

Άρθρο τρίτο

Με κοινές υπουργικές αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών, μπορεί να ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο τέταρτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 36 αυτής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμεθα στην αρχή της ημερήσιας διάταξης.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου, αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: "Θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών".

'Εχετε κάποια παρατήρηση, κύριε Υφυπουργέ;

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, δύο μόνον παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 1, παράγραφος 2 είχαμε βάλει μια ημερομηνία για κάποια προεδρικά διατάγματα, που το αργότερο μέχρι 31.8.1997 έπρεπε να εκδοθούν. Επειδή το είχε αυτό σε δύο σημεία, μπήκε στο πρώτο σημείο, που αφορά τα προεδρικά διατάγματα, ενώ πρέπει να πάει παρακάτω, στην εικοστή πρώτη σειρά της παραγράφου 2, στην επόμενη σελίδα δηλαδή.

Και γίνεται: "Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, το αργότερο μέχρι 31.8.1997". Το ίδιο δηλαδή ακριβώς, με τη διαφορά ότι πάει παρακάτω στην παράγραφο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν μπορούμε να αποδεχθούμε αυτήν την άποψη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπατε άρθρο 1 παράγραφος 2. Ένα λεπτό, να το βρούμε πρώτα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Είναι ο κ. Γκελεστάθης παρών που ξέρει.

Αφορά αυτά που ίσχυαν ένα χρόνο και είπαμε ότι πρέπει να βγουν νωρίτερα τα προεδρικά διατάγματα, κύριε Γκελεστάθη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Είναι προσθήκη δηλαδή;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Δεν το προσθέτω. Το μεταφέρω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Βαρβιτσιώτη, ένα λεπτό. Να καταλάβω πρώτα εγώ, για να μπορέσετε να καταλάβετε και οι υπόλοιποι.

Στο άρθρο 1, παράγραφος 2 η προσθήκη "το αργότερο μέχρι 31.8.1997" εκ παραδρομής εντάχθηκε στην αρχή της παραγράφου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, επειδή οι άδειες λειτουργίας παρατείνονται ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν το βρίσκω. Αυτό που λέτε προσπαθώ να βρω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Είναι στην σελίδα 2 στην πέμπτη σειρά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, τι προτείνετε;

Παρακαλώ, διαβάστε, πώς λέτε να αναδιατυπωθεί η παράγραφος αυτή;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, πάλι το αργότερο μέχρι 31.8.1997.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ζητάτε, λοιπόν, κατ'αρχήν αντί προεδρικά διατάγματα να γράψουμε προεδρικό διάταγμα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Όχι, με προεδρικό διάταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ κοιτάζω το άρθρο 1, παράγραφος 2. Πάω τώρα στη φράση και διαβάζω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Με προεδρικό διάταγμα γράφεται, κύριε Πρόεδρε. Απλώς η παραπομπή μπήκε στο προηγούμενο σημείο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγγνώμη, εγώ ξέρω να διαβάζω και οδηγούμαι στην παράγραφο 2. Λέτε στο σημείωμά σας εδώ, ότι στο άρθρο 1 παράγραφο 2 η προσθήκη "το αργότερο μέχρι 31.8.1997" εκ παραδρομής εντάχθηκε στην αρχή της παραγράφου".

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία, πάω και δε βλέπω στην αρχή της παραγράφου τίποτε από αυτά που λέτε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Εκεί που λέει "με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών" και εκεί έχουν βάλει την παραπομπή "το αργότερο μέχρι 31.8.1997".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Λουκάκη...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Γκελεστάθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Ο κ. Βαρβιτσιώτης σωστά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, αν έχετε την καλωσύνη, είπα και στον κ. Βαρβιτσιώτη, το λέω και σε σας, ότι θέλω να καταλάβω πρώτα τι κάνουμε, πριν παρατηρήσουμε αν είναι σωστό ή όχι αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, αυτό θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Γκελεστάθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Όπως διατυπώθηκε στην αρχή από τον κ. Υφυπουργό, δημιούργησε εσφαλμένη εντύπωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, όχι, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Αλλά έχει δίκιο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, θέλω να καταλάβω τι είναι αυτό που διατυπώνει ο Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Ο κύριος Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών στη συζήτηση όπως πρέπει να...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, παρακαλώ, κύριε Γκελεστάθη, μην επιμένετε, μη συνεχίζετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Το εξήτησε αυτό και είχαμε συμφωνήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θέλω να καταλάβω, διότι εδώ νομοθετούμε με κάποια διαδικασία.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 αρχίζει ως εξής: "Η

παράγραφος 2 του άρθρου 6 του νόμου "τάδε", ΦΕΚ "τάδε", όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο "τάδε", αντικαθίσταται ως εξής: "2. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών ..."

Δεν βλέπω να γράφει εδώ "το αργότερο...". Είχατε σημειώσει στο περιθώριο, κάτι το οποίο έχει σβηστεί.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Είχε μπει παραπομπή αυτό, κύριε Πρόεδρε και αντί να το βάλει στη θέση που έπρεπε να μπει, το έβαλε εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη μου εξηγείτε. Άλλη φορά να κάνετε και εσείς καλύτερα τη δουλειά σας, αντί να μου εξηγείτε στην Έδρα.

Λοιπόν, θέλετε, αυτό που έχετε βάλει ως προσθήκη σε κάποιο σημείο...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Να πάει παρακάτω, που πάλι λέει: "Με προεδρικό διάταγμα εκδίδεται".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό που βάζετε ως προσθήκη δεν είναι προσθήκη στην αρχή της παραγράφου. Η αρχή της παραγράφου είναι αυτό που διάβασα εγώ "Η παράγραφος 2 του άρθρου 6 του ν. 1595/85, όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 20 του ν. 2289/1995, αντικαθίσταται ως εξής:..." Αυτό είναι η αρχή της παραγράφου. Μου το είπαν οι Υπηρεσίες της Βουλής, που μας συμβουλεύουν.

Βλέπω τώρα εδώ, ότι έχετε γράψει στο περιθώριο "Το αργότερο μέχρι την 31.8.1997". Ωραία, αυτό πηγαίνει στη νέα παράγραφο 2 του ν. 2289/95, όχι του νομοσχεδίου αυτού.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εκεί, λοιπόν, στο τέλος του πρώτου εδαφίου προσθέτετε: "Το αργότερο μέχρι 31.8.97".

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό θέλετε να μην το προσθέσουμε εδώ, αλλά να πάει πού; Και να καταλάβουμε αν είναι σωστό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Στην επόμενη σελίδα, στη έκτη σειρά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στην επόμενη σελίδα, στη σειρά έξι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Στο τέλος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι μία, δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι σειρές. Λέει: "Για συνεργασία που λειτουργούσαν ή λειτουργήσαν διακεκομμένα ή μόνο επί ορισμένο χρονικό διάστημα πριν της 25.2.88, παραιτείται αυτοδικαίως η προσωρινή άδεια λειτουργίας μέχρι 31.12.97.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): "Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, το αργότερο μέχρι...". Σ' αυτό το σημείο πάει η παραπομπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεχίζουμε, λοιπόν: "Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών το αργότερο μέχρι την 31.8.1997 καθορίζονται..." κ.λπ. Αυτές είναι δέκα σειρές, όχι έξι και δεν είναι στην παράγραφο 2 του άρθρου 1, αλλά είναι στην παράγραφο 2 του ν. 2289/1995.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Με τα δύο διπλά έγινε το μπέρδεμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και εσείς μεν δεν είσθε υποχρεωμένοι να τα γνωρίζετε αυτά, αλλά η υπηρεσία που συνηργάσθη μαζί σας και σας συνεβούλευσε έτσι, οφείλει να τα γνωρίζει. Αυτά για να συνεννοούμεθα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εσείς, κύριε Βαρβιτσιώτη:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έχω επιφυλάξεις, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Διότι καθορίζει κάποιο χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αλλάζει όλο το νόημα και το αντιλαμβάνεσθε εσείς διαβάζοντας το κείμενο. Δεν ψηφίσαμε τέτοια πράγματα. Εκ των υστέρων ήρθε ο κύριος Υπουργός, αναγνωρίζοντας δικό του λάθος. Εάν θέλει ο κύριος Υπουργός, να φέρει τροπολογία επί του ήδη ψηφισμένου νόμου. Και είναι αποδεξη, κύριε Πρόεδρε, της προχειρότητας που ψηφίζονται οι νόμοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην είμεθα τόσο υπερβολικοί. Διότι τη φράση "το αργότερο μέχρι την 31.8.1997" την βάλαμε στην αρχή που λέει, προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών τάδε, τάδε, αντί να την βάλουμε εκεί που λέει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Με συγχωρείτε. Πέραν αυτού είναι και άνευ ουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να δούμε αν έχει ουσιαστικό...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν έχει ουσιαστικό. Μπορεί να τα εκδώσει αύριο τα προεδρικά διατάγματα. Τι θέλει την ημερομηνία ο Υπουργός; Αύριο δεν μπορεί να τα εκδώσει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν πούμε "μέχρι τότε" δεν μπορεί να εκδώσει μετά την προθεσμία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Λέει "το αργότερο μέχρι".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό λέει "το αργότερο μέχρι την 31.8.1997". Αν εκδώσει μετά τις 31.8.1997, το διάταγμα αυτό θα είναι εκτός νομοθετικού πλαισίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ή να εκδώσει σήμερα, αύριο αν ενδιαφέρεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Άλλο θέμα αυτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Την προσθήκη αυτή μας ζήτησε να τη βάλουμε ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, να είναι περιοριστική ως προς την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων, γιατί γινόταν μία παράταση λειτουργίας μέχρι 31.12.1997 στα συνεργεία, που το βλέπετε από πάνω και μας ζήτησε ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας να βάλουμε έναν περιορισμό. Το κάναμε δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, όντως με την προσθήκη αυτή περιορίζεται ο χρόνος της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, που δίνει η Βουλή στον Υπουργό. Αντί να μπορεί επ' άπειρον να εκδίδει αυτά τα διατάγματα, λέει τώρα η Βουλή, ότι τα διατάγματα αυτά θα τα εκδώσει το αργότερο μέχρι τότε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Γι' αυτό δεν το είχαμε μέσα και το ζήτησε ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν θέλετε, η διάταξη του Κανονισμού μας που περιορίζει τη δυνατότητα ουσιαστικών αλλαγών κατά την ψήφιση στο σύνολο, αποσκοπεί στο να μην ερχόμαστε στο σύνολο και κάτι που η Βουλή έχει αποφασίσει νωρίτερα, εις βάρος της βουλήσεως αυτής της Βουλής, να το τροποποιούμε.

Είμεθα, λοιπόν, σύμφωνοι επ' αυτού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Σύμφωνοι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Πάντως αυτό, κύριε Πρόεδρε, το ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, για να υπάρχει περιορισμός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως, συμφωνούμε όλοι να μπει "το αργότερο μέχρι την 31.8.1997". Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ, με την άλλη παρατήρησή σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Η δεύτερη είναι: Στο άρθρο 16, παράγραφος 5,

περίπτωση β' να γίνει η εξής διόρθωση: Εκεί που λέει "Ο αριθμός των ελαχίστων μαθημάτων θεωρητικής ή πρακτικής εκπαίδευσης..." να γίνει "Ο αριθμός των ελαχίστων μαθημάτων θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης...". Δηλαδή αντί για το "ή" να μπει το "και".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): "Ο αριθμός των ελαχίστων μαθημάτων θεωρητικής ή πρακτικής εκπαίδευσης για κάθε περίπτωση..."

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Έχει σχέση με τα μαθήματα οδήγησης, ότι πρέπει να γίνεται και πρακτική και θεωρητική εκπαίδευση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Είναι λάθος τυπογραφικό αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Βαρβιτσιώτη, αλλά νομίζω ότι η Βουλή σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν δημιουργεί προβλήματα στην Κυβέρνηση. Δίνει αν θέλετε και στην Κυβέρνηση να καταλάβει, ότι εδώ η Βουλή είναι πολύ πιο

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν το καταλαβαίνει η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Νομίζω ότι είναι δύσκολο για κάθε Κυβέρνηση να το καταλάβει, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ας το κάνουμε εμείς.

Το διαζευκτικό "ή" λοιπόν...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): ... το κάνουμε "και".

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Γκελεστάθη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, αναφέρομαι στο άρθρο 6, στη νέα παράγραφο 2 που λέτε, ότι η ισχύς της θα είναι από 31ης Δεκεμβρίου 1980. Η διάταξη αυτή αφορά, όπως ξέρετε και τα αστικά ΚΤΕΛ, για τη χορηγία των προέδρων των ΚΤΕΛ. Γράφεται, λοιπόν, ότι η ισχύς θα είναι από 31ης Δεκεμβρίου 1980, ενώ ήταν στην πρόθεση του κυρίου Υπουργού να είναι από 1ης Ιανουαρίου 1980. Μήπως είναι τυπογραφικό λάθος; Γιατί από 31ης Δεκεμβρίου 1980 είναι άνευ σημασίας. Πρέπει να είναι από 1ης Ιανουαρίου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ (Υφυπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών): Την είχε καταθέσει ο Υπουργός και δεν μπορώ να σας πω αυτήν τη στιγμή. Έτσι είχε κατατεθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μιλάμε για ενός έτους χορηγία και ποιος ξέρει και πόσοι θα είναι και οι διατελέσαντες.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο με τις παρατηρήσεις του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο, αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: "Θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών" έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο, κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

'Άρθρο 1

Συνεργεία επισκευής και συντήρησης αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων

1. Το άρθρο 1 του ν. 1575/1985 (ΦΕΚ 207 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

""Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων των επόμενων άρθρων, συνεργείο συντήρησης και επισκευής αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων είναι κάθε επαγγελματικό εργαστήριο, που χρησιμοποιείται για την επίσκευή και

συντήρηση οχημάτων των κατηγοριών αυτών, κατά την έννοια του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, ανεξάρτητα από την ισχύ των εγκατεστημένων σ' αυτό μηχανημάτων.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου και των κατά εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων προεδρικών διαταγμάτων, όλα τα συνεργεία των ειδικοτήτων που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 2 του παρόντος θεωρούνται επαγγελματικά εργαστήρια χαμηλής όχλησης, κατά την έννοια του άρθρου 1, Κεφ. Β', περ. 17 β' του από 23.2/6.3.1987 π.δ/τος (ΦΕΚ 166 Δ'), ανεξάρτητα από την εγκατεστημένη ισχύ τους και περιλαμβάνονται στην, κατά το άρθρο 5 της 69269/ 5387/24.10.1990 (ΦΕΚ 678 Β') κοινής υπουργικής απόφασης, Β' Κατηγορία έργων και δραστηριοτήτων.

3. Δεν θεωρούνται συνεργεία αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων τα επαγγελματικά εργαστήρια, στα οποία πραγματοποιείται επισκευή και συντήρηση με εργασίες που δεν αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος".

2. Η παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1575/1985 (ΦΕΚ 207 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 20 του ν. 2289/1995 (ΦΕΚ 27 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθορίζονται και κωδικοποιούνται οι διατάξεις που ορίζουν τους όρους και προϋποθέσεις για την ίδρυση και λειτουργία των συνεργείων συντήρησης και επισκευής αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων (όπως τη χωροθέτηση, τον απαιτούμενο χώρο, την εσωτερική διάταξη, τους χώρους υγιεινής, τον αριθμό και το είδος των εγκατεστημένων μηχανημάτων και οργάνων, τη σύνθεση του προσωπικού), τον υπεύθυνο του συνεργείου, τη διαδικασία έκδοσης των σχετικών αδειών και τα αρμόδια όργανα, τις κυρώσεις για τους παραβάτες, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Για συνεργεία που λειτουργούσαν ή λειτουργούσαν διακεκομμένα ή μόνο επί ορισμένο χρονικό διάστημα πριν την 25.2.1988, παρατείνεται αυτοδικαίως η προσωρινή άδεια λειτουργίας τους μέχρι 31.12.1997. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών το αργότερο μέχρι 31.8.1997, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις παράτασης της προσωρινής άδειας και συνέχισης της λειτουργίας των συνεργείων αυτών για μια ακόμη πενταετία. Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά υποβάλλονται μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του διατάγματος αυτού. Συνεργεία αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων, που αποδεδειγμένα λειτουργούσαν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου κατά την ημερομηνία δημοσίευσης πολεοδομικής μελέτης αναθεώρησης ή επέκτασης της περιοχής, συνεχίζουν να λειτουργούν, έστω και αν η συγκεκριμένη χρήση απαγορεύεται πλέον, εφόσον δεν προβλέπεται ρητά η απομάκρυνσή τους σε τακτή προθεσμία."

3. Οι προθεσμίες της παρ. 7 του άρθρου 10 του ν. 1575/1985 (ΦΕΚ 207 Α'), που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2289/1995 (ΦΕΚ 27 Α'), παρα- τείνονται μέχρι 31.12.1997.

'Άρθρο 2

Ταξινόμηση εισαγόμενων μεταχειρισμένων πετρελαιοκίνητων λεωφορείων και φορτηγών αυτοκινήτων

1. Οι παρ. 5, 6 και 7 του άρθρου 1 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α'), όπως αυτές αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 18 του ν. 2289/1995 (ΦΕΚ 27 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

"5. Επιτρέπεται η χορήγηση πρώτης άδειας κυκλοφορίας στη χώρα μας σε μεταχειρισμένα πετρελαιοκίνητα λεωφορεία και φορτηγά με προηγούμενη κυκλοφορία σε Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.), το μικτό βάρος των οποίων υπερβαίνει τους 3,5 και 4 τόννους αντίστοιχα, υπό την προϋπόθεση, ότι στην αρχή του έτους άφιξης ή εισαγωγής τους θα έχει παρέλθει το πολύ δέκα από το έτος πρώτης κυκλοφορίας τους, τούτου συμπεριλαμβανομένου. Το αρμόδιο για την έκδοσή του

πιστοποιητικού ταξινόμησης των παραπάνω κατηγοριών οχημάτων τελωνείο πιστοποιεί το έτος πρώτης κυκλοφορίας από την πρωτότυπη ξένη άδεια κυκλοφορίας τους. Το πιστοποιούμενο έτος πρώτης κυκλοφορίας θα αναγράφεται στο εκδιδόμενο από το τελωνείο πιστοποιητικό ταξινόμησης. Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω, επιτρέπεται η χορήγηση πρώτης άδειας κυκλοφορίας σε μεταχειρισμένα πετρελαιοκίνητα φορτηγά με προηγούμενη κυκλοφορία σε Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ε.Ο.Χ., που κατασκευάστηκαν αποκλειστικά για τη μεταφορά έτοιμου σκυροδέματος, ανεξάρτητα από την ημερομηνία εισαγωγής ή άφιξής τους. Η αλλαγή χρήσης τους απαγορεύεται.

6. Για τους σκοπούς του παρόντος θεωρείται ως ημερομηνία:

α) άφιξης:

αα) Προκειμένου περί των υποκειμένων σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) αυτοκινήτων, η ημερομηνία υποβολής της δήλωσης άφιξης, στο τελωνείο άφιξης.

ββ) Προκειμένου περί αυτοκινήτων, που δεν υπόκεινται σε Ε.Φ.Κ., η ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού ταξινόμησης.

β) εισαγωγής: η ημερομηνία κατάθεσης του δηλωτικού εισαγωγής.

7. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών προσαρμόζονται η διαδικασία μέτρησης και οι οριακές τιμές ρύπων στις εκάστοτε ισχύουσες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καθορίζεται η διαδικασία χαρακτηρισμού των οχημάτων αντιρρυπαντικής τεχνολογίας, καθώς επίσης και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

8. Η χορήγηση της πρώτης άδειας κυκλοφορίας γίνεται εντός δύο (2) ετών από την έκδοση του πιστοποιητικού ταξινόμησης".

2. Η χορήγηση πρώτης άδειας κυκλοφορίας σε μεταχειρισμένα πετρελαιοκίνητα λεωφορεία και φορτηγά αυτοκίνητα, το μικτό βάρος των οποίων υπερβαίνει τους 3,5 τόννους και 4 τόννους αντίστοιχα, για τα οποία έχει εκδοθεί πιστοποιητικό ταξινόμησης μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2289/1995 (ΦΕΚ 27 Α'). Η χορήγηση της άδειας κυκλοφορίας γίνεται εντός δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 3

Πρατήρια υγρών καυσίμων

1. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 40 του άρθρου 15 του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται με εξαίρεση τις διατάξεις του ν.1963/1991 (ΦΕΚ 138 Α'), καθώς και του ν.δ/τος 511/1970 (ΦΕΚ 91 Α') και των βάσει αυτού εκδιδόμενων προεδρικών διαταγμάτων."

2. Το άρθρο 1 του ν.δ/τος 869/1971 (ΦΕΚ 79 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 1

Εγκαταστάσεις πρατηρίων υγρών καυσίμων που προβλέπονται από την παρ. 1 του άρθρου 1 του ν.δ/τος 511/1970 (ΦΕΚ 91 Α') και τα προεδρικά διατάγματα που εκδόθηκαν σε εκτέλεση της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ/τος αυτού και λειτουργούν είτε χωρίς άδεια είτε, μετά τη λήξη της ισχύος της, υπό των ως άνω διατάξεων, προβλεπόμενης, άδειας λειτουργίας, είτε μετά από προσωρινή ή οριστική αφαίρεσή της, σφραγίζονται, μετά από προειδοποίηση ενός μηνός, κατόπιν αποφάσεων και με μέριμνα της αρμόδιας για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας υπηρεσίας Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης του τόπου, όπου βρίσκεται το πρατήριο.

Σε περίπτωση που παρίσταται ανάγκη, η επιτροπή μπορεί να καλεί για συνδρομή την οικεία αστυνομική αρχή.

Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος".

3. Η παρ. 2 του άρθρου 2 του ν.δ/τος 869/1971 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Όσοι εκ προθέσεως διαρρηγνύουν ή βλάπτουν σφραγίδα που τίθεται από την αρμόδια αρχή κατά τα οριζόμενα από το άρθρο 1 του παρόντος, όσοι με οποιονδήποτε τρόπο ματαιώνουν τη σφράγιση αυτή, καθώς και όσοι με οποιονδήποτε τρόπο θέτουν σε λειτουργία τέτοια εγκατάσταση μετά τη σφράγισή της, τιμωρούνται με τις ποινές του άρθρου 178 του Ποινικού Κώδικα".

4. Απαγορεύεται εφεξής η εγκατάσταση πρατηρίων υγρών καυσίμων σε θέσεις που απέχουν - από το πληγ- σιότερο σημείο του κτιρίου εκκλησιών, νοσοκομείων, κλινικών, ασύλων ανιάτων, γηροκομείων, οίκων ευγηρίας και εκπαιδευτηρίων, ανεξαρτήτως αριθμού ατόμων, καθώς και κινηματογράφων ή θεάτρων, καταστημάτων και άλλων χώρων συγκέντρωσης κοινού, των οποίων η χωρητικότητα ξεπερνά τα πενήντα (50) άτομα - απόσταση μικρότερη από διακόσια (200) μέτρα μετρούμενη προς πάσα κατεύθυνση (ακτινικά και επί οριζοντίου επιπέδου προβολής) από το κέντρο της νησίδας των αντλίων ή των φρεατίων της δεξαμενής καυσίμου ή της προβολής του στομίου του σωλήνα εξαερώσεως.

Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου η χωρητικότητα υπολογίζεται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις 9 και 10 του π.δ/τος 71/1988 (ΦΕΚ 32 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά.

Απαγορεύεται επίσης εφεξής η εγκατάσταση πρατηρίων υγρών καυσίμων σε οποιονδήποτε χώρο πολυκατοικίας.

5. Πρατήρια υγρών καυσίμων που μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου, έτυχαν άδειας καταλληλότητας θέσεως, προωθούνται μέχρι του τελικού σταδίου χορήγησης άδειας λειτουργίας, σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 4

Σταθμοί υπεραστικών λεωφορείων και φορτηγών αυτοκινήτων

Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 11 του ν. 803/1978 (ΦΕΚ 123 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Η ίδρυση και λειτουργία σταθμών εκκίνησης και άφιξης υπεραστικών λεωφορείων για επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών ή φορτηγών αυτοκινήτων για διενέργεια φορτοεκφόρτωσης εμπορευμάτων, επιτρέπεται κατόπιν αδείας που χορηγείται από την αρμόδια υπηρεσία Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας των σταθμών αυτών (όπως θέση, χώρος, εσωτερική διάταξη, χώροι υγιεινής), καθώς και η διαδικασία και οι προϋποθέσεις χορήγησης της πιο πάνω άδειας. Μέχρι να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα εξακολουθούν να ισχύουν οι εκδοθείσες κανονιστικές αποφάσεις του Υπουργού Συγκοινωνιών. Όπου στις ανωτέρω αποφάσεις αναφέρεται "Οικείος Αστυνομικός Διευθυντής ή Διοικητής Χωροφυλακής" νοείται ο Προϊστάμενος της αρμόδιας υπηρεσίας Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Και όπου αναφέρεται "Οικεία Αστυνομική Διεύθυνση ή Διοίκηση Χωροφυλακής" νοείται η αρμόδια υπηρεσία Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

2. Εγκαταστάσεις σταθμών αυτοκινήτων που διέπονται από την προηγούμενη παράγραφο και το, κατ' εφαρμογήν αυτής, προεδρικό διάταγμα, καθώς και τις εκδοθείσες, κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 παρ. 1 του ν.δ/τος 3990/1959 (ΦΕΚ 199 Α'), κανονιστικές αποφάσεις του Υπουργού Συγκοινωνιών και λειτουργούν είτε χωρίς την προβλεπόμενη από τις ανωτέρω διατάξεις άδεια είτε μετά τη λήξη της ισχύος της άδειας αυτής είτε μετά από προσωρινή ή οριστική αφαίρεσή της σφραγίζονται, μετά από προειδοποίηση ενός μηνός, με απόφαση της αρμόδιας για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας αρχής.

Σε περίπτωση που παρίσταται ανάγκη η επιτροπή μπορεί να καλεί για συνδρομή την οικεία αστυνομική αρχή.

Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

3. Οι κύριοι ή εκμεταλλευτές των, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, εγκαταστάσεων, που λειτουργούν είτε χωρίς άδεια είτε μετά τη λήξη της, από τις ανωτέρω διατάξεις, προβλεπόμενης άδειας είτε μετά από προσωρινή ή οριστική αφαίρεσή της, ως και κατά παράβαση των όρων λειτουργίας που προβλέπονται στην ανωτέρω άδεια, διώκονται και τιμωρούνται κατά το άρθρο 458 του Ποινικού Κώδικα. Όσοι εκ προθέσεως διαρρηγνύουν ή βλάπτουν σφραγίδα που τίθεται από την αρμόδια αρχή κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, όσοι με οποιονδήποτε τρόπο ματαιώνουν τη σφράγιση αυτή, καθώς και όσοι με οποιονδήποτε τρόπο θέτουν σε λειτουργία τέτοια εγκατάσταση μετά τη σφράγιση της, τιμωρούνται με τις ποινές του άρθρου 178 του Ποινικού Κώδικα."

'Άρθρο 5

Τεχνική Επιθεώρηση Οχημάτων

1. Συνιστάται υπηρεσία στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, στην οποία εντάσσονται εξειδικευμένα εργαστήρια, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να διενεργούν δοκιμές ή επιθεωρήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών ή εγκρίσεων τύπου που προβλέπονται από οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από διεθνείς συμφωνίες σε οχήματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθώς και σε συστήματα, κατασκευαστικά στοιχεία, χωριστές τεχνικές μονάδες και υπερκατασκευές των οχημάτων αυτών.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, επιτρέπεται να συσταθούν σταδιακά, ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν από την ίδρυση των εργαστηρίων του προηγούμενου εδαφίου, δέκα (10) θέσεις μονίμων υπαλλήλων κατηγορίας ΠΕ Μηχανολόγου Μηχανικού ή Ηλεκτρολόγου Μηχανικού διπλωματούχου Πολυτεχνείου ή Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισοτίμου αναγνωρισμένης σχολής της αλλοδαπής, δέκα (10) θέσεις μονίμων υπαλλήλων κατηγορίας ΤΕ Μηχανολόγου ή Ηλεκτρολόγου Τεχνολόγου Μηχανικού και δέκα (10) θέσεις κατηγορίας ΔΕ 3 Τεχνικών.

2. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών μπορούν να εξουσιοδοτούνται εξειδικευμένα εργαστήρια που ανήκουν σε Πολυτεχνεία, Α.Ε.Ι. ή άλλους επιστημονικούς φορείς για να διενεργούν τις δοκιμές ή επιθεωρήσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 2366/1995 (ΦΕΚ 256 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Οι υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών διατίθενται στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις των Νομών Αττικής και Κυκλάδων και, μετά από αίτηση των οικείων Νομαρχών, σε οποιαδήποτε άλλη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή Νομαρχιακό Διαμέρισμα για την υποβοήθηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στον τομέα εξέτασης των υποψηφίων οδηγών και εκπαιδευτών οδηγών αυτοκινήτων και μοτοσικλετών, του βοηθητικού έργου της εξέτασης αυτής, της επιθεώρησης του εν γένει έργου της εξέτασης και των εξεταστών, καθώς και της επιθεώρησης οχημάτων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις."

4. Η παρ. 2 του άρθρου 4 του π.δ/τος 355/1994 (ΦΕΚ 189 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Το προσωρινό πιστοποιητικό ισχύει μόνο για τις μεταφορές που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας και η ισχύς του λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1997".

'Άρθρο 6

Εξελεγκτική Επιτροπή Κ.Τ.Ε.Λ.

1. Το άρθρο 16 του ν.δ/τος 102/1973 (ΦΕΚ 178 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 1350/1983 (ΦΕΚ 55 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 16

Εξελεγκτική Επιτροπή

1. Σε κάθε Κ.Τ.Ε.Λ. συνιστάται με απόφαση του Νο- μάρχη, εξαμελής εξελεγκτική επιτροπή, η οποία αποτελείται από:

α) Έναν ανώτερο υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών του οικείου νομού, ως Πρόεδρο, που ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του από το Γενικό Γραμματέα της περιφέρειας.

β) Έναν υπάλληλο της Υπηρεσίας Μεταφορών και Επικοινωνιών της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του από τον οικείο Νομάρχη.

γ) Έναν υπάλληλο της υπηρεσίας Εργασίας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του από τον οικείο Νομάρχη.

δ) Έναν εκπρόσωπο των Ο.Τ.Α., που ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του από την Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων.

ε) Έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων στο Κ.Τ.Ε.Λ. μαζί με τον αναπληρωτή του, που δεν έχουν παράλληλα και την ιδιότητα μετόχων αυτού. Ο τρόπος ορισμού του εκπροσώπου αυτού και του αναπληρωτή του καθορίζεται με απόφαση του Νομάρχη.

στ) Έναν εκπρόσωπο των μετόχων του Κ.Τ.Ε.Λ., που εκλέγεται μαζί με τον αναπληρωτή του, από τη Γενική Συνέλευση αυτών σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 12 του ν.δ/τος αυτού για την εκλογή Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Σε περίπτωση που δεν ορισθούν τα προβλεπόμενα μέλη των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, στην προθεσμία που τάσσεται από τον οικείο Νομάρχη για τη συγκρότηση της Επιτροπής, αυτή συγκροτείται και λειτουργεί νομίμως με τα λοιπά μέλη.

3. Η Επιτροπή συνέρχεται με πρόσκληση του Προέδρου της και συνεδριάζει τακτικά για την εκτέλεση του έργου αυτής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ν.δ/τος αυτού, όπως αντικαταστάθηκε με την περίπτωση β' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 1350/1983 (ΦΕΚ 55 Α') και με την παρουσία τουλάχιστον τεσσάρων (4) μελών, εκ των οποίων τα τρία (3) πρέπει να είναι αυτά που ορίζονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου."

2. Οι μετά την 31η Δεκεμβρίου 1980 διατελέσαντες Πρόεδροι του Διοικητικού Συμβουλίου, κάθε αστικού ή υπεραστικού Κ.Τ.Ε.Λ., καθώς και οι εφεξής διατελούντες, επί δύο τουλάχιστον τριετίες, λαμβάνουν μηνιαία χορηγία, η οποία θα βαρύνει τα γενικά έξοδα του Κ.Τ.Ε.Λ., εφόσον παραμένουν μέτοχοι αυτού. Η χορηγία αυτή καταβάλλεται μόνο στο δικαιούχο, με τη συμπλήρωση του έκτου έτους της θητείας του. Η καταβολή αυτή διακόπτεται, εάν ο δικαιούχος επανεκλεγεί Πρόεδρος του Κ.Τ.Ε.Λ. και χορηγείται εκ νέου, μετά τη λήξη της θητείας του. Το ύψος της χορηγίας καθορίζεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Κ.Τ.Ε.Λ..

'Άρθρο 7

Φορτηγά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως

Η παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 1959/1991 (ΦΕΚ 123 Α'), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 11 του άρθρου 8 του ν. 2366/1995 (ΦΕΚ 56 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"3. α) Άδειες κυκλοφορίας φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως, μικτού βάρους άνω των 4.000 χιλιογράμμων, χορηγούνται αποκλειστικά για την άσκηση κερδοσκοπικού επαγγέλματος ή τη λειτουργία επιχείρησης συμπεριλαμβανομένων και των γεωργικών, κτηνοτροφικών, πτηνοτροφικών, σηροτροφικών, μελισσοκομικών, αλιευτικών, δασικών, καθώς και σε δασεργάτες ή ρητινοσυλλέκτες μέλη ή μη αγροτικών - δασικών συνεταιρισμών ή δασικών επιχειρήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι το ασκούμενο επάγγελμα ή η επιχείρηση έχει μεταφορικό έργο τέτοιο, που για την εξυπηρέτησή του καθίσταται απόλυτα αναγκαία η χρήση του φορτηγού αυτοκινήτου.

β) Κατά τη χορήγηση καταβάλλεται εφάπαξ εισφορά υπέρ του Δημοσίου, που καθορίζεται:

αα) Για φορτηγά αυτοκίνητα με κλειστό αμάξωμα σε δραχμές εκατόν σαράντα χιλιάδες (140.000), προσαυξανόμενες κατά δεκαέξι (16) δραχμές ανά χιλιόγραμμα για το πέραν των 4.000 χιλιογράμμων μικτό βάρος.

ββ) Για φορτηγά αυτοκίνητα με ανοικτό αμάξωμα σε δραχμές ογδόντα χιλιάδες (80.000), προσαυξανόμενες κατά δεκαέξι (16) δραχμές ανά χιλιόγραμμα για το πέραν των 4.000 χιλιογράμμων μικτό βάρος.

Τα παραπάνω ποσά αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

γ) Οι άδειες κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων είναι οριστικές και χορηγούνται εφόσον διαπιστώνεται η λειτουργία της επιχείρησης ή η άσκηση του επαγγέλματος του αιτούντος (φυσικού ή νομικού προσώπου ή κοινοπραξίας) και ο αιτών έχει πραγματοποιήσει ακαθάριστα έσοδα ύψους ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, τουλάχιστον, για κάθε τόννο μικτού βάρους του φορτηγού αυτοκινήτου, εντός οποιουδήποτε χρονικού διαστήματος κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

δ) Επιχειρήσεις που ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κοινοπραξίες και έχουν λειτουργήσει εντός του τελευταίου δωδεκαμήνου πριν από την υποβολή της σχετικής αίτησης για χορήγηση Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτου, θεωρούνται ως νεοσύστατες. Αν οι επιχειρήσεις αυτές έχουν πραγματοποιήσει εντός του παραπάνω χρονικού διαστήματος ακαθάριστα έσοδα ύψους τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δρχ. ανά τόννο μικτού βάρους, τότε εμπίπτουν στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου γ'.

Αν όμως δεν έχουν πραγματοποιήσει αυτό το ύψος ακαθάριστων εσόδων, δύνανται να λάβουν προσωρινές άδειες κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων μικτού βάρους άνω των 4.000 χιλιογράμμων, οι οποίες έχουν διάρκεια ισχύος ενός (1) έτους από την ημερομηνία έκδοσής τους. Η χορήγηση επιτρέπεται στην περίπτωση αυτή, εφόσον οι αιτούντες (φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κοινοπραξία) έχουν πραγματοποιήσει ακαθάριστα έσοδα ύψους, για κάθε τόννο μικτού βάρους του φορτηγού αυτοκινήτου, τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών, τουλάχιστον, εντός οποιουδήποτε χρονικού διαστήματος. Το χρονικό αυτό διάστημα δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από δώδεκα (12) μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης. Οι προσωρινές αυτές άδειες κυκλοφορίας μετατρέπονται σε οριστικές εντός του πρώτου διμήνου μετά τη λήξη τους, εφόσον δεν διακόπηκε η άσκηση της επιχείρησης ή του επαγγέλματος των αιτούντων και εφόσον οι ίδιοι αιτούντες (φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κοινοπραξίες) έχουν πραγματοποιήσει, εντός οποιουδήποτε χρονικού διαστήματος που ισχύει η προσωρινή άδεια κυκλοφορίας, ακαθάριστα έσοδα ύψους ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δρχ. για κάθε τόννο μικτού βάρους.

ε) Όταν παρέλθει διμήνο από τη λήξη των προσωρινών αδειών κυκλοφορίας του προηγούμενου εδαφίου δ' είναι δυνατή η μετατροπή τους σε οριστικές, ανεξάρτητα αν έχουν αφαιρεθεί λόγω λήξης της ισχύος τους, από τις αρμόδιες αρχές, εφόσον πληρούνται οι ίδιες προϋποθέσεις που απαιτούνται και στην περίπτωση της εμπρόθεσμης οριστικοποίησης του προηγούμενου εδαφίου δ' και επιπλέον καταβληθεί διοικητικό πρόστιμο, το ύψος του οποίου καθορίζεται ως εξής:

αα) Στις περιπτώσεις που η σχετική αίτηση υποβάλλεται μετά την παρέλευση εξαμήνου από τη λήξη της προσωρινής άδειας, στο ποσό του κατωτάτου ορίου του εκάστοτε διοικητικού προστίμου, κατά το άρθρο 4 του παρόντος νόμου και της Α2/26718/5543/93 (ΦΕΚ 131 Β') κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότησή του.

ββ) Στις περιπτώσεις που η σχετική αίτηση οριστικοποίησης υποβάλλεται και η καταβολή του προστίμου πραγματοποιείται εντός εξαμήνου από τη λήξη της προσωρινής άδειας, στο ήμισυ του ποσού του κατωτάτου ορίου του εκάστοτε διοικητικού προστίμου, κατά το άρθρο 4 του παρόντος νόμου

και της Α2/26718/ 5543/93 (ΦΕΚ 131 Β') κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότησή του.

Σε περίπτωση, που δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του εδαφίου δ' ή δεν καταβληθεί το αναλογούν πρόστιμο, οι μη οριστικοποιηθείσες άδειες αφαιρούνται οριστικά χωρίς άλλη διαδικασία και η επιχείρηση (φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κοινοπραξία) στο όνομα της οποίας είχε εκδοθεί η άδεια κυκλοφορίας, υφίσταται τις συνέπειες της παρ. 3 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου.

στ) Προσωρινές άδειες κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων μικτού βάρους άνω των 4.000 χιλιογράμμων, που χορηγήθηκαν οποτεδήποτε κατά το παρελθόν, δηλαδή προ της έναρξης της ισχύος της παρούσας διάταξης και παρέρχεται τουλάχιστον διμήνο από τη λήξη τους και δεν έχουν οριστικοποιηθεί, μπορούν να μετατρέπονται σε οριστικές. Επίσης, μπορούν να επαναχορηγηθούν ως οριστικές οι άδειες κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων μικτού βάρους άνω των 4.000 χιλιογράμμων, που χορηγήθηκαν οποτεδήποτε κατά το παρελθόν και κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσας διάταξης έχουν ανακληθεί λόγω παρέλευσης του διμήνου από τη λήξη της ισχύος τους. Για τη μετατροπή των παραπάνω αδειών σε οριστικές ή την επαναχορήγηση τους, αντίστοιχα, ως οριστικών απαιτούνται οι ίδιες προϋποθέσεις, που αναζητούνται και στην περίπτωση της εμπρόθεσμης οριστικοποίησης του εδαφίου δ' και επιπλέον καταβάλλεται διοικητικό πρόστιμο. Το ύψος του διοικητικού προστίμου καθορίζεται σύμφωνα με τις περ. (αα) και (ββ) του προηγούμενου εδαφίου ε'.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, δηλαδή όταν δεν συντρέχουν οι αναφερθείσες στο εδάφιο δ' προϋποθέσεις ή όταν δεν καταβληθεί το αναλογούν πρόστιμο, οι μη οριστικοποιηθείσες άδειες αφαιρούνται οριστικά χωρίς άλλη διαδικασία και η επιχείρηση (φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κοινοπραξία), στο όνομα της οποίας είχε εκδοθεί η άδεια κυκλοφορίας, υφίσταται τις συνέπειες της παρ. 3 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου.

ζ) Σε κάθε περίπτωση οριστικοποίησης της προσωρινής άδειας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτου αίρονται οι συνέπειες της παρ. 3 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου.

η) Τα αναφερόμενα στην παράγραφο χρηματικά όρια ακαθάριστων εσόδων αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

θ) Σε περίπτωση μεταβίβασης επιχείρησης ή πρόσληψης ή αποχώρησης εταίρων ή αλλαγής νομικής μορφής ή αλλαγής επωνυμίας δεν θεωρείται ότι συνιστάται νέα επιχείρηση, εφόσον δεν διακοπεί η λειτουργία της.

ι) Αν κατά το χρόνο ισχύος της προσωρινής άδειας κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτου η επιχείρηση διαλυθεί ή διακόψει τη λειτουργία της ή ο επαγγελματίας διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός του, οι κατεχόμενες από αυτούς άδειες φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης ανακαλούνται.

Άρθρο 8

Έλεγχος Παραβάσεων Αυτοκινήτων

1. Στο Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ. Ο.Ε.) του ν. 2343/1995 (ΦΕΚ 211 Α') ανατίθεται ο έλεγχος της εφαρμογής των κειμένων διατάξεων από τα ελληνικά και αλλοδαπά λεωφορεία και φορτηγά ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, καθώς και από τα επιβατικά δημόσιας χρήσης αυτοκίνητα, όπως και η επιβολή διοικητικών ποινών επί τόπου και άμεσα έπειτα από ακρόαση του οδηγού. Ελέγχεται τόσο η νομιμότητα της κυκλοφορίας του αυτοκινήτου, όσο και η νομιμότητα της μεταφοράς και ο έλεγχος διενεργείται σε οποιοδήποτε σημείο της χώρας. Στο Σ.Δ.Ο.Ε. για την άσκηση των παραπάνω αρμοδιοτήτων διατίθενται, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, υπάλληλοι των κεντρικών υπηρεσιών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, στους οποίους καταβάλλεται ειδική αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Οι διοικητικές ποινές συνίστανται στην αφαίρεση των στοιχείων κυκλοφορίας του οχήματος από έναν (1) έως έξι (6) μήνες ή και σε διοικητικό πρόστιμο υπέρ του Δημοσίου

ύψους από πενήντα χιλιάδες (50.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές. Στα αλλοδαπά οχήματα μπορεί να επιβληθεί επίσης απαγόρευση εισόδου στη χώρα από δύο (2) έως δώδεκα (12) μήνες.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

2. Οι διατάξεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας που έχει κυρωθεί με το ν. 2094/1992 (ΦΕΚ 182 Α') δεν θίγονται από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

Ταξινόμηση οχημάτων

1. Επιτρέπεται η ταξινόμηση οχημάτων για τα οποία δεν πληρούνται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ως προς το δικαίωμα θέσης σε κυκλοφορία οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας κυκλοφορίας επιβατικού ιδιωτικής χρήσεως (Ε.Ι.Χ.), λεωφορείου ιδιωτικής χρήσεως (Λ.Ι.Χ.) ή φορτηγού ιδιωτικής χρήσεως (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου ή η έγκριση τύπου αυτών έχει λήξει ή ουδέποτε έχει εκδοθεί, στις περιπτώσεις που αυτά προορίζονται για την εξυπηρέτηση αναγκών Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Νομικών Προσώπων και Επιχειρήσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 21, του κεφ. Ε' του ν. 2218/1994, Συνδέσμων Δήμων και Κοινοτήτων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 206, του κεφ. ΙΑ' του π.δ/τος 410/1995, Αναπτυξιακών Συνδέσμων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 212 του κεφ. ΙΑ' του ίδιου προεδρικού διατάγματος, Ν.Π.Δ.Δ., Ιδρυμάτων, Νομικών Προσώπων και συλλόγων που κύριο έργο έχουν τη φροντίδα, την περιθαλψη και την αποκατάσταση ατόμων με ειδικές ανάγκες, καθώς και εκκλησιαστικών μονών.

2. Η ταξινόμηση οχημάτων, των οποίων έχει λήξει η έγκριση τύπου ή ουδέποτε έχει εκδοθεί έγκριση τύπου, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών μετά από αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας και μόνο για τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) Δωρεάς των οχημάτων στα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο πρόσωπα.

β) Λήξης της ισχύουσας έγκρισης τύπου οχήματος κατά τη διάρκεια μειοδοτικού διαγωνισμού, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περί προμηθειών του Δημοσίου για την προμήθεια των προς ταξινόμηση οχημάτων και εφόσον η έγκριση τύπου ίσχυε κατά τον προβλεπόμενο χρόνο από την προκήρυξη του διαγωνισμού για την ολοκλήρωση της διαδικασίας του (συμπεριλαμβανομένου και του χρόνου παράδοσης των οχημάτων).

Η χορήγηση στους φορείς της παρ. 1 άδειας κυκλοφορίας Ε.Ι.Χ., Λ.Ι.Χ. ή Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων, για τα οποία δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας κυκλοφορίας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή Μεταφορών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και των καθ' ύλην αρμόδιων Γενικών Διευθυντών των συναρμόδιων Υπουργείων.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται η διαδικασία και τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, κατά περίπτωση, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 10

Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.)

1. Παραχωρούνται και μεταβιβάζονται χωρίς αντάλλαγμα από τον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.) Α.Ε. στην εταιρεία με την επωνυμία "ΕΡΓΑ Ο.Σ.Ε. Α.Ε." όλα τα κύρια και περιλαμβανόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις έργων. Η εταιρεία "ΕΡΓΑ Ο.Σ.Ε. Α.Ε." υποκαθιστά τον Ο.Σ.Ε. σε όλες ανεξαιρέτως τις διατάξεις των συμβάσεων ή των διακηρύξεων δημοπράτησης των έργων και των εγγυητικών επιστολών. Δεν μεταβιβάζονται στην εταιρεία "ΕΡΓΑ Ο.Σ.Ε. Α.Ε." υποχρεώσεις του Ο.Σ.Ε. από συμβάσεις εκτελούμενων έργων, που τυχόν θα δημιουργηθούν μέχρι την ημερομηνία ανάληψης των έργων από την εταιρεία.

Ως "έργο", κατά την παρούσα παράγραφο, νοείται κάθε κατασκευή, ολική ή μερική, εργασία, μελέτη και προμήθεια υλικού που αφορά τον Ο.Σ.Ε., και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή χρηματοδοτείται αμιγώς από εθνικούς πόρους ή από δανεισμό ή με αυτοχρηματοδότηση, εφόσον το έργο συνδέεται με αντίστοιχο συγχρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη διακήρυξη της δημοπρασίας μέχρι και τη λήξη της συμβάσεως.

Ο τρόπος και οι όροι παραχώρησης και μεταβίβασης των έργων καθορίζονται με σύμβαση μεταξύ του Ο.Σ.Ε. Α.Ε. και της "ΕΡΓΑ Ο.Σ.Ε. Α.Ε.", η οποία κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Ο.Σ.Ε. Α.Ε. αναθέτει τα έργα της παρούσας παραγράφου απευθείας στην "ΕΡΓΑ Ο.Σ.Ε. Α.Ε.", κατά παρέκκλιση των άρθρων 2 και 4 του ν. 1418/1984, 11 του ν. 716/1977 και 2 του ν. 2286/1995.

Τα όργανα της "ΕΡΓΑ Ο.Σ.Ε. Α.Ε." που αποφασίζουν ή γνωμοδοτούν για τα έργα ορίζονται, κατά παρέκκλιση της παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 1418/1984, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Τα κάθε φύσης κινητά πράγματα που ανήκουν κατά κυριότητα στον Ο.Σ.Ε. και που, κατά τις αρμόδιες επιτροπές του, θεωρούνται ότι είναι παλαιά ή είναι εντελώς ακατάλληλα για περαιτέρω χρήση, εκποιούνται ελεύθερως, κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 του ν. 251/1976, όπως αυτό ισχύει, από τις περιφερειακές διευθύνσεις του Ο.Σ.Ε., στις οποίες βρίσκονται τα παραπάνω κινητά κατά το χρόνο εκποίησης τους.

Ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) από το προϊόν της εκποίησης αποτελεί έσοδο του Δημοσίου και εισάγεται στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται ο τρόπος και ο χρόνος απόδοσής του, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Το υπόλοιπο ποσοστό του προϊόντος της εκποίησης περιέρχεται στον Ο.Σ.Ε. και διατίθεται για την αντιμετώπιση των λειτουργικών αναγκών του Οργανισμού.

3. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι αμοιβές του Προέδρου και του Αναπληρωτή του Προέδρου, εφόσον είναι πλήρους απασχόλησης, του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.), καθώς και η αποζημίωση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού.

4. Ο Ο.Σ.Ε. δεν υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 1985/1952. Η συντήρηση και επιτήρηση των τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων που βρίσκονται στις σιδηροδρομικές γραμμές του Ο.Σ.Ε. διέπονται αποκλειστικά από τους σχετικούς εσωτερικούς κανονισμούς και διαταγές.

Άρθρο 11

Δομή και λειτουργία της τηλεπικοινωνιακής αγοράς

1. Η παρ. 2 του άρθρου Τρίτου του ν. 2246/1994 (ΦΕΚ 172 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες

Α. Η παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών είναι ελεύθερη εκτός από τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που παραμένουν στα αποκλειστικά δικαιώματα του Ο.Τ.Ε. σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Β. Οι ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές επιχειρήσεις δημόσιες και ιδιωτικές δεν μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας μέσω των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών τους δικτύων.

Γ. Η παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών στο κοινό, πλην της φωνητικής τηλεφωνίας, οι οποίες χρησιμοποιούν ραδιοσυχνότητες, υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση κατά τις διατάξεις της παρ. 6 του παρόντος άρθρου.

Δ. Χορηγείται άδεια κατά τις διατάξεις της παρ. 4 του παρόντος άρθρου από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, μετά από εισήγηση της Ε.Ε.Τ., στις εξής περιπτώσεις παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών:

α. Όταν για την παροχή των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών απαιτείται η χρήση σπάνιων πόρων όπως π.χ. η χρήση ραδιοσυχνοτήτων, η γεωστατική τροχιά δορυφόρων και οι αριθμοί.

β. Όταν απαιτείται από την αρμόδια αρχή η εξασφάλιση από τον παρέχοντα την υπηρεσία των ουσιωδών απαιτήσεων ή ειδικών απαιτήσεων που σχετίζονται με την Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια.

γ. Όταν παραχωρούνται στον παρέχοντα την υπηρεσία ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα.

Ε. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, απαιτείται η υποβολή δήλωσης κατά τις διατάξεις της παρ. 5 του παρόντος άρθρου".

2. Το εδάφιο Β' της παρ. 4 του άρθρου Τρίτου του ν. 2246/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"Β. Οι ανωτέρω άδειες χορηγούνται εντός έξι (6) μηνών από την υποβολή της σχετικής αίτησης και όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών και έχουν καθορισμένο χρόνο ισχύος. Ο χρόνος υποβολής όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών βεβαιώνεται εγγράφως από την Ε.Ε.Τ.. Το διάστημα των έξι (6) μηνών μπορεί να παραταθεί το ανώτερο κατά τρεις (3) μήνες με αιτιολογημένη απόφαση της Ε.Ε.Τ.. Σε κάθε περίπτωση μετά πάροδο εννέα (9) μηνών, εφόσον δεν έχει υπάρξει οποιαδήποτε απάντηση της Ε.Ε.Τ., η άδεια θεωρείται ότι έχει αυτοδίκαια χορηγηθεί."

3. Το στοιχείο ισ' του εδαφίου Γ' της παρ. 4 του άρθρου Τρίτου του ν. 2246/1994 διαγράφεται και τα επόμενα στοιχεία αναριθμούνται ως εξής: το ιζ' σε ισ', το ιη' σε ιζ', το ιθ' σε ιη' και το κ' σε ιθ'.

4. Το στοιχείο α' του εδαφίου Ζ' της παρ. 4 του άρθρου Τρίτου του ν. 2246/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"α. Να είναι εγκατεστημένες σε χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να έχουν νόμιμο εκπρόσωπό τους στην Ελλάδα".

5. Το στοιχείο β' του εδαφίου Ζ' της παρ. 4 του άρθρου Τρίτου του ν. 2246/1994 διαγράφεται και τα επόμενα στοιχεία αναριθμούνται ως εξής: το γ' σε β', το δ' σε γ', το ε' σε δ' και το στ' σε ε'.

6. Το στοιχείο στ' του εδαφίου Ζ' της παρ. 4 του άρθρου Τρίτου του ν. 2246/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"στ. Τα μέλη των διοικήσεων, οι διευθύνοντες σύμβουλοι και τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη τους να μην έχουν καταδικαστεί για τα αναφερόμενα στο εδάφιο δ' αδικήματα, καθώς και για τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 21 του π.δ/τος 611/1977."

7. Το εδ. Β' της παρ. 6 του άρθρου Δεύτερου του ν. 2246/1994 (ΦΕΚ 172 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Β. Ο Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών (Ε.Τ.Τ.) είναι κρατικός λειτουργός αποκλειστικής απασχόλησης και η ιδιότητά του αυτή είναι ασυμβίβαστη με την ταυτόχρονη άσκηση οποιουδήποτε άλλου έμμισθου δημόσιου ή ιδιωτικού λειτουργήματος. Η ιδιότητα του Αναπληρωτή του Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών είναι ασυμβίβαστη με την ταυτόχρονη άσκηση οποιασδήποτε άλλης έμμισθης δραστηριότητας στο χώρο των τηλεπικοινωνιών."

Άρθρο 12

Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης (Ο.Α.Σ.Θ.)

1. Το άρθρο 8 παρ. 5 περ. β' εδάφιο γ' του ν.δ/τος 3721/1957, όπως τελικά αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 παρ. 2 του ν. 2366/1995 (ΦΕΚ 256 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"Αυτός που επιθυμεί να εκλεγεί μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή ελεγκτής πρέπει:

(α) να είναι κύριος τουλάχιστον του ενός ογδού(1/8) ακεραίας μετοχής,

(β) να μη μετέχει σε διοικητικά συμβούλια και στη διοίκηση και διαχείριση Συνεταιρισμών και Επιχειρήσεων με τους οποίους συναλλάσσεται ο Οργανισμός

γ) και να μην έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου του Ο.Α.Σ.Θ. με βαθμό Διευθυντή."

2. Στο Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης (Ο.Α.Σ.Θ.) μετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου Κρατικός Αντιπρόσωπος. Ο Κρατικός Αντιπρόσωπος και ο αναπληρωτής του διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

3. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, έπειτα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης (Ο.Α.Σ.Θ.), προσλαμβάνεται και απολύεται ο Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού.

Άρθρο 13

Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.)

1. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών συγκροτείται στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών Επιτροπή με Πρόεδρο καθηγητή μέλος Δ.Ε.Π. Πανεπιστημίου των τριών πρώτων βαθμίδων και μέλη δημόσιους υπαλλήλους κλάδου ΠΕ βαθμού Α' και Β' και ειδικούς επιστήμονες με γνώση και εμπειρία σε θέματα διοικητικής οργάνωσης και λειτουργίας. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη και η υποβολή πρότασης για την αναμόρφωση της ισχύουσας νομοθεσίας που αφορά την οργάνωση και λειτουργία της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας. Για την τεχνική στήριξη και τη γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής με την ίδια απόφαση ορίζεται ως γραμματέας υπάλληλος του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Στον Πρόεδρο, τα μέλη και το γραμματέα της Επιτροπής καταβάλλεται, μετά την περαίωση του έργου της, εφάπαξ αποζημίωση. Το ύψος της καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών και βαρύνει τον προϋπολογισμό (κωδικός 5161) της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.).

2. Το προβλεπόμενο στην παρ. 3 του άρθρου 30 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α') μηνιαίο ειδικό επίδομα υποστήριξης Υπηρεσιών Αερολιμένων, αυξάνεται αναδρομικά από την 1η Ιανουαρίου 1996 στο ποσοστό που ορίζεται στην ως άνω διάταξη. Για το προσωπικό που μεταφέρθηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου δεύτερου του ν. 2338/1995 η αναδρομικότητα ισχύει από 1.7.1996, ημερομηνία μεταφοράς τους στην Υ.Π.Α..

3. Στην παρ. 2 του άρθρου Έκτου του ν. 2338/1995 (ΦΕΚ 202 Α') προστίθεται εδάφιο δεύτερο ως εξής:

"Η αμοιβή των συμβούλων καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών."

4. Από τη θέση σε εκκαθάριση της εταιρείας "Αερολιμήν Αθηνών (Α.Α.) Ανώνυμη Εταιρεία" το σύνολο των κινητών πραγμάτων που ήταν στην κυριότητα της αποτελούν περιουσιακό στοιχείο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας προορισμένο για τη λειτουργία της.

5. Η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.) δύναται να καταρτίζει, να οργανώνει και να εκτελεί προγράμματα εκπαίδευσης, επιμόρφωσης και εξειδίκευσης προσωπικού όσων κρατικών φορέων εμπλέκονται άμεσα στην υλοποίηση του προγράμματος ασφάλειας και πυρασφάλειας αερολιμένων της Πολιτικής Αεροπορίας. Για το διορισμό του εκπαιδευτικού προσωπικού και την αποζημίωσή του εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 51 του ν. 1943/1991.

Η Υ.Π.Α. δύναται να εκτελεί επίσης εκπαιδευτικά προγράμματα σε προσωπικό ιδιωτικών φορέων, οι οποίοι εμπλέκονται - άμεσα ή έμμεσα- στην ασφάλεια Πολιτικής Αεροπορίας. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται το κόστος του εκπαιδευτικού προγράμματος, το οποίο καλύπτει ο φορέας του εκπαιδευόμενου προσωπικού, η διαδικασία και ο τρόπος είσπραξής του.

Άρθρο 14

Ολυμπιακή Αεροπορία (Ο.Α.)

1. Το εδάφιο β' της παρ. ια' του άρθρου 1 του ν. 2271/1994 (ΦΕΚ 229 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"β'. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού οι παράγραφοι 5, 6 και 7 του άρθρου 18 του ν.δ/τος 3560/1956 (ΦΕΚ 222 Α') Με την κατάργηση αυτή η Ο.Α. υπάγεται στο φορολογικό

καθεστώς των ανωνύμων εταιριών του ιδιωτικού τομέα. Η λογιστική λειτουργική ζημία, που εμφανίζεται στον ισολογισμό της Ο.Α. την 31η Δεκεμβρίου 1994, μεταφέρεται για να συμψηφισθεί στα πέντε επόμενα οικονομικά έτη, κατά το υπόλοιπο που θα απομένει κάθε φορά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περί φορολογίας εισοδήματος".

2. Η παρ. θ' του άρθρου 1 του ν. 2271/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"θ. Η Ο.Α. απαλλάσσεται από κάθε προμήθεια που θα πρέπει να καταβληθεί στο Δημόσιο για την παροχή των εγγυήσεων των παρ. στ' και ζ' του παρόντος άρθρου. Απαλλάσσεται επίσης από την καταβολή του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου κατά την αύξηση του κεφαλαίου που αναφέρεται στην παρ. η' του παρόντος άρθρου."

3. Η παρ. ιβ' του άρθρου 1 του ν. 2271/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"ιβ. Η Ολυμπιακή Αεροπορία απαλλάσσεται από την καταβολή φόρων κατά τη διαδικασία αναδιάρθρωσης του κεφαλαίου της, όπως αυτή προβλέπεται από τις διατάξεις του ν. 2271/1994 στο πλαίσιο του προγράμματος εξυγίανσης."

Άρθρο 15

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.)

Στο άρθρο Δεύτερο του ν. 2257/1994 (ΦΕΚ 197 Α') μετά την παρ. 23 προστίθεται παράγραφος 23α με το ακόλουθο περιεχόμενο:

"23α. Η Ειδική Άδεια παροχής υπηρεσιών προσωπικών επικοινωνιών Personal Communication Systems (PCS) μέσω του δικτύου προσωπικών επικοινωνιών Personal Communication Network (PCN) Τεχνολογίας DCS-1800 σε πανελλαδική βάση, η οποία χορηγήθηκε στον Ο.Τ.Ε. Α.Ε. με το π.δ. 437/1995, μεταβιβάζεται στη θυγατρική εταιρία του Ο.Τ.Ε. με την επωνυμία "Κυψελοειδές Λειτουργικό Σύστημα Κινητών Τηλεπικοινωνιών Α.Ε..

Η θυγατρική εταιρεία του Ο.Τ.Ε. έχει δικαίωμα να κατασκευάσει και να λειτουργήσει δίκτυο μικροκυματικών ζεύξεων για τη σύνδεση των διαφόρων συστατικών στοιχείων του δικτύου κινητών τηλεπικοινωνιών DCS-1800 μεταξύ τους και με οποιαδήποτε άλλα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα.

Το ποσό που κατέβαλε ο Ο.Τ.Ε. ως αντάλλαγμα, δυνάμει της υπ' αριθ. 92093/29.12.1995 απόφασης του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών (ΦΕΚ 1101 Β') πλέον των μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος διαδραμόντων τόκων, υπολογιζομένων με βάση το διατραπεζικό επιτόκιο δανεισμού Αθηνών (ATHIBOR) για την αντίστοιχη περίοδο, αποτελεί την αξία σε χρήμα της, εις είδος, εταιρικής εισφοράς του Ο.Τ.Ε. στην πρώτη από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της πιο πάνω θυγατρικής εταιρίας, μη εφαρμοζομένης στην περίπτωση αυτή της διαδικασίας του άρθρου 9 του ν. 2190/1920."

Άρθρο 16

Λοιπές ρυθμίσεις

1. Οι περιπτώσεις γ' και δ' του άρθρου 2 του ν.δ/τος 638/1970 (ΦΕΚ 173 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

"γ) Την κατασκευή έργων αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και των Υπηρεσιών Συγκοινωνιών και Κ.Τ.Ε.Ο. των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, καθώς και την αγορά ακινήτων, την ανοικοδόμηση κτιρίων, την επισκευή ή συντήρηση ακινήτων και λοιπών εγκαταστάσεων των ιδίων υπηρεσιών, δ) Την προμήθεια οργάνων και υλικών, γενικά, αναγκαίων για την εύρυθμη λειτουργία των Υπηρεσιών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και των Υπηρεσιών Συγκοινωνιών και Κ.Τ.Ε.Ο. των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, καθώς και για την αγορά αυτοκινήτων για την κάλυψη αναγκών του Υπουργείου μόνο."

2. Στο άρθρο 26 του ν. 1959/1991 (ΦΕΚ 123 Α') προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

"β) Οι παραβάτες των διατάξεων του εδαφίου α' τιμωρούνται με διοικητικό πρόστιμο πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών και με αφαίρεση των στοιχείων κυκλοφορίας (άδειας και

κρατικών πινακίδων) του αυτοκινήτου και της άδειας οδήγησης του οδηγού για χρονικό διάστημα ενός (1) μηνός."

3. Φυσικά πρόσωπα, τα οποία κληρονομούν ή λαμβάνουν δωρεά ή αποκτούν με γονική παροχή, δικαίωμα επί Φ.Δ.Χ. αυτοκινήτου και δεν έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα, μπορούν να αποκτήσουν την άδεια αυτή μέσα σε χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από την επαγωγή της κληρονομιάς ή της σύστασης της δωρεάς ή της γονικής παροχής.

Μετά την παρέλευση του χρονικού αυτού διαστήματος και εφόσον τα πρόσωπα αυτά δεν απέκτησαν την άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα, το δικαίωμα επί του Δ.Χ. αυτοκινήτου μεταβιβάζεται υποχρεωτικά μέσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) μηνών σε πρόσωπο που είναι οδικός μεταφορέας.

Η πιο πάνω διάταξη εφαρμόζεται και για τα πρόσωπα που απέκτησαν δικαίωμα επί Φ.Δ.Χ. αυτοκινήτου, λόγω κληρονομιάς ή δωρεάς ή με γονική παροχή, προ της ισχύος του παρόντος νόμου, η δε ετήσια προθεσμία για τη λήψη της άδειας άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα αρχίζει από την ισχύ του παρόντος νόμου.

4. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 2052/1992, που προστέθηκε με την περ. α' της παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 2366/1995, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Από την ανάθεση της εποπτείας της εφαρμογής και καλής λειτουργίας του συστήματος της κάρτας ελέγχου καυσασερίων στις υπηρεσίες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, το χρηματικό αντίτιμο που καταβάλλεται στον ανάδοχο κατά την προηγούμενη παρ. 4 περιέρχεται στον ειδικό λογαριασμό του ν.δ/τος 638/1970 για την αντιμετώπιση δαπανών άσκησης της εποπτείας αυτής."

5. α. Οι υποψήφιοι οδηγοί αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών, για να λάβουν μέρος στη θεωρητική ή πρακτική εξέταση στις αρμόδιες Υπηρεσίες Μεταφορών και Επικοινωνιών, υποχρεούνται, το αργότερο από 1.1.1998, να έχουν συμμετάσχει σε έναν ελάχιστο αριθμό ωρών θεωρητικής ή πρακτικής εκπαίδευσης, αντίστοιχα.

Η θεωρητική εκπαίδευση πραγματοποιείται στις σχολές οδηγών ή στα κέντρα θεωρητικής εκπαίδευσης υποψηφίων οδηγών που λειτουργούν νόμιμα και η πρακτική εκπαίδευση στις σχολές οδηγών που λειτουργούν νόμιμα.

β. Ο αριθμός των ελάχιστων μαθημάτων θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης για κάθε περίπτωση, η χρονική διάρκεια κάθε μαθήματος και οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

6. Αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 1437/1984 (ΦΕΚ 59 Α') ως εξής:

"2. Οι εκπρόσωποι των περιπτώσεων δ' και ε' της προηγούμενης παραγράφου, με τους αναπληρωτές τους, ορίζονται από τις κατά περίπτωση συνδυαστικές οργανώσεις των ενδιαφερομένων ή ελλείψει αυτών, από το υπάρχον μικτό σωματείο οδηγών ή ιδιοκτητών του νομού ειδικότητας οδηγού επιβατικού αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης ή ιδιοκτήτου επιβατικού δημόσιας χρήσης αυτοκινήτου, αντίστοιχα, με πρόσκληση του οικείου νομάρχη με την οποία ορίζεται και δεκαήμερη τουλάχιστον προθεσμία. Στις περιπτώσεις, που για οποιονδήποτε λόγο οι οργανώσεις δεν ορίσουν τους εκπροσώπους τους ή στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν τέτοιες οργανώσεις στο νομό, η Νομαρχιακή Επιτροπή συγκροτείται χωρίς την παρουσία των εκπροσώπων αυτών."

7. Καταργούνται οι πάσης φύσεως εισφορές υπέρ της Ελληνικής Λέσχης Περιηγήσεων και Αυτοκινήτου (Ε.Λ.Π.Α.), οι οποίες είχαν επιβληθεί με τις διατάξεις του άρθρου 2 του από 2.11.1926 π.δ/τος (ΦΕΚ 388 Α') του άρθρου 1 του ν. 1801/1944 και του άρθρου 45 του ν. 1959/1991 (ΦΕΚ 123 Α') και καταβάλλονταν από τους ενδιαφερομένους κατά τη χορήγηση ή μεταβολή αδειών οδήγησης και αδειών κυκλοφο-

ρίας αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών.

8. Όσοι ομογενείς προερχόμενοι από χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης κατέχουν άδεια οδήγησης αυτοκινήτου ή μοτοσυκλέτας που εκδόθηκε στις χώρες αυτές, δικαιούνται - εφόσον εγκαθίστανται μόνιμα στην Ελλάδα - να μετατρέψουν την άδεια οδήγησής τους σε ελληνική αντίστοιχης κατηγορίας ή υποκατηγορίας, χωρίς να υποστούν καμία θεωρητική ή πρακτική εξέταση. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της διάταξης αυτής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Όσοι ομογενείς του προηγούμενου εδαφίου μεταφέρουν με την οικοσκευή τους βενζινοκίνητο ή πετρελαιοκίνητο επιβατικό ιδιωτικής χρήσεως αυτοκίνητο και το παραλαμβάνουν από τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με τις διατάξεις της Δ. 245 /11/1.3.1988 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών που κυρώθηκε με το άρθρο 11 του ν. 1839/1989, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά, επιτρέπεται να το ταξινομήσουν με την προϋπόθεση ότι, κατά τον προβλεπόμενο έλεγχο από το αρμόδιο περιφερειακό ΚΤΕΟ, θα διαπιστωθεί ότι οι εκπομπές καυσαερίων του είναι μικρότερες από τα όρια που καθορίζονται στις ισχύουσες διατάξεις για τα κυκλοφορούντα στην Ελλάδα αυτοκίνητα. Ειδικότερα, για τα βενζινοκίνητα αυτοκίνητα τα όρια αυτά πρέπει να είναι εκείνα που ισχύουν για οχήματα που πρωτοκυκλοφόρησαν στην Ελλάδα μετά την 1.10.1986. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της διάταξης αυτής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

9. Οι, κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου, υπάλληλοι του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών από την Olympic Catering (άρθρο 20 του ν. 1735/1987) και υπηρετούν σε πρώην Περιφερειακές Υπηρεσίες αυτού, που υπήχθησαν στις οικείες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2218/1994, διορίζονται κατά τους ορισμούς της παραγράφου αυτής και εντάσσονται σε συνιστώμενες στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών προσωπωπαγείς θέσεις μόνιμου προσωπικού.

Οι υπάλληλοι αυτοί θεωρούνται αποσπασμένοι στην οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 39 του ν. 2218/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 6 του ν. 2240/1994.

Ο διορισμός γίνεται ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 2 παρ.1 περ. β' και γ', 3 παρ.1 και παρ. 2 εδ.α', β', και γ', 6, 7 και 8 του ν. 1476/1984.

10. Πολυμερείς κοινοτικές άδειες για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτου, που πραγματοποιούνται στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό Ε.Ο.Κ. 881/92 του Συμβουλίου της 26ης Μαρτίου 1992, χορηγούνται στους Έλληνες οδικούς μεταφορείς εμπορευμάτων διεθνών μεταφορών από τις υπηρεσίες Μεταφορών και Επικοινωνιών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της χώρας.

Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας διάταξης.

11. Στην περίπτωση β' της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2366/1995 προστίθεται το εξής εδάφιο:

"Ειδικά για τις μεταφορές μεταξύ νησιών, ως όμοροι νομοί θεωρούνται όλα τα νησιά που συνδέονται απευθείας ακτοπλοϊκά μεταξύ τους."

12. Στον Πανελλήνιο Σύλλογο Παραπληγικών χορηγούνται επτά (7) άδειες Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων για την περιοχή Αθηνών-Πειραιώς και περιχώρων και τρεις (3) άδειες για την περιοχή Θεσσαλονίκης. Χορηγούνται επίσης από δύο (2) άδειες Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων για νομούς με πληθυσμό μεγαλύτερο από εκατό χιλιάδες (100.000) κατοίκους και από μία (1) άδεια για νομούς με πληθυσμό μικρότερο από εκατό χιλιάδες (100.000) σε

φορείς της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (Ε.Σ.Α.Ε.Α.) νομαρχιακού επιπέδου, έπειτα από σύμφωνη γνώμη της Ε.Σ.Α.Ε.Α.. Ο πληθυσμός κάθε νομού προκύπτει από τα αποτελέσματα της τελευταίας γενικής απογραφής πληθυσμού.

Τα πιο πάνω Ε.Δ.Χ. αυτοκίνητα θα πρέπει να έχουν όλες τις προδιαγραφές και τα χαρακτηριστικά των Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων και να είναι κατάλληλα διασκευασμένα, μετά από έγκριση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, για τη μεταφορά ατόμων με βαριές κινητικές αναπηρίες ή κινητικά, εν γένει, προβλήματα, καθώς και όσων τα συνοδεύουν. Απαγορεύεται η μεταφορά άλλων ατόμων, πλην εκείνων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Η εν γένει λειτουργία τους διέπεται από τους ισχύοντες κάθε φορά κανονισμούς λειτουργίας των Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων, θα είναι λευκού χρώματος και θα φέρουν ειδικό σήμα αναγνώρισής τους από το επιβατικό κοινό. Το σήμα εγκρίνεται από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. Η διαδικασία χορήγησης των αδειών, ο καθορισμός κομίστρου, οι προδιαγραφές του ειδικού σήματος και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Στους παραβάτες της παρούσας παραγράφου επιβάλλεται πρόστιμο εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών μέσω της διαδικασίας των πειθαρχικών συμβουλίων που προβλέπουν οι ισχύοντες κανονισμοί λειτουργίας των Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων.

Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, έπειτα από εισήγηση των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, επιτρέπεται η έγκριση μετατροπής της άδειας κυκλοφορούντων ήδη Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων σε αναπηρικά αμαξίδια για μεταφορά ατόμων με ειδικές ανάγκες, εφόσον αυτά είναι κατάλληλα διασκευασμένα.

13. Οι παντός είδους αποδοχές και οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές μισθωτών υπαλλήλων, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, των εποπτευόμενων από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, οι οποίοι αποσπώνται σε άλλες Δημόσιες Υπηρεσίες, Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλους φορείς, από την ισχύ του παρόντος νόμου και για όσο χρόνο διαρκεί η απόσπαση, θα βαρύνουν τους προϋπολογισμούς όσων τους απασχολούν.

Στους υπαλλήλους των εποπτευόμενων από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων, των οποίων η απόσπαση στους ως άνω φορείς λήξει μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου, τότε μόνο μπορεί να ανανεωθεί, όταν οι εν λόγω φορείς καταβάλλουν στο εξής τις, παντός είδους, αποδοχές και τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές των αποσπασμένων.

14. Στο άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 1073/1980, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 1959/1991, προστίθεται περίπτωση δ' η οποία έχει ως εξής:

"δ) Κατ' εξαίρεση της περίπτωσης γ' δύναται να μεταβιβάζονται οι άδειες κυκλοφορίας στους παραπάνω επαγγελματίες ή τους καθολικούς διαδόχους τους εφόσον αυτές είχαν παραχωρηθεί σ' αυτούς με συμβολαιογραφικά προσύμφωνα, τα οποία είχαν συνταχθεί πριν από την ισχύ της διάταξης αυτής.

Στην περίπτωση αυτή ο αρχικός δικαιούχος της άδειας δεν είναι υπόχρεος να προσκομίσει την προβλεπόμενη στην περίπτωση γ' βεβαίωση της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.).

Απαραίτητη προϋπόθεση για τη μεταβίβαση αυτή είναι η καταβολή από τον αγοραστή ποσού εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών υπέρ του Δημοσίου.

Άρθρο 17

Καταργούμενες διατάξεις

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται κάθε διάταξη νόμου, προεδρικού διατάγματος ή υπουργικής απόφασης που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει με διάφορο τρόπο θέματα που ρυθμίζονται με τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 18

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών, ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών. Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών".

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό έχει αποφασισθεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων να συζητηθεί με τη συνήθη διαδικασία σε τέσσερις συνεδριάσεις. Να διατεθεί η σημερινή συνεδρίαση -δεν βλέπω και πολύ ενδιαφέρον στο Σώμα- για τη συζήτηση της αρχής του νομοσχεδίου και στις επόμενες τρεις συνεδριάσεις να συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του κυρίου Υπουργού.

Κύριε Υπουργέ, εκτός από αυτές που έχει το Σώμα υπόψη, έχετε πρόθεση για άλλες τροπολογίες;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ενδέχεται να καταθέσω μία ακόμη, κύριε Πρόεδρε, αλλά ακόμη δεν έχει αποφασισθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ενδέχεται; Για όνομα του Θεού! Έλεος, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Βαρβιτσιώτη, σας παρακαλώ. Για ποιο πράγμα έλεος; Γιατί στην αρχή της συζητήσεως ενός νομοσχεδίου, που θα κρατήσει μία εβδομάδα, ρωτάμε τον Υπουργό μήπως θα φέρει τροπολογία και λέει ότι θα φέρει ίσως μία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως προς την τροπολογία του κυρίου Υπουργού, θα ήθελα να του πω μόνο, ότι το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο είναι πολύ σημαντικό, καθιερώνει μία αρχή, η οποία στην ουσία στο άρθρο 1 -και θέλω να το προσέξει και ο κύριος Πρόεδρος- καταργεί τη δυνατότητα να φέρντε τροπολογίες και προσθήκες, διότι όλες συνεπάγονται κάποια δαπάνη. Κατά συνέπεια, εάν πρόκειται να εφαρμόσετε αυτό το νομοσχέδιο -θα το πούμε και κατά τη συζήτηση- δεν μπορείτε να φέρετε προσθήκες. Και καλό θα είναι να μην παραβιάζετε αυτήν την αρχή που πάτε να εφαρμόσετε ψηφίζοντας το νομοσχέδιο, το οποίο την καθιερώνει.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Θα το λάβουμε υπόψη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τώρα, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι πρακτικό.

Κύριε Υπουργέ, είχα την ευκαιρία να μιλήσω και μαζί σας και με τον Υπουργό Τύπου στα θέματα που αφορούν τον επαρχιακό Τύπο. Υπάρχει μία διάταξη στο άρθρο 15, παράγραφος 2, η οποία καταργεί τα μόνα προνόμια, τα οποία εξακολουθεί να έχει ο επαρχιακός Τύπος.

Ο επαρχιακός Τύπος, κύριε Πρόεδρε, αυτόν τον καιρό περνά μια δύσκολη φάση. Κινδυνεύει να πέσει μέσα στα δίκτυα των διαπλεκόμενων μεγάλων εκδοτικών συμφερόντων της Αθήνας. Ο κύριος Υπουργός Τύπου με διαβεβαίωσε, ότι την αποσύρει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Ζητήσατε το λόγο επί του Κανονισμού. Επί του Κανονισμού δεν είναι η ουσία...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφήστε με να ολοκληρώσω τη φράση μου. Διευκολύνω τη συζήτηση. Εάν όντως την αποσύρει, να μας το πει τώρα, ώστε να μη μιλήσουμε επί αυτού του θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, εσείς έχετε υπόψη σας ολόκληρο το νομοσχέδιο. Εάν ο Υπουργός, μιλώντας για τις τροπολογίες, έχει να δώσει απάντηση και σ' αυτό, θέτετε ζήτημα εκτός διαδικασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εάν ο κύριος Υπουργός θέλει να απαλλάξει το Σώμα από μια συζήτηση, η οποία θα είναι σημαντική, ας το κάνει. Αλλιώς είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε. Ο κ. Ρέππας μου είπε ο ίδιος, ότι δεν συμφωνεί και την αποσύρει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι θα φέρετε μια τροπολογία;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Υπάρχει μια τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, η οποία αναδιατυπώνει τη διάταξη για τον επαρχιακό Τύπο, με τρόπο που ευνοεί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν θα συζητήσουμε τώρα αυτό το θέμα.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Αναφέρω απλώς, απαντώντας στον κ. Μητσοτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επιφυλάσσεσθε, λοιπόν, να φέρετε μια τροπολογία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Παρακαλώ, το λόγο, κύριε Πρόεδρε, επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Απλά θέλω να επισημάνω, ότι η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων πάρθηκε με τη στήριξη μόνο της Νέας Δημοκρατίας, παρά την αντίθετη άποψη όλων των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης, που επιμένανε να μην υπάρξει αυτός ο περιορισμένος χρόνος των τεσσάρων συνεδριάσεων και δεύτερον, κύριε Πρόεδρε, ξέρετε πολύ καλά και το συζητήσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων, ότι μια από τις τροπολογίες που έχουν μπει ως άρθρο στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, είναι ένα ολόκληρο νομοσχέδιο, το οποίο και εσείς αναγνωρίσατε.

Άρα, τέσσερις ημέρες συζήτησης -που είμαστε αντίθετοι εμείς- αν έρθουν και άλλες τροπολογίες, τότε φαλκιδεύεται στην ουσία το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, αυτά τα θέματα επί της διαδικασίας φοβούμαι, ότι δεν βοηθούν το Σώμα στο έργο του και στις εντυπώσεις που δημιουργούνται επίσης για το Σώμα τις καλές, που θέλουμε όλοι να δημιουργούνται.

Η Διάσκεψη των Προέδρων κατ' αρχήν είναι όργανο αυτοτελές. Εκπροσωπούνται τα Κόμματα εκεί, αλλά δεν λαμβάνονται αποφάσεις, ούτε κατά συμφωνία ούτε κατά συναίνεση ούτε κατά συναλλαγή ούτε καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπο μεταξύ των Κομμάτων.

Ο Κανονισμός ορίζει στο άρθρο 14, ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίζει τη διαδικασία και τη διάρκεια της συζητήσεως ενός νομοσχεδίου. Και αφού έγινε διάλογος, ελήφθη η απόφαση κατά πλειοψηφία, ότι η διαδικασία αυτή θα ακολουθηθεί και χρόνος θα είναι οι τέσσερις συνεδριάσεις.

Η αρχική πρόταση της υπηρεσίας ήταν δύο συνεδριάσεις, έγινε συζήτηση για την τροπολογία που τέθηκε στη Διαρκή Επιτροπή, που είναι όντως μεγάλη, είπαμε τρεις ημέρες και για το ενδεχόμενο των τροπολογιών του Υπουργού, είπαμε και για τέταρτη ημέρα.

Από εκεί και πέρα ήδη βλέπω, ότι στην πρώτη ημέρα επί της αρχής είναι ζήτημα αν υπάρχει αξιόλογο ενδιαφέρον στην Αίθουσα. Παρακαλώ, λοιπόν, να μπούμε στη συζήτηση.

Καλώ τον κ. Κεδίκογλου, Εισηγητή της Πλειοψηφίας, να λάβει το λόγο.

Ο κ. Κεδίκογλου απουσιάζει.

Το λόγο έχει ο κ. Βυζοβίτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): 'Ηθελα να επισημάνω, ότι δεν συμφωνούμε με την απόφαση -πρέπει

να γίνει γνωστό και στον Ελληνικό Λαό και στη Βουλή- και δεύτερον δεν ισχύει για το ΔΗ.Κ.ΚΙ. αυτό που είπατε, ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον, γιατί είμαστε πέντε Βουλευτές εδώ από την πρώτη στιγμή. Να μη δημιουργούνται εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό το βλέπουμε, κύριε Τσοβόλα, αλλά δεν νομίζω, ότι κάθε φορά η Βουλή θα τρώει χρόνο μιλώντας γι' αυτά που μιλάει στη Διάσκεψη των Προέδρων.

'Εχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο στο νομοσχέδιο αυτό τον κ. Ιωάννη Τζωάννο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως Ειδικό Αγορητή τον κ. Δημήτριο Κωστόπουλο και το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα τον κ. Ιωάννη Αράπη.

Ορίστε, κύριε Βυζοβίτη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΥΖΟΒΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι βέβαιο, ότι σ' αυτήν την Αίθουσα δεν είναι λίγες οι φορές, που αισθανόμαστε την ανάγκη ομόφωνα να ψηφίσουμε ορισμένα νομοσχέδια, που κυρίως αφορούν την εξυγίανση του Δημοσίου, τον εκσυγχρονισμό των δημοσίων υπηρεσιών και την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους.

'Όλοι, λοιπόν, ξεκινάμε από την ίδια αφετηρία, την καλή πρόθεση. Εξάλλου είναι πια παρελθόν, ευτυχώς θα έλεγα, η Δεληγιάννειος αντίληψη, αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Από την άλλη πλευρά, κατηγορούμεθα για το "πώς είναι δυνατόν να μην μπορούν οι τριακόσιοι εθνοπατέρες να συμφωνούν σε ορισμένα έστω θέματα, έτσι ώστε κάθε νομοσχέδιο να καταψηφίζεται από την Αντιπολίτευση, γιατί το έφερε η Κυβέρνηση και κάθε τροπολογία να απορρίπτεται, γιατί την κατέθεσε η Αντιπολίτευση". Να, ένα στοιχείο της αναξιοπιστίας του πολιτικού λόγου, της κρίσης της πολιτικής και της αμφισβήτησης των πολιτικών.

Αφετηρία για συναίνεση στο συζητούμενο νομοσχέδιο είναι ο τίτλος του "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών". Βαρύγδουπος τίτλος. Αλήθεια, ποιος απ' όλους σ' αυτήν την Αίθουσα δεν ενθουσιάζεται στην ιδέα, αλλά και δεν υπηρετεί την πρόθεση να γίνει πράξη ο περιορισμός των δαπανών και η βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους;

Εμείς ειδικά στη Νέα Δημοκρατία, δεν πάψαμε ποτέ να φωνάζουμε, ότι αν δεν σταματήσει το Κράτος να είναι σπάταλο, αδηφάγο και ανεξέλεγκτο, δεν μπορεί κανείς να περιμένει ούτε τη σύγκληση, που όλοι επιδιώκουμε και επιθυμούμε, ούτε όμως και να προσδοκά ένα καλύτερο μέλλον για τον Τόπο μας.

Είπα τα παραπάνω, γιατί από τη φύση μου είμαι αισιόδοξος. Πίστεψα, λοιπόν, ότι επιτέλους έρχεται ένα νομοσχέδιο, για να νοικοκυρέσουμε τον Τόπο και να βάλουμε υποστηλώματα στο οικοδόμημα, που τρίζει επικίνδυνα και λέγεται "Κράτος". Δυστυχώς, έπεσα έξω. Αντί της ριζοσπαστικής αντιμετώπισης των προβλημάτων, εμφανίζεται ένα κατασκευάσμα, που ούτε τόλμη έχει ούτε τομές κάνει. 'Εχει, όμως, στοιχεία λεξιμαγείας, που είναι τόσο προσφιλή στην Κυβέρνηση.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο. Πριν κατατεθεί στη Διαρκή Επιτροπή η τροπολογία, όπως κατετέθη και θα μιλήσω παρακάτω, κύριε Υπουργέ, για το πώς κατετέθη, έμενε αναπάντητο το ερώτημα, "τελικά ποιο είναι το ζητούμενο απ' αυτό το νομοσχέδιο". Μετά, όμως, από την κατάθεση της τροπολογίας, που συμπεριελήφθη στο νομοσχέδιο ως άρθρα 13, 14 και 15, επιβεβαιώθηκε η άποψη, ότι η Κυβέρνηση έφερε στη Βουλή ένα ακόμη φοροεπισπραχτικό νομοσχέδιο. Να κάνω την πρόβλεψη ότι είναι το τελευταίο; Ας το ευχηθώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο περιορισμός των δαπανών για να γίνει πράξη, απαιτεί ορισμένες βασικές προϋποθέσεις: Πρώτον, σύνταξη προϋπολογισμού από μηδενική βάση, δεύτερον, προσδιορισμό των αναγκαιουσών δαπανών, τρίτον, αναδιοργάνωση των υπηρεσιών και τέταρτον, καθορισμό του παραγόμενου έργου.

Και σας ερωτώ: Ποια από τα στοιχεία αυτά φέρνει το συζητούμενο νομοσχέδιο; Και αν κάποια ελάχιστα στοιχεία, με πολύ καλή διάθεση θα έλεγα, προσπαθήσει κανείς να τα

ανακαλύψει, και αυτά είναι τόσο δειλά, που χάνονται στο στόχο που υποκρύπτει το νομοσχέδιο, όπως τελικά αυτό έχει διαμορφωθεί.

Είχαμε την ελπίδα ότι η Κυβέρνηση υιοθέτησε, επιτέλους, την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας -δεν είναι κακό αυτό- ότι για τον προσδιορισμό των κρατικών ελλειμμάτων δεν αρκεί η επιβολή νέων και πολλές φορές δυσβάστακτων φόρων. Δεν μπορεί αυτή -και μόνη η φορολογία- να μικρύνει το μέγεθος των ελλειμμάτων, αν δεν διασφαλίζεται δραστικά ο περιορισμός των δαπανών και δεν βελτιώνεται η αποτελεσματικότητά τους.

Και αν ακόμη δεχτώ, κύριε Υπουργέ, την πρόθεσή σας για την επίλυση ενός τόσο σοβαρού προβλήματος -και ελικρινά δεν έχω λόγο να την αμφισβητήσω- η πρόθεσή σας και μόνο δεν αρκεί για να δώσει ουσιαστική και αποτελεσματική λύση.

Το όλο νομοσχέδιο, πέραν των άρθρων 13, 14 και 15, στα οποία παρακάτω θα αναφερθώ, δίνει την εντύπωση άσκησης επί χάρτου, πολύ δε περισσότερο όταν η καθημερινή πρακτική έχει αποδείξει, ότι άλλα νομοθετούμε και άλλα κάνουμε.

Ας πάρω το παράδειγμα των προσλήψεων. Απαγορεύτηκαν ή περιορίστηκαν οι προσλήψεις στο δημόσιο τομέα σύμφωνα με τις δικές σας εξαγγελίες και από την άλλη πλευρά δια του προϋπολογισμού, σύμφωνα με τον πίνακα 5.2 της εισηγητικής έκθεσης, ομολογείται ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι αυξήθηκαν την τριετία 1993-1996 κατά πέντε χιλιάδες. Πρόσφατα δημοσιεύματα μιλούν για είκοσι πέντε χιλιάδες διορισμούς στο Δημόσιο, ενώ κατά καιρούς έχουν γίνει γνωστές οι προσλήψεις στις ΔΕΚΟ. Για παράδειγμα θα ήθελα να αναφέρω ότι στον προϋπολογισμό του ΟΣΕ αναγράφονται τετρακόσιοι εποχικοί, χίλιοι πενήντα μόνιμοι, συν τριακόσιοι είκοσι τρεις του ν. 1648, δεν υπολογίζουμε τους εκατόν εξήντα δύο για μονιμοποίηση, έναντι τελικά εκατόν δέκα επτά που θα αποχωρήσουν λόγω ηλικίας.

Δεν είναι μόνο τα δημοσιεύματα, κύριε Υπουργέ. Σας τα είπαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις διάφορες κομματικές εκδηλώσεις, για το όργιο των διορισμών και για την άνιση μεταχείρισή τους, ανάλογα σε ποιο κλίμα ανήκουν. Βλέπετε η τελευταία ονομασία της κλίκας λέγεται "κλίμα".

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω, ότι βλέπετε, ότι επικράτησε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. η άποψη του 'Οργουελ, ότι όλα τα δάκτυλα είναι ίσια, αλλά μερικά από αυτά είναι πιο ίσια από τα άλλα.

'Ενα ακόμα δείγμα της αντιθέσεως των όσων λέτε με τα όσα κάνετε είναι το εξής: Πρόσφατο δημοσίευμα σας καταγγέλλει ως Κυβέρνηση συμβούλων, πενήντα τέσσερις ο κ. Λαλιώτης, σαράντα επτά ο κύριος Πάγκαλος, σαράντα τρεις ο κ. Αρσένης, σαράντα δύο η κα Παπανδρέου, σαράντα δύο, κ. Παπαντωνίου, εσείς -σας ρίχνει μου φαίνεται λίγο- τριάντα τρεις ο κ. Παπανδρέου και πέντε λέγοντας.

Πρώτο ερώτημα: Αν έχετε τόσους συμβούλους, τι τους θέλετε τους γενικούς διευθυντές και τους διευθυντές των Υπουργείων σας; Πέστε μας, απ' όσα ελάχιστα σας ανέφερα παραπάνω, αυτή είναι η έννοια του άρθρου 6 του νομοσχεδίου όπως λέτε, ότι πέντε θα φεύγουν και ένας θα προσλαμβάνεται; 'Η πέστε μας, όταν θα φεύγουν πέντε υπάλληλοι, πόσοι σύμβουλοι θα διορίζονται, μια και η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου εξαιρεί τους μετακλητούς υπαλλήλους από τη σχετική ρύθμιση.

'Ενα άλλο θέμα που προσπαθεί να αντιμετωπίσει το παρόν νομοσχέδιο αφορά την κατάργηση, συγχώνευση φορέων. Χρησιμοποιώ το ρήμα "προσπαθεί", γιατί η συνιστώμενη Διαρκής Επιτροπή έχει απλά γνωμοδοτικό χαρακτήρα. Έργο της Επιτροπής είναι η υποβολή γνωμοδοτήσεως στους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκεντρώωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Ε, και; Πατί θα συσταθεί προφανώς μία άλλη Επιτροπή, που θα μελετήσει τις γνωμοδοτήσεις και θα εισηγηθεί τελικά τη λήψη των οριστικών μέτρων.

Πρέπει να ομολογήσω, ότι η σημερινή Κυβέρνηση είναι η πιο πετυχημένη σ' ό,τι αφορά τη σύσταση επιτροπών. Επιτροπές να χορτάσει το μάτι σου. Αν ζούσε ο αείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου, σίγουρα θα προσέθετε, ότι στην

Ελλάδα δεν ευημερούν μόνο οι αριθμοί, αλλά και οι επιτροπές.

Στην κατ' άρθρο συζήτηση θα τοποθετηθώ τόσο σ' ό,τι αφορά στη σκοπιμότητα, αλλά κυρίως στην αποτελεσματικότητα της Διαρκούς αυτής Επιτροπής, όσο και στα άλλα θέματα που αναφέρονται στο σχετικό άρθρο, όπως στις μετατάξεις πλεονάζοντος προσωπικού κ.λπ..

Το ίδιο αφορά και τα άλλα άρθρα, αλλά δεν μπορεί κανείς να αποφύγει και στη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου το να επικεντρώσει την προσοχή σας σε ορισμένα σημεία. Επί παραδείγματι: Με τη μείωση των αποδόσεων υπέρ τρίτων, το ποσό απόδοσης που αναλογεί κατ' έτος στους ΟΤΑ από τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων περιορίζεται για τα έτη 1997 και 1998 στο 75%. Το 25% αποτελεί δημόσιο έσοδο. Και εδώ είναι το οξύμωρο. Από τη μια μεριά όλοι κοπτόμεθα υπέρ των Οργανισμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και από την άλλη μειώνουμε καθορισμένα έσοδά τους.

Η δικαιολογία που επικαλέστηκε ο κύριος Υφυπουργός, ότι με τα έσοδα των ΟΤΑ από την απόδοση της φορολογίας θα υπερκαλυφθεί το παρακρατούμενο υπέρ του Δημοσίου ποσοστό 25%, δεν είναι ιδιαίτερα πειστική και από το λόγο, ότι τα μεν έσοδα από τη φορολογία των αυτοκινήτων είναι δεδομένα, ενώ η απόδοση των εσόδων είναι αναμενόμενη.

Για τους συμβούλους διαχείρισης του άρθρου 9 και τους συμβούλους αξιολόγησης οργάνωσης και λειτουργίας του άρθρου 10 θα τα πούμε αναλυτικά κατά τη συζήτηση των άρθρων, αλλά επιβεβαιώνεται η θέση σ' ό,τι παραπάνω ανέφερα για τους συμβούλους.

Ως προς τις επενδύσεις σε κινητές αξίες των δημοσίων οργανισμών και των ασφαλιστικών ταμείων, θα μπορούσα να ισχυριστώ, ότι η σχετική διάταξη είναι χλωμή. Από την άλλη, όμως, πλευρά δεν μπορεί κανείς να μη ζητήσει την καθιέρωση ασφαλιστικών δικλείδων, ώστε να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των οργανισμών και των ασφαλιστικών ταμείων.

Υπάρχει η πρόταση του κ. Τζωάννου, την οποία κατέθεσε στη Διάρκη Επιτροπή και θα ήθελα να την προσέξουμε, για την αξιοποίηση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων σε κινητές αξίες μέσω αμοιβαίων κεφαλαίων.

Το θέμα ασφαλώς δεν είναι απλό. Χρειάζεται ιδιαίτερη μελέτη και γνώσεις, τις οποίες βεβαίως και δεν διαθέτουν οι διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων.

Ως προς την τακτοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, θα σημειώνα, ότι με τον τρόπο που αντιμετωπίζονται στο σχετικό άρθρο, θα τολμούσα να τις ονομάσω ωραιοποίηση της οικονομικής θέσης τους. Αλλά θα τα πούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Σε ό,τι αφορά τον έλεγχο για την σύναψη δανείων των ΟΤΑ με χρηματοπιστωτικούς οίκους του εξωτερικού, βεβαίως θα συμφωνήσει κανείς, ότι πρέπει να γίνεται κάποιος έλεγχος, αλλά ελπίζω, ότι οι εγκρίσεις δεν θα έχουν καμία κομματική σκοπιμότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι σε όλους γνωστό, ότι οι δαπάνες νοσηλείας στη Χώρα μας είναι ιδιαίτερα υψηλές. Από την άλλη πλευρά δεν είναι βέβαιο, ότι η αύξηση των κονδυλίων για την Υγεία αναβαθμίζει αντίστοιχα τις παρεχόμενες συνθήκες ή τα μέσα νοσηλείας.

Δεν θα είχε κανείς αντίρρηση να γίνεται συστηματικός έλεγχος της παρεχόμενης νοσηλείας και των εξόδων που πραγματοποιούνται. Θα ήταν, όμως, τραγικό να διαπιστωνόταν, ότι ο έλεγχος γίνεται απλά και μόνο για να διαπιστωθεί, αν υπάρχει ή όχι σπατάλη χρημάτων. Κυρίως ενδιαφέρει, η οποιαδήποτε περικοπή περιπτώσεων εξόδων να διατεθεί στην βελτίωση των προσφερομένων υπηρεσιών.

Στόχος δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι η εξοικονόμηση πιστώσεων. Στόχος πρέπει να είναι και θα είναι μία καλύτερη Υγεία για όλους τους Έλληνες. Το Κράτος διαθέτει σημαντικά κονδύλια. Ας τα αξιοποιήσουμε κατά τον καλύτερο και ορθολογικότερο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην αρχή της τοποθέτησής μου χαρακτήρισα το παρόν νομοσχέδιο φοροεσθλαπτικό, κύριε Υπουργέ, και ένιωσα το βλέμα της απορίας σας. Ήδη, όμως, φθάσαμε στα δύο τελευταία άρθρα, που αποκάλυπτα πλέον

φαίνεται η επιδρομή του κυρίου Υπουργού των Οικονομικών, επί παντός, που πίστευε, ότι δεν θα τον έπαιναν τα μέτρα, που μέχρι τώρα εξήγγειλε.

Έτσι, με τον κομψό τίτλο "Διευθετήσεις θεμάτων δημοσίων εσόδων, θεσμοθέτηση εσόδων υπέρ τρίτων και διαχείριση εσόδων εκτός Προϋπολογισμού" ετοιμάζεται η έφοδος.

Πρώτον, Ταχυδρομικό Ταμειούχιο. Από το οικονομικό έτος 1996 αναδρομικά, κύριε Υπουργέ, αυξάνεται το μέρος στα καθαρά κέρδη κατά 5%, δηλαδή γίνεται 55% από 50%.

Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Πάλι από το οικονομικό έτος 1996, αναδρομικά, το Δημόσιο συμμετέχει στα ετήσια καθαρά κέρδη κατά 70%, ήτοι αύξηση 20%.

Στην ΚΕΔ. Από το οικονομικό έτος 1996, θα τονίσω πάλι, αναδρομικά -επιτέλους σε αυτόν τον Τόπο δεν θα σταματήσουν να υπάρχουν νόμοι, που να ρυθμίζουν αναδρομικά αυτά τα πράγματα;- το Ελληνικό Δημόσιο συμμετέχει κατά ποσοστό 50% στα καθαρά κέρδη της εταιρείας.

Και κάτι άλλο ακόμη. Από το οικονομικό έτος 1996 -και αυτό αναδρομικά- από το αδιάθετο υπόλοιπο του λογαριασμού "Διαχείριση πόρων του Δημοσίου της ΚΕΔ" στις 31 Δεκεμβρίου εκάστου έτους, το επιπλέον του ενός δισεκατομμυρίου ποσό μεταφέρεται στο λογαριασμό 200/1 του Δημοσίου.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να κάνω κανένα σχόλιο τούτη τη στιγμή. Ίσως στην κατ' άρθρον συζήτηση να τα πούμε διεξοδικότερα. Θα ήθελα απλώς, όμως, να σκεφθείτε τις επιπτώσεις που θα έχει αυτή η διάταξη και στο Ταχυδρομικό Ταμειούχιο και στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και στην ΚΕΔ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μεγάλη επιτυχία των αθλητών μας στους Ολυμπιακούς Αγώνες φαίνεται, ότι δεν συνεκίνησε το Υπουργείο Οικονομικών, γιατί αλλιώς δεν εξηγείται, πώς με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο πυροβολείται ο αθλητισμός.

Και συγκεκριμένα από 1.1.97 στο ΛΟΤΤΟ, μειώνεται το ποσοστό των διατεθειμένων ποσών για τη Γενική Γραμματεία κατά 3% , δηλαδή από δεκαοκτώ, γίνεται δεκαπέντε. Και αυξάνεται βεβαίως αντίστοιχα το ποσοστό του Δημοσίου από δεκαοκτώ σε εικοσίενα.

Στο ΠΡΟΤΟ μειώνεται κατά 3% το ποσοστό της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού από δεκατρία σε δέκα. Και βεβαίως αντίστοιχα αυξάνεται το ποσοστό του Δημοσίου. Μειώνεται επίσης στο ΠΡΟΠΟ, το ποσοστό της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού κατά 4% και από είκοσι εννέα γίνεται είκοσι πέντε και αυξάνεται αντίστοιχα το ποσοστό του Δημοσίου βεβαίως.

Επειδή δε θα πάρουμε και το 2% που προεβλέπετο μέχρι τώρα για το ΣΕΓΑΣ μετά θα λέμε ότι θέλουμε να κάνουμε αθλητισμό. Και θα έλεγα μάλιστα και πρωταθλητισμό. Δεν γίνεται. Θα πω μια κουβέντα. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα έτσι. Κύριε Υπουργέ, τα αυγά δεν βάφονται, παρά μόνο με μπονιές. Και θέλετε μπονιές και η μπονιά είναι η χρηματοδότηση, που πρέπει να κάνετε σ' αυτές τις ομοσπονδίες. Αν θέλουμε αθλητισμό, θα πληρώσουμε γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω την εισήγησή μου με ένα τεράστιο θέμα, που προέκυψε από την κατάργηση της έκπτωσης των τηλεπικοινωνιακών και ταχυδρομικών τελών των επαρχιακών εφημερίδων.

Ο Πρόεδρος κ. Μητσοτάκης προηγουμένως έθεσε το θέμα, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να τοποθετηθώ κι εγώ. Δεν θα αναφερθώ στο ρόλο του επαρχιακού Τύπου. Αλίμονο αν περιμέναμε σήμερα να τοποθετηθούμε για το ρόλο που παίζει στην επαρχία ο τοπικός Τύπος για την ενημέρωση του κοινού, για την προβολή των προβλημάτων, για έλεγχο των αρχόντων, για τον έλεγχο όλων μας. Αν τις αναγκάσουμε να κλείσουν, δεν θα είναι έγκλημα, θα είναι λάθος.

Κύριε Υπουργέ, απλά και ειλικρινά, αν περάσει αυτή η τροπολογία, (και δεν ξέρω τι άλλο θέλετε να φέρετε και πώς θέλετε να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις), κι αν όντως αυτός είναι ο στόχος σας, το να κλείσουν δηλαδή οι επαρχιακές εφημερίδες, τότε μπράβο σας, το πετύχατε, αλλά πέντε το ευθέως. Αν όχι, δεν αρκεί να αποσύρετε τη διάταξη ή να μας πείτε, ότι θα φέρετε άλλη τροπολογία, οφείλετε να δηλώσετε και η δήλωσή σας να γραφτεί στα Πρακτικά, ότι δεν

προτίθεσθε, ούτε θα φέρετε στο μέλλον παρόμοια διάταξη. Αγαπητοί συνάδελφοι, αναμφισβήτητα το σχέδιο νόμου που τίθεται ενώπιόν σας προς ψήφιση, περιλαμβάνει και θετικά στοιχεία. Αυτά θα τα ψηφίσουμε. Δυστυχώς, όμως, στο σύνολο το νομοσχέδιο έχει περισσότερα αρνητικά απ' όσα θετικά. Αυτό μας αναγκάζει να αρνηθούμε τη θετική μας ψήφο τόσο επί της αρχής, όσο και στο σύνολό του. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας έχει κάποιο προσωπικό κώλυμα και θα του δώσουμε το λόγο όταν θα έρθει.

Ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι Βουλευτές, υπάρχει ανάγκη νοικοκυρέματος. Αυτό το ερώτημα-δίλημμα αποτελεί τη δικαιολογητική βάση του νομοσχεδίου, που συζητείται. Κανείς λογικός άνθρωπος δεν θα έλεγε όχι στο νοικοκύρεμα, δηλαδή να στη σπατάλη και στη ρεμούλα. Δεν πρόκειται όμως για προσπάθεια νοικοκυρέματος. Ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι πέρα για πέρα παραπλανητικός. Άλλα πράγματα κρύβει.

Το μεγάλο πρόβλημα της οικονομίας των δημοσιονομικών δεν είναι η περιστελιά δαπανών, το δήθεν νοικοκύρεμα, αν και υπάρχει ζήτημα, το οποίο όμως ξεκινάει από πάνω. Το ψάρι από το κεφάλι βρωμάει. Το μεγάλο πρόβλημα είναι τα έσοδα, δηλαδή το γεγονός ότι μια μικρή, ελάχιστη μερίδα ανθρώπων μαζί με τους μηχανισμούς τους, αυτοί που έχουν το μεγάλο κομμάτι της οικονομικής πίτας, αυτοί που έχουν την οικονομική εξουσία μένουν στο απυρόβλητο.

Δεν δίνουν τίποτε και παίρνουν τα πάντα, προϋπολογισμούς, πακέτα, φοροαπαλλαγές, όπως συζητήσαμε και στο προηγούμενο νομοσχέδιο, προνόμια κ.λπ. Κοντά σ' αυτούς βέβαια και το πλήθος των ειδικών που δεν προσφέρουν στην ουσία τίποτε, αλλά μοιράζονται δισεκατομμύρια από τον κρατικό κορβανά.

Σ' εκείνη την κατεύθυνση πρέπει να στραφεί και αυτό και τα άλλα νομοσχέδια. Άλλα δεν γίνεται κάτι τέτοιο γιατί κανείς δεν κόβει το κλαδί πάνω στο οποίο κάθεται.

Πριν πούμε τη γνώμη μας γι' αυτό το νομοσχέδιο, για τα γενικά χαρακτηριστικά του, για τους επιμέρους στόχους του, θέλουμε να περιγράψουμε με λίγα λόγια τη γενικότερη κατάσταση, το γενικότερο περιβάλλον μέσα στο οποίο διαμορφώνεται και αυτό, όπως εξάλλου και τα άλλα με την ίδια αντιλαϊκή ταυτότητα, νομοσχέδια, που φέρνει η Κυβέρνηση και τελειωμό δεν έχουν.

Και αυτά τα νομοσχέδια που προκαλούν εξεγέρσεις εργαζομένων και συνειδήσεων και όχι μόνο των κομμουνιστών, όπως διατυμπανίζουν κάποιοι για εμφανείς λόγους σκοπιμότητας. Η περίοδος που διανύουμε και στην Ελλάδα και σ' όλο το κόσμο είναι η περίοδος όπου οι λέξεις, οι έννοιες, "κατάκτηση, δικαίωμα" διακωμωδούνται, χλευάζονται, θεωρούνται παρωχημένες και στο πρακτικό επίπεδο ουσιαστικά απαγορευμένες.

Αν ξύσουμε λίγο το νομοσχέδιο αυτό, θα διαπιστώσουμε το παραπάνω συμπέρασμα σχετικά εύκολα. Οι έννοιες "κοινωνικό κράτος, κράτος δικαίου, κοινωνικός μισθός κ.λπ.", που για δεκαετίες αποτελούσαν προπαγανδιστικά όπλα της σοσιαλδημοκρατίας, αντικαθίστανται σήμερα "με το κράτος του νόμου, με την "έννομον τάξη". Αν διαβάσουμε το νομοσχέδιο αυτό, χωρίς τις παρωπίδες της σκοπιμότητας, χωρίς τα γυαλιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Συνθήκης του Μάαστριχτ, της Λευκής Βίβλου, θα δούμε πολύ καθαρά ότι συνεχίζεται το σάρωμα θεμελιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων, χτυπιούνται όλα εκείνα που τόχα συνιστούσαν τον κοινωνικό μισθό για τον οποίο πολύ μελάνι έχει χυθεί κατά καιρούς και ιδιαίτερα από την παράταξη που σήμερα έχει την ευθύνη της διακυβέρνησης της Χώρας.

Παρακολουθώντας τα τελευταία γεγονότα, δηλώσεις Υπουργών κ.λπ., μας προκαλεί κατάπληξη η στάση στελεχών του Κυβερνώντος Κόμματος, του Κόμματος δηλαδή που μιλάει

για αριστερά, κεντροαριστερά, για εκσυγχρονισμούς και άλλα ηχηρά. Μπορεί αυτά τα στελέχη να έχουν την όποια άποψη θέλουν σήμερα για τους αγώνες, για τις μορφές των αγώνων, για τους κομμουνιστές για τον κάθε εργαζόμενο πολίτη, που αντιστέκεται σε νομοσχέδιο σαν αυτό που κουβενιάζουμε. Δική τους η επιλογή να κλείνει τα μάτια στις αιτίες που σπρώχνουν τους εργαζόμενους να βγαίνουν στο δρόμο και να κρίνουν αυτά τα στελέχη, να κατακρίνουν, να βυζαντινολογούν το αποτέλεσμα και τέλος να υπερψηφίζουν τέτοια νομοσχέδια, αφού πρώτα είπαν πολλούς λόγους, που ο κόσμος δεν πολυκαταλαβαίνει τι λένε. Δεν έχουν όμως κανένα δικαίωμα να σιωπούν όταν ακούν για ιδιώνυμα, για τους αντικομμουνιστικούς νόμους, για το ν.509 για προσβολή της "έννομου τάξεως", για φασιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων, για ζάχαρη σε μηχανές και τελικά να οχυρώνονται πίσω από τους χουντικούς νόμους 794/71, 269/72. Δεν μπορούν να σιωπούν μπροστά στην επιλεκτική και από πολλές απόψεις επικίνδυνη πολεμική ενάντια στους κομμουνιστές. Αυτή η προνομιακή επίθεση και τα περί κοινωνικού αυτοματισμού, θυμίζουν κατά την άποψή μας παλιές και σκοτεινές περιόδους, θυμίζουν γεγονότα σαν εκείνα της Θεσσαλονίκης το καλοκαίρι του 1994. Δεν μπορούν να αδιαφορούν αυτά τα στελέχη όταν βλέπουν κάποιους κυβερνητικούς αρμόδιους να ερωτοτροπούν με την ακραία αντιδραστική έως και ανόητη, κατά την άποψή μας, γνώμη, ότι οι αγώνες, οι απεργίες, έχουν κόστος.

Η αναγνώριση και από το Σύνταγμα των αγώνων των απεργιών, της συλλογικής δράσης, ακριβώς αυτό το κόστος έπαιρωνε υπόψη έστω και τυπικά. Επί δεκαετίες γίνονται συζητήσεις για τη διαβόητη ισότητα των όπλων. Είναι ιστορική σχιζοφρένεια να υποστηρίζει κανείς ότι μπορεί να γίνονται αγώνες χωρίς κόστος.

Πώς μπορεί κανείς να αποτρέψει να περάσουν νομοσχέδια σαν και αυτό που συζητάμε; Με επιχειρήματα, με διάλογο; Ποιός από τους συντάκτες αυτού του νομοσχεδίου δίνει σημασία σε επιχειρήματα; Ποιός υπολογίζει το διάλογο; Αυτά σε τελική ανάλυση είναι λόγια του αέρα. Θα το πούμε καθαρά, κύριοι Βουλευτές: Και να απαγορευτούν οι αγώνες με νόμο, δεν πρόκειται να σταματήσουν. Δεν σταματάει η κοινωνική εξέλιξη.

Δεν μπορεί να σιωπούν αυτοί που σε άλλους καιρούς ένοιωσαν και στο δικό τους πετσί το "κράτος του νόμου" και τις συνέπειες από τη διαβόητη προσβολή της "έννομου τάξεως". Δεν αναφερόμαστε βέβαια στους ελάχιστους που κομπορρημονούν για τους υποτιθέμενους αγώνες κατά την αντίσταση προκαλώντας ερωτηματικά με την κουραστική, όσο και ανόητη καθημερινή επίκληση αυτών των περγαμινών, αλλά σε εκείνους που μπορεί να σκεφθούν για το τι σημαίνει σήμερα και αύριο η επίκληση του κράτους του νόμου, ενάντια στους εργαζόμενους.

Στο επίπεδο κορυφής κομμάτων, μηχανισμών κ.λπ., δυνάμεις από το χώρο της παραδοσιακής συντήρησης και από το χώρο της πολύχρωμης σοσιαλδημοκρατίας, έχουν συμπήξει αντικειμενικά σε τοπικό και διεθνές επίπεδο, ένα αντεργατικό, αντιλαϊκό μέτωπο, μια κοινωνικοοικονομική πολιτικοϊδεολογική συμμαχία, η οποία πιστεύει σ' ένα Θεό, στο κέρδος, στη διαβόητη αγορά και ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται. Η ρητορική για το αντίθετο, δεν πείθει καθόλου.

Η προπαγάνδα ότι αν είσαι έξυπνος, καπάτσος, πονηρός, μπορεί να τα οικονομήσεις, έχει περάσει είναι γεγονός σε αρκετούς, μόνο που στην κοινωνία που ζούμε, είναι αφέλεια, ανοησία, να πιστεύουν ότι όλοι μπορεί να τα οικονομήσουν.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε, βρίσκεται και αυτό μέσα στη γενική λογική του όποιος αντέξει. Βρίσκεται μέσα στη λογική του κ. Χέλμουτ Μάουερ, Προέδρου της Πολυεθνικής "NESTLE", που σαν επικεφαλής της Επιτροπής Εργασιακών Σχέσεων των Πολυεθνικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δήλωνε στις αρχές του 1990. "Τέτοια μέτρα", σαν αυτά δηλαδή που προβλέπει και αυτό το νομοσχέδιο που κουβενιάζουμε, "θα πρέπει να πάρουν όλες οι κυβερνήσεις των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα υπάρξουν αντιδράσεις από τους εργαζόμενους",

έλεγε ο κ. Χέλμουτ Μάουερ, αλλά με την προπαγάνδα" -έτσι με την προπαγάνδα- "και αν δεν φτάνει αυτή και με άλλα μέτρα, χτυπήστε τις κοινωνικές εξεγέρσεις". Σήμερα, είμαστε μάρτυρες όλων αυτών των κατευθύνσεων.

Αλλά και αυτός ο κύριος και όσοι υλοποιούν τις εντολές του, θα πρέπει να αναρωτηθούν: Με την περικοπή δαπανών, με το δήθεν νοικοκύρεμα, με τα όσα μέτρα πάρθηκαν και τα άλλα που ετοιμάζονται, μπορεί να αντιμετωπισθεί το τεράστιο πρόβλημα που προκύπτει από την έκρηξη σήμερα λόγου χάρη των νέων τεχνολογιών; Το ένα δισεκατομμύριο άνεργοι που υπάρχουν σήμερα στον κόσμο, αύριο θα γίνουν δύο και παραπάνω. Τα είκοσι εκατομμύρια άνεργοι στην Ευρώπη, αύριο θα διπλασιασθούν. Τα μηνύματα που έρχονται από τη Γερμανία, αυτό καταγράφουν. Οι πεντακόσιες χιλιάδες άνεργοι στην Ελλάδα, θα γίνουν περισσότεροι.

'Όσο και αν σφίξουν τα ζωνάρια με τέτοια νομοσχέδια ή αντίστοιχα τέτοια νομοσχέδια, στο τέλος δεν θα υπάρχει τίποτα να δώσουν οι νέοι "Αθλιοι". Και τότε, οι αποσπασματικές, ασυντόνιστες εξεγέρσεις, όπως παρατηρούμε όλοι μας, ή οι ατομικές απεγνωσμένες ενέργειες, θα πάρουν άλλο χαρακτήρα. Και κανένας Μάουερ, καμία προβοκάτσια δεν θα μπορεί να τις αναχαιτίσει.

Κύριοι Βουλευτές, το επαναλαμβάνω αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει καμία σχέση με το νοικοκύρεμα. Ήρθε στη Διαρκή Επιτροπή και ενώ σχεδόν είχε τελειώσει η συζήτηση του βασικού νομοσχεδίου, η Κυβέρνηση έφερε μια πολυσέλιδη τροπολογία με τα συνοδευτικά της εξήντα πέντε σελίδες. Δηλαδή, ένα άλλο ολόκληρο νομοσχέδιο. Κατά τη γνώμη μας, δεν πρόκειται για προχειρότητα, χωρίς βέβαια να αποκλείεται και αυτό.

Πρόκειται για μπαράζ και όποιος κατάλαβε, κατάλαβε για το τι λένε αυτά τα χαρτιά που μας στέλνουν με αυτό το ρυθμό κάθε φορά.

Το νομοσχέδιο με τον ψευδεπίγραφο τίτλο περί βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών, αν ψηφιστεί, δίνει νέο βαρύτατο πλήγμα στους δημόσιους οργανισμούς στα νοσοκομεία, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στις ΔΕΚΟ, στα ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ.

Κάθε οργανισμός, κάθε δημόσιος φορέας που παρέχει υπηρεσίες στο λαό με τους πρόσθετους δημοσιονομικούς περιορισμούς που τίθενται από το νομοσχέδιο αυτό, θα αναγκαστεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματά του, τις ανάγκες του, πέφτοντας πάνω στο λαό με χαράτσια, με κεφαλιάτικα. Πώς αλλιώς; Ξέρετε κανέναν άλλο τρόπο; Και τελικά θα οδηγήσει ο κάθε οργανισμός, η κάθε δημόσια επιχείρηση - αυτός είναι εξ άλλου και ο μεγάλος στόχος του νομοσχεδίου - στη μετατροπή του σε ιδιωτική επιχείρηση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για οργανισμούς, που από τον περασμένο αιώνα ακόμα, επιλέχθηκαν να λειτουργήσουν υπό κρατικό έλεγχο για πολύ συγκεκριμένους λόγους, για την προστασία σε τελική ανάλυση, του εργαζόμενου λαού. Τα πάντα τείνουν να μετατραπούν σε ανώνυμες εταιρείες, σύμφωνα με το άρθρο 2. Υλοποιείται παραπέρα σε πρακτικό επίπεδο, ο ν. 2414/96, περί δήθεν εκσυγχρονισμού των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών για την ιδιωτικοποίηση ολόκληρων ή μέρους αυτών. Μέσω της συγκεκριμένης διάταξης για τις ανώνυμες εταιρείες, δημιουργούνται οι όροι για αλλαγές στη μετοχική σύνθεση του κεφαλαίου των δημόσιων επιχειρήσεων δηλαδή για μετατροπή τους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Από τους ΟΤΑ, σύμφωνα με το άρθρο 3, περικόπτονται και άλλα χρήματα για το "καλό" των δημοτών. Όπως καταγγέλλουν με κείμενο τους δήμαρχοι, με τα νέα μέτρα της Κυβέρνησης, επιβάλλεται ένας πρόσθετος ασφυκτικός κλοιός στη λειτουργία και δράση των ΟΤΑ, έλεγχος των προϋπολογισμών των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, προωθείται ο παραπέρα οικονομικός στραγγαλισμός τους η ουσιαστική κατάρνηση της αυτοτελείας τους, η επιδίωξη να χάσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση κάθε διεκδικητικό περιεχόμενο και ρόλο και να μετατραπεί σε μηχανισμό αναγκαστικής εφαρμογής ειλημμένων αποφάσεων, να χάσουν δηλαδή το περιεχόμενο που προκύπτει από την αιρετότητά τους να μετατραπούν σε εκτελεστικά όργανα.

Οι δαπάνες για τους δημόσιους οργανισμούς σύμφωνα με το άρθρο 4, δεν καθορίζονται από τις ανάγκες αυτών των οργανισμών, αλλά από το πλάισιο των κριτηρίων της ΟΝΕ. Στην περίπτωση δε που δεν τηρηθούν τα προβλεπόμενα, δεν κατατεθούν στοιχεία, δεν δοθούν οι απαραίτητες εκθέσεις, δεν γίνουν τα σχεδιαγράμματα δεν, δεν, δεν... από τους δημόσιους αυτούς οργανισμούς, έρχεται το άρθρο 5 για τις απαραίτητες ποινές και τα πρόστιμα στους ενόχους.

Οι προσλήψεις προσωπικά σύμφωνα με το άρθρο 6 δεν καθορίζονται με κοινωνικά οικονομικά κριτήρια, με κριτήρια εξυπηρέτησης του Λαού, αλλά από τη φιλοσοφία της ιδιωτικοποίησης, της συνθήκης του Μάαστριχτ. Και ρωτήσαμε στην επιτροπή τους παριστάμενους Υπουργούς. Λέει το νομοσχέδιο, θα φεύγουν πέντε και θα έρχεται ένας. Δηλαδή, ό,τι θέλει μπορεί να γράψει ο καθένας στο χαρτί. Το ζήτημα είναι να κοιτάξεις τις ανάγκες του Δημοσίου, τις αδυναμίες, να διορθώσεις τα κακώς κείμενα, να πάρεις υπόψη τις προτάσεις των εργαζομένων, των φορέων, να τις συνυπολογίσεις και να καταλήξεις σε ένα ολοκληρωμένο συμπέρασμα. Αυτοί οι φεφτάδες δημιουργούν τεράστια προβλήματα αντί να λύσουν προβλήματα. Εκτός βέβαια αν, όπως υπογραμμίσαμε παραπάνω, θέλετε γενικά το δημόσιο τομέα να τον κάνετε ένα απλό διεκπεραιωτή πρωτοκολλητή και όλα τα φιλέτα που υπάρχουν στο δημόσιο τομέα να τα δώσετε στους ιδιώτες, με τη μορφή των ανώνυμων εταιρειών που προτείνετε εδώ ή κάτι άλλο αύριο.

Προτείνονται οι σύμβουλοι διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 9, οι οποίοι θα αποτελούν το νέο όπλο της Κυβέρνησης, προκειμένου να πετύχει τους γενικότερους πολιτικούς της στόχους.

Εδώ που τα λέμε, κύριοι Βουλευτές, όλη η Ελλάδα έχει γεμίσει από ειδικούς συμβούλους, δηλαδή απ' αυτούς που πουλάνε αέρα κοπανιστό, για να μπορούμε να συνεννοούμαστε καλύτερα. Δεν ξέρω τι προβλήματα μπορεί να έχει το κυβερνών κόμμα, τι ανάγκες θέλει να καλύψει μια ομάδα έναντι της άλλης, δεν μας ενδιαφέρουν αυτά. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι: Έχει ανάγκη ένα νοσοκομείο από ειδικούς συμβούλους; Να δει το Δ. Σ. και να αποφασίσει να προσλάβει κάποιον ειδικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΝΗΣ).

Δεν χωράει αμφιβολία ότι πρέπει να συμφωνήσουμε. Αλλά αυτή η σαρωτική πρόσληψη συμβούλων δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι ανάγκες εξυπηρετεί. Και μάλιστα, λέει ότι θα έχουν αυτά τα προσόντα κ.λπ. Και σας είπα, πως γίνονται αυτές οι προσλήψεις.

Μέρος των χρημάτων των εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία, όπως προβλέπει το άρθρο 11, ρίχνονται στον τζόγο ή ανοίγεται τέτοια προοπτική. Τα ασφαλιστικά ταμεία είναι περιουσία των ιδίων των εργαζομένων. Θα συνεχίσουμε να το λέμε επίμονα αυτό. Στήθηκαν με κόπους, θυσίες και αίμα. Αυτήν την κατάκτηση του εργατικού κινήματος της Χώρας μας και όλης της Ευρώπης, κάποιος τη βλέπουν με μισό μάτι. Είναι οι πολυεθνικές, οι κεφαλαιούχοι, οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών, που τα τελευταία χρόνια ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια.

Οι πολυεθνικές και οι κεφαλαιούχοι, γιατί λένε ότι έχει μεγάλο οικονομικό κόστος η οικονομική ασφάλιση και θα πρέπει να το μηδενίσουμε, με την ουσιαστική κατάρνηση προοπτικής της κοινωνικής ασφάλισης. Οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες δεν τη θέλουν, για λόγους εντελώς ευνόητους, για να βγάλουν κέρδη, αλλά αυτές οι εταιρείες, που "τάζουν λαγούς με πετραχήλια" δεν δίνουν καμιά εγγύηση στο μισθωτό προσωπικό. Αν στο κάτω-κάτω της γραφής, ζωριστούν σε κάποια φάση, θα κάνουν και μια πτώχευση και όποιον πάρει ο χάρος! Μπορεί όμως μια κυβέρνηση, "εν έτη" 1997, να επιχειρεί να γυρίσει τη ρόδα της ιστορίας, εκατό χρόνια πίσω; Μπορεί μια κυβέρνηση, προκειμένου να στηρίξει τις επιλογές του χρηματικού κεφαλαίου, να λέει ότι αυτά τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων, ή μέρος των χρημάτων των ασφαλιστικών ταμείων, θα πάνε στο Χρηματιστήριο; Δεν έχει τέτοιο δικαίωμα. Δεν έχει τέτοια εξουσία. Πολύ περισσότερο, που τα

χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων, είτε από την εισφορά των ιδίων των εργαζομένων, είτε από την εισφορά των εργοδοτών, που είναι ένα ελάχιστο μέρος από την υπεραξία του εργαζομένου, είναι χρήματα, σε τελική ανάλυση, των εργαζομένων.

Ό,τι κάπως θετικό μπορεί να υπήρχε, όπως λ.χ., η Επιτροπή Προμηθειών, με όλα τα στραβά της, αντικαθίσταται από πλήθος επιτροπές προμηθειών, όπως προβλέπει το νέο άρθρο 13, παράγραφος 6α. Αυτό σημαίνει στην πράξη, ότι ο έλεγχος φεύγει εντελώς από τα πλαίσια του Υπουργείου Εμπορίου και με τον τρόπο αυτό δίνεται άλλο ένα χτύπημα σ' αυτό το Υπουργείο και στην όποια δυνατότητα κεντρικού ελέγχου των προμηθειών.

Και άλλη φορά τα κουβεντάζαμε αυτά τα ζητήματα, εδώ. Γιατί έχετε αυτή την αντίληψη για το Υπουργείο Εμπορίου; Γιατί το εγκαταλείψατε και γιατί το καταργείτε στην ουσία; Κοιτάξτε και άλλες χώρες, καπιταλιστικές, εννοούμε. Θα δείτε ότι το Υπουργείο Εμπορίου έχει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο.

Με το νομοσχέδιο δίνεται ένα νέο πλήγμα κατά του κλασικού αθλητισμού, γιατί περικόπεται το 2% των εσόδων του ΠΡΟ-ΠΟ, που δίνονταν σαν επιχορήγηση στο ΣΕΓΑΣ. Προβλήματα, που έχει η Κυβέρνηση με τον ΣΕΓΑΣ, θυμίζουν "πονάει δόντι κόβει κεφάλι"! Κόβουν το ΣΕΓΑΣ και χιλιάδες άνθρωποι θα υποστούν τις συνέπειες από αυτήν την αναλγησία, θα έλεγα.

Στραγγαλίζεται ο επαρχιακός τύπος με το άρθρο 15. Οι ατέλειες που είχαν καθιερωθεί με τους νόμους 583/77 και 2065/92 καταργούνται. Κάνουμε λόγο για δεκάδες επαρχιακές εφημερίδες, που ή θα κλείσουν, ή κάποιες θα πουληθούν σε μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα. Αυτό σημαίνει ότι αν υπάρχουν και ελάχιστες διαφορετικές φωνές στον Τύπο, θα χαθούν. Ουσιαστικά, πρόκειται για μια σκανδαλώδη ρύθμιση, υπέρ των μεγάλων συγκροτημάτων του Τύπου, υπέρ δηλαδή των μεγαλοεπιχειρηματιών, αφού τον Τύπο τον χρησιμοποιούν σαν πολιορκητικό κριό, για την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών, ακόμα και για να ρίχνουν κυβερνήσεις και με τη ρύθμιση αυτή πλήττονται άμεσα ή έμμεσα πολιτιστικοί φορείς και πολιτιστικές δραστηριότητες, γιατί κατά κανόνα τέτοιοι φορείς εκδίδουν εφημερίδες και περιοδικά, που παίζουν ένα σημαντικό ρόλο.

Με το άρθρο 15 αυστηροποιείται η διαδικασία των εγγυήσεων. Εγγυήσεις για τις δημόσιες επιχειρήσεις, ενώ για την HOFER δεν υπάρχει καμιά αυστηροποίηση.

Επαναλαμβάνουμε αυτό που είπαμε από την αρχή, ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν έχει καμιά σχέση με το νοικοκύρεμα. Μπορεί να έχει τέτοια πράγματα στον τίτλο, αλλά δεν σχετίζεται καθόλου με αυτό και με όσα είπαμε δικαιολογείται η θέση μας, για καταψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάποιος από την Κυβέρνηση να παρακολουθεί τη συζήτηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει ιδιότητες Κιέρωνος και γράφει, ακούει και παρακολουθεί.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θα έλεγα Ναπολέοντος ή Ωριγένους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κεδίκογλου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η πρώτη περίοδος της εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου, όπως εισάγεται από τους οικονομικούς Υπουργούς, δίνει και το πλήρες αίτιο της σύνταξης αυτού του νομοσχεδίου. Γράφει η εισηγητική έκθεση, ότι η τρέχουσα δημοσιονομική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας χαρακτηρίζεται από στενότητα στην εξεύρεση πόρων και από υψηλές πληρωμές για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Συνεχίζει τη σημερινή συγκυρία η προσπάθεια για τη μείωση του κρατικού ελλείμματος. Πρέπει να στραφούν, βέβαια, στην περιστολή της φοροδιαφυγής, αλλά κυρίως στη μείωση των κρατικών δαπανών.

Κατ' αρχήν χαίρομαι γιατί σήμερα ανεβαίνω στο Βήμα και έχει λήξει η μεγάλη ταλαιπωρία σχετικά με τους αγρότες. Χαίρομαι

για την κατανόηση που έδειξαν οι αγρότες. Σε καμιά περίπτωση δεν λέμε ότι δεν υπάρχουν τα προβλήματα της προσαρμογής και αναπροσαρμογής στα νέα δεδομένα. Ακόμα λυτούμαι, γιατί συνεχίζεται η απεργία των εκπαιδευτικών, καθηγητών και δασκάλων. Ας μου επιτρέψουν να τους πω ότι η πολιτεία που διοικεί σήμερα, όσοι είναι στις ηγετικές θέσεις της πολιτείας, είναι παιδιά των εκπαιδευτικών. Και να τους διαβεβαιώσω από τη θέση αυτή ότι έχουν περισσότερα δίκαια απ' όσα προσφέραμε, ίσως και ασφαλώς για μένα, αλλά έχουν τα περιθώρια εξαντληθεί. Ας θυμηθούν τη ρήση του Ανδρέα Παπανδρέου σχετικά με το δημόσιο χρέος, που αρχικώς ανένγωσα, που μας είπε ότι "ή το Έθνος θα εξαφανίσει το χρέος, ή το χρέος θα αφανίσει το Έθνος".

Μπαίνω στο νομοσχέδιο. Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα από τα πλέον ευχάριστα που θα ήθελε να εισηγηθεί κανείς και από τα πιο φερέλπιδα, αν πράγματι όσα διαβάζω, μπορέσουν να ικανοποιηθούν. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο ασχολείται με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών -θα μου άρσε περισσότερο ο τίτλος του εξορθολογισμού, κύριε Υπουργέ- και βεβαίως με τον περιορισμό. Δεν κρύβω ότι θα ήμουν -εξ αρχής το λέγω- και ιδιαίτερος ευτυχής, αν με τον περιορισμό των κρατικών δαπανών που προβλέπονται μέσα και που υπάρχουν σημαντικές θετικές διατάξεις, υπήρχαν και διατάξεις κάποιες αναπτυξιακής προοπτικής, κάποιες διατάξεις οι οποίες θα έδιναν μία λίπανση στην οικονομία για την κίνησή της, γιατί καλύτερα από μένα ξέρετε ότι διατρέχουμε μία περίοδο ύφεσης παράλληλα με τη μείωση του πληθωρισμού. Και η μείωση του πληθωρισμού οφείλεται περισσότερο στην ύφεση και λιγότερο στον κατακλυσμό της αγοράς από πληθώρα αγαθών.

Πρώτη παρατήρηση στο νομοσχέδιο που έχουμε να κάνουμε είναι: Με τις διατάξεις γενικά που εισάγονται, δεν εισάγονται θεσμικές προβλέψεις και διατάξεις σε μεγάλη κλίμακα που να προξενήσουν μείωση των κρατικών δαπανών. Διότι, να μην ξεχνούμε -και το ξέρετε καλύτερα από μας- ότι η μείωση των κρατικών δαπανών είναι πάρα πολύ δύσκολο πράγμα. Ο εξορθολογισμός τους, ναι. Η κατάργησή τους εκεί όπου η τεχνολογία και η πρόοδος κατήργησε κάποιες πράξεις, ναι. Αλλά η μείωση των κρατικών δαπανών είναι από τα δυσκολότερα σημεία και αυτό έχει πολλές φορές ομολογηθεί στην Αίθουσα αυτή και ιδιαίτερα από τον προηγούμενό σας Υπουργό Οικονομικών.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, μία σχετική βασική θεσμική θεμελίωση στο ζήτημα αυτό. Είναι πολύ σημαντικό το άρθρο σχετικά με την κατάργηση και συγχώνευση των φορέων. Γίνεται μία επιτροπή, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, η οποία έχει σκοπό ως γνωμοδοτική επιτροπή φορέων, να εισηγηθεί την κατάργηση εκείνων των φορέων και τη συγχώνευση εκείνων των φορέων και οργανισμών, οι οποίοι από την πρόοδο της τεχνολογίας και την κίνηση της ζωής δεν χρησιμοποιούνται πλέον.

Οφείλω, όμως, να παρατηρήσω τούτο: Μια γνωμοδοτική επιτροπή δεν είναι επιτροπή μελέτης. Μια γνωμοδοτική επιτροπή δεν είναι γραφείο μελετών. Είναι μία επιτροπή η οποία θα γνωμοδοτήσει σε κάποια συμπεράσματα. Πρώτο στοιχείο είναι αυτό.

Δεύτερο στοιχείο: Οι Γενικοί Γραμματείς από τους οποίους κυρίως πλαισιώνονται, σύμφωνα με το νόμο περί Υπουργικού Συμβουλίου, είναι τα πρόσωπα στο κάθε Υπουργείο, που είναι επιφορτισμένα με την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών.

Με το φόρτο που συνηθίζετε εσείς οι Υπουργοί να αναθέτετε στους γενικούς γραμματείς, δεν μπορεί να βρει κανείς γενικό γραμματέα, και αμφιβάλλω αν γενικός γραμματέας μπορεί να ασχοληθεί με την κύρια αποστολή του εκ του νόμου, με την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών. Πέραν τούτου η βελτίωση της διοίκησης πρέπει να αφεθεί σ' αυτήν την ίδια τη διοίκηση, στο δικό της ιστό, να αυτοεξυγιανθεί.

Εισηγούμαι, λοιπόν, πρώτον να αντικαταστήσετε τους γενικούς γραμματείς από διευθυντές ή και αναπληρωτές γενικούς διευθυντές, να περιλάβει στα χέρια της η διοίκηση

το θέμα και την ευθύνη και επειδή, όπως σας είπα, μία επιτροπή δεν μπορεί ποτέ να είναι επιτροπή μελέτης, κάποιοι άλλοι πρέπει να μελετήσουν και επειδή με το νομοσχέδιο αυτό πράγματι εισάγετε θέματα και έχετε εντοπίσει ζητήματα που προξενούν και δαπάνες και δυσλειτουργίες, μήπως ήρθε η ώρα να δημιουργήσετε μία ανώνυμη εταιρία εξυγίανσης της ελληνικής διοίκησης; Να πάρете ό,τι κορυφαία υπάρχουν, να φτιάξετε μία ανώνυμη εταιρία ολιγομελή με μία ευκαμψία, παράλληλα με κάποιο σύμβουλο, με κάποιο ειδικό διεθνές γραφείο οργάνωσης και διεύθυνσης επιχειρήσεων και τα συμπεράσματα αυτών πλέον και τις προτάσεις να σας τα επεξεργαστεί αυτή η γνωμοδοτική επιτροπή και να προχωρήσετε στις περαιτέρω λύσεις που προτείνετε. Θα ήταν για μένα κάτι το οποίο θα πρέπει να σας απασχολήσει και δεν κρύβω ότι σας το συνιστώ.

Στο άρθρο 3 προτείνεται η μείωση των αποδόσεων υπέρ τρίτων και μεταξύ αυτών και των ΟΤΑ. Οι ΟΤΑ, όπως ξέρετε, δεν έχουν πόρους γενικώς να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, η διαβεβαίωση όμως του Υφυπουργού των Οικονομικών στην Επιτροπή ότι δεν πρόκειται τα έσοδά τους να είναι λιγότερα από όσα είχαν πέρυσι συν τον προβλεπόμενο πληθωρισμό προσηυξημένο μάλιστα, δεν μπορεί παρά να μας επιτρέψει να συμφωνήσουμε.

Σε ό,τι αφορά τις επιχορηγήσεις του κρατικού προϋπολογισμού στους διάφορους φορείς, είναι πολύ ορθές οι διατάξεις που προβλέπεται και είναι καιρός οι φορείς να ενδιαφερθούν, να σκεφθούν, να οργανωθούν και να εισηγηθούν ορισμένα επιχειρησιακά σχέδια σύμφωνα με τους σκοπούς για τους οποίους έχουν σχηματιστεί. Προβλέπονται κυρώσεις εάν δεν ανταποκριθούν σε όσα διαλαμβάνονται σχετικά με τις επιχορηγήσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

Επιτρέψτε μου να πω, ότι καμία διάταξη νόμου, με την πείρα που έχω τόσα χρόνια στο Κοινοβούλιο, δεν είναι λυσιτελής, δεν παράγει αποτελέσματα, εάν δεν υπάρχουν κυρώσεις, και μάλιστα κυρώσεις αυστηρές.

Βρίσκω τις κυρώσεις του άρθρου 5 μικρές σχετικά με την αποστολή τους.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στον περιορισμό των προσλήψεων. Είναι πολύ θετικό και είναι πάρα πολύ θετική η διάταξη να σταματήσουν οι αποσπάσεις εξειδικευμένων στελεχών είτε είναι ιατροί, είτε είναι εκπαιδευτικοί, ή ο,τιδήποτε άλλο, οφείλετε όμως να σεβαστείτε τις αποφάσεις της Βουλής, για ορισμένες αποσπάσεις που έχουν γίνει, οι οποίες εξυπηρετούν ειδικότερους πολιτικούς λόγους και είναι απαραίτητο. Σχετικά δε μ' αυτό χάρισμα και για τη συμφωνία των συναδέλφων.

Παρακάτω προχωρείτε στη χρηματοδοτική μίσθωση της οποίας το νόημα δεν μπορώ να καταλάβω απολύτως εάν αυτό είναι μία ελευθερία στους οργανισμούς και στις επιχειρήσεις και προχωρώ στους συμβούλους διαχείρισης.

Οι σύμβουλοι διαχείρισης είναι μία καινούρια μόδα, θα λέγαμε, ή ένα νέο προϊόν που εισήχθη σε μεγάλο βαθμό στην ελληνική διοίκηση και ιδιαίτερα στις κατασκευές στα δημόσια έργα. Είναι ένα νέο προϊόν το οποίο εισήγαγε ο κ. Μίλαν στη Χώρα μας, πιεστικώς αν όχι πιεστικότητα και κατά την άποψή μου όχι καλώς απεδέχθησαν οι συνάδελφοί σας, οι τότε Υπουργοί και είναι ένα υλικό, οι σύμβουλοι διαχείρισης, που θέλει ιδιαίτερη προσοχή, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί.

Πρώτα-πρώτα ένας σύμβουλος διαχείρισης πρέπει να έχει άνω πέρασ και κάτω πέρασ αμοιβής.

Πρέπει να έχει bonus και malus. Πρέπει να έχει άνω πέρασ και κάτω πέρασ χρόνου στον οποίο θα απασχοληθεί για να δώσει ένα αποτέλεσμα και προπαντός πρέπει να έχει ευθύνη. Είναι δε ιδιαίτερος επικίνδυνος όταν οι σύμβουλοι διαχείρισης, όπως συμβαίνει με το Αττικό Μετρό ή με την Εγνατία Οδό, ενσωματώνονται στη διοίκηση. Τότε δεν υπάρχει ευθύνη.

Αυτό κατ' επέκταση λέγεται και για τα δημόσια έργα που κάνουμε και για το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Εμείς αναγνωρίζουμε κατ' αρχήν το δικαίωμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να παρακολουθεί που πάνε να χρήματά της. Καμία αντίρρηση. Ή έχουμε εμείς την ικανότητα ως τεχνικοί να εκτελέσουμε τα έργα αυτά και ευχαρίστως να πάρουμε

συμβούλους με τις ευθύνες που χρειάζεται ή αν νομίζετε πως δεν έχουμε ως έρθουν οι κύριοι να κάνουν τους τεχνικούς των έργων, βάζοντας όμως πλάι σε κάθε έναν από αυτούς έναν Έλληνα, για να αποκτήσουμε και εμείς την τεχνογνωσία που είναι απαραίτητη.

Αυτό είναι κάτι που έγινε στο παρελθόν και πέτυχε και είναι η γνωστή υπόθεση των έργων της ΔΕΗ όπου έργα εξαιρετικώς επικίνδυνα, επειδή δεν είχαμε τότε εμείς τους καταλλήλους τεχνικούς, ανετέθησαν τεχνικώς στη "ΝΕΜΠΑΣΚΟ".

Αγαπητέ κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας και αγαπητοί συνάδελφοι, τα φράγματα που είναι πάνω από το Μεσολόγγι, το Καστράκι, τα Κρεμαστά είναι εξαιρετικώς επικίνδυνα έργα. Αν τυχόν συμβεί κάποιο ατύχημα δεν πρόκειται να υπάρξει ούτε Αγρίνιο, ούτε Μεσολόγγι ούτε και Πάτρα. Αντιλαμβάνεσθε πόσο σοβαρά είναι. Τότε έκρινε η Ελληνική Κυβέρνηση ορθότατα ότι δεν είχε τον κατάλληλο μηχανικό και ανέθεσε του δουλειά του μηχανικού στη "ΝΕΜΠΑΣΚΟ". Έβαλε όμως πλάι σε κάθε ξένο και έναν Έλληνα και έκτοτε η ΔΕΗ δημιούργησε με αυτή την πείρα τη Διεύθυνση Ανάπτυξης Υδροηλεκτρικών Έργων η οποία έκανε στη συνέχεια θαύματα. Απέδωσε θαύματα και αν δεν υπήρχαν και οι δικές μας παρεμβολές των εκάστοτε κρατούντων θα ήταν πολύ καλύτερη η κατάσταση.

Το θέμα λοιπόν των συμβούλων διαχείρισης θέλει ιδιαίτερη προσοχή. Σας επαναλαμβάνω, ότι χρειάζεται οροφή και προπαντός να μην ενσωματωθούν. Όταν δε ενσωματωθούν στη διοίκηση όπως συμβαίνει με το Μετρό, τότε πλέον δεν υπάρχει αμοιβή. Η "ΜΠΕΧΤΕ" λόγω χάριν που είναι διευθυντής, οργανωτής και project manager του Μετρό έχει ενσωματωθεί στη διοίκηση του Μετρό και η αμοιβή της είναι περίπου ένα ταξίμετρο, δηλαδή τρέχει ο χρόνος και πληρώνεται περί τα δύομισι δεκατομμύρια ετησίως και δεν πρόκειται φοβάμαι -δυστυχώς το βλέπω μπροστά μου- να έχουμε την ευτυχία στις εκλογές του 2000 να έχουμε τελειωμένο το Μετρό κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας. Λάβετέ το πολύ σοβαρά αυτό υπόψη σας.

Επίσης τα ίδια συμβαίνουν και θα συμβούν με τον project manager που έχει ενσωματωθεί στη διοίκηση της Εγνατίας Οδού. Και εκεί η Εγνατία Οδός θα ακολουθήσει τα ίδια πράγματα. Δεν έχει κανένα λόγο ο project manager της Εγνατίας Οδού που έχει ενσωματωθεί να τελειώσει το έργο σύντομα και οικονομικά. Κανένα. Φοβάμαι δε πως θα εξελιχθεί σε μεσίτη μεταξύ των εργολάβων, των εκάστοτε αναδόχων και των υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προσέξτε το ιδιαίτερα το στοιχείο αυτό.

Πάμε πιο κάτω: Προβλέπετε για τα διάφορα περιφερειακά νοσοκομεία να προσλάβουν δικούς τους managers. Κύριε Υπουργέ, το έχουμε ξαναπεί και άλλη φορά είναι θέμα λογιστικού συστήματος διαχείρισης, διοίκησης και ελέγχου των νοσοκομείων. Και όπως σας έχω ξαναπεί και άλλη φορά εσείς έχετε βγάλει απόφαση για να φτιαχτεί ένα λογιστικό σχέδιο διπλογραφικού συστήματος και τελείωσε το θέμα για τους ασφαλιστικούς φορείς. Δυστυχώς ακόμη επτά-οκτώ μήνες δεν έχει τεθεί σε λειτουργία και είναι υπό επεξεργασία. Μάλιστα έχει ανασταλεί σε ό,τι αφορά τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου δικαίου. Βλέπω λοιπόν μεγάλη καθυστέρηση και βλέπω και δυσκολία και αρχίζω να διερωτώμαι, επειδή στα νοσοκομεία υπάρχει κυρίως θέμα οργάνωσης και διαχείρισης και επειδή εκεί που έχουμε δυνατότητα να ελέγξουμε και να πραγματοποιήσουμε οργάνωση και διαχείριση είναι οι ανώνυμες εταιρείες -έχουμε λογιστικά σχέδια αρκετά και εξειδικευμένα- μήπως ήλθε η ώρα τα νοσοκομεία να τα μετατρέψουμε σε ανώνυμες εταιρείες; Πρέπει να μας απασχολήσει πολύ σοβαρά. Εννοώ πάντα δημόσιες επιχειρήσεις. Μη δημιουργηθεί σε κάποιον εντύπωση ότι προτείνω να ιδιωτικοποιήσουμε την υγεία. Και επειδή είδα κάποια χαμόγελα από την πλευρά του Κ.Κ.Ε., θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να λέμε και μερικές αλήθειες. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις αποδίδουν περισσότερο.

Ζητήστε από την Υπηρεσία "131" του ΟΤΕ κάποιο αριθμό του κ. Ιωαννίδη ή του κ. Μητσότακη ή οποιουδήποτε και ζητήστε και από το αντίστοιχο "131" μιας από τις κινήσεις

τηλεφωνίες. Μετρήστε το χρόνο στον οποίο θα πάρετε απάντηση. Η διαφορά θα είναι ένα προς διακόσια, ένα προς διακόσια πενήντα. Αυτά για να ξέρουμε τι σημαίνει ιδιωτικός τομέας και τι σημαίνει ενδιαφέρον.

Σε καμιά περίπτωση -επαναλαμβάνω για να ξεκαθαρίσω- λέγοντας να κάνουμε ανώνυμες εταιρείες τα νοσοκομεία κύριε Υπουργέ, δεν εννοώ ιδιωτικοποίηση. Δημοσιοποίηση βεβαίως, συμμετοχή των εργαζομένων στα διοικητικά συμβούλια ως εκεί που πρέπει -και τονίζω ιδιαίτερα ως εκεί που πρέπει...

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, αλλαγή ιδιοκτησίας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σε καμιά περίπτωση να μην παύσει να είναι η παροχή αυτής της υπηρεσίας ένα καθαρά κοινωνικό αγαθό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Αλλαγή νοοτροπίας, όχι καθεστώτος ιδιοκτησιακού.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Της νομικής μορφής του φορέα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Προβλέπεται επίσης στο άρθρο 10, ότι οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, καθώς και ο εποπτεύων κατά περίπτωση Υπουργός, δύναται να προβαίνουν ή να αναθέτουν σε εξωτερικούς συμβούλους την αξιολόγηση του προϋπολογισμού, των δαπανών και όλων αυτών των στοιχείων. Και εδώ, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, μπαίνει το στοιχείο του τρόπου της πρόσληψης αυτών των συμβούλων. Ίσως εδώ έρχεται πάλι στη θέση η ανάγκη ύπαρξης μιας εταιρείας δημόσιας, ελληνικής, εταιρείας διοίκησης επιχειρήσεων, η οποία θα μπορούσε να σας προσδιορίσει τις προδιαγραφές και βάσει αυτών να έχει τους συμβούλους. Ξανασκεφθείτε την ανάγκη δημιουργίας μιας δημόσιας επιχείρησης, η οποία θα ασχοληθεί με το σύνολο της ελληνικής διοίκησης, μια και οι εκάστοτε κληθείσες ξένες εταιρείες, είτε ο σύμβουλος Λατρός, αν θυμάμαι καλά, ή κάποιος άλλος, δεν μπορούν να αποδώσουν και λόγω φυσικά της αντίδρασης που υπάρχει από τον ίδιο τον ιστό της διοίκησης. Καλύτερα είναι μία ανώνυμη δημόσια επιχείρηση, να αναθέσουμε στην ίδια τη διοίκηση αυτόν τον εξορθολογισμό.

Πάμε στις επενδύσεις των δημοσίων οργανισμών, που προβλέπονται, και των ασφαλιστικών ταμείων, να μπορούν να διαθέσουν τα διαθέσιμά τους όπου ακριβώς μπορούν. Είναι ειδική διάταξη και φοβούμαι ότι δεν υπάρχει ούτε η κατάλληλη εμπειρία, ούτε το κατάλληλο βάθος του Χρηματιστηρίου μας γι' αυτήν την κατεύθυνση. Προβλέπεται ένα διάταγμα που θα καθορίσει κάποιους όρους και προϋποθέσεις. Έχω φόβους και επιφυλάξεις σε ποιο βαθμό μπορούν αυτά να προβλεφθούν με ένα διάταγμα.

Προβλέπεται η τακτοποίηση χρεών δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Ασφαλώς και δεν πρόκειται για τακτοποίηση ουσιαστικά χρεών. Θα δαπανήσετε πεντακόσια δισεκατομμύρια δραχμές περίπου για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, για να τις απαλλάξετε από τα χρηματοοικονομικά τους βάρη. Είναι θετική η διάταξη, είναι ορθό να γίνει, αλλά εδώ σκεφθείτε και την αποκρατικοποίηση παράλληλα. Γιατί μόνο έτσι έχει νόημα, αν πρόκειται να τις εξυγιάνετε από χρηματοοικονομικές δαπάνες και αν προχωρήσουμε σε αποκρατικοποιήσεις.

Βρίσκω χαμηλές τις τακτοποιήσεις των χρεών του άρθρου 13, φορέων του Δημοσίου, δαπάνες προμηθειών, προγράμματα στέγασης κλπ. Σ' ό,τι αφορά τις σχέσεις των χρεών των δημοσίων φορέων μεταξύ τους και προς το Ελληνικό Δημόσιο, δεν βλέπω κυρώσεις, κύριε Υπουργέ. Και επιπλέον βλέπω πάλι επιτροπές με το Γενικό Γραμματέα. Δεν μένει χρόνος στο Γενικό Γραμματέα με τις απασχολήσεις που έχει -και το έχω διαβάσει σε τρία - τέσσερα νομοσχέδια- όχι να ασχοληθεί με την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών, αλλά ούτε να πει καφέ. Λοιπόν, αυτό σκεφθείτε το.

Μπαίνω σ' ένα μεγάλο θέμα, που θίγεται, το θέμα της στέγασης μέσω της κτηματικής εταιρείας του Δημοσίου και είναι πολύ σημαντικό.

Η Χώρα μας, αγαπητοί συνάδελφοι, και οι πρωτεύουσές μας, τόσο η κεντρική Αθήνα, όσο και οι πρωτεύουσες των νομών και των περιφερειών, πάσχουν από δημόσια κτίρια. Ούτε πλήθος δημοσίων κτιρίων έχουμε, ούτε πλήθος δημοσίων χώρων, ούτε και καλά δημόσια κτίρια. Και προβλέπεται εδώ, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, η Κ.Ε.Δ να φροντίσει αυτά τα πράγματα. Αυτό δεν είναι δουλειά της Κ.Ε.Δ. Εσείς πρέπει μέσω του ΥΠΕΧΩΔΕ, ή κάνοντας μία ανώνυμη εταιρεία που μπορεί να είναι η προηγούμενη που σας είπα, της διοίκησης, να συντάξετε ένα κτιριοδομικό πρόγραμμα, ανάλογα με το τι θα σας δώσει η έρευνα της διοίκησης, η αναδιάρθρωση της διοίκησης, το κτιριοδομικό πρόγραμμα, π.χ. του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Με βάση αυτό να κάνει το ΥΠΕΧΩΔΕ, ή αν θέλετε και η Κ.Ε.Δ, ανέγερση κτιρίου για το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, όχι όμως, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, προς Θεού, όταν έχουμε αυτά τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος, με τίτλους, έντοκα γραμμάτια και ομόλογα. Να το κάνει αντιπαρέχοντας γη, που έχει αρκετή το Ελληνικό Δημόσιο, σε άλλη θέση. Να πει στο οικόπεδο αυτής της περιοχής "εγώ ζητώ την κατασκευή του κτιρίου, αυτό το κτιριοδομικό πρόγραμμα, μελέτη, κατασκευή και αντιπαρέχω τη γη στην άλλη θέση ή και σε κοντινή γιατί δημιουργούνται αγορές και ιστορίες και εν ανάγκη θα δώσω κάτι". Δεν συμφωνώ σε καμιά περίπτωση να προχωρήσετε σ' αυτού του είδους την κατασκευή μέσω ομολόγων και με αύξηση του δημοσίου χρέους, όταν μάλιστα αυτό αντίκειται απολύτως, όπως αντιλαμβάνεσθε, στο πρόγραμμα σύγκλισης απέναντι στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Ένωση. Αυτό σκεφθείτε το πολύ σοβαρά.

Τώρα μάλιστα που προχωρούμε στα σχέδια πόλεως στην περιοχή του Ολυμπιακού Σταδίου, ενόψει μάλιστα και των αγώνων, ενόψει και του Μετρό που κατασκευάζεται και των σταθμών του Μετρό στις διάφορες θέσεις, πρέπει να σκεφθείτε πολύ σοβαρά.

Επίσης, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, λάβετε υπόψη σας ότι η Αθήνα, κύριοι συνάδελφοι, στερείται και μεγάλων κοινωνικών χώρων και παιδιών.

(Στο σημείο αυτό ακούτεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μου δώσετε ένα λεπτό.

Κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας- το έχω πει και στον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.- τι θα γίνει με το κτήμα του Συγγρού, που βρίσκεται ανεβαίνοντας τη λεωφόρο Κηφισσίας επάνω δεξιά; Είναι ένα κτήμα το οποίο, αν θυμάμαι καλά, είναι τετραπλάσιο του Εθνικού Κήπου, είναι κοντά στο σταθμό του Μετρό και το οποίο μπορεί να μεταβληθεί σε ένα πάρκο για όλο το λαό του Λεκανοπεδίου και όχι να μένει εκεί και να λένε διάφοροι ότι караδοκούν τις ευκαιρίες για κάποιες οικοπεδοποιήσεις. Αυτό δεν είναι μόνο θέμα του Υπουργού Περιβάλλοντος. Το ξέρει το ζήτημα. Είναι μία ιδέα του αρχιτέκτονα Γιάννη Δικέλα, γιατί οφείλουμε να λέμε από που έρχονται οι ιδέες, ο οποίος έχει κτίσει πάμπολλα κτίρια στην Αθήνα και το θεωρεί τελείως απαραίτητο και έχει ένα γενικό σχέδιο στο μυαλό του...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είναι ενός ιδέα. Είναι πολλών.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ως ιδέα έχει θεθεί σε μένα και επισήμως στον Υπουργό Περιβάλλοντος, από τον κ. Δικέλα, γνωστό αρχιτέκτονα ο οποίος έχει κτίσει μερικά από τα καλύτερα κτίρια στην Αθήνα.

Αυτό λοιπόν πρέπει να σας απασχολήσει σοβαρά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**).

Όσον αφορά τους περιορισμούς των δαπανών, τις αναπροσαρμογές στις εισπράξεις από τα διάφορα ταμεία του ΛΟΤΤΟ κλπ. τα βρίσκω μικρά. Νομίζω, ότι οι επιχορηγήσεις που δίνονται στις διάφορες κοινότητες για κάποιες αθλητικές εγκαταστάσεις είναι πάρα πολύ σημαντικές για να παραμείνει ο πληθυσμός εκεί.

Σας καλώ όμως, να σκεφθείτε και κάποιες αναπτυξιακές διατάξεις. Υπάρχει το μεγάλο ζήτημα της νομιμοποίησης των έως τώρα αυθαιρέτων, τα οποία είναι εντός πολεοδομημένων περιοχών. Είναι εντός περιοχών οι οποίες πολεοδομήθηκαν,

εξεπονήθη η πολεοδομική μελέτη, βγήκε το διάταγμα. Έπαψε πια να είναι πολεοδομικό το ζήτημα. Είναι καθαρά οικονομικό. Έχω καταθέσει μία τροπολογία- την αναπτύξατε στο προηγούμενο νομοσχέδιο- με απλές διαδικασίες θα εισπράξετε πολύ περισσότερα απ'όσα προβλέπετε ότι θα εισπράξετε, μέσω του ΠΡΟ-ΠΟ και όλων αυτών που έχετε, να νομιμοποιηθούν, να πάρουν άδεια και να τελειώνουμε.

Επίσης, θα πρέπει να σας απασχολήσουν και κάποιες άλλες αναπτυξιακές διατάξεις, δηλαδή, πώς μπορεί να κινηθεί η οικονομία. Έχω τη γνώμη ότι πρέπει να στραφείτε προς την οικοδομή και δαπάνες για επισκευές -ο οικοδομικός μας πλούτος πάλιωσε- οικοδομών να μπορούν μέχρι ενός ποσοστού του εισοδήματος να εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα, να εκπίπτει ένα ποσοστό του φόρου και για περισσότερες της μίας, για πέντε ή έξι χρήσεις. Να είναι δε μεγαλύτερο το ποσοστό της έκπτωσης και μεγαλύτερος ο χρόνος όταν αυτές οι επισκευές γίνονται στην περιφέρεια.

Θα δώσετε μία σοβαρή ανάσα και μία μεγάλη κίνηση προς τα μπρος στην ελληνική βιοτεχνία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δικαιοσύνης και Εμπορικής Ναυτιλίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Ασκηση επαγγέλματος λογιστή-φοροτεχνικού, λειτουργία Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών και άλλες διατάξεις".

Οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Ασφαλιστική Σύμβαση για την τροποποίηση στη νομοθεσία για την ιδιωτική ασφάλιση".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Ο κ. Ιωάννης Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε αναφέρεται σε ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, το οποίο είναι ώριμο για να λυθεί και το θέμα αυτό είναι η αποτελεσματικότερη χρήση των δημόσιων πόρων.

Το θέμα, επίσης, που συζητάμε άπτεται του επίσης σοβαρότατου θέματος της δημοσιονομικής διαχείρισης και της άρσης των ανισορροπιών, της μείωσης των ελλειμμάτων κ.λπ.

Δυστυχώς, πρέπει να πω από την αρχή ότι οι τίτλοι του νομοσχεδίου δεν αντιστοιχούν στο περιεχόμενό του. Το νομοσχέδιο με τις διατάξεις που έχει δεν απαντά στα προβλήματα αυτά και οι όποιες απαντήσεις δίνει έχουν τέτοιες παρενέργειες και περιπλοκές που φοβόμαστε ότι θα οξύνουν τα προβλήματα τα οποία έχουμε σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση και στον δημόσιο τομέα γενικότερα.

Επειδή θα έχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε στην κατ'άρθρον συζήτηση για τα επιμέρους άρθρα, θα μου επιτρέψετε σήμερα να μιλήσω επί της αρχής, για να σημειώσω πριν απ' όλα, ότι όπως και από την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου φαίνεται από την πρώτη της φράση, βασική φιλοσοφία του σχεδίου νόμου που συζητάμε είναι μια στενή ταμειακή εσπρακτική λογική για την εξεύρεση πόρων. Δεν έχουμε, δηλαδή, εδώ κάποιο νέο σχεδιασμό, κάποιες νέες αρχές σε ό,τι αφορά τη διαχείριση του δημόσιου χρήματος σ' ό,τι αφορά τη λειτουργία του δημόσιου τομέα.

Βέβαια, ο αρμόδιος Υφυπουργός στη Διαρκή Επιτροπή μας έκανε μια έκθεση σωστών αρχών, που αναφέρονται σε όλα τα εγγεγραμμένα τα πανεπιστημιακά ή σε μελέτες του ΟΟΣΑ. Οι αρχές που και ο ίδιος μας περιέγραψε δεν υλοποιούνται με συγκεκριμένο τρόπο από το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Επίσης, θα ήθελα εισαγωγικά να αναγνωρίσω, ότι πράγματι υπάρχει μια διεθνής συζήτηση γύρω από την πολιτική δημοσιονομικής διαχείρισης. Διαπιστώνουμε και εμείς ότι σε πολλές χώρες και διεθνώς κυριαρχεί σήμερα μια τάση η οποία λέει, ότι η κύρια κατεύθυνση δεν μπορεί να είναι η αύξηση των εσόδων, αλλά πρέπει να είναι ο περιορισμός των δαπανών.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να παρατηρήσω ότι και αυτή η συζήτηση περισσότερη έμφαση δίνει όχι τόσο στη μείωση την

ποσοτική των δαπανών, όσο σε παρεμβάσεις στον χώρο των δαπανών, παρεμβάσεις οι οποίες μπορεί να είναι της μίας ή της άλλης κατεύθυνσης.

Πρέπει επίσης, να διαπιστώσουμε ότι η διεθνής εμπειρία μας πείθει, ότι δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις, ούτε υπάρχει πανάκεια. Από τα διάφορα, δηλαδή, μοντέλα σταθεροποίησης που εφαρμόστηκαν διεθνώς, με βάση την προτεραιότητα στη μείωση των δαπανών, έχουμε και επιτυχημένες περιπτώσεις, έχουμε και αποτυχίες. Και αυτό είναι λογικό διότι μπορούμε να έχουμε μια μη πληθωριστική αύξηση των δημοσίων δαπανών, μία αύξηση των δημοσίων δαπανών, δηλαδή, η οποία να έχει ένα αναπτυξιακό αποτέλεσμα, χωρίς να τροφοδοτεί τον πληθωρισμό, όπως μπορούμε να έχουμε και μία μη υφειακή μείωση των δαπανών. Εξαρτάται τι είδους δαπάνες μειώνει κανείς και με ποιο τρόπο τις μειώνει.

Η τελική διαπίστωση η δική μας τουλάχιστον είναι, ότι δεν μπορούμε να μιλήσουμε για μια φόρμουλα την οποία θα πρέπει δογματικά να παρακολουθήσει κανείς, όπως κάνει αυτό το σχέδιο νόμου σε αρκετά του σημεία.

Τέλος, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας -και όλοι τις λαμβάνουν -τις εθνικές ιδιομορφίες, ποιες είναι, δηλαδή, οι ιδιαιτερότητες που έχουμε στη Χώρα μας. Αναφέρθηκα στο θέμα αυτό και στη Διαρκή Επιτροπή και θα μου επιτρέψετε να επανέλθω. Θα χρησιμοποιήσω στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναφέρονται στο τελευταίο τεύχος του "EUROPEAN ECONOMY" για να κάνω από τη συγκριτική ανάλυση των στοιχείων δύο διαπιστώσεις:

Η μία είναι ότι συγκρίνοντας τα έσοδα της γενικής κυβέρνησης στην Ελλάδα και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες διαπιστώνουμε, ότι στη μεν Ελλάδα τα έσοδα είναι 37,4% του εθνικού εισοδήματος, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 46,3% του εθνικού εισοδήματος. Βλέπουμε, λοιπόν, μια ιδιομορφία της Χώρας μας να έχουμε χαμηλότερο ποσοστό εσόδων έναντι των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Δεύτερη διαπίστωση προκύπτει από τη μελέτη των στοιχείων που αφορούν τις δαπάνες της γενικής κυβέρνησης, όπου πάλι εδώ διαπιστώνουμε ότι στη Χώρα μας το 1996 οι δαπάνες της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος είναι 45,2%, ενώ σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 50,6%. Μπορούμε να βγάλουμε ορισμένα συμπεράσματα που βοηθούν στη διαμόρφωση της πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Το συμπέρασμα είναι ότι στη Χώρα μας έχουμε, γνωστό θα μου πείτε αυτό, υστέρηση εσόδων, έχουμε εκτεταμένη φοροδιαφυγή, άρα μείωση των ελλειμμάτων δεν μπορεί στην Ελλάδα να προκύψει, χωρίς αυτήν τη σταθερή κατεύθυνση του περιορισμού της φοροδιαφυγής και της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης.

Δεύτερη διαπίστωση, σε αντίθεση με μια εντύπωση που γενικά έχει καλλιεργηθεί, είναι ότι στη Χώρα μας το πρόβλημα μας δεν είναι τόσο ο όγκος, το μέγεθος των δημοσίων δαπανών, όσο η κακή χρήση των πόρων, η μη αποτελεσματική αξιοποίησή τους, τα όχι ικανοποιητικά αποτελέσματα της διαχείρισης των πόρων, τόσο ανθρώπινων όσο και υλικών.

Από την άποψη, λοιπόν, αυτή, θα περίμενε κανείς από την Κυβέρνηση, στη βάση αυτών των κοινά, νομίζω, παραδεκτών διαπιστώσεων, να διαμορφώσει μια πολιτική με αναπτυξιακή κατεύθυνση, μέσω της οποίας θα προσπαθήσει να αντιμετωπίσει τα ελλείμματα.

Αντί γι' αυτό, έχουμε στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου μία διατύπωση, που πρέπει να την πάρουμε υπόψη κυριολεκτικά, διότι λέει ότι σήμερα, στη σημερινή συγκυρία, οι προσπάθειες για τη μείωση του κρατικού ελλείμματος, πρέπει να στραφούν κυρίως στη μείωση των κρατικών δαπανών.

Αυτή είναι η άποψη των συντηρητικών κομμάτων στην Ευρώπη. Ενάντια σ' αυτήν την άποψη αγωνιζόταν και αγωνίζεται η Αριστερά και όχι μόνο η Αριστερά που εκπροσωπούμε εμείς, αλλά εν πάση περιπτώσει, κάθε δύναμη πολιτική η οποία θέλει κοινωνικές δαπάνες, η οποία θέλει κοινωνικό κράτος, η οποία θέλει διεύρυνση των κοινωνικών, επομένως, δαπανών.

Απ' αυτήν την άποψη, δεν μπορεί να τίθεται ως κύρια κατεύθυνση για τη μείωση των ελλειμμάτων ο περιορισμός των δαπανών.

Υπάρχουν, βεβαίως, σημαντικά αποθέματα για τον περιορισμό της σπατάλης, για την ορθολογικοποίηση της χρήσης των πόρων κ.λπ. Εδώ, όμως, το ζητούμενο, κατά τη γνώμη μας, δεν είναι τόσο ένας νέος νόμος. Το πρόβλημα δεν είναι θέμα νέων νόμων μόνο, κυρίως είναι θέμα πολιτικής βούλησης, να συγκρουστεί κανείς με το πελατειακό σύστημα, να συγκρουστεί με την αδιαφάνεια, η οποία κυριαρχεί στο δημόσιο τομέα της οικονομίας.

Δυστυχώς, όσον αφορά την Κυβέρνηση, παρά τα εκσυγχρονιστικά της κηρύγματα, παρά τα περί παλιού και νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ., εμείς εκείνο που διαπιστώνουμε είναι ότι το παλιό ΠΑ.ΣΟ.Κ., δημιούργησε αυτές τις καταστάσεις ή τις συντήρησε και το νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις αναπαράγει συνήθως ως έχουν, μερικές φορές με νέο τρόπο και με νέους όρους.

'Αρα η πρόκληση, κύριοι Υπουργοί, ήταν μία και μόνη και παραμένει μία και μόνη, χτύπημα του πελατειακού κράτους, χτύπημα της αντίληψης ότι το Κράτος είναι λεία στο Κυβερνών Κόμμα, που μπορεί να το διαμοιράζει με όρους εκλογικής πελατείας. 'Όταν έχουμε στο Ελληνικό Κράτος φαινόμενα, όπως το πάγωμα των πιστώσεων στο Υπουργείο Εργασίας για την κατάρτιση και για τόσα άλλα που καθημερινά γράφονται στον Τύπο, θα περίμενε κανείς μία μεγαλύτερη ειλικρίνεια, τουλάχιστον στην αναγνώριση των προβλημάτων.

Ούτε αυτό το κάνετε, αλλά έρχεσθε εδώ με ένα άθροισμα αποσπασματικών ρυθμίσεων, να μιλήσετε για νοικοκύρεμα, όταν το ίδιο το σχέδιο νόμου καταστρατηγεί προηγούμενους νόμους, όπως ο ν. 2362/95, ο οποίος προέβλεπε ότι εν πάση περιπτώσει το οικονομικό έτος λήγει στις 31 Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Και έρχεσθε τώρα εδώ και ζητάτε παράταση του οικονομικού έτους για δύο μήνες και αυτό το ονομάζετε οικονομικό νοικοκύρεμα των δημοσίων οικονομικών.

Προχωρώ τώρα σε ορισμένες πιο συγκεκριμένες παρατηρήσεις.

Παρατήρηση πρώτη, σε σχέση με τις ΔΕΚΟ: Νομίζαμε, ότι η Κυβέρνηση έχει πεισθεί πια ότι το κύριο πρόβλημα με τις δημόσιες επιχειρήσεις είναι να ενισχύσουμε την αυτοτέλειά τους, την επιχειρηματική τους ευθύνη και τον επιχειρησιακό τους σχεδιασμό. Αυτό θα σήμαινε, αν το δέχεται κανείς, ότι ενισχύεται η υποχρέωση των δημοσίων επιχειρήσεων να διαμορφώσουν επιχειρησιακά σχέδια, μέσα από τα οποία θα ελέγξουν, αν το προσωπικό τους είναι πολύ ή λίγο, μέσα από τα οποία θα ελέγξουν αν χρειάζονται χρηματοδοτήσεις για επενδύσεις ή όχι και γενικά θα ελέγξουν την προοπτική τους και θα κατοχυρώσουν την ανάπτυξή τους.

Απέναντι σ' αυτήν τη λογική, για την οποία εμείς έχουμε αγωνιστεί επί χρόνια, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να συμπεριφερθεί στις δημόσιες επιχειρήσεις και στις διοικήσεις τους σαν να είναι μικρά παιδιά. Τους βάζει πλαφόν για το τι αυξήσεις θα δώσουν, τους βάζει πλαφόν για το τι προσλήψεις και τι απολύσεις θα κάνουν. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον ευνοείται η αυτοτέλεια των δημοσίων επιχειρήσεων, ή ενισχύεται το κυβερνητικό περιβάλλον και η εξάρτηση τελικά και η εξουδετέρωση της αυτοτέλειας των διοικήσεων αυτών των επιχειρήσεων.

Θεωρούμε εντελώς λάθος την κατεύθυνση αυτή. Θα οδηγήσει σε νέες στρεβλώσεις. Ο ΟΤΕ μπορεί να θέλει να κάνει προσλήψεις, διότι μπορεί να αναπτύξει τα προγράμματά του και η "Χ" ΔΕΚΟ μπορεί να έχει δυνατότητα να δώσει αυξήσεις για να ικανοποιήσει την άνοδο της παραγωγικότητας που ενδεχομένως πέτυχαν οι εργαζόμενοί της. Με αυτά τα μέτρα που εσείς βάζετε στραγγαλίζετε τη πρωτοβουλία και δημιουργείτε άλλοθι για την αδράνεια που υπάρχει σε πολλές δημόσιες επιχειρήσεις.

Παρατήρηση δεύτερη: Θεσμοθετείτε μία διαρκής γνωμοδοτική επιτροπή φορέων δημοσίου, η οποία έχει αναλάβει το σοβαρό καθήκον να απαντήσει αν ένας φορέας του Δημοσίου χρειάζεται ή δε χρειάζεται, αν πρέπει να διαλυθεί, αν πρέπει να συγχωνευθεί με άλλον κ.λπ. Θα περίμενε κανείς αυτό το θέμα

να αντιμετωπιστεί με ανοικτές διαδικασίες, με τέτοια σύνθεση που να εξασφαλίζει συμμετοχή των αντίστοιχων φορέων, των συνδικαλιστικών τους οργάνων. Εδώ πάτε και αυτό το θέμα το κάνετε μία οικογενειακή υπόθεση της Κυβέρνησης με γραμματείς, με Υφυπουργούς, όπου δύο -τρεις Υπουργοί με τους γραμματείς τους αποφασίζουν για το εάν πρέπει να υπάρξει ή να διαλυθεί ένας δημόσιος φορέας. Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο έλλειμμα και Δημοκρατίας, αλλά και κοινής λογικής, κύριοι Υπουργοί, - να μου επιτρέψετε να πω- διότι αυτού του τύπου οι αποφάσεις περιέχουν μεγάλους κινδύνους, εάν δεν αντιμετωπίσουν από πριν, σχεδιασμένα, τις συνέπειες των όποιων ενεργειών.

Εμείς προτείνουμε να αρχίσει μία διαδικασία καταγραφής αυτών των φορέων, αντικειμενικής αξιολόγησης του ρόλου τους, συζήτησης για την προοπτική τους και μέσα από μία τέτοια διαδικασία να προκύψει εκείνη η βάση δεδομένων, που θα επιτρέψει μετά ορθολογικές αποφάσεις μέσα από μία επιτροπή, η οποία θα έχει μία σύνθεση, όχι στενά κυβερνητική, αλλά ευρύτερη.

Τρίτη παρατήρηση: Σε ό,τι αφορά το μέτρο μία πρόσληψη ανά πέντε απολύσεις, εγώ ποτέ δεν κατάλαβα αυτήν την αριθμητική και τους λογαριθμούς. Μπορώ να σας αναφέρω Δημόσιους Οργανισμούς που μπορούν να απολύσουν δέκα και να μη προσλάβουν κανένα. Και μπορεί να υπάρξουν Δημόσιοι Οργανισμοί που να πρέπει η αναλογία να μην είναι πέντε προς ένα, αλλά να είναι δύο προς ένα, ή να είναι αντίστροφη η σχέση. Αυτές οι μαθηματικές σχέσεις μπορεί να κάνουν εντύπωση στον Τύπο, όταν τις δημοσιοποιείτε -και αυτό κάνετε εδώ και δύο- τρεις μήνες, δημοσιότητα για μέτρα για εξυγίανση κ.λπ.- αλλά όταν πάτε να τα εφαρμόσετε στην πράξη, θα βρεθείτε μπροστά σε αδιέξοδο αν όχι και σε ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αναφέρεται στο σύνολο, όχι σε κάθε επιχείρηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω την εντύπωση ότι αυτό θα περπατήσει ως μία φόρμουλα που ελλείψει, πολλές φορές, και κοινής λογικής θα είναι ο δείκτης για το τι πρέπει να γίνει.

Παρ' όλα αυτά έχω μεγάλη επιφύλαξη σε τέτοια θέματα που έχουν να κάνουν με διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, να μπαίνουν ποσοτικοί δείκτες και όχι ποιοτικοί.

Παράδειγμα, τι μπορούσε να κάνει η Κυβέρνηση: Να παγώσει εντελώς τις προσλήψεις για ένα μεγάλο διάστημα, να γίνει απογραφή και καταγραφή του δυναμικού, να γίνει η εκτίμηση αναγκών, κενών ή περισευμάτων και στη βάση πάλι αυτών των δεδομένων να χαραχθεί η γραμμή, αν θα είναι πέντε προς ένα, ή οποιαδήποτε άλλη.

Τέταρτη παρατήρηση: Σύμβουλοι διαχείρισης. Εγώ δε θα συμφωνήσω ότι οι σύμβουλοι διαχείρισης απλώς πουλάνε αέρα κοπανιστό. Υπάρχουν σύμβουλοι διαχείρισης που πουλάνε αέρα κοπανιστό και υπάρχουν σύμβουλοι διαχείρισης που είναι φορείς μίας τεχνολογίας την οποία πουλούν με όρους αγοράς. Λοιπόν, και τα Κόμματα της Αριστεράς μπορούν να συμβουλευτούν -και συμβουλευούνται, νομίζω- συμβούλους σε θέματα επικοινωνιακής πολιτικής κ.λπ. Μη το πάμε, λοιπόν, στο άλλο άκρο. Στην εποχή μας είναι μία αγορά αυτή και μακάρι η Χώρα μας να αποκτήσει ισχυρά γραφεία και συμβούλους διαχείρισης, οι οποίοι να μπορούν και στο εξωτερικό να διαθέτουν τις υπηρεσίες τους, όπως εμείς -δυστυχώς- χρησιμοποιούμε στα μεγάλα έργα, κυρίως ξένους συμβούλους.

Το θέμα είναι άλλο: Πώς λειτουργεί και αυτή η αγορά; Εδώ ακούγονται ιστορίες. Δε θα τις αναφέρω από το Βήμα της Βουλής. Υπάρχουν εμπειρίες. Δεν υπάρχει η εντύπωση ότι εδώ έχουμε αξιοκρατικό σύστημα. Δεν υπάρχει αυτή η εικόνα και δεν μπορεί αυτή η εικόνα να είναι εντελώς λανθασμένη.

Δεύτερο θέμα: Εδώ έχουμε την εξής κατάσταση. Για κάθε έργο, για κάθε ευρωπαϊκό πρόγραμμα, η Δημόσια Διοίκηση- η Κυβέρνηση -αναθέτει σε ένα σύμβουλο διαχείρισης να κάνει τη διαχείριση και σε ένα ιδιωτικό γραφείο να κάνει την αξιολόγηση. Στη μέση μένει το κέλυφος της Δημόσιας Διοίκησης χωρίς να αποσπά και να αφομοιώνει γνώσεις, ενώ

θα έπρεπε -και πρέπει -να βρεθεί- ένα σύστημα όπου η αξιοποίηση των συμβούλων να είναι μηχανισμός μεταφοράς τεχνογνωσίας μέσα στο Δημόσιο, μηχανισμός αναβάθμισης του ρόλου της Δημόσιας Διοίκησης, ούτως ώστε κάποτε η Δημόσια Διοίκηση, μέσω ίσως εξειδικευμένων φορέων, να μπορέσει και αυτή να είναι σε θέση -και υπήρξαν θετικά παραδείγματα στο παρελθόν, διαχείρισης, αξιολόγησης κ.λπ.- να ανταποκριθεί.

Το μοντέλο πάντως, κύριοι Υπουργοί, που έχετε δρομολογήσει, είναι ένα μοντέλο διάλυσης της Δημόσιας Διοίκησης, απαξίας των ανθρώπων, ευτελισμού της ιδιότητάς τους. Δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί αυτό έτσι.

Σε ό,τι αφορά τις προμήθειες και το να φτιάξουμε ανώνυμες εταιρείες, ο κύριος Υφυπουργός μας εξήγησε ότι γίνεται, για να εμφανίσουμε στο ενεργητικό των εταιρειών αυτών τις προμήθειες που αγοράζονται και έτσι, να εμφανίσουμε έλλειμμα μικρότερο απ'ό,τι είναι. Είναι, δηλαδή, μια λογιστική τακτοποίηση.

Εδώ, όμως, μπαίνουν θέματα με την εικόνα που βλέπουμε. Ποιοι θα διορίσουν, πόσοι θα διοριστούν, σε ποιο βαθμό θα λειτουργήσουν θετικά ή θα γίνουν νέες εστίες, νέες γραφειοκρατίες, ακόμα και αδιαφανών διαδικασιών κ.λπ. Με μεγάλη επιφύλαξη βλέπουμε όλη αυτήν την εξέλιξη.

Τέταρτη παρατήρηση είναι σχετικά με τα ΕΛΤΑ. Κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, κύριε Υφυπουργέ, ασχοληθείτε με τα ΕΛΤΑ. Ζητείστε μια έκθεση για την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στα ΕΛΤΑ. Είναι άθλια η εικόνα. Ελλείμματα, αναχρονισμός. Υπάρχουν κάποια κονδύλια από το Πακέτο Ντελέρ, νομίζω ότι είναι τριάντα πέντε δισεκατομμύρια και δραχμή δεν έχει απορροφηθεί. Διοίκηση δεν έχουν και έρχεστε να κόψετε την επιδότηση, την επιχορήγηση για τη διακίνηση του τοπικού Τύπου, για να λύσετε το πρόβλημα των ΕΛΤΑ; Αφήσατε και χάθηκαν οι αγορές "φιλέτο", η ταχυεξυπηρέτηση. Τα δώσατε όλα αμαχητί στις ιδιωτικές επιχειρήσεις- και βεβαίως τα ΕΛΤΑ έχουν και αυτά καταντήσει ένας γερασμένος οργανισμός- και έρχεστε τώρα να δώσετε λύση στο πρόβλημα μ'αυτό τον τρόπο; Αυτό καταστρέφει, δε δημιουργεί απλώς δυσκολία. Κλείνει τον τοπικό Τύπο, δυσκολεύει τον πλουραλισμό στην πληροφόρηση, πλήττει τη διακίνηση των ιδεών.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν.ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Υπάρχουν σωματεία επιστημονικά, μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί, οι οποίοι στέλνουν τα γράμματά τους, έστω για να επικοινωνούν με τα μέλη τους. Όλοι αυτοί, τι θα γίνουν;

Εμείς ζητάμε να αποσυρθεί αυτή η διάταξη, όπως και η άλλη με το ΣΕΓΑΣ. Και εδώ πλήττεται ο κλασικός αθλητισμός κ.λπ.

Χαιρόμαστε που και η Αξιωματική Αντιπολίτευση συμφωνεί, ότι τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων πρέπει μν να αποδεδευσθούν από την Τράπεζα της Ελλάδας, αλλά ταυτόχρονα, δεν μπορούν να δοθούν έτσι στο Χρηματιστήριο. Πρέπει να υπάρξουν ασφαλιστικές δικλείδες, θεσμικά πλαίσια, κατοχυρώσεις. Ο μηχανισμός του αμοιβαίου κεφαλαίου μπορεί να είναι ένας μηχανισμός. Πρέπει να βρεθεί και εδώ τρόπος.

Αυξάνετε σε 55% τα κέρδη που παίρνει το Δημόσιο από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Αυτό είναι σοβαρό. Το Ταμιευτήριο αυτό, είναι σημαντικός φορέας, αλλά έχει μείνει πίσω. Θέλει μηχανοργάνωση, θέλει εκσυγχρονισμό, θέλει επενδύσεις. Μήπως μ'αυτόν τον τρόπο δε θα έχει τα κέρδη να επενδύσει, για να εκσυγχρονιστεί και να παίξει ένα σύγχρονο ρόλο;

Τώρα αυξάνουμε και άλλο τη δυνατότητα να μπουκ και άλλα στοιχήματα, όπως ΛΟΤΤΟ, δηλαδή, και άλλος τζόγος. Έγινε μια μελέτη από το ΚΕΠΕ, που κρούει τον κώδωνα του κινδύνου. Εκατοντάδες δισεκατομμύρια στον νόμιμο τζόγο, για να αφήσουμε τον παράνομο. Από δω πάει το Δημόσιο να εισπράξει πάλι πόρους;

Πόροι για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μας είπε ο κύριος Υπουργός "κόβω τα τέλη, αλλά αυξάνω άλλα". Εδώ, έχουμε ένα πρόβλημα. Έχουν αυξηθεί οι αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, χωρίς αντίστοιχη δυνατότητα πόρων. Σας είπαμε και με τον προϋπολογισμό και με το φορολογικό

νομοσχέδιο, πάρτε μια γενναία απόφαση και δώστε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση όλα τα τέλη αυτοκινήτου και τον φόρο από την ακίνητη περιουσία. Όχι για λειτουργικές δαπάνες, αλλά με ένα σύστημα σωστό, που θα επιτρέψει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού να παίξει ένα ρόλο αναπτυξιακό, ρόλο αναβάθμισης των τοπικών αγορών, ενίσχυσης της απασχόλησης.

(Στο σημείο αυτό, ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε για ένα ακόμα λεπτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετώντας τα Πρακτικά της Διαρκούς Επιτροπής, θέλω να μεταφέρω τη θετική εντύπωση που μου έκανε το γεγονός, ότι πάρα πολλοί Βουλευτές, όχι μόνο από την Αντιπολίτευση, αλλά και από την Πλειοψηφία, διατύπωσαν παρατηρήσεις, παράλληλες μ'αυτές που προσπάθησα και εγώ να διατυπώσω, σε πάρα πολλά θέματα.

Πιστεύω, ότι οι Υπουργοί και η Κυβέρνηση θα δείξουν ευαισθησία στο θέμα αυτό. Και ο κ.Κεδικογλου αναφέρθηκε σε ορισμένα θέματα, όπως και άλλοι Βουλευτές στη Διαρκή Επιτροπή, ιδίως θέματα ευαισθητά, όπως είναι το θέμα του τοπικού Τύπου, το θέμα του ΣΕΓΑΣ, το θέμα των ασφαλιστικών ταμείων. Δεχθείτε, τουλάχιστον εκεί, τις παρατηρήσεις που έγιναν σχεδόν ομόφωνα, για να υπάρξει ένα θετικό αποτέλεσμα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αράπης Ειδικός Αγορητής του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πριν ενάμιση μήνα συζητήσαμε και τοποθετηθήκαμε πάνω στο κορυφαίο νομοσχέδιο της χρονιάς, στον Προϋπολογισμό. Στο νομοσχέδιο δηλαδή, που κάθε χρόνο ορίζει τα πλαίσια, τις κατευθύνσεις και τις προτεραιότητες της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης που το υποβάλλει.

Τότε είχαμε χαρακτηρίσει τον Προϋπολογισμό ως ανιαναρτυξιακό και άδικο και είχαμε προβλέψει, πως η πολιτική της παρούσας Κυβέρνησης, προδιαγραφόταν, πως θα είναι αντιλαϊκή, αντικοινωνική και ανάληξη μπροστά στα οξυμμένα προβλήματα των εισοδηματικά ασθενεστέρων τάξεων.

Πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρεις, άρχισαν κατά δραματικό τρόπο να επαληθεύονται οι προβλέψεις μας. Είδαμε δυο γύρους αντιπαράθεσης της Κυβέρνησης με τους αγρότες και τώρα βρισκόμαστε σε περίοδο ανακωχής, εν όψει τρίτου γύρου. Είδαμε προειδοποιητικές απειρίες των δημοσίων υπαλλήλων και αναμένουμε πολύ εντονότερες, εν όψει της κατάθεσης του νομοσχεδίου για το μισθολόγιο.

Βλέπουμε να μπαίνει αισίως στην τέταρτη εβδομάδα η απεργία των καθηγητών γυμνασίων και λυκείων. Από κοντά και οι δάσκαλοι και γενικά όλοι οι εργαζόμενοι στην Εκπαίδευση. Το κουβάρι των απεργιών έχει αρχίσει να ξετυλίγεται και πολύ φοβόμαστε, ότι θα εξελιχθεί σε χιονοστιβάδα με την υπεροπτική και ανάληξη στάση της Κυβέρνησης και των ανευθυνοϋπευθύνων στελεχών της.

Σήμερα, μετά την ψήφιση του φορολογικού νομοσχεδίου, καλούμεθα να τοποθετηθούμε και να εγκρίνουμε άλλο ένα από τα εργαλεία με τα οποία η Κυβέρνηση, θα υλοποιήσει τη δημοσιονομική πολιτική της, πολιτική που τα κύρια χαρακτηριστικά της, ως σήμερα, είναι η αντιλαϊκότητα και η κοινωνική αναληγσία. Πρόκειται για το νομοσχέδιο που αφορά τον περιορισμό και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών.

Βέβαια, αυτό το νομοσχέδιο, δεν έχει εμβέλεια ενός έτους, όπως ο Προϋπολογισμός, αλλά έρχεται να απαντήσει σε ένα χρόνιο πρόβλημα, αυτό του κόστους λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού, σε σχέση με την ποιότητα των υπηρεσιών που αυτός παρέχει. Ένα πρόβλημα που αγγίζει σχεδόν κάθε οικονομική δραστηριότητα και που βασική του και ανομολόγητη αιτία από τους κάθε φορά κρατούντες, είναι ο ασφυκτικός εναγκαλισμός του κόμματος που κάθε φορά βρίσκεται στην εξουσία με το Κράτος.

Το βόλεμα των δικών μας είναι ο συνεκτικός ιστός των κομμάτων που κυβερνούν επί πολλά χρόνια τον Τόπο. Και αυτή η ιδεολογία έχει καταργήσει κάθε έννοια αξιοκρατίας και έχει δημιουργήσει ένα σωρό κυκλώματα μικρών και μεγάλων συμφερόντων, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο λυμαινόνται τον κρατικό κορβανά. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα που το νομοσχέδιο αυτό καλείται να αντιμετωπίσει, είναι πολύ μεγαλύτερο, από την ισχύ που έχει ένας νόμος, όσο μελετημένος και αυστηρός στην εφαρμογή του και αν είναι αυτός ο νόμος.

Θα θεωρήσω ως δεδομένη την καλή πρόθεση της Κυβέρνησης στο να βάλει μια τάξη στις δαπάνες των Δημοσίων Υπηρεσιών και των ΔΕΚΟ. Και θα εστιάσω την κριτική μου σε μερικά σημεία μόνο.

Κατ' αρχήν, όσον αφορά το πνεύμα του νόμου, αυτό είναι μονομερές. Η μονομερεία του έγκειται στο ότι ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνο για τη μείωση των δαπανών και όχι για τις επιπτώσεις της παρεχόμενης υπηρεσίας και γι' αυτό το λόγο εισάγει μονόπλευρα νέα στοιχεία και μεθόδους για τον έλεγχο των δαπανών. Για παράδειγμα, το στοιχείο του πενταετούς προγράμματος που προαπαιτεί οποιαδήποτε έγκριση δαπάνης -βλέπε άρθρο 1- καθώς και το στοιχείο της αξιολόγησής του, αποτελέσματος της δαπάνης -βλέπε άρθρο 7- είναι εισαγωγή νέου πνεύματος στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης και δε είμαστε εμείς, που θα λέγαμε όχι σε τέτοιες καινοτομίες. Όμως, αυτά αφορούν τη μια μόνο όψη του νομίσματος. Και λέω τη μια μόνο όψη, διότι δεν πρέπει να μας ενδιαφέρει μόνο το κόστος της κρατικής δαπάνης. Πρέπει και ταυτόχρονα να μας ενδιαφέρει και η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Δεν αρκεί παραδείγματος χάριν, να ρίξουμε το κόστος του υγειονομικού μας συστήματος, ελέγχοντας ή περικρίπτοντας νοσοκομειακές δαπάνες. Πρέπει ταυτόχρονα, να ενδιαφερόμαστε και για τη συνέχιση και βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών από τα δημόσια νοσοκομεία. Αλλιώς, η δημόσια υγεία θα πάει περίπατο.

Διαβάζουμε για παράδειγμα στην παράγραφο 2, το άρθρο 3, από 1.1.97 μέχρι 31.12.98 το ετήσιο συνολικό ποσό για τις επιχορηγήσεις του τακτικού προϋπολογισμού, εξαιρουμένων των επιχορηγήσεων για μισθούς, συντάξεις κ.λπ., δεν μπορεί να υπερβεί σε απόλυτα ποσά τις συνολικές επιχορηγήσεις του Οικονομικού Έτους 1996 κατά εποπτεύον Υπουργείο ή αντίστοιχη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, σε απλά ελληνικά, λέει πως όλες οι δαπάνες, πλην μισθών των νοσοκομείων, των σχολείων, των γηροκομείων κ.λπ., θα μείνουν στα ίδια δραχμικά επίπεδα του 1996. Δηλαδή, με άλλα λόγια, αυτές οι εντελώς ανελαστικές δαπάνες που αφορούν την υγεία, την εκπαίδευση του λαού, θα μειωθούν, αφού δε θα ακολουθήσουν τις διακυμάνσεις του πληθωρισμού. Είναι προφανές ότι αυτή η λογική πονάει. Και η λογική του "πονάει κεφάλι, κόψε κεφάλι", θα οδηγήσει σε υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και εκπαίδευσης που παρέχει το Κράτος, δηλαδή μαζί με τον πονοκέφαλο, κινδυνεύουμε να χάσουμε και το κεφάλι μας.

Το ίδιο άρθρο, παράγραφος 1, εδάφια α, β, γ, καθορίζονται στο 75% οι αποδόσεις του γενικού προϋπολογισμού προς τρίτους για δύο χρόνια. Αυτή η περικοπή κατά 25% σε όλες τις αποδόσεις υπέρ τρίτων του γενικού προϋπολογισμού όγινε αρκετούς δημόσιους φορείς.

Δε γνωρίζω με ακρίβεια ποιους και πόσο θα τους θίγει. Γνωρίζω, όμως, πολύ καλά πόσο θίγει τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, λόγω της πολυετούς απασχόλησής μου σε Δήμους στον Πειραιά.

Η σημερινή οικονομική κατάστασή τους είναι δυσάρεστη, αφ' ενός διότι το 1,5 του Τακτικού Προϋπολογισμού, με το οποίο επιχορηγούνται οι δήμοι κρίνεται ως ανεπαρκές και επιζητείται η αύξησή του, αφ' ετέρου, διότι το Κράτος δεν είναι συνεπές με τις οφειλές προς αυτούς, με αποτέλεσμα να χρωστά σήμερα επτακόσια δισεκατομμύρια από την κρατική επιχορήγηση.

Αυτή η επιδρομή στους πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κάθε άλλο παρά συμβάλλει στην ενίσχυσή της, πράγμα που ανησυχάει με την χιλιοδιακηρυγμένη απ' όλους ανάγκη αποκέντρωσης των κρατικών υπηρεσιών. Έτσι, θα

εξαναγκασθούν οι δήμοι να αυξήσουν τους υπάρχοντες φόρους ή να επιβάλουν νέους, προκειμένου να εξακολουθήσουν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους.

Μήπως, εν τέλει, η Κυβέρνηση θέλει να εξαναγκάσει όλους να επιβαρυνθούν το πολιτικό κόστος της δημοσιονομικής της πολιτικής, μετατρέποντάς τους σε φορομπηχτικούς μηχανισμούς; Είναι και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, ένας τρόπος να έχει κανείς και το σκύλο χορτάτο και την πίτα ολόκληρη. Έχει μάλιστα προλαίανει το έδαφος γι' αυτό, εισάγοντας και δηλώνοντας παντιοτρόπως την περίφημη καραμέλα της ανταποδοτικότητας, πράγμα που σημαίνει "εάν πολίτη θέλεις καλή δημόσια υπηρεσία, πρέπει να πληρώνεις κάθε φορά που σου παρέχεται".

Κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλά τα ερωτήματα που προκύπτουν από το προς ψήφιση νομοσχέδιο. Είναι ζητούμενο το πώς θα γίνει η επιδιωκόμενη αξιολόγηση των δημοσίων δαπανών και υπηρεσιών. Έχουμε σοβαρές αμφιβολίες για το αν αυτή η αξιολόγηση θα γίνεται αντικειμενικά ή με στόχο να δικαιολογήσει εκ των υστέρων αμφίβολες πολιτικές επιλογές.

Έχουμε κάθε λόγο να αμφιβάλλουμε, ότι οι προσλήψεις θα σταματήσουν να έχουν το χαρακτήρα ανταλλάγματος σε οπαδούς και ψηφοφόρους. Αυτό μας λένε οι συνεχείς παραβιάσεις του ν. 2190/93, που η ίδια η Κυβέρνηση θέσπισε. Αυτή η σχέση, μία πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις δε λέει τίποτα, αν δεν εφαρμοσθεί με σύνεση, αλλά και ελαστικότητα. Προϋπόθεση της εφαρμογής της δεν είναι το κατά πόσο ο νόμος είναι συγκεκριμένος γι' αυτό το θέμα. Προϋπόθεση εφαρμογής της είναι η απαλλαγή του δημοσίου τομέα από τον ασφυκτικό κομματικοπελαταικό εναγκαλισμό.

Το ερώτημα που πλανάται σε μας και σ' ολόκληρο τον Ελληνικό Λαό είναι το εξής: Πέρασαν τόσα χρόνια που όλοι έχουν διαπιστώσει, ότι ο δημόσιος τομέας νοσεί, όλοι διαπιστώνουν ότι τίποτα δε γίνεται σωστό. Είναι ζήτημα που λύνεται με νομοσχέδια και ασκήσεις επί χάρτου ή προϋποθέτει ηυξημένη πολιτική ηθική από τα Κόμματα και θαρραλέα ανάληψη του πολιτικού κόστους, που συνεπάγονται οι αποφάσεις τέτοιου είδους.

Κύριοι συνάδελφοι, θα τελειώσω την ομιλία μου, αφήνοντας τα ερωτήματα να πλανώνται στην Αίθουσα.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. θα καταψηφίσει κατ' αρχήν το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Έρβετ έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού είχαμε επισημάνει τη μεγάλη διαφορά ή οποία υπάρχει στη φιλοσοφία μεταξύ της Κυβερνήσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, όσον αφορά την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού ελλείμματος, αλλά και τον τρόπο δράσης του δημόσιου τομέα στην οικονομία και την κοινωνία.

Είναι προφανές, ότι η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80, αλλά και τα τριάντισι χρόνια που κυβερνά τώρα τον Τόπο, είναι ότι στήριξε κάθε δημοσιονομική του προσπάθεια και προσαρμογή στην αύξηση των πόρων, χωρίς να δίνει σημασία στη δυνατότητα περικοπής της σπατάλης στο δημόσιο τομέα, την περιστολή του δημόσιου τομέα. Και δεύτερος άξονας της πολιτικής του είναι η σκληρή δραχμή με αντικειμενικό στόχο να μειωθεί δι' αυτού του τρόπου ο πληθωρισμός και να μειωθεί έτσι το κόστος των τόκων που πληρώνει ο δημόσιος τομέας από το δανεισμό, με συνέπεια βέβαια στη δεύτερη περίπτωση να υπάρχουν δυσμενέστερες συνέπειες στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Η άποψη της Νέας Δημοκρατίας είναι, ότι η λύση του δημοσιονομικού προβλήματος, των δημοσίων ελλειμμάτων, δεν αντιμετωπίζεται με την αύξηση των φόρων, των εσόδων που οδηγούν σε πληθωριστικές πιέσεις, αλλά κυρίως αντιμετωπίζεται με τη μείωση του κράτους, με το να γίνει ένα κράτος μικρότερο, αποτελεσματικότερο, ένα κράτος που να προστρέ-

χει στον πολίτη, αντί ο πολίτης μόνιμα να καταδυναστεύεται από το κράτος και να προστρέχει προς αυτό. Είναι μία μεγάλη διαφορά την οποία έχουμε. Και με χαρά θα έλεγα ακούσαμε την εξαγγελία της Κυβερνήσεως, ότι φέρνει κάποιο νομοσχέδιο το οποίο θα επιδιώξει να περιορίσει την σπατάλη στο δημόσιο τομέα.

Το γεγονός και μόνο, ότι η Κυβέρνηση αρχίζει να προσπαθεί να αντιμετωπίσει και το θέμα των δαπανών, είναι κατ' αρχήν θετικό, αλλά πολύ φοβούμαι, ότι το παρόν νομοσχέδιο ελάχιστα μπορεί να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση, διότι τελικός στόχος, όπως είπε και ο εισηγητής του Κόμματός μας δεν είναι ο περιορισμός της δαπάνης. Το νομοσχέδιο αυτό είναι καθαρά ταμειακό, ειδικότερα με τις τροπολογίες, οι οποίες κατετέθησαν στην αρμόδια Επιτροπή.

Θα σας έλεγα δε επ' αυτού, ότι εάν για να κερδίσεις μία παρτίδα σκάκι πρέπει να βλέπεις όλη τη σκακίερα, δηλαδή να βλέπεις και τα εξήντα τέσσερα τετράγωνα της σκακίερας, στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ζήτημα αν μπορείτε να δείτε το ένα από όλα αυτά.

Γιατί το νομοσχέδιο αυτό δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις προσδοκίες του τίτλου του; Διότι η αντίληψη που το διακατέχει είναι καθαρά λογιστική. Έχει προέλθει κατά κύριο λόγο από την αντίληψη του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και κυρίως του Υπουργείου Οικονομικών, χωρίς να επιμείνει στην οργανωτική βάση του προβλήματος, του τρόπου, δηλαδή, με τον οποίο είναι οργανωμένος ο δημόσιος τομέας, στις μεθόδους και στις διαδικασίες, οι οποίες ακολουθούνται από το δημόσιο τομέα.

Βεβαίως, ο Υπουργός Προεδρίας της Κυβερνήσεως συνυπογράφει το νομοσχέδιο, αλλά είναι προφανές ότι το Υπουργείο Προεδρίας δεν συμμετείχε στην κατάρτισή του. Είναι καθαρά λογιστική, ταμειακή, η αντιμετώπισή του.

Η πρώτη παρατήρηση. Για να βελτιωθεί ο δημόσιος τομέας, κύριοι συνάδελφοι, αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να ξεκινήσουμε από τη βασική μονάδα σε κάθε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. ή να ξεκινήσουμε από αυτά καθ' αυτά τα Υπουργεία, όσον αφορά τον υπό στενή έννοια δημόσιο τομέα.

Βασική αδυναμία του δημόσιου τομέα, που δεν επιτρέπει τη βελτίωση των μεθόδων και των διαδικασιών στην αύξηση της παραγωγικότητας, είναι ότι ελλείπουν παντελώς οι επιτελικές διευθύνσεις στη δημόσια διαχείριση.

Αντίθετα ο δημόσιος τομέας είναι αναπτυγμένος στις κάθετες διευθύνσεις, δηλαδή, σ' αυτές τις διευθύνσεις που έχουν αναλάβει τη διαχειριστική διαδικασία. Διευθύνσεις, τμήματα τα οποία έχουν σχέση με τις μεθόδους και τις διαδικασίες, την επιθεώρηση, την πληροφορική, την εκπαίδευση του προσωπικού σε κάθε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Τομέα και δημόσιου τομέα και στα ίδια τα Υπουργεία, είναι σχεδόν ανύπαρκτοι. Ποιοι δε είναι εκείνοι που μετακινούνται για να υπηρετήσουν σ' αυτές τις υπηρεσίες; Κυρίως εκείνοι οι δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι θεωρούνται ότι πρέπει να βρίσκονται στο ψυγείο, διότι δεν είναι αρεστοί στην εκάστοτε κυβέρνηση. Αντί, να είναι κατ' εξοχήν στόχος η βελτίωση αυτών των διευθύνσεων. Διότι οτιδήποτε και αν κάνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα συμβούλιο κεντρικό ή ένας Υπουργός, εάν δεν είναι σωστά θεμελιωμένες, οργανωμένες αυτές οι επιτελικές διευθύνσεις, καμία μεταβολή δε θα μπορέσει να λειτουργήσει. Και πολύ φοβούμαι, ότι όλες αυτές οι συγχωνεύσεις των φορέων και οι δημιουργίες των επιτροπών, θα κολλήσουν στα γράναζα της γραφειοκρατίας, από την αδυναμία των ιδίων των φορέων να συμβάλουν σε μια διαδικασία αναζήτησης των αποδοτικότερων λύσεων.

Όταν μέχρι σήμερα δεν υπάρχει σε καμία υπηρεσία του δημόσιου τομέα, φορέας, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου Ιδιωτικού Τομέα, αυτό το οποίο λέμε περιγραφή της εκτελούμενης εργασίας, το job description, job evaluation, να δούμε πως τέμνονται οι κύκλοι των αρμοδιοτήτων των διαφόρων φορέων, είναι αδύνατον να πείτε, συγχωνεύω, διασπώ ή και καταργώ φορείς. Για να γίνουν, όμως, αυτές οι διαδικασίες πρέπει να ξεκινήσουν από τις υπηρεσίες, τις διευθύνσεις τα τμήματα τα οποία σας προανέφερα.

Δεύτερο στοιχείο: Δεν υπάρχει μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο καμία αντιμετώπιση των μεθόδων και των διαδικασιών, μέσα στους ίδιους τους φορείς ή του αριθμού των διευθύνσεων και των τμημάτων που χρειάζονται αυτοί οι συγκεκριμένοι φορείς. Διότι, ανηλαμβάνετε όλοι, ότι μία μείωση των τμημάτων και των διευθύνσεων η βελτίωση των μεθόδων και των διαδικασιών, μπορεί να βοηθήσει πολλαπλάσια στη μείωση του διαχειριστικού κόστους στο δημόσιο τομέα, απ' ό,τι είναι η απλή συγχώνευση ορισμένων αρμοδίων φορέων. Συνεπώς, από πλευράς οργανωτικής δεν γίνεται καμία αντιμετώπιση, αλλά γίνεται απλά και μόνο μία ταμειακή λογιστική αντιμετώπιση από πλευράς Υπουργείου των Οικονομικών. Αλλά ας δούμε αυτό τουλάχιστον το σκέλος το λογιστικό, το ταμειακό. Το πρώτο το οποίο θα έπρεπε να κάνει η Κυβέρνηση είναι να επαναφέρει τον προϋπολογισμό μηδενικής βάσεως σ' όλο το Δημόσιο. Εάν δεν επανέλθει αυτό το οποίο πρωτοεφάρμοσε ο μακαρίτης ο Θανάσης Κανελλόπουλος ο προϋπολογισμός μηδενικής βάσεως και τον οποίο κατήργησε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. κατά τη δεκαετία του '80, δεν πρόκειται να υπάρξει σε καμία περίπτωση εκσυγχρονισμός του δημόσιου τομέα.

Δεύτερο στοιχείο είναι ότι πάντοτε όταν συζητάμε για το δημόσιο τομέα συζητάμε για προϋπολογισμούς. Και σ' όλο το νομοσχέδιο εδώ μιλάτε για προϋπολογισμούς. Πουθενά δε μιλάτε για έλεγχο απολογισμών. Διότι προϋπολογισμοί είναι εύκολο να γίνουν. Εκεί που υστερεί το Δημόσιο είναι οι απολογισμοί. Αυτό το οποίο ερχόμαστε και λέμε στον ιδιωτικό τομέα, δηλαδή, ο ισολογισμός τελικά της επιχειρήσεως, το αποτέλεσμα της επιχειρήσεως. Εάν δεν υπάρξουν ισολογισμοί παντού, σε όλα τα Υπουργεία, σε κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού τομέα, είναι αδύνατο να γίνει έλεγχος της διαχείρισης του δημόσιου τομέα στον ευρύτερο του χώρο.

Είναι δυνατόν ποτέ η Ολυμπιακή π.χ. να κλείνει ισολογισμό, τέσσερα χρόνια μετά την οικονομική διαχείριση και να μη είναι σε θέση, οργανισμοί καίριοι οι οποίοι ξοδεύουν δεκάδες δισεκατομμυρίων δραχμών, να κλείνουν τους απολογισμούς τους και να μην γνωρίζουν ποια είναι η διαχείρισή τους παρά μετά από τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια.

Θα σας αναφέρω, κύριε Υπουργέ, μια περίπτωση, όταν ήμουν στο Υπουργείο Υγείας, σχετικά με το ΤΣΜΕΔΕ, το Ταμείο των Μηχανικών, που είχε κλείσει ισολογισμό σαν ταμείο πριν έξι χρόνια. Δηλαδή, είχε μια υστέρηση έξι ετών. Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει μια βελτίωση των ταμείων, όταν δεν υποχρεώνονται τα ταμεία, τα ΝΠΔΔ, να καταρτίσουν τον ισολογισμό τους, τον Απρίλιο, το Μάιο ή τον Ιούνιο, όπως υποχρεώνονται όλες οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Είναι βασικό αυτό το πράγμα.

Τρίτο στοιχείο, που το είπε πολύ σωστά και θέλω να συγχαρώ τον κ. Κεδίκογλου, για την εισηγήση που έκανε -θα το ψηφίσει το νομοσχέδιό σας, αλλά η εισηγήσή του ήταν διαφοροποιημένη, σε σχέση με το νομοσχέδιο, όπως το καταθέτετε τελικά- που σας είπε κάτι: Εφαρμόστε το διπλογραφικό σύστημα σε όλη την έκταση του Δημοσίου. Γιατί το μονογραφικό σύστημα, όπως λειτουργεί στο Δημόσιο σήμερα, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε έλεγχο.

Θα σας πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αν δε με απατά η μνήμη μου, το Νοσοκομείο "Ευαγγελισμός" έχει έναν προϋπολογισμό, που πλησιάζει τα εικοσιπέντε δισεκατομμύρια δραχμές. Είναι δυνατόν να μη γνωρίζει ο Ελληνικός Λαός, πώς γίνεται αυτή η διαχείριση, ενός τόσο μεγάλου νοσοκομείου και να μη δημοσιεύεται, να μη δημοσιοποιείται δηλαδή, ώστε να γνωρίζει ο Ελληνικός Λαός, πού πάνε τα χρήματά του; Να μην υπάρχει διαφάνεια;

Στη συνέχεια ο έλεγχος, όχι ο απλός έλεγχος, απλώς και μόνο από μια υπηρεσία του ίδιου του φορέα, που εκ των πραγμάτων επιδιώκει να επουλώσει τα γεγονότα, αλλά όπως σας είπε ο κ. Κεδίκογλου, να γίνεται από ελεγκτές και της Δημοσίας Διοικήσεως, αλλά ταυτόχρονα και από ελεγκτές του ιδιωτικού τομέα, ένα είδος των παλαιών ορκωτών λογιστών, όπως πηγαίνει στις επιχειρήσεις και να υποχρεώνονται όλα

τα νοσοκομεία, όλοι οι φορείς, όλα τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου και ιδιωτικού φορέα, να καταρτίζουν απολογισμό και να τον καταθέτουν.

'Όσοις θέλετε προϋπολογισμούς μπορεί να καταρτίζουμε σ' αυτή την Αίθουσα. Αυτό γίνεται κάθε χρόνο. Τελικά όμως το δημόσιο χρέος αυξάνει. Γιατί; Γιατί στη συζήτηση μέσα στην Αίθουσα αυτή, όσον αφορά τον απολογισμό αυτός περνάει στη 12η νυκτερινή, ενώ επ' αυτού έπρεπε να γίνεται η μεγάλη συζήτηση. Και για τον απολογισμό του κεντρικού προϋπολογισμού, αλλά και τον απολογισμό των φορέων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού τομέα.

'Ηλθαμε ποτέ στην Αίθουσα αυτή να συζητήσουμε, επί δύο μέρες τουλάχιστον -και θα πρέπει να εφαρμοστεί σαν θεσμός- την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο πράγματι κάνει έναν έλεγχο και αυτόν περιορισμένο, ούτως ώστε να διαπιστώσουμε τελικά, τι έγινε από αυτά τα οποία ψηφίσαμε; Αυτό λέει η έννοια της διαφάνειας.

Λέτε για τη μείωση των προσλήψεων. Προσπαθούμε αυτήν την ώρα, ως Κόμμα, να αναζητήσουμε όλες τις προσλήψεις, που έχουν γίνει στις τράπεζες, στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ελέγχονται κατά κάποιο τρόπο από το Δημόσιο, γιατί έχει την πλειοψηφία το Δημόσιο και για τις προσλήψεις ατόμων δήθεν με ειδικές ανάγκες. Οι πληροφορίες μας είναι, ότι ακόμα και στην Τράπεζα της Ελλάδος, οι προσλήψεις ξεπερνούν τις εκατοντάδες!

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Στην τρέχουσα περίοδο;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ακούστε. Έχετε συνέχεια και συνέπεια. Εκτός αν καταγγέλετε τον παλιό σας εαυτό! Αν το αποφασίσετε να τον καταγγείλετε, να το πείτε στον Ελληνικό Λαό, για να ξέρει τι γίνεται.

Πάντως το τι υπάρχει μέσα στα τρία τελευταία χρόνια είναι απεριγράπτο. Και αυτά είναι θέματα που πρέπει να ενδιαφέρουν πλέον, πέρα από σας, και τον εισαγγελέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτούς τους λόγους πιστεύω, ότι ενώ η πρόθεση του νομοσχεδίου για να αντιμετωπίσει ορισμένα θέματα είναι κατ' αρχήν θετική, στη συνέχεια στην πράξη θα αποδειχθεί μια ουτοπία. Δεν υπάρχει κατ' αρχήν χρονοδιάγραμμα εκτελέσεως. Μία απόφαση διοικητική, ένα σχέδιο πρέπει να χαρακτηρίζεται από τη σαφήνεια της αποφάσεως, από το ποιος θα έρθει να το εφαρμόσει αλλά και σε πόσο χρόνο. Και εδώ λείπει παντελώς το στοιχείο του χρόνου. Δηλαδή, αυτή η επιτροπή για πόσο καιρό θα συνεδριάζει; Θα συνεδριάζει επ' άπειρον; Θα έρθει με ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα να πει, ότι καταργούνται αυτοί οι φορείς, αυτήν την περίοδο, μια συγκεκριμένη περίοδο ή θα το αφήσει στο έλεος της επιτροπής και του Θεού για το πότε θα αρχίσει να συρρικνώνεται ο δημόσιος τομέας;

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν κατακλείδι ότι μ' αυτήν την αντίληψη η οποία είναι διαχειριστική, η οποία δεν οδηγεί σε βαθιές τομές μέσα στη Δημόσια Διοίκηση, αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση δεν πρόκειται να έχουμε.

Θα ήθελα να αναφερθώ εν τάχει και σε ορισμένες από τις διατάξεις. Πρώτα απ' όλα εδώ έρχεστε απλώς και μόνο να πάρετε χρήματα, με το νομοσχέδιο αυτό, από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αφαιρείτε περίπου είκοσι πέντε με τριάντα δισεκατομμύρια δραχμές -μπορεί να κάνω λάθος τον αριθμό- από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτή είναι η προσφορά αυτήν την ώρα της κεντρικής εξουσίας προς την περιφέρεια; Όταν ερχόμαστε όλοι και λέμε ότι βασική προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης είναι η αποκέντρωση η οποία πρέπει να περάσει από τον α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή, από το Δήμο και την Κοινότητα; Εάν θέλετε να κάνετε έλεγχο της σπατάλης, να τον κάνετε και πρέπει να γίνει. Είναι κάτι που λείπει κυρίως από το β' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Κανένας έλεγχος, πουθενά, ανεξέλεγκη όλη η κατάσταση. Ανεξέλεγκτος και ο έλεγχος μέσα από τη Βουλή. Με ποιο δικαίωμα αφαιρεί η Κυβέρνηση ένα θεσμοθετημένο πόρο για τον οποίο έγινε πολύ μεγάλος αγώνας; Πρέπει να σας πω ότι όταν θεσμοθετήθηκαν αυτοί οι πόροι ήμουν Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Κόρακα, αν θυμάσθε καλά έγινε στην εκλογική σας περιφέρεια τότε το συνέδριο της ΚΕΔΚΕ και εκεί αποφασίστηκε το 1988 η θεσμοθέτηση αυτών των πόρων. Και αντί να κάνουμε ένα βήμα προς τα μπροστά, ερχόμαστε να αφαιρέσουμε θεσμοθετημένους πόρους. Συνεννοηθήκατε με την ΚΕΔΚΕ γι' αυτό το θέμα;

Δεύτερη αντίρρηση: Προσέξτε μία διατύπωση η οποία υπάρχει. Λέει για ορισμένη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για τους επιχορηγούμενους φορείς από τον προϋπολογισμό. Και έχετε μία παράγραφο στην οποία λέτε ότι: "Οι πιο πάνω περιορισμοί και υποχρεώσεις της περιπτώσεως α" -δηλαδή όπου είναι κρατικός ο τομέας- "της παρούσης παραγράφου δεν ισχύουν για ασφαλιστικούς φορείς ή για άλλες περιπτώσεις για τις οποίες αποφασίζει το Υπουργικό Συμβούλιο". Δηλαδή, ενώ εμφανίζεται στην αρχή του άρθρου μια προσπάθεια να σφύξουν οι διαδικασίες, δίνεται η δυνατότητα στο Υπουργικό Συμβούλιο, κατά το δοκούν να παίρνει αποφάσεις που να βγάζουν, να εξαιρούν. Πιστεύω, ότι στο τέλος θα οδηγηθείτε σε μόνιμες εξαιρέσεις. Για την Τοπική Αυτοδιοίκηση αυτό το πράγμα δεν ισχύει, για την Τοπική Αυτοδιοίκηση προβλέπεται παρακάτω.

Αντισταθμίστε το πρόβλημα το οποίο θα δημιουργηθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Εμείς δεν είμαστε υπέρ της ανεξέλεγκτης Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είμαστε υπέρ της ελεγχόμενης. Να έχει τη δυνατότητα η Τοπική Αυτοδιοίκηση να έχει αρμοδιότητες, να παίρνει αποφάσεις, αλλά εφόσον επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, να υπάρχει ένας συγκεκριμένος έλεγχος, ο οποίος να οδηγεί στη διαφάνεια.

Τέλος, βασικά θέλω να έρθω στο θέμα του επαρχιακού Τύπου. Γνωρίζετε πολύ καλά, ότι τα 8/10 των εφημερίδων της περιφέρειας -για να μην ομιλούμε περί επαρχίας- πάνε να κλείσουν. Και την ώρα που πάνε να κλείσουν έρχεται η Κυβέρνηση και λέει θα φορολογήσω επιπλέον.

Είμαι πεπεισμένος, ότι κάποιος δάκτυλος μπήκε και ότι δεν ήταν πρόθεσή σας, διότι αντιλαμβάνεστε πολύ καλά, ότι δε συμφέρει για την ίδια την επαρχία, για την ίδια τη Χώρα μας να καταστραφεί ο επαρχιακός τύπος.

Πώς είναι δυνατόν συνεπώς να κινούμε μία διαδικασία, η οποία με μαθηματική ακρίβεια θα κλείσει ίσως τα 80% των εφημερίδων.

Θέλω να πιστεύω, ότι και στο σημείο αυτό τελικά θα κάνετε τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

Λυτούμαι που θα πω, ότι θα το καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό, διότι εάν είχε έρθει στη Βουλή χωρίς τις τροπολογίες, οι οποίες ήρθαν εκ των υστέρων για να καλύψουν ταμειακούς λόγους ίσως το νομοσχέδιο, έστω και με αυτήν τη στενή αντίληψη, θα κινείτο προς τη σωστή κατεύθυνση. Αλλά διαπιστώνουμε τελικά, ότι ο τίτλος του νομοσχεδίου δεν είναι μείωση των δαπανών του κρατικού τομέα, είναι και νέες φορολογίες στην εισπρακτική μανία της Κυβερνήσεως.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο πριν από τον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν τον έχετε ζητήσει πριν. Πριν είναι ο κύριος Υπουργός. Αλλά ανεξάρτητα αυτού, κύριε Πρόεδρε, άκουσε τέσσερις Εισηγητές και τον Αρχηγό του Κόμματος. Ο κύριος Υπουργός από το Σύνταγμα έχει την απόλυτη προτεραιότητα. Να μην ακουστεί, να μην απαντήσει σε τέσσερα Κόμματα; Εσείς βέβαια το αντιλαμβάνεστε ως εμπειρότερος όλων μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο κ. Κακλαμάνης δίνει γραμμή βλέπω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δε δίνει γραμμή ο κ. Κακλαμάνης. Ο κ. Κακλαμάνης ποτέ δεν παρενέβη. Γραμμή δίνει ο Κανονισμός και το γνωρίζετε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και

Οικονομικών): Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πιστεύω μία από τις σπάνιες στιγμές στο Κοινοβούλιό μας, όπου υπάρχει ένα τόσο θετικό πνεύμα από όλες τις Πτέρυγες ουσιαστικά για την κατεύθυνση του παρόντος νομοσχεδίου. Είναι θετικό μήνυμα για την Ελληνική Κοινωνία, ότι η Ελληνική Βουλή με μία εξαίρεση πράγματι, το Κ.Κ.Ε., έχει μία φωνή σε ό,τι αφορά το θέμα του περιορισμού των δαπανών, της εξυγίανσης του τομέα δαπανών του δημόσιου τομέα.

Έγινε εκτενής αναφορά από τους Εισηγητές στην έμφαση που δίνει ο προϋπολογισμός στην αύξηση των εσόδων ή τη μείωση των δαπανών. Ένα θέμα είναι τι συνέβη στο παρελθόν. Σημασία όμως έχει ότι ο φεινός προϋπολογισμός, είναι ένας ισόρροπος προϋπολογισμός, στηρίζεται εξίσου αναλογικά στην αύξηση των εσόδων με τη μείωση των δαπανών.

Συγκεκριμένα, με αύξηση του ονομαστικού εθνικού εισοδήματος της τάξης των 10,5%, τα έσοδα αυξάνονται με 15%, δηλαδή περίπου τεσσερισήμισι μονάδες πάνω από το εθνικό εισόδημα. Αυτά είναι τα στοιχεία του προϋπολογισμού. Οι δαπάνες προβλέπονται να αυξηθούν με 6% περίπου, πάλι τεσσερισήμισι μονάδες κάτω από το εθνικό εισόδημα.

Με άλλα λόγια και σε απλά ελληνικά ή σε απλή αριθμητική, η αύξηση των εσόδων και η μείωση των δαπανών εισφέρουν το ίδιο, συμβάλλουν εξίσου, στη μείωση του ελλείμματος. Αυτή είναι η φιλοσοφία του φεινός προϋπολογισμού και αυτό αποτυπώθηκε και στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, όταν ο κύριος Πρωθυπουργός είχε πει, ότι οι δύο πυλώνες του φεινός προϋπολογισμού είναι το φορολογικό νομοσχέδιο, που εξασφαλίζει την αύξηση των εσόδων και το νομοσχέδιο δαπανών που εξασφαλίζει τη μείωση των δαπανών.

Εδώ όμως θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής: Αυτό δεν είναι νομοσχέδιο διοικητικής μεταρρύθμισης, όπως θα ήθελε ο κ. Έμπερτ. Νομοσχέδια Δημόσιας Διοίκησης καταθέτει το Υπουργείο Προεδρίας πράγματι και αφορούν τον τρόπο λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Αυτό δεν είναι το αντικείμενο του παρόντος νομοσχεδίου. Το παρόν νομοσχέδιο είναι νομοσχέδιο χρηματοοικονομικής ή επιχειρησιακής διαχείρισης. Κοιτάει τον τρόπο που δαπανάται το δημόσιο χρήμα και όχι το συνολικό τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η Δημόσια Διοίκηση. Αυτό πράγματι υπερβαίνει τα όρια και τους σκοπούς του παρόντος νομοσχεδίου. Είναι αντικείμενο άλλου νομοσχεδίου ή άλλων νομοθετικών παρεμβάσεων προς τις οποίες θα προχωρήσει ο αρμόδιος Υπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης.

Το νομοσχέδιο αυτό, ασφαλώς δεν προσδιορίζει τα όρια του δημόσιου τομέα. Δεν παίρνει θέση κατά πόσο ο δημόσιος τομέας είναι μεγάλος ή μικρός. Γνωρίζω, ότι στην Αθήνα αυτή υπάρχουν εναλλακτικές προσεγγίσεις. Μία ακραία νεοφιλελεύθερη προσέγγιση από μία πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας, κεντροδεξιές προσεγγίσεις, κεντροαριστερές προσεγγίσεις και κομμουνιστικές προσεγγίσεις, που νομίζω ότι οραματίζονται ένα πάρα πολύ μεγάλο δημόσιο τομέα, που προσεγγίζει τα όρια τα οποία γνωρίσαμε στην κομμουνιστική Ευρώπη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εσείς που τοποθετήσατε;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Εμείς, κύριε Μητσοτάκη, ξέρετε πολύ καλά, ότι είμαστε ένα Κόμμα της κεντροαριστεράς, το οποίο πρεσβεύει, στις σημερινές συνθήκες, ένα μικρότερο κράτος του σημερινού. Γι' αυτό προωθούμε και τις διαδικασίες των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά χωρίς να θίξουμε το κοινωνικό κράτος, που είναι η δωρεάν παιδεία, το εθνικό σύστημα υγείας και η κοινωνική ασφάλιση, όπως τη γνωρίζουμε. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Στον παραγωγικό τομέα της οικονομίας, ασφαλώς το Κράτος δεν είναι επιχειρηματίας, εκτός από τις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες υπάρχει στρατηγικό ενδιαφέρον, όπως είναι οι πολύ μεγάλες τράπεζες του δημοσίου και οι μεγάλες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, δε θίγει το θέμα των ορίων του δημόσιου τομέα. Το νομοσχέδιο προσπαθεί να επιβάλει ένα νέο τρόπο χρηματοοικονομικής και επιχειρησιακής διαχείρισης, με κεντρικό στόχο τη μείωση της σπατάλης.

Πού υπάρχει σπατάλη στο Δημόσιο;

Σπατάλη στο Δημόσιο υπάρχει, κατ' αρχήν, στο πλεονάζον προσωπικό. Και υπάρχει πλεονάζον προσωπικό. Γιατί είναι γνωστό ότι, λόγω του πελατειακού συστήματος, το Ελληνικό Κράτος, οι ελληνικές κυβερνήσεις, επί σειρά δεκαετιών, έκαναν περισσότερες προσλήψεις από όσες χρειαζόταν το Ελληνικό Δημόσιο. Άρα, υπάρχει σπατάλη στον τομέα αυτόν.

Υπάρχει, δεύτερον, σπατάλη από το γεγονός ότι υπάρχουν αναποτελεσματικές διαδικασίες εκτέλεσης αποφάσεων και γενικότερα, διοικητικής λειτουργίας. Υπάρχει υπερβολική γραφειοκρατία. Δεν υπάρχει λιτότητα στον τρόπο διαχείρισης του Δημοσίου και αυτές οι διαδικασίες θα πρέπει ν' αναθεωρηθούν.

Και υπάρχει, τέλος, σπατάλη στο μη ορθολογικό τρόπο με τον οποίο διεξάγονται προμήθειες. Είναι γνωστά τα παραδείγματα νοσοκομείων, που διαθέτουν ανάλογα μηχανήματα, πάρα πολύ ακριβούς εξοπλισμούς, οι οποίοι δε χρησιμοποιούνται. Και ενώ θα μπορούσε να υπάρχει ένα μηχανήμα σε ένα νοσοκομείο και να συνεργάζονται διάφορα νοσοκομεία για την αξιοποίηση αυτού του μηχανήματος, υπάρχουν ξεχωριστές προμήθειες σε κάθε νοσοκομείο, με αποτέλεσμα την κατασπατάληση δεκάδων δισεκατομμυρίων δραχμών, στον τομέα της υγείας.

Και βεβαίως, υπάρχουν πλείστες άλλες περιπτώσεις κατασπατάλησης πόρων μέσα από το σύστημα των προμηθειών.

Άρα, πλεονάζον προσωπικό, χρονοβόρες και γραφειοκρατικές διαδικασίες και ανορθολογικός τρόπος διεξαγωγής των προμηθειών είναι κεντρικά στοιχεία της μεγάλης σπατάλης που χαρακτηρίζει το δημόσιο τομέα.

Και εμείς, ως Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αισθανόμαστε σήμερα ότι είμαστε υπόλογοι απέναντι στον Ελληνικό Λαό, όταν εισπράττουμε φορολογικά έσοδα, για να καλύπτουμε ουσιαστικά σπατάλες. Και αυτό ισχύει για κάθε κυβέρνηση, η οποία πέρασε από τον Τόπο αυτόν.

Έπρεπε, με κάθε τρόπο, να περιορίσουμε τη σπατάλη αυτή, για να δώσουμε λογαριασμό στον Ελληνικό Λαό, ότι οι φόροι, που εισπράττουμε, δε χαράμιζονται σε σπάταλες δαπάνες, αλλά αξιοποιούνται σωστά για ουσιαστικές δαπάνες, ιδιαίτερα για την κοινωνική μας πολιτική, την παιδεία, την υγεία και τις συντάξεις.

Το παρόν νομοσχέδιο προσπαθεί ν' αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα. Και θα έλεγα, ότι είναι η πρώτη φορά, εξ όσων τουλάχιστον εγώ ενθυμούμαι, στην μεταπολίτευση, που κυβέρνηση, με ουσιαστικό και μεθοδικό τρόπο, προσπαθεί να κάνει μία τομή, μία παρέμβαση στον τρόπο χρηματοοικονομικής λειτουργίας του Ελληνικού Δημοσίου, με ένα πλέγμα ρυθμίσεων, τις οποίες θα αναριθμήσω.

Το νομοσχέδιο εισάγει την πρόβλεψη κάλυψης του κόστους των τροπολογιών, που ψηφίζουμε. Δεν αρκεί το Γενικό Λογιστήριο να λέει, ότι το κόστος αυτό θα καλυφθεί από τα έσοδα γενικώς του Κρατικού Προϋπολογισμού. Πρέπει να εξειδικεύονται και να προσδιορίζονται οι τρόποι, με τους οποίους η κάθε κυβέρνηση, ο κάθε Υπουργός θα καλύψει την δαπάνη, την οποία προτείνει.

Αυτό θα περιορίσει το φαινόμενο αυτών των τροπολογιών που έρχονται καμιά φορά εδώ από όλες τις κυβερνήσεις και προσθέτουν νέα βάρη στον Κρατικό Προϋπολογισμό, τα οποία δεν έχουν προβλεφθεί ή δεν είχαν προβλεφθεί στην έκθεση του προϋπολογισμού, όταν ψηφίζονταν από τη Βουλή. Ουσιαστικά, είναι μία κίνηση συμμόρφωσης του Κοινοβουλίου στην ψήφο του για τον ετήσιο προϋπολογισμό.

Δεύτερο, το νομοσχέδιο επιβάλλει μία διαδικασία κατάργησης, συγχώνευσης φορέων. Είναι γνωστό, ότι υπάρχει μία μόδα στις ελληνικές κυβερνήσεις, εδώ και πολλές δεκαετίες, να ιδρύονται διαρκώς δημόσιοι φορείς. Για κάθε θέμα υπάρχει ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Υπάρχουν ακόμη νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που ιδρύθηκαν

στην περίοδο του εμφυλίου πολέμου και δεν έχουν ουσιαστικά πλέον κανένα αντικείμενο.

Υπάρχουν άλλα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου που ασχολούνται με επενδύσεις, που ουδέποτε ολοκληρώθηκαν ή ουδέποτε πραγματοποιήθηκαν. Υπάρχει ένας διάσπαρτος αριθμός, ο οποίος θα πρέπει να περιοριστεί ασφαλώς με τρόπους και διαδικασίες, για τις οποίες θα εισηγηθεί η γνωμοδοτική επιτροπή, που συστήνεται στο νομοσχέδιο.

Τρίτον, το νομοσχέδιο μειώνει δραστικά τις αποδόσεις υπέρ τρίτων και τις επιχορηγήσεις. Υπάρχει ένα τυφλό σύστημα επιχορηγήσεων στη Χώρα μας, το οποίο πάλι λειτουργεί με ένα πελατειακό τρόπο και μια πελατειακή νοοτροπία. Γνωρίζετε ότι οι επιχορηγήσεις αποτελούν το 1/3 των δημοσίων δαπανών περίπου, όσο οι μισθοί ή όσο οι τόκοι του Ελληνικού Δημοσίου, για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Έπεσε μαχαίρι άγριο στις επιχορηγήσεις, διότι θεωρούμε ότι υπάρχει μεγάλη σπατάλη.

Και επιπλέον, επιβάλαμε διαδικασίες απολογισμού όλων των επιχορηγούμενων φορέων, για το πώς ξοδεύουν τα λεφτά, τα οποία εισπράττουν από τον Έλληνα φορολογούμενο. Και επίσης, κυρώσεις. Είχε λάθος ο κ. Έβερετ. Στο άρθρο 7 επιβάλλονται κυρώσεις σε ό,τι αφορά την παραβίαση των κανόνων, που επιβάλλουμε στη διαχείριση των φορέων, οι οποίοι επιχορηγούνται από τον Έλληνα φορολογούμενο.

Πέμπτον, το νομοσχέδιο περιορίζει δραστικά τις προσλήψεις στο Δημόσιο. Θέλω εδώ να κάνω μια εξήγηση. Το ένα προς πέντε είναι μία συνολική σχέση. Δεν αφορά την κάθε μία δημόσια υπηρεσία. Σε μία δημόσια υπηρεσία ενδεχομένως η σχέση να είναι ένα προς ένα, σε άλλη να είναι ένα προς δέκα, αλλά κατά μέσο όρο η σχέση θα είναι ένας στους πέντε. Δηλαδή σε κάθε πέντε που αποχωρούν, θα προσλαμβάνεται ένας, με εξαίρεση βεβαίως τον τομέα της παιδείας, τους εκπαιδευτικούς, τον τομέα της υγείας, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που έχει μεγάλες ανάγκες σε προσωπικό.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι αυτή η ρύθμιση δεν έχει καμία σχέση απολύτως με το ν. 2190. Ο ν. 2190 πραγματεύεται μόνο την αξιολόγηση των υποψηφίων. Δεν προσδιορίζει διαδικασίες απόφασης για τον αριθμό των εισακτέων. Αυτό είναι πολιτική απόφαση της κάθε κυβέρνησης, η οποία τώρα αυτοπεριορίζεται η δική μας κυβέρνηση, με τις ρυθμίσεις, που νομοθετούμε. Διότι πράγματι οι πολιτικές αποφάσεις που έχουμε κατά καιρούς πάρει, δεν εφαρμόζονταν. Διότι υπήρχαν κάποιοι πολύ ζωηροί και φιλόδοξοι διοικητές ΔΕΚΟ ή άλλων οργανισμών, που έβρισκαν τρόπο να υπερβούν τις πολιτικές αποφάσεις και πράγματι να πραγματοποιούν προσλήψεις, τις οποίες ούτε καν γνώριζε η κυβέρνηση, όχι μόνο η σημερινή, αλλά καμία κυβέρνηση. Αυτή είναι η πονεμένη ιστορία των προσλήψεων στο Ελληνικό Κράτος. Υπήρχε ένα διάσπαρτο πελατειακό σύστημα, χωρίς ουσιαστικά κεντρικό έλεγχο. Ο κεντρικός έλεγχος ήταν μάλλον σχετικά περιορισμένος.

Έκτον, απελευθερώνει το νομοσχέδιο σε κάποιο ποσοστό τις επενδύσεις των ασφαλιστικών ταμείων. Είναι σημαντικό στοιχείο αυτό. Νομίζω ότι έχει τη γενική σύμφωνη γνώμη του Σώματος, με εξαίρεση νομίζω το Κ.Κ.Ε.. Είναι θετικό στοιχείο. Θα προσφέρει περισσότερα έσοδα στα ασφαλιστικά ταμεία, εφ' όσον προχωρήσουν σε σωστές επενδύσεις και θα προσλάβουν ειδικούς συμβούλους γι' αυτό. Το Χρηματιστήριο το ελληνικό έχει μία ανάπτυξη τώρα σημαντική, έχει αρκετό βάθος και μπορεί να στηρίξει αυτήν την υπόθεση. Θέλω να σημειώσω ότι σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες ανεξαιρέτως, υπάρχει αυτή η περιορισμένη ελευθερία. Ασφαλώς όχι ασυδοσία. Είναι μέχρι 20%, διότι υπάρχουν και κίνδυνοι και πρέπει να υπάρχουν ασφαλείς τοποθετήσεις. Αυτό είναι βέβαιο και θα το διατηρήσουμε στο νόμο. Αλλά πρέπει να υπάρχει μια δικλείδα ελευθερίας, πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα στα ασφαλιστικά ταμεία, να αξιοποιούν κατά το δοκούν τη μεγάλη τους περιουσία.

Και τέλος, το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει το μεγάλο θέμα των χρεών των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Γνωρίζετε τον ελληνικό παραλογισμό, ότι η μία επιχείρηση χρωστάει στην άλλη και η τρίτη επιχείρηση χρωστάει στις δύο άλλες και κανείς

δεν ξέρει τι γίνεται σ' αυτό το περιεργό και παράδοξο πλέγμα χρεών. Αυτά τα χρέη τακτοποιούνται πλέον μέσα από μία συμψηφιστική διαδικασία, την οποία θα αναλάβει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Είναι σχετικά απλά πράγματα, τα οποία όμως πράγματι πήραμε δεκαετίες για να καταλάβουμε στη Χώρα μας, και αφήσαμε αυτό το περιεργό φαινόμενο να αναπτύσσεται ουσιαστικά χωρίς έλεγχο.

Και τέλος, ολοκληρώνοντας την περιγραφή του νομοσχεδίου, θα αναφερθώ στο θέμα του επαρχιακού Τύπου.

Υπάρχει τροπολογία προσθήκη στο νομοσχέδιο που αποκαθιστά την επιδότηση των επαρχιακών εφημερίδων. Το επαναλαμβάνω: Υπάρχει τροποποίηση- τροπολογία στο νομοσχέδιο που αποκαθιστά την επιδότηση των επαρχιακών εφημερίδων. Δε θα υπάρξει κανένα πρόβλημα και ασφαλώς ο επαρχιακός Τύπος θα κάνει καλή χρήση αυτού του δικαιώματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα λειτουργήσει με τις ίδιες προϋποθέσεις, όπως σήμερα;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κοιτάξτε, θα είναι αυστηρότερες οι προϋποθέσεις αλλά σε βάρος των ΕΛΤΑ και όχι των επαρχιακών εφημερίδων. Οι επαρχιακές εφημερίδες δεν πρόκειται να πληρώσουν ούτε μια δραχμή παραπάνω σε ταχυδρομικά τέλη σε σχέση με σήμερα. Τα ΕΛΤΑ θα επιβαρυνθούν λίγο περισσότερο, αλλά νομίζω ότι αυτό είναι μια κίνηση, η οποία ήταν αναπόφευκτη στα πλαίσια της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μας ικανοποιεί αυτό.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί μια τομή στη δημοσιονομική μας πολιτική. Όπως είπα και προηγουμένως, είναι η πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση που επιχειρείται μια ουσιαστική αναδιοργάνωση του τρόπου οικονομικής λειτουργίας του Κράτους. Εισάγονται νέοι αυστηρότεροι κανόνες δημοσιονομικής πειθαρχίας. Δε θίγουμε το κοινωνικό κράτος δε θίγουμε ουσιαστικές δαπάνες, δε θίγουμε την παιδεία, την υγεία, τις συντάξεις, πολεμάμε μόνο τη σπατάλη.

Ασφαλώς δέχομαι την κριτική, η οποία έγινε ότι εξαρτάται πολύ η εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου από την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης. Θέλω εδώ όμως να σημειώσω ότι έχουμε ήδη μια εμπειρία τριάντι ετών δημοσιονομικής διαχείρισης. Το έλλειμμα του δημόσιου τομέα το πήραμε στο 14,2% του εθνικού μας εισοδήματος και το κατεβάζουμε φέτος κοντά στο 4%. Εξοικονομήσαμε ήδη περίπου επτά μονάδες του εθνικού εισοδήματος, θα εξοικονομήσουμε δέκα μονάδες σε τέσσερα χρόνια. Έχουμε αποδείξει ότι διαθέτουμε την πολιτική βούληση και αυτό θα αποδειχθεί ακόμη περισσότερο κατά την υλοποίηση αυτού του νομοσχεδίου.

Τέλος, θέλω να κάνω ένα σχόλιο σε ό,τι αφορά το μέλλον, την προοπτική της δημοσιονομικής μας πολιτικής. Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν υπάρχουν πλέον τεράστια περιθώρια για αύξηση των φορολογικών εσόδων του Ελληνικού Κράτους. Δεν υπάρχουν τεράστια περιθώρια διότι παντού στην Ευρώπη και στην Αμερική έχει τεθεί ένα τέρμα, ένα πλαφόν στους φορολογικούς συντελεστές. Τα μόνα περιθώρια που υπάρχουν είναι ο περιορισμός της φοροδιαφυγής, ο οποίος βεβαίως αποτελεί μια πάγια και ουσιαστική επιδίωξη της σημερινής Κυβέρνησης, αλλά ως μην έχουμε αυταπάτες ότι μπορεί από μόνος του να οδηγήσει σε μια τεράστια αύξηση των εσόδων. Και όμως, πρέπει να έχουμε δημοσιονομική πειθαρχία, πρέπει να έχουμε χαμηλά ελλείμματα. Ο δρόμος πλέον, όλο και περισσότερο θα είναι η εξυγίανση του τομέα των δαπανών. Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί ένα ξεκίνημα σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Και τέλος, σημείωσα ότι οι εισηγήσεις υπήρξαν θετικές περίπου όλες με εξαίρεση αυτή του Κ.Κ.Ε.. Νομίζω ότι θα ήταν ένα πολύ θετικό μήνυμα στην Ελληνική Κοινωνία αν το νομοσχέδιο αυτό, παρά τις ατέλειες που ενδεχομένως έχει και τις οποίες επεσήμαναν διάφοροι ομιλητές, ψηφιστεί ομόφωνα επί της αρχής του. Στη συζήτηση των άρθρων σε

ορισμένα άρθρα μπορούμε να διαφωνήσουμε, αλλά πιστεύω ότι μια ομόφωνη ψήφος επί της αρχής θα ήταν ένα θετικό μήνυμα και για το πολιτικό μας σύστημα και για το Κοινοβούλιο, αλλά και για την Ελληνική Κοινωνία!

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Ο Πρόεδρος κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, τελειώνοντας την ομιλία του, ζήτησε αν είναι δυνατόν ομόφωνα να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Αν, κύριε Υπουργέ, επρόκειτο να ψηφίσουμε τον τίτλο του νομοσχεδίου, που είναι "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών" θα ψηφίζαμε ασφαλώς ομόφωνα, θα ψήφιζε τότε και το Κ.Κ.Ε. φαντάζομαι. Αλλά δεν ψηφίζουμε τον τίτλο, ψηφίζουμε ένα συγκεκριμένο νομοθέτημα και κατά συνέπεια θα μας επιτρέψετε να έχουμε αμφιβολίες αν το περιεχόμενο ικανοποιεί τον τίτλο.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα, αρχίζοντας, ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει δυο κομμάτια. Το ένα κομμάτι, κύριε Υπουργέ, δεν είναι κυρίως δική σας αρμοδιότητα. Είναι αρμοδιότητα του συνάδελφου σας επί των Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο οποίος απαρνεί γιατί απουσιάζει. Άλλωστε αυτός το παρουσίασε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και πανηγύρισε για τις βαθιές τομές που γίνονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Βέβαια, έχετε και σεις κάποια αρμοδιότητα και σ'αυτό το κεφάλαιο, αλλά την κύρια αρμοδιότητα την έχει ο κ.Αλέκος Παπαδόπουλος και δεν καταλαβαίνω γιατί δεν είναι εδώ σήμερα. Είναι πράγματι πάρα πολύ σοβαρό νομοθέτημα.

Το δεύτερο κομμάτι, το οποίο προσθέσατε εσείς με τροπολογία-προσθήκη, είναι 100% δικό σας, διότι αναφέρεται στη στενότερη διαχείριση και φυσικά εσείς το συντάξατε και εσείς το υποστηρίζετε.

'Ετσι, επί της αρχής, είναι δύσκολο να γίνει συζήτηση, διότι το νομοσχέδιο αυτό είναι συρραφή κατ'ανάγκη πολλών θεμάτων με καλή πρόθεση, την οποία ούτε αρνούμαι, αλλά αμφιβάλλω αν την υλοποιεί. Γι'αυτό εγώ, έχοντας άλλωστε και περιορισμένο χρόνο, θα κάνω μερικές συγκεκριμένες και πρακτικές παρατηρήσεις, για να καταλήξω στο γενικό μου συμπέρασμα.

Το πρώτο είναι το άρθρο 1, το οποίο πράγματι καινοτομεί, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, διότι ορίζει ότι ούτε νόμος ούτε τροπολογία ούτε προσθήκη δεν μπορεί να εισαχθεί αν δεν προβλέπεται -όχι κατά τον αόριστο τρόπο που συνήθως ίσα με σήμερα το Γενικό Λογιστήριο λέει ότι θα καλυφθεί από τα έσοδα- συγκεκριμένη αναφορά περικυπής άλλης δαπάνης του προϋπολογισμού. Εδώ, αμέσως θα τεθεί το θέμα και θα με θυμηθείτε σε πολύ λίγες μέρες, κύριοι συνάδελφοι. Και είναι και ευθύνη του κ.Κακλαμάνη, ο οποίος οφείλει ως Πρόεδρος να τηρήσει αυτά που λέμε. Θα πρέπει να απορριφθούν εκ προοιμίου όλες αυτές οι προσθήκες που μας φέρνετε σωρηδόν κατ'εξοχήν εσείς, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, την τελευταία ώρα. Και γι'αυτό σας ρώτησα, τουλάχιστον σ'αυτό το νομοσχέδιο μην εξευτελισθείτε φέρνοντας προσθήκη της τελευταίας ώρας που θα δημιουργεί δαπάνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Γνωρίζετε, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό είναι δικαίωμα το οποίο ασκείται από το Σύνταγμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γιατί με διακόπτει το Προεδρείο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Δεν μπορεί ο Πρόεδρος να παρέμβει και να απαγορεύσει την προσθήκη τροπολογιών από καμία πλευρά της Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως οφείλει ο Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Ούτε από την Κυβέρνηση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μη με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Τα κρίνει αυτά η Βουλή και τα γνωρίζετε. Σας παρακαλώ, για να είμαστε δίκαιοι και αντικειμενικοί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Οφείλει ο Πρόεδρος να σεβαστεί το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Το σέβεται ο Πρόεδρος και το γνωρίζετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ψηφίζουμε και δε θα επιτρέψει και το Προεδρείο από δω και πέρα τις προσθήκες. Θα το θυμηθούμε, κύριοι συνάδελφοι, μη στεναχωριέστε, πολλές φορές και σε μεταμεσονύκτιες ώρες και στη συνήθη διαδικασία. Κατά συνέπεια, ευχόμαστε αυτό το πράγμα να εφαρμοστεί. Κανείς δεν μπορεί να έχει αντίρρηση.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι interna corporis της Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το δεύτερο θέμα, το οποίο θα ήθελα να τονίσω, αναφέρεται στην ανάγκη κατάργησης και συγχώνευσης φορέων. Ο Υπουργός είπε μια αλήθεια, ότι έχουμε περισσευούμενο προσωπικό. Έχουμε πράγματι περισσευούμενο προσωπικό, κύριοι συνάδελφοι. Τι κάνεις όταν έχεις περισσευούμενο προσωπικό; Πρώτον, δεν προσλαμβάνεις άλλο. Δεύτερον, φροντίζεις να χρησιμοποιήσεις, όσο μπορείς καλύτερα, το προσωπικό που έχεις, κάνοντας μετατάξεις και μετακινήσεις από τη μια υπηρεσία στην άλλη ή από τον ένα τομέα στον άλλον. Και τρίτον, οργανώνεις καλύτερα, καταργώντας φορείς, οι οποίοι επιβαρύνουν ταυτόχρονα, πέραν του προσωπικού, και με πρόσθετα έξοδα διαχείρισης.

Εγώ πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι καλά κάνετε και δημιουργείτε μια δυνατότητα καταργήσεως φορέων. Αλλά είστε αδιόρθωτοι, δυστυχώς, το έχετε μέσα σας. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί σ'αυτό το άρθρο, το οποίο παρουσιάζετε με υπερηφάνεια, ως το άρθρο το οποίο θα καταργήσει φορείς, περιλαμβάνετε και τη δυνατότητα να δημιουργήσετε και καινούριους φορείς. Ε, νισάφι κύριε Υπουργέ. Γιατί θέλετε εσείς οι ίδιοι να εκτίθεσθε κατ'αυτόν τον τρόπο; Διότι η Επιτροπή αυτή, κύριοι συνάδελφοι, στη σελίδα έξι (6) του τελικού κειμένου, στην παρ.3 β', δύναται να προβλέψει και τη σύσταση νέων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Δεν πείθετε, όταν και σ'αυτήν τη διάταξη βάζετε ένα παράθυρο για να φτιάξετε και άλλες καινούριες υπηρεσίες, για τις καλές σας προθέσεις, ούτε για την αποτελεσματικότητά σας.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η μετάταξη των δημοσίων υπαλλήλων είναι πλέον αναγκαστική για τη Χώρα μας. Έχουμε πολλούς περισσευούμενους και πολλούς ελλείψεις. Πρέπει να κάνουμε μετατάξεις.

Εμείς το αντιμετωπίσαμε ως κυβέρνηση και είχαμε μεγάλα προβλήματα, διότι βεβαίως η μετάταξη δεν μπορεί να γίνει μόνο σύμφωνα με την επιθυμία των υπαλλήλων. Πρέπει να σεβαστούμε την επιθυμία τους και να την ικανοποιήσουμε όσο είναι δυνατόν, αλλά υπάρχει και η Δημόσια Διοίκηση και πρέπει να γίνουν και οι μετατάξεις, οι οποίες δεν είναι πάντοτε επιθυμητές.

Εάν δεν αποφασίσετε, κύριε Υπουργέ, να προχωρήσετε σε τέτοιες μετατάξεις, κοροϊδεύετε και τους εαυτούς σας και τον Ελληνικό Λαό. Και αν αποφασίσετε να κάνετε βαθιές τομές στους οργανισμούς και στους φορείς και δεν χρησιμοποιήσετε και αυτήν τη διάταξη -περί δημιουργίας νέων, την οποία ελπίζω ότι θα τη διαγράψετε, χάριν και του δικού σας κύρους και χάριν της αξιοπρεπείας όλων που είμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα- εάν καταργήσετε φορείς καλά θα κάνετε.

Το άλλο θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι ο περιορισμός των προσλήψεων από εδώ και πέρα. Κύριοι συνάδελφοι, το Κράτος για να λειτουργήσει έχει ανάγκη οπωσδήποτε σε ορισμένες περιπτώσεις, να προσλαμβάνει και προσωπικό. Δεν μπορεί να πει ότι σε μια ορισμένη στιγμή σταματά πλήρως τις προσλήψεις. Το πρόβλημα, όμως, είναι το τελικό "μπλάντζο" ποιο είναι; Αυξάνουμε ή δεν αυξάνουμε το συνολικό αριθμό; Και αυτοί τους οποίους έχουμε είναι χρήσιμοι;

Δυστυχώς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το δικό σας Κόμμα μετά τις εκλογές του 1993 που ήρθε στην εξουσία, αύξησε το συνολικό αριθμό των υπηρετούντων και στον ευρύτερο και στο στενότερο δημόσιο τομέα, όπως επιβεβαιώνεται από τις εκθέσεις της Τράπεζας Ελλάδος. Δεν θέλω να μπω σ' αυτήν τη συζήτηση. Κατά συνέπεια έχετε αποδείξει εμπράκτως ότι αυτά που λέτε δεν τα κάνετε. Τώρα θα το κάνετε από εδώ και πέρα; Θα έχετε σε κάθε πέντε υπαλλήλους που θα φεύγουν, έναν τον οποίο θα προσλαμβάνετε; Μακάρι, θα το ευχόμουν, αλλά με ανησυχεί πάλι μια διάταξη η οποία παρεισέφρυνε. Καλό είναι να προσέχουμε τα νομοσχέδια και συνιστώ στους νεότερους κυρίους συναδέλφους να τα διαβάσουν με προσοχή.

Διαβάζω και πάλι: "Από την ως άνω ρύθμιση εξαιρούνται" - δηλαδή από τον περιορισμό της αναλογίας πέντε με ένα- "οι μετακλητοί υπάλληλοι". Εντάξει καίτοι το έχετε παρακάνει, κύριε Υπουργέ, με τους συμβούλους μετακλητούς -δεν σας τιμά- εντάξει, αυτό θα δημιουργήσει κακή εντύπωση για την Κυβέρνηση σας, δε θα χρεωκοπήσει το Κράτος όμως, διότι όσους συμβούλους και αν πάρετε δεν μπορείτε να πάρετε πολλές χιλιάδες συμβούλων.

Παρακάτω λέτε: "Οι προσλήψεις προσωπικού νέων νοσηλευτικών μονάδων, οι προσλήψεις μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ κ.λπ.", αλλά έχετε και ένα δ'. Οι περιπτώσεις για τις οποίες αποφασίζει το Υπουργικό Συμβούλιο. Μα αν είναι να αποφασίζει το Υπουργικό Συμβούλιο για τις εξαιρέσεις, γιατί τον κάνετε το νόμο;

Εμείς είχαμε κάνει μια πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, αντί για νόμο και είχαμε πει το Υπουργικό Συμβούλιο αυτοδεσμεύεται, δε θα διορίζουν παραπάνω από την τάδε αναλογία. Και επειδή τέλος πάντων προσέχαμε να είμαστε συνεπείς τηρήσαμε την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Εσείς γιατί φέρνετε νόμο δήθεν περισσότερο αυστηρό για να δεσμεύσετε τους εαυτούς σας και ταυτόχρονα προβλέπετε εξαίρεση με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, όταν μάλιστα ξέρουμε κατά ποίον τρόπο βγάζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου; Το π θα αποφασίζετε ούτε οι Υπουργοί Υπουργοί θα το μάθουν; Αμφιβάλλω αν καμιά φορά δε θα το μάθετε και σεις, με τον τρόπο τον οποίο λειτουργούσε -ίσως τώρα επί Σημίτη λειτουργεί κάπως καλύτερα- το Υπουργικό σας Συμβούλιο.

Κατά συνέπεια είναι κραυγαλέες οι ανακολουθίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι οποίες δε μας δίνουν την αίσθηση ότι πράγματι προσπαθείτε να κάνετε και είστε αποφασισμένοι να εφαρμόσετε τα σωστά τα οποία λέτε.

Η τελευταία επιμέρους παρατήρηση που θα κάνω, προτού καταλήξω στα γενικά συμπεράσματα, είναι αυτό το οποίο είπα και στην αρχή, η παρατήρηση στη διάταξη που αναφέρεται στο Τύπο της περιφέρειας, στον επαρχιακό Τύπο όπως λέγαμε παλιότερα. Χαίρομαι γιατί ο κύριος Υπουργός δήλωσε ότι η σχετική απαλλαγή, τα λίγο μικρότερα τέλη που έχουν για την ταχυδρομική διανομή των εφημερίδων δεν θα αυξηθούν.

Κύριε Υπουργέ, αν δε γνωρίζετε, σας λέγω ότι προσφάτως είχαν εξαπλασιαστεί. Είναι δεκαπέντε δραχμές το φύλλο και η επαρχιακή εφημερίδα πουλιέται το πολύ εκατό δραχμές. Αν επρόκειτο να την κάνετε τριάντα, θα έκλειναν οι εφημερίδες. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, δεν θα είχαν και τα ΕΛΤΑ δουλειά. Αυτά τα χρεωκοπημένα και τα πεπαλαιωμένα ΕΛΤΑ, που είναι ανάγκη να εκσυγχρονιστούν, δεν έχουν πελατεία. Αν τους φύγει ο επαρχιακός Τύπος, κλείνοντας ή βρίσκοντας άλλους τρόπους να διανέμεται, θα ζημιωθούν και τα ΕΛΤΑ.

Κατά συνέπεια, πολύ καλά κάνετε και κρατάτε το καθεστώς το οποίο υπάρχει, το οποίο είναι ακριβώς το όριο, το οποίο ενδεχομένως μπορούν να αντέξουν. Εγώ σας συνιστώ να μην κόψετε και για λόγους εντυπώσεων -όχι ουσίας- και αυτήν την ασήμαντη τηλεφωνική ατέλεια, την οποία έχει. Μην την κόψετε, θα δείξετε μικροψυχία.

Αναφερόμενος στον περιφερειακό Τύπο, θα ήθελα να πω επ'ευκαιρία ότι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που τα διαπλεκόμενα συμφέροντα κυριαρχούν στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης της Αθήνας, του κέντρου, όχι μόνο στον Τύπο,

αλλά σε όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έναν τομέα αντίστασης έχουμε. Απομένουν ορισμένοι ανεξάρτητοι επιχειρηματίες, ορισμένες ανεξάρτητες εφημερίδες στην περιφέρεια. Σήμερα, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα της Αθήνας απλώνουν τα δίκτυά τους και στην επαρχία. Το γνωρίζει ο κύριος Υπουργός, το γνωρίζουμε όλοι μας. Κινδυνεύουν να τους πνίξουν κι αυτούς.

Είναι κατά συνέπεια ανάγκη, το λέω εν παρενθέσει -εγώ θα το θέσω και με ερώτηση κατευθείαν στον Πρωθυπουργό, διότι νομίζω ότι είναι θέμα Πρωθυπουργού- όχι μόνο να μην καταστήσετε τη θέση χείρωνα, αλλά να εφαρμόσετε επιτέλους και το νόμο, τον οποίο ψήφισε με τυμπανοκρουσίες ο κ. Βενιζέλος -αποτελείτε συνέχια της ίδιας Κυβέρνησης- και έδινε ορισμένα πλεονεκτήματα στον επαρχιακό Τύπο ή στον περιφερειακό Τύπο.

Επίσης, είναι ανάγκη να αντιμετωπίσετε με περισσότερη ευαισθησία και γενναιότητα -και αυτό είναι δικό σας θέμα- και τις επενδύσεις, διότι αν δεν κάνουν επενδύσεις και οι περιφερειακές εφημερίδες, δε θα αντέξουν τον ανταγωνισμό.

Ελπίζω ότι σ'αυτά θα συμφωνήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι η Βουλή συμφωνεί ομόφωνα σε ό,τι αφορά τον επαρχιακό Τύπο και ιδιαίτερα σήμερα, δε θα θελήσουμε να δώσουμε την εντύπωση ότι θέλουμε να σκοτώσουμε και τις τελευταίες ελεύθερες, ανεξάρτητες φωνές, που υπάρχουν στη Χώρα μας.

Τώρα, θα έρθω και στο συμπέρασμα. Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καλά, αλλά θα βοηθήσουν στην αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος;

Κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε θα κουραστώ να λέω ότι εδώ, δίπλα στον επίσημο Προϋπολογισμό, δίπλα σ'αυτά που λέμε, υπάρχουν και τα αφανή ελλείμματα. Ο τεράστιος δημόσιος τομέας, ο χρεωκοπημένος, ο διεφθαρμένος εν πολλοίς, ο μη παραγωγικός, είναι μία καταβόθρα, είναι ένας Καιάδας. Κατά εκατοντάδες δισεκατομμύρια επιβαρύνεται συνεχώς η ελληνική οικονομία.

Δεν κάνετε αποκρατικοποίηση. Είναι αστείο, είναι περίεργο, ψυχολογικά πρέπει να το ερευνήσουμε -λείπει ο κ. Στεφανής, που θα μπορούσε ίσως να μας δώσει μία εξήγηση επισημονική -καταργείτε φορείς και δεν τολμάτε να μιλήσετε περί αποκρατικοποίησης. Η αποκρατικοποίηση είναι ξορκισμένη λέξη. Δεν μπορείτε να πετύχετε οικονομίες, όσο καιρό εξακολουθεί αυτός ο Καιάδας να απορροφά την τελευταία ικμάδα.

Τι να σας αναφέρω; Να σας πω ότι το χρόνο τα Ναυπηγεία του Σκαρμαγκά σας στοιχίζουν δώδεκα δισεκατομμύρια; Να σας πω ότι οι αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, μαζί με τις υπόλοιπες συγκοινωνίες, έχουν ένα συγκεντρωτικό έλλειμμα ενός τρισεκατομμυρίου; Τα γνωρίζετε όλα αυτά, τα γνωρίζουν οι πάντες.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι κατά συνέπεια ανάγκη, αν θέλετε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα, να προχωρήσετε δραστικά και αποφασιστικά στη μείωση του Κράτους με ιδιωτικοποιήσεις, διότι έτσι μόνο θα εξυγιάνετε την οικονομία και έτσι μόνο θα μπορέσετε να πραγματοποιήσετε τους στόχους, τους οποίους όλοι επιθυμούμε να πραγματοποιήσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα επανέλθω σε άλλη ευκαιρία. Δεν είναι η ώρα, άλλωστε τέλειωσε ο χρόνος και το Προεδρείο είναι αυστηρό πάντοτε, ιδιαίτερα όταν είμαι εγώ στο Βήμα. Δε θα προχωρήσω. Ζητώ, όμως, να γίνει κάποτε μία συζήτηση γι'αυτό το οποίο ονόμασα στη συζήτηση του Προϋπολογισμού "αφανές έλλειμμα", κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα ανατρίχιασε και εσείς και ο Ελληνικός Λαός, όταν δείτε ότι όλα όσα λέμε, όσα λέει ο κ. Παπαντωνίου επιτιμώμενος, είναι έπτα πτερόεντα.

Θα ανατρίχιασε, όταν δείτε ότι δίπλα στους επίσημους αριθμούς, οι οποίοι πράγματι είναι αυτοί τους οποίους λέει η Κυβέρνηση -υπάρχει αυτό το τεράστιο άνοιγμα, το οποίο σε

τελική ανάλυση θα αποτελέσει την ταφόπλακα της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας, τη Νέα Δημοκρατία, ήταν, είναι και θα μείνει πάντοτε ως βασική πολιτική -το ακούσατε και πρωτύτερα από τα χείλη του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Έβερτ- η ανάγκη της μείωσης του Κράτους. Εάν δε μειώσετε το Κράτος δραστικά και αποφασιστικά, με ιδιωτικοποίηση, δεν πρόκειται ποτέ η ελληνική οικονομία να ανακάμψει.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο αποκαλύπτει πλήρως το αντικοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης και ολοκληρώνεται η εικόνα η οποία είχε αποτυπωθεί και την είχε επισημάνει το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα στον Προϋπολογισμό του 1997, που ψήφισε η Βουλή το Δεκέμβριο του 1996.

Έτσι, μετά από το φορολογικό νομοσχέδιο, με το οποίο επιβλήθηκαν νέοι φόροι, αλλά και αυξήθηκαν οι φορολογικές επιβαρύνσεις στα χαμηλά και μεσαία εισοδηματικά στρώματα, τώρα έρχεται αυτό το νομοσχέδιο περί δήθεν μείωσης των δημοσίων δαπανών και περιορίζει ακόμη περισσότερο τις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα, ενώ παράλληλα υποβαθμίζει σημαντικά τις ήδη υποβαθμισμένες δημόσιες υπηρεσίες προς το Λαό.

Με το νομοσχέδιο αυτό, επίσης, γίνεται το εξής παράδοξο και πρωτόγνωρο για τα κοινοβουλευτικά και οικονομικά δεδομένα: Μέσα σε λιγότερο από δύο μήνες από τότε που ψήφισε η Βουλή -με την πλειοψηφία που διαθέτει η Κυβέρνηση- τον Προϋπολογισμό, αναθεωρείται κατά μεγάλο μέρος -που αφορά δαπάνες ενός τρισεκατομμυρίου τριακοσίων περίπου δισεκατομμυρίων δραχμών- το κεφάλαιο επιχορηγήσεις, που περιλήφθη και στην έκθεση του Προϋπολογισμού στη σελίδα 140.

Αυτό δεν έχει ξαναγίνει στα κοινοβουλευτικά και οικονομικά χρονικά της Χώρας, από συστάσεως του Ελληνικού Κράτους. Αυτό δείχνει έλλειψη υπευθυνότητας από την πλευρά της Κυβέρνησης, δείχνει την προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της Χώρας η Κυβέρνηση, δείχνει την έλλειψη σεβασμού προς το ίδιο το Κοινοβούλιο και τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Γιατί, όπως ανέφερα πριν, σαφέστατα με τη διάταξη η οποία λέει ότι το 1997 και 1998 οι επιχορηγήσεις, με εξαίρεση αυτές που αφορούν μισθούς και συντάξεις, θα πρέπει οπωσδήποτε, δια νόμου -αυτού που συζητάμε- να παραμένουν στα επίπεδα του 1996. Αν, όμως, πάμε στη σελίδα 140 της έκθεσης του Προϋπολογισμού του 1997, θα διαπιστώσουμε ότι στον προϋπολογισμό, που είναι ο κορυφαίος ετήσιος νόμος, που ψήφισε η Βουλή, με την Κυβερνητική Πλειοψηφία, σε σειρά Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, αλλά και Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου, που εποπτεύονται από το Δημόσιο, περιλαμβάνονται επιχορηγήσεις μεγαλύτερες απ' ό,τι ήταν το 1996.

Αυτά είναι τραγελαφικά, πρωτόγνωρα πράγματα, για όποιον παρακολουθεί τις οικονομικές εξελίξεις. Με αυτόν το νόμο, λοιπόν, ό,τι επιχορηγήσεις περιλαμβάνονται στον Προϋπολογισμό, που ψηφίσθηκε στο τέλος Δεκέμβρη του 1996, θα πρέπει να αφαιρεθούν.

Μ' αυτόν τον τρόπο δε, διαπράττεται και ένας εμπαιγμός του κυρίου Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης σε μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων, αλλά και σε μεγάλους τομείς καίριας σημασίας για την οικονομία και την ελληνική κοινωνία, όπως είναι παραδείγματος χάριν, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και τα Τ.Ε.Ι..

Διαβάστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σελίδα 140 της έκθεσης του Προϋπολογισμού. Εκεί θα δείτε ότι το 1996, στο σύνολο πιστώσεων στα Α.Ε.Ι., που δεν είναι επιχορήγηση για μισθούς και συντάξεις μόνο, προβλέπονταν υλοποιήσεις,

όπως λέμε εμείς στα οικονομικά, τριάντα ένα δισεκατομμύρια. Αυτά τα λέει η έκθεση. Για το 1997 προβλέπει τριάντα πέντε δισεκατομμύρια. Άρα με τη διάταξη αυτή που περιλαμβάνεται στα άρθρα 3 και 4 θα πρέπει να κοπούν τα δύο επιπλέον, που και αυτά δεν επαρκούσαν για να καλύψουν λειτουργικές και άλλες ανάγκες στο τριάντα ένα δισεκατομμύρια. Άρα εξαπατούσε η Κυβέρνηση τους εκπαιδευτικούς της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όταν έλεγε ότι δήθεν θα είναι αυξημένες οι πιστώσεις, είτε προς τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα είτε προς τα Τ.Ε.Ι., όταν στα Τ.Ε.Ι. για το 1996, ήταν 12,9 δισεκατομμύρια -το λέει πίνακας της Κυβέρνησης του Υπουργού Οικονομικών- και προβλέπει για το 1997, δέκα τέσσερα δισεκατομμύρια.

ΚΕΘΕΑ, δηλαδή καταπολέμηση των ναρκωτικών. Για το 1996 η επιχορήγηση ήταν εννιάκόσια είκοσι εκατομμύρια, για το 1997 είναι εννιάκόσια σαράντα εκατομμύρια, όταν ο υποφαινόμενος Αρχηγός Κόμματος έκανε επίκαιρη ερώτηση και απάντησε ο Υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ότι τα εννιάκόσια σαράντα εκατομμύρια, δηλαδή η αύξηση των είκοσι εκατομμυρίων, δεν επαρκεί για την κάλυψη των εν εξελίξει προγραμμάτων που γίνονται σ' αυτές τις θεραπευτικές κοινότητες. Εδώ μέσα στη Βουλή, ο Υφυπουργός μου απάντησε ότι θα εξοικονομηθούν και τα άλλα ποσά, άλλων επιπλέον εκατοντάδων εκατομμυρίων από άλλους κωδικούς αριθμούς. Έρχεται τώρα η σχετική διάταξη και λέει, όχι πάνω από εννιάκόσια είκοσι εκατομμύρια. Άρα, εξαπατούσε η Κυβέρνηση δια στόματος του Υφυπουργού τη Βουλή, όταν έλεγε αυτά που σας ανέφερα πριν.

Για ποιά Κεντροαριστερά λέτε; Είσθε σκληρή Δεξιά, χειρότερη από τη Νέα Δημοκρατία.

Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας. Πάλι υπάρχει ο πίνακας του Υπουργού. Το 1996 ήταν επτακόσια πενήντα πέντε εκατομμύρια, το 1997 λέει οκτακόσια εκατομμύρια. Άρα με τη διάταξη αυτή, μέσα σε ενάμιση μήνα, πρέπει να αφαιρεθούν τα σαράντα πέντε εκατομμύρια.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Η διάταξη δεν αφορά μισθούς και συντάξεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Υπουργέ, μην απαντάτε σε μένα, που έχω ζήσει οκτώ χρόνια το Υπουργείο Οικονομικών.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν ξέρετε να διαβάσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Θα εκτεθείτε πάλι.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Εσείς θα εκτεθείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Υπουργέ, δεν προλάβετε να ενημερωθείτε και μη μου λέτε εμένα τέτοια πράγματα.

Δεν είναι μόνο μισθοί και συντάξεις. Είναι γενική επιχορήγηση. Οι μισθοί που λέτε, είναι επιχορήγηση στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, νοσηλευτικά ιδρύματα, που εποπτεύονται από το Ελληνικό Δημόσιο.

Κύριε Υπουργέ, αν έχετε ανταπάντηση, να μου την πείτε υπεύθυνα και να καταχωρηθεί.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Θέλετε να απαντήσω;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Πείτε μου, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Οι επιχορηγήσεις του Προϋπολογισμού του 1997 είναι απόλυτα συνεπείς με το νομοσχέδιο αυτό. Το νομοσχέδιο επιβάλλει μειώσεις στο σκέλος των επιχορηγήσεων, που δεν αφορούν μισθούς και συντάξεις.

Κατά συνέπεια, αν μία επιχορήγηση έχει μεγάλο ποσοστό μισθών και συντάξεων, αυτή η επιχορήγηση, παρά τη μείωση του σκέλους, που δεν αφορά τους μισθούς και συντάξεις, συνολικώς αυξάνεται. Το νομοσχέδιο αυτό έχει απόλυτα ληφθεί υπόψη στην κατάρτιση του Προϋπολογισμού και όλα όσα είπε ο κ. Τσοβόλας, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Υπουργέ, στη σελίδα 142 της έκθεσής σας δεν λέτε αυτά τα πράγματα. Γι' αυτό σας είπα να μην εκτίθεσθε.

Απευθύνεσθε σ' έναν που δούλευε τον Προϋπολογισμό, όπως ξέρουν οι υπάλληλοι, κωδικό προς κωδικό, όλων των Υπουργείων, επί τρεις μήνες μέχρι τις 04.00' το πρωί καθημερινά, ενώ εσείς αντικειμενικά δεν ξέρετε τη διαδικασία κατάρτισης του Προϋπολογισμού. Τώρα αναλάβατε Υπουργός Οικονομικών. Θα περάσουν δύο χρόνια για να αντιληφθείτε, όχι το αντικείμενο του Υπουργείου Οικονομικών και τον Προϋπολογισμό, αλλά το τι περίπου λέει το Υπουργείο Οικονομικών.

Και σας λέω, ότι όλα αυτά που ανέφερα -δεν πήρα τις άλλες επιχορηγήσεις που αναφέρονται στον πίνακα 517, πήρα αυτές που δεν αφορούν μισθούς και συντάξεις- αφορούν λειτουργικές δαπάνες, προγράμματα κλπ. Ρωτήστε για να δείτε ότι είναι όπως το λέω. Άρα με αυτήν τη διάταξη είτε θα είναι ανεφάρμοστη, είτε αν εφαρμοστεί, τροποποιείτε, αναθεωρείτε τον Προϋπολογισμό του 1997 και είναι τραγικό και πρωτόγνωρο σαν φαινόμενο.

Έρχομαι να σας πω κάτι άλλο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: (Δεν ακούστηκε)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ποια, τα Α.Ε.Ι.;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Γι' αυτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Να το πει η Κυβέρνηση δημόσια, κύριε Κεδίκογλου.

Δεύτερον. Λέει σ' άλλο άρθρο η Κυβέρνηση, ότι οι προσλήψεις στην εκπαίδευση κατ' εξαίρεση του κανόνα πέντε-ένα είναι ένα προς ένα. Δηλαδή ένας θα φεύγει το 1997, θα προσλαμβάνεται ένας. Και ερωτώ: Ξεκίνησαν το 1996 τα σχολεία με εξήμισι χιλιάδες λιγότερες κενές θέσεις δασκάλων και καθηγητών. Και δήλωσε ο Πρωθυπουργός, σε επίκαιρη ερώτηση που είχα κάνει εδώ στη Βουλή, ότι εξασφαλιστηκαν οκτώ χιλιάδες θέσεις αναπληρωτών. Τι σημαίνει αυτό; Ακολουθώντας το ένα προς ένα στην εκπαίδευση, σημαίνει ότι δε θα πάρετε τακτικό εκπαιδευτικό προσωπικό το 1997, που είναι εξήμισι έως οκτώ, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, παραπάνω απ' αυτές που θα προκύψουν από την έξοδο καθηγητών ή δασκάλων.

Άρα, το πρόβλημα και το Σεπτέμβριο, παρά τις διαβεβαιώσεις προς τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και προς την ΟΛΜΕ, θα είναι πάλι, αρχίζοντας η νέα σχολική χρονιά, όπως ήταν το 1996. Εκτός αν εννοείτε να συνεχίζεται αυτό το απαράδεκτο πρόβλημα με τους ωρομίσθιους και με τους αναπληρωτές, το οποίο ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας έχει χαρακτηρίσει ως ανορθόδοξο σύστημα, το οποίο θα αντιμετώπιζε δήθεν, όπως ακούσαμε να δηλώνει στην ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ, κάνοντας διάλογο αυτές τις ημέρες, που βρίσκονται σε εξέλιξη οι κινητοποιήσεις και οι απεργίες των εκπαιδευτικών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Άρα, εδώ έχουμε άλλη μια ασυνέπεια πάνω στο ίδιο βασικό θέμα, που λέγεται εκπαίδευση και ευρύτερη Παιδεία.

Έρχομαι τώρα να υποστηρίξω κάτι άλλο. Το άρθρο 1 του νομοσχεδίου πέρα από το ότι είναι έξω από την πραγματικότητα, παράλληλα είναι και αντισυνταγματικό. Έρχεται σε πλήρη αντίθεση προς το άρθρο 75 του Συντάγματος, παράγραφος 1 και 3. Όπως γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, κατά το άρθρο 75 και όπως βλέπετε στα σχέδια νόμου που κατατίθενται και μοιράζονται στους Βουλευτές, κάθε νομοσχέδιο, επίσης κατά το Σύνταγμα, κάθε προεδρικό διάταγμα και κάθε κανονιστική απόφαση, περνά υποχρεωτικά και υπογράφεται από τον Υπουργό Οικονομικών για να ελέγχει το Γενικό Λογιστήριο και ο Υπουργός Οικονομικών αν υπάρχει πίστωση εγγεγραμμένη στον Προϋπολογισμό, αν δηλαδή έχει εξασφαλιστεί πίστωση. Το άρθρο 75 ουδαμόθεν προβλέπει ότι με νόμο μπορεί να ρυθμιστεί διαφορετικά το θέμα αυτό. Άρα η διάταξη αυτή είναι ευθέως αντισυνταγματική. Στην ουσία, όμως, τι δείχνει αυτή η διάταξη; Δείχνει το μεγάλο

ενδοκυβερνητικό πρόβλημα που υπάρχει, το ότι κυβερνητικά στελέχη δεν μπορούν να υποστηρίξουν ούτε την πολιτική που προωθεί ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση συνολικά. Πιέζουν τον Υπουργό Οικονομικών και ο Υπουργός Οικονομικών πρέπει να έχει ψυχή και πίστη στην πολιτική που καλείται να ασκήσει. Και προφανώς, επειδή ο Υπουργός Οικονομικών δε θέλει να έρχεται σε κόντρα με τους Υπουργούς που ζητάνε πιστώσεις, πάει και ρίχνει το μπαλλάκι, πού; Ρίχνει το μπαλλάκι σε άνευ ουσιαστικού αντικρύσματος διαδικασίες, δηλαδή ο Υπουργός Οικονομικών, που κατά το Σύνταγμα έχει δικαίωμα να μην υπογράψει έναν νόμο, όταν συνεπάγεται δαπάνες ή απώλεια εσόδων. Δε θα το υπογράψει τώρα το νομοσχέδιο και το προεδρικό διάταγμα; Ασφαλώς θα το υπογράψει, γιατί αυτό το επιβάλλει το άρθρο 75 του Συντάγματος.

Άρα τι χρειάζεσθε αυτήν τη διάταξη, που είναι και αντισυνταγματική; Αυτά είναι τραγικά πράγματα. Αυτά είναι έξω από κάθε πραγματικότητα και δείχνουν ότι δεν πιστεύουν ούτε η ίδια η Κυβέρνηση ούτε οι Υπουργοί στην πολιτική που εφαρμόζουν, γιατί πράγματι είναι και οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδη.

Και τι λέει; Κανονιστικές πράξεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 1, ότι πρέπει να περιέχουν στο τέλος αναφορά που θα βρουν τα κονδύλια. Και αν περιέχουν αναφορά, υπάρχει καμία διασφάλιση, που να περιορίζει δαπάνη ή να περιορίζει το φαινόμενο που ενδεχομένως να παρουσιασθεί, ότι προωθούνται ρυθμίσεις χωρίς να έχουν οικονομική κάλυψη; Ποιος ήλεγξε αυτό το πράγμα και με ποιον τρόπο στην πράξη; Εκτός αν θεωρητικολογείτε και αδιαφορείτε για την πραγματικότητα. Ή είσθε αποφασισμένοι να εφαρμόσετε αυτήν την πολιτική σας, που είναι αδιέξοδη, κατά την άποψή μας, και αδική ή αλλιώς μην κάθεστε με τέτοια πράγματα να εμπνέετε και τον εαυτό σας και τον Ελληνικό Λαό. Δηλαδή αυτό το δικαίωμα που του δίνεται από το Σύνταγμα, να υπογράφει ο Υπουργός Οικονομικών, γι' αυτό και συσσωρεύονται στον Υπουργό Οικονομικών και περνάνε όλα τα νομοθετήματα, υπουργικές αποφάσεις κανονιστικού χαρακτήρα, προεδρικά διατάγματα. Θα τα υπογράψει ο Υπουργός και παράλληλα θα περιέχεται και αυτό, κατά παράβαση του άρθρου 75 του Συντάγματος. Άλλωστε και η Επιστημονική Επιτροπή κάνει παρατήρηση. Άλλα, όμως, αυτοί που τη συνέταξαν, είτε είναι έξω από την πραγματικότητα είτε δεν ξέρουν πώς λειτουργεί ο Προϋπολογισμός.

Και επίσης είναι δυνατόν αλήθεια, με τέτοιες διατάξεις να μας μιλάτε για περιορισμό σπατάλης του δημόσιου χρήματος; Αυτό θα περιορίσει τις δαπάνες; Ή αυτό απλά είναι μία σαπουνόφουσκα, για να πείτε στον Ελληνικό Λαό, ότι τάχα περιορίζετε τις δαπάνες. Και βέβαια αν θέλατε να περιορίσετε τις δαπάνες, αν θέλατε να περιορίσετε το έλλειμμα, κάνω μία παρατήρηση καλοπροαίρετα προς τον Υπουργό και τον Υφυπουργό Οικονομικών, να πουν στη Βουλή σήμερα- που είναι σχετικό το νομοσχέδιο αυτό, για να καταλάβει ο Λαός τι εμπαιγμός είναι αυτές οι διατάξεις- πόσα δισεκατομμύρια ρυθμίστηκαν ασφαλιστικές εισφορές, αγγελιόσημα, Φ.Π.Α., οφειλές προς Ο.Τ.Ε., δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμούς σε ιδιοκτήτες εφημερίδων και Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης. Για να τελειώνει αυτή η ιστορία της εξαπάτησης του Ελληνικού Λαού. Θα μας πείτε εδώ, πόσα έχετε διαγράψει προς Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας, είτε τηλεπικοινωνιακά είτε ραδιοτηλεοπτικά γενικά, είτε σε εφημερίδες του Κέντρου κυρίως. Θα μας πείτε απόψε που είναι το νομοσχέδιο για να αποκαλυφθείτε πλήρως γι' αυτόν τον εμπαιγμό του Ελληνικού Λαού, που μας παρουσιάζετε τέτοιες άνευ αντικρύσματος διατάξεις, που δε θα έχουν κανένα περιεχόμενο, για να δει ο Ελληνικός Λαός η Κυβέρνηση είστε. Είστε Κυβέρνηση των ιδιοκτητών των Μαζικών Μέσων Επικοινωνίας, των μεγαλοεργολάβων, των μεγαλοεπιχειρηματιών, προς τους οποίους δίνετε τα πάντα, ενώ στον πολύτεκνο κόβετε τη σύνταξη, στο μισθωτό περιορίζετε τις αποδοχές, στο συνταξιούχο το ίδιο και στους άλλους. Γιατί επιτέλους αυτός ο Λαός χρειάζεται καλύτερη μεταχείριση και ειδικά από μια Κυβέρνηση, η οποία χρησιμο-

ποιεί ψευδεπίγραφο τον τίτλο Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, που απόψε ο Υπουργός Οικονομικών μίλησε για Κεντροαριστερά. Αυτά δεν μπορούσε να τα εφαρμόσει ούτε η πιο σκληρή κατόνομα και κατ' αντικείμενο και κατά πολιτική, συντηρητική κυβέρνηση. Τα εφαρμόζετε εσείς. Και δεν μπορείτε άλλο να εμπαίζετε ανθρώπους, που αγωνίστηκαν δεκαετίες, απλούς πολίτες, λέγοντας ότι δήθεν πάτε να περιορίσετε δαπάνες. Μ' αυτό το νομοσχέδιο περιορίζετε το κοινωνικό κράτος, βάζετε άλλες διατάξεις, απλά για τα μάτια του Λαού, ότι δήθεν περιορίζουν δαπάνες περιττές, ενώ η πραγματικότητα είναι εκεί που θα περιορίσετε τις λειτουργικές δαπάνες, έχουν ήδη περιορισθεί τόσο σημαντικά τα τελευταία χρόνια, που θα καταλήξουν σε μείωση των παρεχομένων δημοσίων υπηρεσιών προς τους απλούς πολίτες.

Σοβαρά μιλάτε, ότι μια διάταξη σαν αυτή του άρθρου 1 ή των επόμενων άρθρων 2 και 3 -είστε ρεαλιστές, είστε εκσυγχρονιστές, όταν ξέρουμε και είναι ομολογημένο από τον Υπουργό Υγείας εδώ στη Βουλή, ότι τα νοσοκομεία έχουν συσσωρευμένα χρέη των τελευταίων ετών, επειδή κόβετε στα χαρτιά και όχι στην πράξη τις δαπάνες στους προϋπολογισμούς τους και έχουν συσσωρευμένα πάνω από εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια - είναι υλοποιήσιμη. Είναι ρεαλιστική μια τέτοια διάταξη, που αναφέρεται εδώ μέσα, για να αντιμετωπίσετε αυτήν την κρίσιμη οικονομική και κοινωνική κατάσταση που υπάρχει σήμερα;

Επομένως περιμένω απάντηση, βάζω επιτακτικά το θέμα, πόσα χρέη ρυθμίστηκαν, πόσων δισεκατομμυρίων που οφείλονται από αγγελόσημα, από Φ.Π.Α., που οφείλονται στον Ο.Τ.Ε., στη Δ.Ε.Η. και λοιπές δημόσιες υπηρεσίες, των ιδιοκτητών των Μαζικών Μέσων Επικοινωνίας γραπτού και ηλεκτρονικού Τύπου, για να δούμε τελικά ποιός είναι εκείνος που ενδιαφέρεται για το Λαό και τι επιδιώκεται με αυτό το νομοσχέδιο.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω επίσης να πω για το θέμα της μείωσης των εσόδων, απόδοση υπέρ τρίτων, όπως λέγονται για τους Ο.Τ.Α., τα εξής: Είχα την τιμή στα πλαίσια της πολιτικής της τότε προοδευτικής πράγματι κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -δεν είναι όπως τα είπε ο κ. Έμπερτ, είπε τη μισή αλήθεια-να είμαι Υπουργός Οικονομικών και Υπουργός Εσωτερικών ο Άκης Τσοχατζόπουλος. Είχαμε πάει εγώ και ο Άκης Τσοχατζόπουλος τότε, για να αποδίδουμε τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, που ήταν επαναλαμβάνω κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. πραγματικού και όχι νέας συντηρητικής παράταξης, όπως είναι σήμερα, στη Μυτιλήνη που γινόταν το συνέδριο της ΚΕΔΚΕ. Τότε πράγματι ήταν Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ ο κ. Έμπερτ και πραγματικά αφινδιάσαμε κάνοντας τη δήλωση -προσωπικά εγώ ως Υπουργός Οικονομικών- ότι θα δώσουμε αυτοτελείς πόρους στην Αυτοδιοίκηση, ώστε να γίνει το μεγάλο άλμα, να μην εξαρτάται στο μέλλον η Τοπική Αυτοδιοίκηση από τη θέληση του εκάστοτε Πρωθυπουργού και του εκάστοτε Υπουργού Οικονομικών. Και δώσαμε τότε με αυτήν τη διάταξη, που την είχα βάλει στο ν.1828, το φορολογικό νόμο, το 50% των τελών κυκλοφορίας, το 20% του φόρου εισοδήματος που αποδίδονται και μία σειρά άλλων φόρων. Και ενώ αυτό ήταν ένα άλμα και μια κατάκτηση για την Αυτοδιοίκηση, για την αποκέντρωση, έκτοτε και μέχρι σήμερα δεν έγινε κανένα άλμα, κανένα βήμα. Αντίθετα αναιρέθηκε εν μέρει και έρχεται η Κυβέρνηση της Κεντροαριστεράς, που είπε ο κύριος Υπουργός, και αφαιρεί ένα τμήμα από εκείνους τους πόρους, αντί να δώσει και άλλους πόρους για να γίνει αποκέντρωση και να προωθηθεί η περιφερειακή ανάπτυξη.

Καταγγέλλουμε και καλούμε την Κυβέρνηση να αποσύρει αυτήν τη διάταξη.

Επίσης, υπάρχει και μία άλλη διάταξη, που λέγει ότι οι αποδόσεις υπέρ τρίτων, που ήταν δηλαδή είσπραξη εσόδων, που κάνει το Δημόσιο για λογαριασμό τρίτων και τα γράφει στον Προϋπολογισμό ως δαπάνες, θα μειωθούν κατά 25%. Μα, είναι εξυγίανση δημοσιονομικής πολιτικής αυτό; Αυτό είναι τραγική, αδιέξοδη, δημοσιονομική πολιτική, που οπισθοδρομεί σε βαθμό τέτοιο, που δεν το ζήσαμε ούτε στις πιο σκληρές συντηρητικές εποχές.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. καταψηφίζει συνολικά το ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο περί δήθεν περιορισμού των σπαταλών, γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν περιορίζει τη πραγματική σπατάλη από εκείνους τους μεγάλους που την παίρνουν. Αντίθετα περιορίζει περαιτέρω το κοινωνικό κράτος, τις κοινωνικές υπηρεσίες, εις βάρος των απλών πολιτών. Γι' αυτό το καταψηφίζουμε, όπως αναλυτικότερα θα πούμε και στην κατ' άρθρο συζήτηση του νομοσχεδίου.

Απλώς μέσα από αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση θέλει να παραπλανήσει πολιτικά την συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού, που υφίσταται τις σκληρές συνέπειες αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής, με τον ψευδεπίγραφο τίτλο περί περιορισμού δήθεν των δαπανών του Δημοσίου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα θέλω να ευχαριστήσω το συνάδελφο κ. Βεζδρεβάνη, ο οποίος μου παραχώρησε τη θέση του, διότι ανειλημμένες υποχρεώσεις μου δεν θα μου επιτρέψουν να παραμείνω επί μακρόν στη Βουλή.

Με τον κ. Τσοβόλα, τον Πρόεδρο του ΔΗ.Κ.ΚΙ, με χωρίζουν τεράστιες ιδεολογικές διαφορές.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κόψτε λίγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν κόβω τίποτα και δε δίνω σε κανένα το δικαίωμα να μου πει τι πιστεύω εγώ και να ερμηνεύω εγώ τον κ. Τσοβόλα όπως εγώ πιστεύω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κόρακας φοβάται να μη του πάρει κανέναν της αριστεράς του!!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Όχι, προς Θεού!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Συμφωνώ μαζί του σε ένα σημείο, το οποίο επανειλημμένως τόνισε και στο οποίο έχει απόλυτα δίκιο, σε ένα σημείο από το οποίο θα άρχιζα κι εγώ την αγόρευσή μου. Το σημείο είναι ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ψευδεπίγραφο. Κάτω από το βαρύγδουπο τίτλο του περιορισμού των δαπανών, δεν υποκρύπτεται τίποτα άλλο παρά αύξηση των εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού κατά τρόπο ανορθόδοξο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αποτελεί γεγονός και από τους περισσότερους αναγνωρίζεται, ότι το Κράτος είναι τεράστιο, ότι το Κράτος είναι πολυδάπανο, ότι το Κράτος στην ουσία του είναι ημιπράλυτο.

Οι κρατικές δραστηριότητες έχουν εκταθεί σε τομείς που κάλλιστα θα μπορούσαν να ασκηθούν αποτελεσματικά και λιγότερο δαπανηρά από ιδιωτικούς φορείς. Αυτές οι επισημάνσεις δεν είναι μόνο δικές μας. Εάν διαβάσετε όλες τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών, του ΟΟΣΑ και των άλλων, θα δείτε ότι πανομοιότυπα τα ίδια επισημαίνονται.

Αυτή η παράλογη, θα έλεγα, διόγκωση του Κράτους δημιουργήθηκε κυρίως από τις Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ήταν μια συνειδητή επιλογή για λόγους καθαρά πολιτικούς. Διότι ήθελε με αυτόν τον τρόπο να αυξήσει και να εμπλουτίσει τις πελατειακές σχέσεις. Ήθελε διά αυτού του τρόπου να ελέγχει το εκλογικό σώμα.

Φαίνεται ότι τώρα, έστω καθυστερημένα, αντελήφθη η σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν πάει άλλο, ότι οι όροι σύγκλισης της Συνθήκης του Μάαστριχτ δεν επιτρέπουν τέτοιου είδους παιχνίδια, ότι κινδυνεύουμε να μείνουμε έξω από την ΟΝΕ και ουσιαστικά να απομονωθούμε από την Ευρώπη. Έστω καθυστερημένα το ανακάλυψαν. Γι' αυτό το λόγο καταλήγουν στη σκέψη, ότι πρέπει πάση θυσία να περιοριστούν οι κρατικές δαπάνες, οι οποίες όμως πρέπει να περιοριστούν και για έναν άλλο λόγο ηθικής τάξεως. Δεν μπορεί το Κράτος να ζητάει θυσίες από τον τελευταίο Έλληνα φορολογούμενο, δεν μπορεί το Κράτος να ζητάει θυσίες από τον Ελληνικό Λαό, όταν το ίδιο εξακολουθεί να είναι προκλητικά σπάταλο.

Θα κάνω μια παρένθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να σας υπενθυμίσω ότι από το 1974 μέχρι σήμερα, από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, έχουν ψηφιστεί από την Ελληνική Βουλή, από αυτήν την Αίθουσα, δύο χιλιάδες εξακόσιοι

νόμοι. Ξέρετε σε τι αντιστοιχεί αυτό; Δύο νόμοι ψηφίζονται κάθε βδομάδα.

Αυτό δείχνει μια ελαφρότητα με την οποία αντιμετωπίζεται η νομοθετική λειτουργία.

Υπάρχουν νόμοι -δεν έχω το χρόνο να τους αναφέρω, έχω φάξει, τα έχω τα στοιχίσει- που επαναλαμβάνουν τις ίδιες ρυθμίσεις προηγούμενων νόμων. Νόμοι που ουσιαστικά στην πράξη απεδείχθησαν ατελέσφοροι. Νόμοι που εκ των υστέρων αντελήφθη ο Υπουργός που τους εισήγαγε, ότι δεν μπορούν να εφαρμοσθούν. Νόμοι που έγιναν για να επιδείξει ο όποιος Υπουργός, ο κάθε Υπουργός, ότι δήθεν έχει νομοθετικό έργο. Θέλετε την προσωπική μου εκτίμηση; Εγώ πιστεύω επιτυχημένον Υπουργό, εκείνον που φέρνει τους λιγότερους νόμους για ψήφιση στη Βουλή.

Και θα ήθελα να κάνω μια σκέψη, δεν ξέρω αν θα την αποδεχθεί το Προεδρείο: Στις τόσες Επιτροπές της Βουλής, να κάνουμε και μια Επιτροπή, να ερευνήσουμε από τους δύο χιλιάδες εξακόσιους νόμους, πόσοι εφαρμόζονται. Θα εκπλαγούμε και εμείς οι ίδιοι.

'Αρα πάσχει το σύστημά μας και η γενική εντύπωση και η δική μου, η γενική εντύπωση του Λαού είναι, ότι έχουμε χορτάσει από νόμους, αλλά αμφιβάλλουμε και αμφιβάλλουμε ζωηρά για την εφαρμογή τους και την αποτελεσματικότητά τους.

Φοβάμαι, λοιπόν, ότι την ίδια τύχη θα έχει και το παρόν νομοσχέδιο. Ο Εισηγητής της Μειοψηφίας ο κ. Βυζοβίτης, στη θαυμάσια αγόρευσή του, απέδειξε με αριθμούς, ότι το νομοσχέδιο δεν είναι τίποτε άλλο, παρά αύξηση των εσόδων του Κράτους. Αλλά το νομοσχέδιο λέγει και κάτι άλλα, εξόχως ενδιαιφέροντα, στην εισηγητική έκθεση. Λέει, λοιπόν, ότι "η Ελλάδα έχει το υψηλότερο έλλειμμα του κρατικού τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη σημερινή συγκυρία, συνεχίζει, οι προσπάθειες για τη μείωση του κρατικού ελλείμματος πρέπει να στραφούν κυρίως στη μείωση των κρατικών δαπανών". Και τελειώνει η σχετική παράγραφος: "Τέλος, ενώ ορισμένες κρατικές δαπάνες μπορούν να κριθούν ως ανεπαρκείς με βάση τις υπάρχουσες ανάγκες, άλλες μπορούν αβίαστα να χαρακτηρισθούν ως υπερβολικές ή αναποτελεσματικές".

Και όλα αυτά, κατά την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, οφείλονται στο διοικητικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργούν οι διαδικασίες αυτές. Μα, κοροϊδεύμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι το θεσμικό πλαίσιο που μας ενοχλεί να μειώσουμε τις κρατικές δαπάνες;

Δεν αμφισβητώ ότι υπάρχουν μερικές θετικές ρυθμίσεις ή αν θέλετε, ότι υπάρχουν και αγαθές προθέσεις στο νομοσχέδιο. Όλοι μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πλην των κακοποιών, έχουμε αγαθές προθέσεις. Δεν αρκούν, όμως, οι αγαθές προθέσεις. Το πρόβλημα είναι πώς οι προθέσεις αυτές υλοποιούνται, πώς οι προθέσεις αυτές γίνονται πράξη;

Πρώτα απ' όλα να σας πω, κύριε Υφυπουργέ των Οικονομικών, ότι προβλέπεται έκδοση μιας πληθώρας κοινών υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να ρίξετε μια ματιά στο νόμο περί του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου. Προέβλεπε και εκείνος ο νόμος μια πληθώρα υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Έχει ψηφισθεί δύο χρόνια, και ακόμη δεν έχει εκδοθεί ούτε το ένα τρίτο από αυτά και ο νόμος μένει ανεφάρμοστος.

Κατά συνέπεια θα έχει ο νόμος σας την ίδια τύχη που είχε και ο νόμος για το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, πάνω στον οποίο στηρίχθηκαν πολλές ελπίδες.

Δεύτερον, θα ήθελα να παρατηρήσω, ότι συνιστάτε μία διαρκή γνωμοδοτική επιτροπή και της δίνετε και βαρύτητα και της δίνετε και αρμοδιότητες πολύ έντονα περιγραφόμενες. Σας βεβαιώ ότι ουδείς θα λαμβάνει υπόψη του τις εισηγήσεις ή τις γνωματεύσεις της επιτροπής αυτής, την οποία συνιστάτε.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω και να πείτε, κύριε Υφυπουργέ, ότι το έχετε πράξει και εγώ θα το αποδεχθώ.

'Έχετε διαβάσει τη γνωμοδότηση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής; Δεν την έχετε διαβάσει. Γιατί αν τη

διαβάζατε, τουλάχιστον θα προσαρμόζατε το νομοσχέδιο σ' αυτά που υποδεικνύει η γνωμοδότηση της Επιστημονικής Επιτροπής. Και μετά ισχυρίζεσθε ότι η γνωμοδοτική επιτροπή ότι θα ακολουθείτε τις γνωμοδοτήσεις της επιτροπής που συνιστάται από το παρόν σχέδιο νόμου.

Λέτε επίσης, ότι θα μειώσετε τα εισοδήματα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, από τα τέλη κυκλοφορίας, κατά 25%, επί της αύξησης. Σας ερωτώ: Αν αύριο οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης δε δεχθούν αυτήν τη ρύθμιση, αν κλειδώσουν τους δήμους και αν σας παραδώσουν τα κλειδιά, τι θα κάνετε; Θα χορηγήσετε έκτακτη επιχορήγηση. 'Αρα η σχετική διάταξη είναι ανεφάρμοστη. Όπως είδατε και από την αντίδραση που δημιουργήθηκε για τον επαρχιακό Τύπο, που αναγκάζεσθε να κάνετε πίσω.

Το νομοσχέδιο δε βάζει το "μαχαίρι στο κόκκαλο". Πρόσφατο δημοσίευμα, που το ανέφερε και ο κ. Βυζοβίτης, απογευματινής εφημερίδος, αναφέρει ότι οι Υπουργοί έχετε πεντακόσιους εικοσιπέντε ειδικούς συμβούλους και οι Υφυπουργοί άλλους τριακόσιους δεκαπέντε και εκκρεμούν στο Υπουργικό Συμβούλιο άλλες διακόσιες αιτήσεις για ειδικούς συμβούλους. Σύνολο χίλιους εκατό! Δεν αντιλαμβάνεσθε ότι αυτό κάτι στοιχίζει στο Κράτος;

'Έχετε φτιάξει είκοσι εννέα γενικές γραμματείες και δεκαεπτά ειδικές γραμματείες στα υπουργεία με ένα αμφίβολο έργο και με παρενέργειες, γιατί αυτές οι γενικές και ειδικές γραμματείες θέλουν νέες γενικές διευθύνσεις και νέους γενικούς διευθυντές, με τεράστιο κόστος στον Προϋπολογισμό.

'Έχετε, κύριε Υφυπουργέ, είκοσι πέντε χιλιάδες κρατικά αυτοκίνητα. Τα καύσιμα και η συντήρησή τους στοιχίζουν, κατά τη δική σας δήλωση, δεκατρίστημις δισεκατομμύρια. Και αν προσθέσουμε και τη δαπάνη των οδηγών, στα περισσότερα των οποίων είναι δύο, δεν είναι υπερβολικό να λεχθεί ότι η συνολική δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, υπερβαίνει τα εκατό δισεκατομμύρια.

Όλοι μας το καλοκαίρι, προ των εκλογών, παίρνοντας μια εφημερίδα, ιδίως κυριακάτικη, βλέπαμε μέσα ένα ένθετο. Ήταν η προβολή του έργου του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. ή η προβολή του έργου του Υπουργείου Εργασίας ή άλλων υπουργείων. Ποιος πλήρωσε για όλα αυτά; Μπορείτε να μας πείτε πόσο στοιχίσε αυτή η προβολή του δήθεν κυβερνητικού έργου στον Ελληνικό Λαό;

Διότι έτσι η Κυβέρνηση έκανε τον προεκλογικό της αγώνα με χρήματα του Δημοσίου. Αλλά περαιτέρω βλέπουμε καθημερινά διαφήμιση της Ε.Υ.Δ.Α.Π. ή της Δ.Ε.Η.. Δεν ξέρετε, κύριε Υφυπουργέ, ότι η Ε.Υ.Δ.Α.Π. και η Δ.Ε.Η. είναι μονοπώλιο; Τι διαφημίζουν, λοιπόν; Απλώς διαφημίζουν κάτι και ξοδεύουν πολλά γι' αυτό το οποίο δεν χρειάζεται διαφήμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερέβην και το χρόνο και ευχαριστώ τον κύριο Πρόεδρο για την ανοχή του. Εκείνο, που ήθελα να τονίσω και θα μπορούσα ώρες ατέλειωτες να σας δίνω τέτοια χαρακτηριστικά παραδείγματα, είναι ότι δεν είσατε διατεθειμένοι να μειώσετε τις κρατικές δαπάνες ή δεν είσατε διατεθειμένοι να τις μειώσετε, στα σημεία εκείνα που θίγεται το κομματικό κράτος, που έχετε δημιουργήσει.

Εμείς θα χειροκροτούσαμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο πράγματι θα έβαζε το "μαχαίρι στο κόκκαλο". Εσείς δεν κάνετε τίποτε από όλα αυτά, ούτε παρανυχίδα δε θίγετε. Απλώς είναι ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο και ρίξετε στάχτη στα μάτια του κόσμου, για να δικαιολογήσετε τη βαρεία φορολογία, που τους έχετε επιβάλει.

(Χειροκροτήματα από την Πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους τελευταίους τέσσερις μήνες, μετά τις εκλογές, είχαμε έναν καταγισμό φοροεπισπρατικών νομοσχεδίων, με παραπλανητικές επιγραφές, δήθεν για εκσυγχρονισμό του τελωνειακού κώδικα, δήθεν για την κατάργηση των φοροαπαλλαγών κ.λπ. Το ίδιο ψευδεπίγραφο, όπως είπαν και άλλοι

ομιλητές, είναι και το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Ο τίτλος του συνιστά παραπλανητική διαφήμιση ενός μαγαζιού με άδεια ράφια. Διότι τα περισσότερα από τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου είναι κενά περιεχομένου. Δεν περιορίζουν καμιά κρατική δαπάνη. Διαδικασίες θεσπίζουν, οι οποίες δε δίνουν καμιά εγγύηση ότι θα περιορίσουν τις κρατικές δαπάνες. Τι θα περίμενε κανένας από ένα νομοσχέδιο με τον τίτλο "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών"; Θα περίμενε, πρώτον, μια απαρίθμηση παρεμβάσεων συγκεκριμένων που θα περιόριζαν δαπάνες συγκεκριμένες. Κάνει αυτό το πράγμα το νομοσχέδιο; Δεύτερον, θα περίμενε μια απαρίθμηση παρεμβάσεων, που θα αύξαναν την αποτελεσματικότητα των δαπανών. Και όταν μιλάμε για αποτελεσματικότητα εννοούμε δυο πράγματα. Μιλάμε για μείωση του κόστους των κρατικών υπηρεσιών και μιλάμε και για μείωση των περιθωρίων, μεταξύ των τιμών και του κόστους των κρατικών υπηρεσιών. Το δεύτερο ασφαλώς δε γίνεται, διότι κανένα μονοπώλιο δεν καταργεί αυτό το νομοσχέδιο, κανένα κρατικό ολιγοπώλιο δεν καταργεί, άρα, πώς θα περιμένουμε να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός, που θα μειώσει το περιθώριο μεταξύ τιμής και κόστους; 'Αρα η αποτελεσματικότητα αυτή ασφαλώς και δεν επιτυγχάνεται. Μήπως επιτυγχάνεται μείωση του κόστους; Ούτε και αυτό.

Το τρίτο πράγμα που θα περίμενε κανένας από ένα τέτοιο νομοσχέδιο είναι να κάνει έναν υπολογισμό σοβαρό της εξοικονόμησης που θα προκύψει απ' αυτό το νομοσχέδιο. Και θα αρχίσω απ' αυτό το τελευταίο, διότι κοίταξα την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Από εξοικονόμηση δαπανών, αυτό το νομοσχέδιο εξοικονομεί δέκα δισεκατομμύρια. Αυτό είναι το ποσό που εξοικονομεί. Αν κοιτάξετε την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου δέκα δισεκατομμύρια υπολογίζεται ότι εξοικονομούνται από τις δαπάνες. Δηλαδή, λιγότερο από τρεις χιλιάδες δραχμές για κάθε ελληνικό νοικοκυριό ή για να το κάνω ακόμα πιο ξεκάθαρο, λιγότερο από διακόσιες πενήντα δραχμές το μήνα για κάθε ελληνικό νοικοκυριό. Αυτό εξοικονομεί αυτό το νομοσχέδιο. Για ποια εξοικονόμηση δαπανών συζητάμε; Όλες οι υπόλοιπες δήθεν εξοικονομήσεις δαπανών, που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, λόγω του ότι το νομοσχέδιο είναι και ασαφές και προφανώς ατελέσφορο, δεν μπορούν καν να υπολογιστούν από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Κοιτάξτε την έκθεση: Η τάδε εξοικονόμηση δεν μπορεί να υπολογιστεί, η άλλη δεν μπορεί να υπολογιστεί. Γιατί δεν μπορεί να υπολογιστεί; Γιατί δεν είναι συγκεκριμένη παρέμβαση. Είναι μια γενικού περιεχομένου ρύθμιση.

Να έρθω τώρα στο πρώτο σημείο που έθιξα, ποιες συγκεκριμένες δαπάνες περιορίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Και για να το αποδείξω αυτό, μιλάμε επί της αρχής βέβαια, αλλά ας πάρουμε ένα ένα τα άρθρα.

'Αρθρο 1 Λέει: "Πρόβλεψη δαπανών". "Νομοσχέδια ή άλλες διοικητικές πράξεις που προκαλούν δαπάνη πέρα απ' αυτά που προβλέπονται στον Προϋπολογισμό θα πρέπει να συνοδεύονται από πρόταση για την αντιμετώπιση της προκαλούμενης δαπάνης και την εξεύρεση των αντίστοιχων πόρων για μια πενταετία". Σπουδαία τα λόγια! Καμιά παλιά δαπάνη δεν εξοικονομείται και για τις μελλοντικές δαπάνες, το μόνο που πρέπει να κάνω ο φορέας είναι να επιβαρύνει τον 'Ελληνα φορολογούμενο για να πει ότι "βρήκα λεφτά για να κάνω τις δαπάνες μου". Δεν πρόκειται να περιορίσει καμιά δαπάνη. Θα γράφονται δήθεν έσοδα και θα δικαιολογούνται οποιεσδήποτε δαπάνες, από οποιονδήποτε φορέα.

Πάμε στο άρθρο 2 "Κατάργηση Συγχώνευση φορέων". Συνιστάται λέει διαρκής γνωμοδοτική επιτροπή φορέων του δημοσίου τομέα, που θα υποβάλει γνωμοδοτήσεις. Και τι σταματάει αυτήν την επιτροπή από το να προκαλεί δαπάνες; Θα υπάρχει άλλη μια επιτροπή, που θα δικαιολογεί τις δαπάνες. Θα έχουμε δαπάνες με τη βούλα αυτής της επιτροπής.

'Αρθρο 3 "Μείωση αποδόσεων υπέρ τρίτων, περιορισμός επιχορηγήσεων". Και εδώ δεν πρόκειται για μείωση δαπανών, απλώς το Κράτος παίρνει ένα μέρος των εσόδων υπέρ τρίτων και το οικειοποιείται. 'Εσοδα που πήγαιναν σε άλλους φορείς

τα οικειοποιείται το ίδιο. Δε μειώνεται καμιά δαπάνη. 'Αρα ούτε στο άρθρο 3 έχουμε κανένα περιορισμό δαπανών.

Μήπως έχουμε στο άρθρο 4, με τα τριετή επιχειρησιακά σχέδια; Θα έχουμε δαπάνες με τριετή επιχειρησιακά σχέδια. Δε βλέπω με ποιο τρόπο θα περιοριστούν άμεσα -γιατί είναι άμεσα το πρόβλημα της μείωσης των δαπανών- οι δαπάνες. Γι' αυτό μιλάω για άδεια ράφια. Όλα αυτά τα άρθρα είναι άδεια, είναι κενά περιεχομένου. Είναι δήθεν θεσμικά, δήθεν σύγχρονα, αλλά δεν θα δουλέψουν. Χρειάζεται μια γάτα που να πιάει ποντίκια εδώ πέρα. Δε χρειάζονται αυτού του είδους τα άρθρα.

'Αρθρο 5 "Κυρώσεις". Λέει ότι η μη υποβολή στοιχείων στις καθορισμένες προθεσμίες τιμωρείται με ανάλογες κυρώσεις, πρόστιμο στους προέδρους, γενικούς διευθυντές κ.λπ. Αυτά υπήρχαν και τα καταργήσατε. Υπήρχαν στις Δ.Ε.Κ.Ο. Όταν οι Δ.Ε.Κ.Ο. υπερέβαιναν τις δαπάνες μισθοδοσίας, το 1993, υπήρχε η απειλή του να απολυθεί ο πρόεδρος. Καταργήθηκε αυτό και τώρα το ξαναφέρνετε. Δε δούλεψε. Ούτε τότε δεν δούλεψε ούτε τώρα θα δουλέψει. Διότι αν ο πρόεδρος είναι φίλος με Πρωθυπουργό για παράδειγμα, ποιος Υπουργός θα τολμήσει να τον απολύσει;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: 'Ετσι ήταν πάντα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: 'Ετσι ήταν πάντα. Αλλά το άρθρο 5 τί το φέρνουμε, λοιπόν, και το νομοθετούμε; Πάντα για κακή διαχείριση μπορούσαμε να απολύσουμε οποιονδήποτε διευθύνοντα σύμβουλο. Τι έννοια έχει το άρθρο 5; Τι κύρωση είναι αυτή;

Περιορισμός προσλήψεων. Αυτό το έργο και αν το έχουμε ξαναδεί! Από δυο προς ένα ξεκινήσαμε, τρία προς ένα, τώρα έγινε πέντε προς ένα. Φαντάζομαι του χρόνου, όταν θα φέρετε κάποιο άλλο νομοσχέδιο για τον περιορισμό των δαπανών, θα είναι δέκα προς ένα και θα συνεχίσουμε έτσι. Αλλά περιορισμός των δαπανών δε θα γίνεται βεβαίως. Αυτό, θέλει πολιτική βούληση και σεις δεν την έχετε. Είδαμε μέσα στο 1996 πόσες προσλήψεις έγιναν και το είπαν πάρα πολλοί ομιλητές.

Αξιολόγηση δαπανών. Λέει ότι θα αξιολογεί το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Θα αξιολογεί και τι θα κάνει; Θα βγάζει μια έκθεση, όπως τώρα, που βγάζει εκθέσεις στις οποίες οικειολογεί τι δαπάνη προκαλείται για τον Γενικό Προϋπολογισμό και θα λέει ότι αυτή η δαπάνη είναι κοινωνικά χρήσιμη. 'Αμα πει ο Υπουργός δηλαδή, ότι δεν είναι κοινωνικά χρήσιμη, τι θα αξιολογεί το Γενικό Λογιστήριο; Θα λέει ότι δεν είναι. Να μη συνεχίσω!

Χρηματοδοτική μίσθωση. Αυτό είναι ένα θέμα χρηματοδότησης των δημοσίων επιχειρήσεων. Μειώνει καμιά δαπάνη αυτό. Η χρηματοδοτική μίσθωση και για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις ακόμα, βραχυπρόθεσμα, είναι πολύ πιο ακριβή. Τι δαπάνες θα μειώσει το άρθρο 8 με τη χρηματοδοτική μίσθωση; Να μην προχωρήσω παραπέρα, διότι δε θέλω πραγματικά να φάω όλο το χρόνο, αλλά θέλω απλώς να πω, ότι έχουμε ένα νομοσχέδιο, όπως είπαν και άλλοι ομιλητές, που είναι ψευδεπίγραφο και κάθε άλλο παρά περιορίζει συγκεκριμένες κρατικές δαπάνες. Έχουμε ένα νομοσχέδιο, που είναι δαιδαλώδες, διότι θεσπίζει διαδικασίες, οι οποίες δεν δεσμεύουν την Κυβέρνηση και για παράδειγμα έρχομαι σ' αυτό το περίφημο "την οδό διαφυγής", που το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να ορίσει προσλήψεις κατά παράβαση του πέντε προς ένα ή του ένα προς πέντε. Δηλαδή ποιον πάτε να δεσμεύσετε με αυτό το άρθρο με το ένα προς πέντε; 'Αμα δεν δεσμεύετε τον εαυτό σας σαν Κυβέρνηση, ποιον πάτε να δεσμεύσετε; Την Αξιοματική Αντιπολίτευση, μήπως κάνει προσλήψεις; Ποιον δεσμεύει αυτό το άρθρο, δηλαδή, όταν δε δεσμεύει την Κυβέρνηση;

Έχουμε τελικά ένα νομοσχέδιο, που είναι "βιτρίνα" στην ουσία, διότι το μόνο στόχο που έχει είναι να μειώσει τις κακές εντυπώσεις που έχουν δημιουργηθεί από τη φοροεπισπρακτική επιδρομή των τελευταίων τεσσάρων μηνών. Φέρνετε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο "βιτρίνα", επειδή έχετε όλη αυτή την κριτική, για να μας πείτε ότι μειώνετε τις κρατικές δαπάνες.

Επίσης έχουμε ένα νομοσχέδιο νομιμοποίησης και πλαστο-

γράφησης των στοιχείων για τα ελλείμματα και το χρέος μέσω του περίφημου άρθρου 12. Και στο άρθρο 12 λέτε, ότι εγώ θα ρυθμίζω τις εγγυήσεις των χρεωκοπημένων επιχειρήσεων και από την άλλη μεριά, θα εγγράφω δήθεν αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου. Μα, τι αξία έχει το μετοχικό κεφάλαιο μιας ισορροπημένης επιχείρησης; Γιατί γίνεται αυτό; Για να μην εμφανίζουμε τα στοιχεία στο δημόσιο χρέος. Αυτά είναι "τρίχες", δεν μπορώ να σκεφτώ άλλη λέξη. Είναι δικαίωμα της κάθε κυβέρνησης να ονομάζει όπως θέλει τα νομοσχέδιά της. Ένα, όμως, είναι σίγουρο: Αυτό το νομοσχέδιο, ούτε στον περιορισμό των κρατικών δαπανών θα συμβάλει, αλλά ούτε και στην αύξηση της αποτελεσματικότητάς τους. Και γι' αυτόν το λόγο το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σούρλας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι επιτακτική προβάλλει η ανάγκη χρηστής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος, περιορισμού των κρατικών δαπανών και μεγιστοποίησης του αποτελέσματος.

Η Κυβέρνηση διατείνεται ότι με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, αυτές είναι οι επιδιώξεις. Και συγκεκριμένα, με δημοσιονομικούς περιορισμούς στην ψήφιση νόμων και έκδοση διοικητικών πράξεων χωρίς αντίστοιχους πόρους, με συγχώνευση φορέων, με αξιοποίηση περιουσίας, όπως π.χ. των νοσοκομείων, με περιορισμούς γενικότερα στις σπατάλες. Όλες αυτές οι επιδιώξεις είναι ευπρόσδεκτες. Αλλά μέσα, όμως, από μια σύντομη ιστορική αναδρομή από αντικειμενική εκτίμηση των στοιχείων που συνθέτουν το σημερινό πρόβλημα μέσα από μια πολιτική της Κυβέρνησης, όπως την είδαμε μέχρι σήμερα στην πορεία της, δικαιολογείται κάθε επιφύλαξη αν και κατά πόσο μπορούν να αποδώσουν οι προτεινόμενες αυτές ρυθμίσεις.

Η εκτίμησή μου, αλλά και γενικότερα πιστεύω, είναι ότι νόμοι υπάρχουν, πολιτική, όμως, βούληση δεν υπάρχει και ούτε διαφαίνεται.

Θα είμαι συγκεκριμένος και σαφής. Υπάρχει ο ν.2081 και συγκεκριμένα το άρθρο 27, που δεν επιτρέπει την έκδοση κανονιστικών διοικητικών πράξεων, που συνεπάγεται δαπάνες και δεν έχει εγγραφεί στον Προϋπολογισμό.

Ποτέ δεν εφαρμόστηκε αυτή η διάταξη μέχρι σήμερα. Κανένας Υπουργός, ούτε επί των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, ούτε επί των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφάρμοσαν αυτή τη διάταξη. Και η ίδια διάταξη, σήμερα, έρχεται και επαναλαμβάνεται στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου, που συζητούμε. Τι περιμένουμε ν' αλλάξει;

Το 1994, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε ένα σχέδιο νόμου για την ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Δημοσίων Έργων και Προμηθειών. Το μέγα πρόβλημα των προμηθειών και της ανάθεσης των δημοσίων έργων! Και έλεγε, τότε, ο συνάδελφος Δημήτρης Σαρρής στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή: "Τέρμα στις κυβερνήσεις των εργολάβων και των μεσιτών." Εγώ, ο αφελής το πίστεψα. Λέω, ήρθε κάποια ώρα καλή για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πήρε μεγάλες αποφάσεις. Παρακολουθώ, στην πορεία, τα πράγματα και βλέπω ότι συνεχώς εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη. Και αφού περνάει κανένα εξάμηνο, αποσύρεται το νομοσχέδιο. Δεν δικαιούμαι, λοιπόν, να πιστεύω ακράδαντα ότι είστε η Κυβέρνηση των Εργολάβων και των Μεσιτών, κύριε Υπουργέ, όταν εσείς χαρακτηρίζετε την κατασκευή που υπήρχε μέχρι τότε, τέτοια και συνεχίζει επομένως να υπάρχει. Πού είναι το Εθνικό Συμβούλιο Ανάθεσης Δημοσίων Έργων και Προμηθειών; Ουδέποτε συζητήθηκε. Αποσύρθηκε. Και ξέρετε το όργιο, το οποίο γίνεται στο χώρο της ανάθεσης των δημοσίων έργων και των προμηθειών του δημοσίου.

Το 1992, με το νόμο 2071, ψηφίσθηκε διάταξη για την αξιοποίηση της περιουσίας των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, αυτό που λέτε ότι πάτε να κάνετε τώρα, σε μια προσπάθεια να ξεκινήσει αμέσως.

Παραδείγματα χάρη, υπάρχει το Σπηλιοπούλειο Νοσοκομείο, δίπλα στο νοσοκομείο Μαρίκα Ηλιάδη-Έλενα Βενιζέλου -τα

χωρίζει ένας τοίχος- να συγχωνευθεί και με το οφθαλμιατρείο για να προκύψουν τα οικονομικά οφέλη και οι περιστολές των δαπανών.

Η διάταξη αυτή παραμένει, επί πέντε χρόνια, ανενεργός. Δεν προωθήθηκε. Δεν αξιοποιήθηκε.

Τι είναι εκείνο, που θα μας κάνει να πιστέψουμε ότι, από εδώ και πέρα, θα προκύψουν οφέλη από συγχωνεύσεις ή καταργήσεις φορέων;

Βεβαίως, αφήνετε και εκείνο το παράθυρο στη διάταξη, που λέει ότι μπορεί να δημιουργείτε και νέα πρόσωπα είτε δημοσίου, είτε ιδιωτικού δικαίου, προφανώς κρατικά.

Με το νόμο 2071, ψηφίσθηκε και μια άλλη διάταξη, που αναφέρεται στους γενικούς διευθυντές των νοσοκομείων, στους μανάτζερς.

Τι κάνατε από τότε μέχρι τώρα; Πέρασαν τέσσερα με πέντε χρόνια. Γιατί δεν ενεργοποιήσατε αυτή τη διάταξη;

Και έρχεσθε, τώρα, με αναδιατυπωμένη διάταξη, που πρέπει να την ψηφίσει και πάλι η Βουλή των Ελλήνων. Γιατί πρέπει να πιστέψουμε ότι θα προκύψει κάποιο όφελος για τα νοσοκομεία, που τα χρέη ανέρχονται σε διακόσια δισεκατομμύρια και βουλιάζουν εκεί, στο χάος που υπάρχει και στη σύγχυση που επικρατεί;

Εκδόθηκε προεδρικό διάταγμα για την περιστολή των δαπανών στη διακίνηση του υγειονομικού υλικού στα νοσοκομεία. Δημοσιεύθηκε. Και αντί να έχουμε περιστολή των δαπανών, αφού ποτέ δεν εφαρμόστηκε, έχουμε αύξηση των δαπανών γενικώς κατά εκατό δισεκατομμύρια.

Γιατί να σας πιστέψουμε ότι θα προκύψει κάποιο όφελος από τις προτεινόμενες διατάξεις;

Ψηφίσθηκε από εσάς -τώρα να έρθουμε στα δικά σας- διάταξη νόμου, που αναφέρεται στις προμήθειες των νοσοκομείων. Ψηφίσθηκε πριν από δύο χρόνια, κύριοι συνάδελφοι. Και εδώ, ελέχθησαν πολλά πράγματα, ότι από εκεί και πέρα, θα υπάρξει κάποιο νοικοκύρεμα και θα υπάρξουν οικονομικά οφέλη.

Είχαμε, μέχρι τότε και συνεχίζουμε να έχουμε, καταγγελίες, ότι τα κέρδη -όπως για παράδειγμα στα ορθοπεδικά μηχανήματα- ανέρχονται 720%.

Και θα χρησιμοποιήσω τα δημοσιεύματα της έγκριτης εφημερίδας "ΤΟ ΒΗΜΑ", που αναφέρει ότι πεντακάσια δισεκατομμύρια είναι οι απώλειες το χρόνο από υπερπληρολήσεις.

Έρχεται, λοιπόν, αυτή η διάταξη, που λέει ότι θα αλλάξει η διαδικασία των προμηθειών στα νοσοκομεία, ψηφίστηκε από τη δική σας Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., περνούν δύο χρόνια και δεν εφαρμόστηκε σε καμία περίπτωση.

Γιατί, λοιπόν, εμείς περιμένουμε από εσάς τώρα να υλοποιήσετε αυτές τις διατάξεις;

Εγκαταλείφθηκε και αυτό και επανέρχεσθε τώρα με άλλες διατάξεις.

Αλλά να πάμε τώρα στο νομοσχέδιο που συζητάμε. Λέτε στο άρθρο 1, ότι δεν εισάγεται για συζήτηση κανένας νόμος, κανένα νομοσχέδιο, καμία τροπολογία, καμία προσθήκη εάν δεν συνοδεύεται από ειδικό άρθρο, όταν προβλέπονται δαπάνες που να αιτιολογεί από πού θα προκύψουν, δεν ψηφίζεται. Και έρχεστε λοιπόν, μ' αυτό εδώ, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο που προβλέπονται δαπάνες. Εδώ αναφέρει ότι προβλέπονται δαπάνες. Δαπάνη του Κρατικού Προϋπολογισμού δεκαπέντε εκατομμύρια και μάλιστα, πιο κάτω λέει ακαθόριστη από την ανάθεση της εταιρείας συμβούλων θεμάτων αξιολόγησης της οργάνωσης και λειτουργίας των δημοσίων φορέων. Σ' αυτό το νομοσχέδιο προβλέπονται δαπάνες συγκεκριμένες και ακαθόριστες. Και στο πρώτο νομοσχέδιο το οποίο φέρνετε για να βάλετε σειρά και τάξη, δεν έχετε το άρθρο αυτό που σας δεσμεύει να δικαιολογήσετε από πού έρχονται οι δαπάνες. Έτσι δεν είναι τα πράγματα; Ή πρέπει να το περάσουμε αυτό και να ισχύει από την επόμενη μέρα όταν θα έρθει άλλο νομοσχέδιο στη Βουλή; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά που κάνετε;

Όμως, δεν είναι στις προθέσεις μας να ασκούμε μόνο κριτική αλλά όπως επιτάσσει το καθήκον μας εδώ από το Βήμα της Βουλής στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να κάνουμε και προτάσεις

με την οποία επιφύλαξη έχουμε για την νοοτροπία που διαμορφώθηκε για την πολιτική την οποία ασκείτε μέχρι τώρα και δεν μας πείθει ότι θα αλλάξετε. Επειδή, λοιπόν, επιθυμούμε να συμβάλουμε σ' αυτήν την προσπάθεια με τις όποιες επιφυλάξεις, καταθέσαμε είκοσι-δύο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μία πρόταση, μία τροπολογία η οποία αναφέρεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο, συγκεκριμένα στην Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου όταν κατατίθεται στη Βουλή, να έρχεται στη Διάρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων να συζητείται και στη συνέχεια, στην Ολομέλεια της Βουλής και προ ημερήσιας διάταξης να γίνεται μια συζήτηση. Γνωρίζουμε δε, ότι στο Ελεγκτικό Συνέδριο ανήκει η αρμοδιότητα ελέγχου εκτέλεσης του κρατικού Προϋπολογισμού και των δαπανών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Στις ετήσιες Εκθέσεις καταγράφονται κάθε χρόνο -εγώ παρακολουθώ δεκαπέντε, δεκάξι χρόνια ανελλιπώς- παραβάσεις και παραβιάσεις της νομοθεσίας και καταχρήσεις δημοσίου χρήματος εκδόσεις χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, καταμήσιες έργων, προσλήψεις σε μη νομοθετημένες θέσεις, υπερβάσεις που φθάνουν στα δημόσια έργα μέχρι 400%. Ε, αυτές όλες οι παρατηρήσεις και πολλές προτάσεις, επαναλαμβάνονται δεκάξι χρόνια που είμαι Βουλευτής, σχεδόν οι ίδιες. Αυτό το ανώτατο λοιπόν, δικαστικό όργανο, το οποίο έχει την ευθύνη να παρακολουθεί την εκτέλεση του Προϋπολογισμού, μας δίνει μια έκθεση, ανακοινώνουμε στη Βουλή ότι κατατέθηκε, τη γυρίζουμε ανάποδα -απίσθωμα, όπως λένε στο χωριό μου- και τελείωσε η ιστορία αυτή. Έτσι δεν συμβαίνει, κύριε τέως Υπουργέ των Οικονομικών και της Δημόσιας Διοίκησης, σήμερα; Ποιός έλαβε σοβαρά υπόψη τις παρατηρήσεις, τις προτάσεις του ανωτάτου αυτού δικαστικού οργάνου που έχει αυτήν τη μεγάλη ευθύνη; Και χαρά στο κορμάκι τους, πώς ασχολούνται ακόμη και σοβαρά κάνουν τη δουλειά τους και το αντέχουν αυτό που εμείς εδώ αντιμετωπίζουμε καθ' όν τρόπο το αντιμετωπίζουμε.

Σε όλα τα Κοινοβούλια της Ευρώπης, όπου λειτουργούν αντίστοιχα Ελεγκτικά Συνέδρια, γίνονται σοβαρές δουλειές. Θα σας πω μόνο ότι στην Αγγλία υπάρχει η Διάρκή Επιτροπή αυτή που ασχολείται με τα θέματα των εκθέσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Οι άνθρωποι είναι προχωρημένοι, είναι δημοκράτες, είναι σωστοί, είναι ευαίσθητοι. Πρόεδρος της Επιτροπής, κύριοι συνάδελφοι, είναι Βουλευτής της Αντιπολιτεύσεως. Εγώ δεν θα έλεγα να είναι της Αντιπολιτεύσεως. Πού να το δούμε αυτό εδώ στην Ελλάδα; Είναι πολύ δύσκολο και αδύνατο. Τουλάχιστον, δεν μπορούμε να συζητάμε στη Διάρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή;

Αυτή την πρότασή σας κάνουμε είκοσι δύο Βουλευτές. Πιστεύω ότι θα εξασφαλίσει πάρα πολλά πράγματα, θα μας δώσει πολύ σωστές κατευθύνσεις και θα συμβάλλει στην περιστολή των δαπανών και σίγουρα στη μεγιστοποίηση του αποτελέσματος γιατί πολύ σημαντικά στοιχεία περιέχουν αυτές οι εκθέσεις. Πιστεύω ότι θα την κάνετε δεκτή εάν πραγματικά είναι στις προθέσεις σας προς αυτήν την κατεύθυνση να κινηθεί αυτή η νομοθετική ρύθμιση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

Κύριε Γεωργακόπουλε, θέλετε ολόκληρο το χρόνο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα τον εξαντλήσω κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι υπάρχει οικονομικό πρόβλημα στη Χώρα μας και όλοι αναγνωρίζετε, ότι η Κυβέρνηση κάνει μία προσπάθεια για τη δημοσιονομική εξυγίανση. Αυτό έγινε γνωστό, όταν συζητούσαμε και τον προϋπολογισμό και το νομοσχέδιο των φοροαπαλλαγών, αλλά και το σημερινό νομοσχέδιο. Γίνεται μία συνολική προσπάθεια περιορισμού των δαπανών και αύξηση των εσόδων του Δημοσίου, έτσι ώστε να εξέλθουμε από το τούνελ της

δημοσιονομικής κρίσης, την οποία πέρασε η Χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Αυτό δεν το παραγνωρίζει κανένας πιστεύω και είναι κοινός τόπος.

Η προσπάθεια, η οποία γίνεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πιστεύω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Τώρα, αν θα φέρει τα αποτελέσματα τα οποία προσδοκά το νομοσχέδιο, ή δεν θα τα φέρει, αυτό θα το δείξει η πράξη. Σεις λέτε, ότι δεν θα τα φέρει, εμείς λέμε ότι θα τα φέρει. Ας αφήσουμε, λοιπόν, να εφαρμοσθούν οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου και στο τέλος θα κρίνουμε και το αποτέλεσμα, γιατί επί της ουσίας δεν διαφωνήσατε, δηλαδή ότι πρέπει να γίνει μία προσπάθεια περιστολής των δαπανών. Λέτε, ότι δεν είναι η σωστή. Κάντε μας τις σωστές προτάσεις, έτσι ώστε να τις νομοθετήσουμε, να τις εφαρμόσουμε και να έχουμε το πιο θετικό αποτέλεσμα.

Βεβαίως, η διάταξη του άρθρου 1, η οποία προβλέπει ότι πρέπει πράγματι να υπάρχει η αναφορά στη δαπάνη, από πού θα βρεθεί η δαπάνη για να εκτελεσθεί το οποιοδήποτε νομοσχέδιο ή η οποιαδήποτε τροπολογία, είναι σωστή, αλλά αυτό, βεβαίως, έρχεται σε σύγκρουση με το άρθρο 75 του Συντάγματος, γιατί το άρθρο 75 του Συντάγματος προβλέπει αυτήν τη διαδικασία.

Και θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σας εθιστήσω την προσοχή, επειδή έπεσε στην αντίληψή μου ένα προσχέδιο ενός Υπουργείου και συγκεκριμένα του Γεωργίας, όπου επέβαλε φόρους. Έλεγε, πενταπλασιάζεται ο τάδε συντελεστής φορολογίας κ.λπ. Και όταν το είδα, έχοντας την εμπειρία του Υπουργείου Οικονομικών, είπα, μα, τι δουλειά έχετε σεις να βάξετε αυτούς τους συντελεστές εδώ; Ήταν γνώστες αυτής της διάταξης και μπορεί να μην είναι μόνον του Υπουργείου Γεωργίας, αλλά να είναι και σε άλλα Υπουργεία. Θα ήθελα, λοιπόν, να σας εθιστήσω την προσοχή σας, μήπως αρχίσουν και τα άλλα Υπουργεία, φέρνοντας εδώ νομοσχέδια που να έχουν και διατάξεις φορολογικές μέσα για να καλύπτουν, υποτίθεται τα έσοδα, βάσει των οποίων θα εκτελεστεί το νομοσχέδιο το οποίο θα φέρουν. Μην φθάσουμε, λοιπόν, σ' αυτόν τον παραλογισμό, όλα τα Υπουργεία να επιβάλουν φορολογίες.

Θα ήθελα, επαναλαμβάνω, να το προσέξετε αυτό, έτσι ώστε να μην έχουμε τέτοια παρατράγουδα.

Το άρθρο 2 -που αναφέρεται στη συγχώνευση των διαφόρων φορέων- όλοι υποστηρίζετε, ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Κανένας δεν υποστηρίζει ότι δεν υπάρχουν φορείς, οι οποίοι πρέπει να καταργηθούν, ή πρέπει να συγχωνευθούν. Το πώς θα γίνει αυτό το λέει. Θα υπάρξει μία επιτροπή, θα μελετήσει όλους αυτούς τους συγκεκριμένους φορείς, ποιός έχει πράγματι να προσφέρει κάτι ακόμη, ποιός δεν έχει, ποιός εξήντησε όλα του τα περιθώρια κ.λπ. Υπήρχε ακόμη ο Οργανισμός για τη διεκδίκηση των Ολυμπιακών Αγώνων του 1996. Το 1996 έχει περάσει, τους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν τους πήραμε το 1990, διατηρούσαμε, όμως, αυτόν τον Οργανισμό, έστω και εν υπνώσει, όπως λέμε.

Πρέπει, λοιπόν, να καταργηθούν κάποιοι τέτοιοι οργανισμοί -πιστεύω ότι θα είναι πολλοί αυτοί, οι οποίοι θα πρέπει να καταργηθούν- άλλοι να συγχωνευθούν και έτσι να αποφευχθούν κάποιες δαπάνες, οι οποίες έχουν διαχειριστικό χαρακτήρα, αλλά και μισθολογικό χαρακτήρα, γιατί κάποιοι μπορεί να κάθονται σε κάποια γραφεία, μη έχοντας τίποτα να κάνουν, αλλά παρ' όλα αυτά κρατάνε μία σφραγίδα στο χέρι και εισπράττουν κάποιο μισθό.

Τώρα, για την Τοπική Αυτοδιοίκηση: Σύμφωνα με το άρθρο 102 του Συντάγματος -αν θυμάμαι καλά- η Πολιτεία είναι υποχρεωμένη να εξασφαλίζει τα οικονομικά των ΟΤΑ. Επαιθήκε από τους συναδέλφους, μα, το νομοθετήσαμε και τώρα το καταργείτε. Αν προσέχατε λίγο τη διάταξη, κύριοι συνάδελφοι, θα βλέπατε ότι η μείωση που γίνεται κατά 25% των αποδόσεων στα τέλη κυκλοφορίας, γίνεται για δύο χρόνια μόνο και είναι αυτό, αν θέλετε, η προσφορά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στα πλαίσια της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Έτσι έχει ειπωθεί και από τον παριστάμενο Υπουργό σε μία σύσκεψη που είχε γίνει με την ΚΕΔΚΕ και έτσι πρέπει να

περάσει και εδώ, ότι δηλαδή για δύο μόνο χρόνια περιορίζεται ελάχιστα κατά 25%. Και πιστεύω, ότι είναι του αποδοιδόμενου 25%, κύριε Υπουργέ, και όχι το 25% του 50%, γιατί τότε θα ήταν περίπου το μισό.

'Αρα, λοιπόν, η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πρόκειται να πεθάνει από αυτή τη μείωση. Τα άλλα, τα υπόλοιπα, αποδίδονται σωστά. Το 20% επί του φόρου εισοδήματος συνεχίζει να αποδίδεται και αποτελεί αυτοτελή πόρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εξάλλου, η Τοπική Αυτοδιοίκηση τα τελευταία χρόνια έχει εξεύρει πόρους να αυξάνει τα έσοδά της. Τα παρκόμετρα, ας πούμε, είναι ένας τρόπος που πάλι πηγαίνει στο αυτοκίνητο και τα παίρνει με άλλο τρόπο. Εγώ, εν πάση περιπτώσει, είχα εκφράσει τη διαφωνία μου με τον τρόπο με τον οποίο γίνεται, να ανατίθεται στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και να παίρνουν το 60% οι ιδιωτικές επιχειρήσεις και το 40% οι δήμοι. Αλλά αυτό είναι άλλη ιστορία, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση το έσοδο αυτό σε βάρος των αυτοκινητιστών.

Οι κυρώσεις:

Υπάρχουν διάφορες κυρώσεις εδώ, οι οποίες μακάρι να εφαρμοστούν. Θα θυμίσω κάτι, κύριε Υπουργέ -και το λέω μετά λύτης μου- ότι με το ν.2065, αν θυμάμαι, ή μ' άλλο νόμο τότε της Νέας Δημοκρατίας προβλεπόταν ότι έπρεπε όλοι αυτοί οι Οργανισμοί και τα Ν.Π.Δ.Δ. τέλος Ιουνίου να δίνουν στο Υπουργείο Οικονομικών τον απολογισμό τους, τον ισολογισμό, όπως λέμε στη λογιστική, και τον προϋπολογισμό του επομένου έτους. Σας πληροφορώ ότι όταν ήμασταν στο Υπουργείο και οι δύο, ανεζήτησα αυτούς τους προϋπολογισμούς και ισολογισμούς και κανένα Ν.Π.Δ.Δ. δεν τους απέδωσε. Όταν ζητήσαμε να μας δώσουν κάποια στοιχεία για τα οικονομικά τους, μας έφεραν έναν κατάλογο τότε που έδειχνε περίσσειμα διακόσια εξήντα πέντε δισεκατομμύρια δραχμές. Όταν βεβαίως έψαξα να δω τι ήταν αυτά, ήταν όλα αέρας κοπανιστός. Τόσο πολύ καλά παρακολουθούν τα λογιστικά τους τα Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., που εμποττεύει το Δημόσιο.

Θα σταθώ για λίγο στα νοσοκομεία. Το είπα και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, θα το επαναλάβω και εδώ. Είπε ο Υπουργός εκεί, ότι θα γίνει μία επιτροπή να εξετάσει το λογιστικό σύστημα, που πρέπει να έχουν τα νοσοκομεία, και πιστεύω, ότι το Υπουργείο Υγείας ίσως να εργάζεται πάνω σ' αυτό το σημείο.

Γιατί προσπαθούμε να κομίσουμε γλαύκα στην Αθήνα; Γιατί δεν παίρνουμε το λογιστικό σύστημα που έχει το Ιατρικό Κέντρο, ή το λογιστικό σύστημα που έχει το "Υγεία", που είναι διπλογραφικό, είναι ανώνυμες εταιρίες και να το εφαρμόσουμε στα νοσοκομεία, προσαρμοζόμενο, αν θέλετε, στα λογιστικά που πρέπει να έχει το Δημόσιο; Να υπάρξει αποθήκη στα νοσοκομεία, να υπάρξει απογραφή στα νοσοκομεία, να υπάρξει παρακολούθηση της διαχείρισης στα νοσοκομεία από ορκωτούς λογιστές και όχι από το Ελεγκτικό Συνέδριο, γιατί το Ελεγκτικό Συνέδριο, ό,τι και να λέει, στο τέλος είναι κατόπιν εορτής. Και βεβαίως τότε να κρίνεται η αποτελεσματικότητα των Δ.Σ., των προέδρων και των διευθυνόντων εκεί πέρα, για να δούμε πράγματι, αν η διαχείριση γίνεται σωστά και να γίνεται και σύγκριση των αγορών που κάνουν με τις αγορές οι οποίες υπάρχουν στην ελεύθερη αγορά.

Δημοσιεύθηκε πρόσφατα στις εφημερίδες, ότι ένα φίλτρο π.χ. που είναι για τους νεφροπαθείς, που αγοράζεται στο Λονδίνο δέκα έξι χιλιάδες, στην Ελλάδα αγοράζεται εκατόν είκοσι χιλιάδες δραχμές, ή κάτι τέτοια νούμερα, τα οποία παρακολούθησε ο Ελληνικός Λαός με πάρα πολύ προσοχή και με πολύ μεγάλη απογοήτευση.

Πρέπει, όσον αφορά τις δημόσιες δαπάνες, να γίνει πράγματι αυστηρός έλεγχος. Γιατί αν όλα τα νοσοκομεία, όλα τα Ν.Π.Δ.Δ. δημοσίευαν ισολογισμό και ισοζύγιο, θα έλεγα, κάθε μήνα -να μην είμαι τόσο αυστηρός- κάθε τρίμηνο, που να έδειχναν στον Ελληνικό Λαό, ότι αυτά τα χρήματα τα πήραμε από τους φόρους και εδώ τα δαπανήσαμε και στο τέλος να υπήρχε ο ισολογισμός, ο οποίος να δημοσιευόταν, έτσι ώστε να έδειχνε από που προήλθε η ζημιά, αν είχαν ζημιά, τότε

πιστεύω ότι το σύστημά μας θα ήταν διαφανέστερο, θα ήταν καλύτερο και ο Ελληνικός Λαός θα εμπιστευόταν περισσότερο τους πολιτικούς, θα εμπιστευόταν περισσότερο το πολιτικό μας σύστημα, θα εμπιστευόταν περισσότερο την κοινοβουλευτική μας δημοκρατία. Γιατί η αμφιβολία ξεκινάει από εκεί, πη γίνονται τα χρήματα τα οποία πληρώνουμε. Και αφού δεν μπορούμε να ξέρουμε πη γίνονται τα χρήματα τα οποία μπορούμε να πληρώνουμε, έχουμε το δικαίωμα να φοροδιαφεύγουμε. Εφόσον το Κράτος δεν μας δίνει το λογαριασμό για το πού πάνε τα χρήματα που πληρώνουμε, εμείς αποκτούμε το δικαίωμα να φοροδιαφεύγουμε. Και γίνεται ένας φαύλος κύκλος και δεν μπορούμε ποτέ να φθάσουμε στο αποτέλεσμα να διαθέσει το δημόσιο χρήματα, τα οποία θα εισπράξει από τη φορολογία για την καλύτερη ζωή των Ελλήνων και ιδιαίτερα των χαμηλότερων κοινωνικών και εισοδηματικών τάξεων.

Ο περιορισμός των προσλήψεων:

Ακούγεται πολύ ευχάριστα αυτό το ένα προς πέντε και όλοι θα θέλαμε να γίνεται έτσι. Αν όμως διαβάσει κανένας προσεκτικά το άρθρο, θα δει ότι χωρίς την παράγραφο εκείνη, που επισημάνετε όλοι, κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα προς δύο. Γιατί: Εφόσον εξαιρεί τους δασκάλους και τους καθηγητές, εξαιρεί νοσηλευτικό προσωπικό, εξαιρεί Σώματα Ασφαλείας, εξαιρεί Ένοπλες Δυνάμεις, τότε μένει λιγότερο από το ένα προς δύο των δημοσίων....

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Για τις τυχόν αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αθροίστε το αυτό. Αυτό το είπα, το επισημάνετε. Δεν είχατε επισημάνει, όμως, ότι πάνω από το ένα προς δύο εξαιρείται από αυτή τη διαδικασία και μάλιστα εκεί είναι ένα προς ένα. 'Αρα, αυτό το ένα προς πέντε ακούγεται πολύ ευχάριστα και θα ήταν πολύ καλό να γίνει. Θα πρέπει, επομένως, να γίνουν μετατάξεις. Αλλά, εφόσον δεν μπορούμε ή δεν υπάρχουν θέσεις εκεί που θέλουν να πάνε, υποχρεωτικά θα πρέπει να μετατίθενται κάπου αλλού, για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους παραγωγικά. Το Δημόσιο πάσχει από αντιπαραγωγικότητα. Πρέπει να γίνει πιο παραγωγικό. Αν γίνει πιο παραγωγικό, θα μειωθούν οι δαπάνες. Έχει κοστολογήσει ποτέ κανένας, κύριε Υπουργέ, πη στοιχίζει στο Δημόσιο να εκδοθεί ένα πιστοποιητικό, να εκδοθεί μία άδεια; Έχει κοστολογηθεί ποτέ αυτό το πράγμα; Αν κοστολογούσαμε αυτές τις εργασίες και ξέραμε πη στοιχίζει κάθε πράγμα στο Δημόσιο, θα ξέραμε και πού μπορούμε να επέμβουμε, για να περιορίσουμε τις δαπάνες. Επειδή δεν το έχουμε κάνει αυτό, δεν ξέρουμε ποτέ πρέπει να επέμβουμε, για να περιορίσουμε τις δαπάνες και η προσπάθεια που κάνετε είναι μία καλή αρχή, ελπίζοντας ότι αυτό θα προχωρήσει ακόμη περισσότερο.

Τα υπόλοιπα άρθρα δεν αναφέρονται στις δαπάνες, αναφέρονται σε άλλους τομείς, όπως στις επενδύσεις των δημοσίων οργανισμών και ασφαλιστικών ταμείων. Λέτε το 20%. Ένα μεγάλο μέρος από αυτά τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, κύριε Υπουργέ, ήδη έχει επενδυθεί σε τίτλους του δημοσίου. Πιστεύω να μην εννοείτε ότι θα φύγουν από τους τίτλους του δημοσίου, για να πάνε στο χρηματιστήριο. 'Αρα, αυτό είναι το 20% των διαθεσίμων τους, ανεξάρτητα από αυτά που έχουν πάει για την κάλυψη τίτλων του δημοσίου. Γιατί πολλά, ίσως και το 70% και το 80% και το 100%, πολλές φορές, καλύπτουν τίτλους του δημοσίου. Γιατί τότε το δημόσιο θα έχει τεράστιο πρόβλημα για τα ποσά, τα οποία συνήθως δανείζεται.

Επίσης, όσον αφορά αυτό που επιχειρείται για την τακτοποίηση των χρεών των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, είχε γίνει μία προσπάθεια από το 1984 με τη Γενική Γραμματεία ΔΕΚΟ, για όσους το θυμούνται, η οποία είχε αναλάβει να διαχειριστεί όλο αυτό το πακέτο των αλληλοχρεώσεων που υπήρχε μεταξύ επιχειρήσεων του Δημοσίου και του ίδιου του Δημοσίου.

Ξέρετε, χρωστάει το δημόσιο στο Ι.Κ.Α. και ενώ επιχειρηγεί το Ι.Κ.Α., δεν διαγράφει τα χρέη που έχει στο Ι.Κ.Α.. Χρωστάει, π.χ. η ΕΑΒ, δανείζεται η ΕΑΒ, το δημόσιο πληρώνει το δάνειο

της ΕΑΒ στις τράπεζες και δεν επιχορηγεί την ΕΑΒ με το 11% που έχουν τα ομόλογα του δημοσίου, αλλά την αφήνει να δανείζεται και πληρώνει 22% επιτόκιο. Αυτά είναι παραλογισμοί και αυτά είναι που αυξάνουν το δημόσιο χρέος και τις δημόσιες δαπάνες. Αν, λοιπόν, δεν γίνει μία προσπάθεια πλήρους εξορθολογισμού όλων αυτών των διαπλεκόμενων και αλληλοχρεωμένων δημοσίων επιχειρήσεων και του ίδιου του Δημοσίου, μην περιμένετε να υπάρχει μείωση. Ελπίζω μ'αυτές τις διατάξεις που περνάτε εδώ να είσαστε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Δεν θέλω να μιλήσω ούτε για τη ΛΑΡΚΟ, ούτε για τα διύλιστήρια, ούτε για τα υπόλοιπα. Είπα για τις επιχειρήσεις, οι οποίες εμποτεύονται από το δημόσιο.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι έχετε και εισπρακτικές διατάξεις μέσα, όπως είναι αυτές που επεσήμανε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ δεν θα αναφερθώ σ'αυτές, γιατί σωστά, πιστεύω, το κάνετε, όσον αφορά το ΣΕΓΑΣ. Όμως θα μου επιτρέψετε να σας πω, ότι το 2% που έπαιρνε από τον ΟΠΑΠ και το καταργείτε να το διαγράψετε, να μείνει όπως είναι. Ο ΣΕΓΑΣ είναι η ομοσπονδία του κλασσικού αθλητισμού, κύρια του στίβου και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να κόψουμε έσοδα που είχε ο ΣΕΓΑΣ.

Σε μία κατ' ιδίαν συζήτηση που κάναμε μου είπατε ότι αυτά καλύπτονται από τον τακτικό προϋπολογισμό. Έψαξα να βρω το σχετικό κωδικό στον τακτικό προϋπολογισμό και δεν υπάρχει. Επομένως, ας αφήσουμε αυτά τα λίγα -νομίζω ότι δεν είναι πάνω από εξακόσια εκατομμύρια- τα οποία παίρνει ο ΣΕΓΑΣ, εάν θέλουμε πραγματικά να αναπτυχθεί ο κλασσικός αθλητισμός.

Και όταν δίνουμε 8% από το ΛΟΤΤΟ, το ΠΡΟΤΟ και τον ΟΠΑΠ στις ΕΠΑΕ, στις Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εμπορικές Εταιρείες, είναι τεράστιο πολιτικό λάθος να κόψουμε από τον ΣΕΓΑΣ ο οποίος ασχολείται με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Εάν κόψουμε και αυτό σε λίγο πραγματικά κανένας δεν θα ασχολείται με τον κλασσικό αθλητισμό. Και όλα αυτά τα ερασιτεχνικά σωματεία τα οποία παίρνουν τις διακόσιες χιλιάδες, τις τριακόσιες χιλιάδες, το ένα εκατομμύριο, δίνουν ζωή πραγματικά στον Τόπο.

Επίσης, σας πληροφορώ ότι ο κλασσικός αθλητισμός, μαζί με την άρση βαρών ήταν εκείνα τα αγωνίσματα τα οποία μας έκαναν υπερήφανους στην Ολυμπιάδα. Και όταν θέλουμε να προετοιμάσουμε την Ολυμπιάδα του 2004, την οποία μάλιστα διεκδικούμε και για τη Χώρα μας, δεν πρέπει εμείς να περιορίζουμε αυτά ακριβώς τα έσοδα.

Σας παρακαλώ πολύ να διευκρινίσετε από τώρα, ότι δεν θα κοπούν τουλάχιστον από το ΣΕΓΑΣ. Τα υπόλοιπα που σας είπα ας τα χειριστεί η Κυβέρνηση, όπως νομίζει καλύτερα.

Και τελειώνω, γιατί υποσχέθηκα στον κύριο Πρόεδρο, να μην εξαντλήσω το χρόνο μου. Εγώ πιστεύω, ότι γίνεται μια καλή αρχή για τη διαχείριση αυτών των δαπανών του Δημοσίου. Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να εκδώσετε πολύ γρήγορα την πληθώρα των υπουργικών αποφάσεων οι οποίες αναφέρονται, έτσι ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος γρήγορα. Γιατί αν δεν εκδοθούν γρήγορα οι υπουργικές αποφάσεις -και έχει πολλές το νομοσχέδιο αυτό- δεν θα μπορέσετε να το εφαρμόσετε, δεν θα έχει το αποτέλεσμα το οποίο επιδιώκετε και στο τέλος θα πρέπει του χρόνου να φέρουμε ένα άλλο νομοσχέδιο για να ρυθμίσουμε πάλι τα θέματα των δαπανών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κα Αράπη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, δεν θα μιλήσω πολύ, γιατί με κάλυψε ο Πρόεδρος μου.

Θέλω να τονίσω εδώ τη μεγάλη σημασία που έχει ο περιοδικός τύπος και των σωματείων, κάποιων πολιτιστικών συλλόγων, οι άνθρωποι οι οποίοι ασχολούνται με αυτές τις εφημερίδες είναι κυρίως, άνθρωποι οι οποίοι είναι ερασιτέχνες δημοσιογράφοι

και έχουν αγάπη και μεράκι για τον τόπο τους και γράφουν στις εφημερίδες.

Καλό, θα είναι, κύριε Υπουργέ - το υποσχέθηκε και ο κύριος Υπουργός ότι αυτό πλέον θα το ρυθμίσετε- να μην επιβαρύνετε τον ΕΛΤΑ και τον ΟΤΕ. Και χαίρομαι, που ο κύριος Υπουργός πήρε αυτήν την απόφαση όσον αφορά τον επαρχιακό τύπο, αλλά και τον τύπο των σωματείων, των πολιτιστικών συλλόγων ή κάποιων άλλων, εφημερίδων, επειδή είχα ασχοληθεί και εγώ με την Πανηπειρωτική και γνωρίζω τον επαρχιακό και πολιτιστικό τύπο πολύ καλά.

Θέλω να θίξω ένα άλλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Γνωρίζετε και αν δεν γνωρίζετε σας το λέω ότι προέρχομαι από τη μαχόμενη εκπαίδευση. Ήμουν εκπαιδευτικός φιλόλογος είκοσι χρόνια. Έχει τεθεί ήδη το θέμα των καθηγητών, ότι είναι αδιόριστοι πάρα πολλοί, όμως δεν είναι αυτό που καίει πάρα πολύ την εκπαίδευση -αυτήν τη στιγμή βρίσκονται για τέταρτη συνεχή εβδομάδα σε σύσσωμες απεργιακές κινητοποιήσεις- αλλά το ότι υπάρχουν πάρα πολλά κενά. Είχαμε πει στην αρχή για έξι χιλιάδες κενά. Με το νομοσχέδιο αυτό κάνετε μια εξαίρεση. Θα φεύγουν από την υπηρεσία πέντε συνταξιούχοι και θα διορίζετε ένας. Για τους εκπαιδευτικούς, καθώς και για τον τομέα της υγείας και κάποιους άλλους, λέτε έναν προς ένα.

Όμως, εγώ θα ήθελα να πείτε στο Κοινοβούλιο αυτά τα έξι χιλιάδες κενά που έχει υποσχεθεί ο Υπουργός Παιδείας στην ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ, αόριστα, αλλά τα έχει υποσχεθεί, με την καινούρια σχολική χρονιά το '97-'98 θα καλυφθούν, θα ισχύει ο νόμος γι' αυτούς, ή θα καλυφθούν εκ των προτέρων και θα διορίζετε ένας προς έναν;

Αυτό, κύριε Υπουργέ, πρέπει να το δείτε με συμπάθεια και φυσικά με μία ειλικρίνεια, για να μη λέμε "άλλα λόγια να αγαπιόμαστε", αλλά να λέει ο Υπουργός Παιδείας, αλλά ο Υπουργός Οικονομικών και άλλα τελικά νομοσχέδια να προωθούνται στη Βουλή.

Όσον αφορά το ΣΕΓΑΣ -και ο κ. Γεωργακόπουλος το είπε- ο αθλητισμός ξεκινάει από τα ερασιτεχνικά σωματεία, από αυτούς που σας είπα πάλι, κύριε Υπουργέ, ότι έχουν μεράκι και αγάπη, είτε για τον αθλητισμό, είτε για τον πολιτισμό, είτε για την παράδοση, είτε ακόμη για τη δημοσιογραφία. Καλό θα είναι να τα δείτε με συμπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το θέμα του περιορισμού των δαπανών είναι πάρα πολύ σημαντικό και το Κοινοβούλιο, όπως και ο Ελληνικός Λαός, θα το αντιμετωπίσει με ιδιαίτερη προσοχή, αν υπήρχε πράγματι πρόθεση από την Κυβέρνηση να περιορίσει τις κρατικές δαπάνες. Αλλά για να χρησιμοποιήσω τη γλώσσα του συρμού του κόμματος που κυβερνά, θα πω ότι μ'αυτό το νομοσχέδιο, το Υπουργείο των Οικονομικών και η Κυβέρνηση ασχολείται με τους ψύλλους, αλλά δεν ασχολείται με τα λιοντάρια, για να δούμε την πλευρά της ζωολογίας του κυβερνώντος Κόμματος. Αυτό είναι το ένα θέμα, που θέλω να θίξω.

Το δεύτερο θέμα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι γίνεται φανερό και από αυτό το νομοσχέδιο πόσο συντηρητικοί είσθε πλέον. Εγώ δεν θα έλεγα ούτε δεξιά πολιτική, δεν θα έλεγα ακόμη, κύριοι συνάδελφοι, ούτε καν για το κρατικό δίδαιτο ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο τώρα προσπαθεί να απαλλαγεί από τα σύνδρομα και τις πρακτικές του παρελθόντος, αλλά θα μείνω στην ουσία των πραγμάτων.

Κύριε Υπουργέ, αν επιθυμούσατε πράγματι να κάνετε περιορισμό των κρατικών δαπανών, έπρεπε να αρχίσετε πρώτα πρώτα από τον τρόπο συζήτησης του Προϋπολογισμού. Τι εννοώ μ'αυτό; Το έχω πει αρκετές φορές μέσα στην Αίθουσα. Ελπίζω ο Πρόεδρος του Σώματος να ξαναδιαβάσει και αυτήν μου την τοποθέτηση, ότι αντί να γίνεται αυτή η συζήτηση των τριών ημερών, θα έπρεπε να υπάρχει και πιο έγκαιρη κατάθεση του Προϋπολογισμού και να καλούνται όλοι οι Υπουργοί στη Διάρκη Κοινοβουλευτική Επιτροπή, που εξετάζει τον Προϋπολογισμό, για να μας πουν πώς θα διαθέσουν τα κονδύλια του Προϋπολογισμού τους. Πρώτο, λοιπόν, βήμα για τον περιορισμό των κρατικών δαπανών είναι αυτό.

Δεύτερο βήμα, επίσης πάρα πολύ σημαντικό, είναι εάν δεσμευόσασταν μ'αυτό το νομοσχέδιο ότι τα κονδύλια του προϋπολογισμού, όπως ψηφίζονται, έτσι και θα υλοποιούνται. Δηλαδή, να δεσμεύατε τον Υπουργό των Οικονομικών να μην μπορεί ...

Αγαπητέ συνάδελφε, κύριε Γεωργακόπουλε, επειδή σας ενδιαφέρει, γιατί διατελέσατε Υπουργός των Οικονομικών, θα ήθελα να παρακολουθήσετε και εσείς αυτήν την αποστροφή της ομιλίας μου.

Το επαναλαμβάνω. Ένας από τους λόγους, για τους οποίους δεν μπορείτε να ελέγξετε τις κρατικές δαπάνες, είναι διότι έχετε το δικαίωμα, τον Προϋπολογισμό που ψηφίζει η Εθνική Αντιπροσωπεία από την επόμενη μέρα, με τις μεταφορές των κονδυλίων, να τον κάνετε κυριολεκτικά "κουρελού" και αυτό που βγαίνει στο τέλος, να μην έχει καμία σχέση με αυτό που ψήφισε η Εθνική Αντιπροσωπεία. Είσαθε διατεθειμένοι να ψηφίσετε μια τέτοια διάταξη, που να μην έχετε τη δυνατότητα να κάνετε μεταφορές κονδυλίων;

Το τρίτο θέμα είναι αυτό, που σας είπε, κύριε Υπουργέ, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πριν λίγο από το Βήμα, συζήτηση του απολογισμού, εκτεταμένη συζήτηση, διότι αυτή η τροποποίηση, η οποία έγινε επί προεδρίας Αλευρά, που καταργήθηκε η ξεχωριστή συζήτηση του απολογισμού στην Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους και έχετε χάσει τον έλεγχο επί των κρατικών δαπανών, αλλά και ταυτόχρονα δεν μπορεί κανένας να γνωρίζει τι ακριβώς συμβαίνει και σε τι βαθμό έχει φτάσει η διαφθορά και η σαπίλα στη Δημόσια Διοίκηση.

Το τέταρτο θέμα, που είναι επίσης μείζον θέμα, δεν είναι ο εν τη στενή εννοία κρατικός τομέας, που κάνει τις σπατάλες και που δεν μπορείτε να ελέγξετε, δηλαδή αυτά καθ' εαυτά τα Υπουργεία. Είναι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας και αυτόν δεν τον ακουμπάτε.

Το πέμπτο σημείο είναι, ότι θα ήταν πράγματι ειλικρινής η πρόθεσή σας, αν ερχόσασταν στην Εθνική Αντιπροσωπεία και φέρνατε ένα νομοσχέδιο για τις αποκρατικοποιήσεις και την έκταση των αποκρατικοποιήσεων. Πού βρίσκεται το πρόβλημα; Κύρια στις ΔΕΚΟ, αλλά αυτές δεν τις θίγετε. Βλέπετε την προηγούμενη χρονιά να υπάρχουν αυξήσεις 20% περίπου στους μισθούς, που ουσιαστικά χτυπάει την εισοδηματική πολιτική, την οποία έχετε για τους συνταξιούχους και για τους άλλους εργαζόμενους, αλλά επειδή εκεί είναι η συνδικαλιστική σας νομενκλατούρα, καμία κουβέντα.

Τι μέτρα πρόκειται να πάρετε γι' αυτού του είδους τις παραβιάσεις; Απολύτως κανένα. Ακόμα δεν έχουμε δει τις προθέσεις σας.

Ένα μόνο εργαλείο υπάρχει για την κατεύθυνση της ανάπτυξης, οι επενδύσεις και εκεί δεν κάνετε απολύτως τίποτα. Υπερηφανεύεσθε ότι κατεβάσατε τον πληθωρισμό στο 6,8% αλλά την ώρα που πραγματικά η οικονομία πεθαίνει, φυσικό είναι να πέφτει και ο πληθωρισμός, όπως η πίεση σ' έναν υγιή οργανισμό. Αν αυτό το θεωρείτε επιτυχία, τότε θα αντληφθείτε ότι το οικονομικό βύθισμα από την ανεργμπίστη πολιτική που ακολουθείτε θα έχει πινάξει την ελληνική οικονομία στον αέρα.

Έρχομαι, κύριε Υπουργέ, και σ' ένα άλλο κύριο θέμα. Κάνετε ρυθμίσεις των χρεών των νοσοκομείων. Θέλω να θυμίσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι, όταν παρέλαβε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. τον Οκτώβρη του 1993, είχε παραλάβει πλεόνασμα στα κρατικά νοσοκομεία είκοσι έξι δισεκατομμυρίων δραχμών. Και αυτό το γνωρίζετε πολύ καλά.

Και σας ερωτώ: Τα εκατόν ενενήντα δισεκατομμύρια χρέη των νοσοκομείων που ρυθμίζετε, είναι τα πραγματικά χρέη ασφαλισμένων των υποχρεώσεων των ασφαλιστικών οργανισμών και των τρίτων προς τα νοσοκομεία, ή είναι πολύ μικρότερο; Προφανώς, δεν σας έχει απασχολήσει αυτό. Όταν θα κάνετε αύριο τον έλεγχο και το ισοζύγιο του λαβείν των νοσοκομείων, θα δείτε ότι τα εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια είναι πολύ λιγότερα.

Αλλά έρχεσθε με μεγάλη άνεση εδώ και λέτε ότι θα δαπανήσετε σαράντα δισεκατομμύρια για τόκους, για να

κάνετε αυτήν τη ρύθμιση. Και βεβαίως έπρεπε να πληρωθούν αυτοί, οι οποίοι έδωσαν τα φάρμακα και τον εξοπλισμό στα νοσοκομεία. Και εδώ σε τετρακόσιες χιλιάδες οικογένειες, για να γλυτώσετε τριάντα οκτώ δισεκατομμύρια, δημιουργήσατε μία τρομακτική κοινωνική αναταραχή. Παραλίγο να πινάξετε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία στον αέρα και έρχεσθε τώρα εδώ και να δίνετε απλόχερα. Δεν βλέπω κανέναν από την κυβερνητική πλειοψηφία να λέει τίποτα.

Κύριοι συνάδελφοι, τώρα αναστέλλεται η καταβολή του επιδόματος των πολυτέκνων που δεν ξέρω, αν το γνωρίζετε αυτό. Πώς θα ζήσουν τους τέσσερις, πέντε μήνες μέχρι να εφαρμοσθεί το καινούριο σύστημα οι τετρακόσιες χιλιάδες πολύτεκνες οικογένειες, που δεν θα παίρνουν τα επιδόματα; Αυτό δεν απασχολεί κανέναν, που εκείνη την ημέρα χειροκροτούσατε εδώ.

Η τροπολογία που φέρνει η Κυβέρνηση για να ρυθμίσει τα χρέη των νοσοκομείων δίνει σαράντα δισεκατομμύρια τόκους για το ομολογιακό δάνειο, το οποίο κάνει. Εδώ δεν αντιδράτε. Με την ίδια λογική τριάντα οκτώ δισεκατομμύρια θα γλύτωνε το κράτος από την πολυτεχνική πολιτική, την οποία βρήκε.

Αυτά είναι τα μεγάλα ζητήματα, κύριοι συνάδελφοι, που έπρεπε να σας απασχολούν εξίσου με μας. Αυτές οι θέσεις, τις οποίες ακούτε, δεν είναι αντιπολιτευτικός λόγος, αλλά είναι έγνοια και αγωνία για τον Τόπο, γιατί όπου ακούς μεγάλα λόγια πρέπει να είσαι και συγκρατημένος και αυτό το νομοσχέδιο έχει μόνο μεγάλα λόγια.

Όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας που προηγήθηκαν, σας απέδειξαν ότι ένα νομοσχέδιο που περιορίζει τις κρατικές δαπάνες έχει μέσα το ίδιο δαπάνες από την εφαρμογή του. Ούτε αυτή τη στοιχειώδη πρόνοια του παραδείγματος από το πρώτο νομοσχέδιο να μην υπάρχει ούτε μία δραχμή δαπάνη, δεν σας απασχόλησε.

Θέλω με την ευκαιρία αυτή να πω για το συνάδελφο εισηγητή της Πλειοψηφίας, ότι είχε γενναιότητα η ομιλία του. Και δεν το λέω αυτό για να αξιοποιήσω αντιπολιτευτικά τα όσα είπε, όπως και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Αυτές τις φωνές δεν τις ακούτε, ή έχετε κλεισθεί στον εαυτόν σας, δεν ζείτε τον παλμό της κοινωνίας και από εκεί και πέρα ο Θεός βοηθός;

Βέβαια, δεν πιστεύω να σεμνάνεσθε κι εσείς για την ευρηματικότητα με την οποία ακούσαμε τον κυβερνητικό εκπρόσωπο προχθές να λέει, ότι η δολιοφθορά που έγινε στα τρακτέρ των αγροτών, μεταξύ των οποίων και των συμπολιτών μου, ήταν μία ευρηματικότητα. Αλλά η Κυβέρνηση έκανε τραγικό λάθος σ' αυτήν την κατεύθυνση, που δεν βγήκε να καταγγείλει τη συγκεκριμένη ενέργεια, η οποία έγινε.

Θα το βρείτε μπροστά σας. Και πολλά άλλα πράγματα τα διδάξατε και τα βρίσκετε τώρα μπροστά σας. Πληρώνει η ζωή αυτούς που είναι ανακόλουθοι και δεν παρακολουθούν τα γεγονότα και δεν έχουν συνέπεια σ' αυτά τα οποία λένε, σ' αυτά τα οποία γράφουν, σ' αυτά με τα οποία ξεσηκώνουν τον Ελληνικό Λαό, σε σχέση με τα αντίθετα, τα οποία κάνουν στο τέλος.

Θα ήθελα ακόμα, κύριοι συνάδελφοι, να πω ότι επιτέλους άκουσε και μία φωνή η Κυβέρνηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να μην περάσει αυτές τις απαράδεκτες ρυθμίσεις για τον επαρχιακό ημερήσιο και περιοδικό Τύπο.

Για το Θεό! Όταν δίνετε εξακόσια εξήντα δισεκατομμύρια στην Ολυμπιακή Αεροπορία, όταν δίνετε τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια στην ΠΥΡΚΑΛ και στην ΕΒΟ, εξακόσια δισεκατομμύρια στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, οκτακόσια δισεκατομμύρια στην ΕΤΒΑ, εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια στο Ναυπηγείο Σκαρामαγκά, "έσταξε η ουρά του γαϊδάρου", για να μην υπάρχει η ελεύθερη φωνή της εφημερίδας της επαρχιακής, του περιοδικού Τύπου, για να μπορέσει να ανταπεξέλθει και να υπάρχει η ελεύθερη πληροφόρηση και η υπεύθυνη ενημέρωση του λαού της περιφέρειας; Και μετά αναφέρεσθε σε ζητήματα ανάπτυξης της περιφέρειας.

Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, όλα μπορεί να τα περιμένει κανείς από τη σημερινή Κυβέρνηση, που μιλάει για περιφερειακή

ανάπτυξη. Μιλάμε για την περιφέρεια και έχει κάνει Υπουργείο στην Αθήνα για την αποκέντρωση.

Αυτά για τα συγχαρητήριά μου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πριν δεκαπέντε μέρες που ψηφίζαμε το άλλο φορολογικό νομοσχέδιο -διότι η Κυβέρνηση, γνωρίζοντας τις αντιδράσεις του Λαού, τα φέρνει κομματιαστά στη Βουλή, ένα-ένα και σιγά-σιγά και έτσι θα εφαρμόσει πλήρως τη φορολογική της επιδρομή- είπα τα εξής: "Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όποιο νομοσχέδιο σας φέρνει από εδώ και πέρα η Κυβέρνηση, που θα αφορά φορολογική πολιτική, είσθε υποχρεωμένοι να το ψηφίσετε, γιατί ψηφίσατε τον προϋπολογισμό".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

'Ετσι είπα πριν δεκαπέντε μέρες. Σήμερα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε επί λέξει "η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου είναι συμμόρφωση του Κοινοβουλίου προς την ψήφο που έδωσε στον προϋπολογισμό".

Τώρα, κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε πόση σημασία είχαν τα λόγια μου πριν από δεκαπέντε μέρες, από αυτό ακριβώς το Βήμα.

Εμείς βεβαίως δεν ψηφίσαμε "ναι σε όλα" και επομένως, έχουμε ελεύθερη φωνή να πούμε αυτά που πιστεύουμε, όσον αφορά το σημερινό νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ.

Δημιουργεί σε μένα συναισθήματα ιδιαίτερης ικανοποίησης, κύριε Υπουργέ, κάθε νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβερνήσεως, που βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτά τα συναισθήματα ένοιωσα την περασμένη Τρίτη, ακριβώς μια εβδομάδα πριν, μιλώντας από αυτό το Βήμα για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών, το οποίο θεώρησα ότι βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση και δήλωσα, ότι το ψηφίζω, παρά τις επιφυλάξεις, τις οποίες είχε το Κόμμα μου επ' αυτού.

Δεν διακατέχομαι, όμως, κύριε Υπουργέ, από τα ίδια συναισθήματα για το συζητούμενο νομοσχέδιο, παρά το σαγηνευτικό του τίτλο.

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι σαγηνεύει, και προδιαθέτει ο τίτλος, όταν λέει "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών".

Ποιος Έλληνας αλήθεια δεν θα ήθελε τον περιορισμό των κρατικών δαπανών, του σπάταλου και του αδηφάγου κράτους; Βέβαια, πρέπει να ομολογήσετε ότι εσείς δημιουργήσατε αυτό το παμφάγο κράτος κατά τη δεκαετία του 1980, με την πολιτική που ασκήσατε, με τη ρουσφετολογία και με την προσπάθεια δημιουργίας της πελατειακής σχέσεως.

Βέβαια, τώρα είστε υποχρεωμένοι να βαδίζετε προς τη σύγκλιση με την Ενωμένη Ευρώπη και αρχίσατε να σκέπτεστε ολίγον λογικότερα. Αυτήν σας την πρόθεση, ευθέως, σας την αναγνωρίζουμε. Αλλά, το νομοσχέδιο σας, πιάνει τον ταύρο από την ουρά μόνο και όχι από τα κέρατα, κύριε Υπουργέ, όπως απαιτείται.

Μιλάτε στο νομοσχέδιο σας για περιορισμό των κρατικών δαπανών και περικόπτετε γλίσχρες ενισχύσεις από τους πάμπτωχους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και από άλλους λιμοκτονούντες Οργανισμούς και αφήνετε είκοσι πέντε χιλιάδες κρατικά αυτοκίνητα που τα περισσότερα κινούνται για τα φώνα στις αγορές και για τις οικογενειακές εκδρομές των αξιωματούχων της πλούσιας κομματικής νομενκλατούρας την οποία δημιουργήσατε.

Μιλάτε για περιορισμό των κρατικών δαπανών, ενώ, εσείς οι ίδιοι, την τελευταία τριετία, διορίσατε τουλάχιστον πέντε χιλιάδες μονίμους υπαλλήλους και γεμίσατε τους προθαλάμους των υπουργικών γραφείων με εκατοντάδες συμβούλους παχηλών αμοιβών. Και αν είναι ψέμα, δέχομαι την διακοπή, να με διαψεύσετε.

Μιλάτε για περιορισμό των κρατικών δαπανών και διατηρείτε μισθούς των εκλεκτών σας, σε τέτοια επίπεδα, που προκαλούν την ελληνική κοινωνία. Θα αναφέρω στο Σώμα, κάποια

παραδείγματα. Στην Τράπεζα της Ελλάδος -κρατική τράπεζα- εσείς διορίζετε την διοίκηση, εσείς έχετε τον Διοικητή, τον Υποδιοικητή και τους Υποδιοικητές. Διοικητής: 2.840.000 δρχ. Υποδιοικητής: 2.752.000 δρχ. Β' Υποδιοικητής: 2.686.000 δρχ. Αγροτική Τράπεζα. Διοικητής: 2.529.000 δρχ. Α' Υποδιοικητής: 2.529.000 δρχ. Β' Υποδιοικητής: 2.071.000.

ΕΤΒΑ, κρατική και αυτή. Εσείς διορίζετε τη διοίκηση. Διοικητής: 2.736.000 δρχ. Α' Υποδιοικητής: 2.061.000 δρχ. Β' Υποδιοικητής: 2.061.000 δρχ. Και μαζί βεβαίως με τις ανάλογες Μερσεντές, τους οδηγούς και τα λοιπά συμπαραματούντα.

Στην κρατική "Εγνατία Οδό" η οποία στην εικοσάμηνο ζωή της απεδείχθη άχρηστη. Πρόεδρος: 940.000. Γενικός Διευθυντής:...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Θα τα ακούσετε, πρώτα, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Επειδή είπατε, ότι επιτρέπετε τις διακοπές.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Ναι, όμως σας είπα στο σημείο εκείνο, αλλά αν θέλετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αν θέλει ο κ. Βεζδρεβάνης.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Βεβαίως. Παρακαλώ, όμως, κύριε Πρόεδρε, να μου κρατήσετε λίγο το χρόνο, γιατί θα χρειαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τον χρόνο ασφαλώς, θα τον κρατήσω.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Αν δεν κάνω λάθος, κύριε Βεζδρεβάνη, τους υψηλούς μισθούς των διοικητών Τραπεζών τους θέσπισε πρώτη η Νέα Δημοκρατία, ορθώς κατά την άποψη μου, προκειμένου να τους δώσει όλα εκείνα τα κίνητρα και τις δυνατότητες να διεξάγουν το έργο τους με αποτελεσματικότητα, με ευθύνη και επίσης να μπορεί να απαιτεί η κυβέρνηση και ο Ελληνικός Λαός τον αυστηρό έλεγχο των πεπραγμένων τους. Την πολιτική αυτή τη συνέστησε και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Ευχαριστώ για όσα είπατε, κύριε Υπουργέ.

Πρώτον, δεν ήταν αυτοί οι μισθοί, όταν εμείς εγκαταλείψαμε την εξουσία.

Δεύτερον, εάν εσείς τους βρήκατε, ότι ήταν απαράδεκτοι, τη στιγμή που έρχεστε και κάνετε περικοπές στις πολύτεκνες μάνες, θα έπρεπε να περικόψετε πρώτα για αυτές τις δαπάνες και ύστερα για όλους τους άλλους. Θα ακολουθήσει και άλλο που αφορά εσάς, τότε, εφόσον σας ενοχλεί των τραπεζών σας λέγω: Στην κρατική Εγνατία που απεδείχθη άχρηστη. Πρόεδρος: 940.000 δρχ. Γενικός Διευθυντής: 1.897.000 δρχ.

Γατί εσείς, κύριοι συνάδελφοι συνηθισμένοι να ακούτε για χιλιάδες, γιατί πολλά λέγονται για τους μισθούς των Βουλευτών και βοά ολόκληρη η Ελλάδα για τις 830.000 και δεν βοά για τα εκατομμύρια των υψηλών αξιωματούχων της σημερινής Κυβερνήσεως.

Γενικός Διευθυντής 1.897.000. δρχ. Διευθυντής Οικονομικών Υπηρεσιών 1.256.000. δρχ. Προϊστάμενος Νομικής Υπηρεσίας 800.000 δρχ. και ασφαλώς δεν θα είναι και πλήρους απασχόλησης. Θα πηγαίνει και στα δικαστήρια. Προϊστάμενος Λογιστηρίου 720.000. δρχ. Υπεύθυνος Γεωτεχνικών Μελετών 723.000. δρχ. Και όλα αυτά για μια κρατική εταιρεία κύριε Υπουργέ, που τη φτιάξατε εσείς, επί των ημερών σας, και σας αποδείξαμε στη Βουλή ότι ήταν άχρηστη. Και με την επερώτηση που αναπτύξαμε χτες, επτά συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δώσαμε δείγματα αυτής της αθλίας καταστάσεως που υπάρχει στην Εγνατία Οδό με την Ανώνυμο Εταιρεία "Εγνατία" την οποία φτιάξατε.

Κατά τη δική μας λοιπόν αντίληψη, κύριε Υπουργέ, η οικονομική εξυγίανση και η μείωση των ελλειμμάτων μπορεί να προέλθει από τέσσερα πράγματα. Πρώτον, από τις δραστηκές μειώσεις των κρατικών δαπανών με ουσιαστικές ρυθμίσεις και όχι από τις διατάξεις που παρουσιάζετε στο νομοσχέδιο αυτό.

Από τη πάταξη της φοροδιαφυγής και μάλιστα των μεγάλων φοροφυγάδων που τους δώσατε συγχωροχάρτι με τον τελωνειακό νόμο που ψηφίσατε πριν τρεις τέσσερις μήνες.

Με την ανάπτυξη που θα δημιουργήσει πραγματικό εισόδημα για να υπάρξουν έσοδα.

Και τέταρτον, με την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων που επί των ημερών σας, δυστυχώς, επί της Κυβερνήσεώς σας παρουσιάζεται η μικρότερη απορροφητικότητα που παρουσιάστηκε ποτέ σ' αυτή τη Χώρα.

Και συμβαίνει, κύριε Υπουργέ, τούτο για πολλούς λόγους, αλλά κυρίως διότι διασπάται προς διάφορες κατευθύνσεις ρουσφετολογικά το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων και δεν χρησιμοποιείτε την εθνική συμμετοχή για να απορροφηθούν τα έργα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Και ενώ τίποτε ουσιαστικώς δεν πράττετε για τη μείωση του σπάταλου και αδηφάγου Κράτους που το μετατρέψατε σε σωστό μινύταυρο, προσπαθείτε να βγάλετε κατά την ηπειρωτική έκφραση "από τη μύγα ξύγκι".

Επιχειρήσατε, για παράδειγμα, θα αναφέρω, την πρόθεση που δείξατε με το νομοσχέδιό σας να περικόψετε τα ταχυδρομικά τέλη του επαρχιακού τύπου. Και τα τέλη τα ελάχιστα αυτά τα οποία δίνονται, τα τηλεφωνικά. Βέβαια δήλωσε ο κύριος Υπουργός ότι θα αποσύρει τη διάταξη και είναι προς τιμή του, ότι το έκανε, αλλά την πρόθεση, κύριοι συνάδελφοι, την έδειξε η Κυβέρνηση. Έδειξε το ενδιαφέρον της για τον επαρχιακό Τύπο, αυτή την αγωνιστική έπαλξη η οποία στέκεται με μύριους κινδύνους στην επαρχία και προσφέρει υπηρεσίες στον Ελληνικό Λαό και υψώνει φωνή.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ένα λεπτό ακόμη αν θα χρειαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάμε για δυο λεπτά, κύριε Βεζδρεβάνη. Κράτησα το χρόνο σας. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

Αλήθεια, μ' αυτές τις σκέψεις, επιχειρήσατε να φιμώσετε τον περιφερειακό Τύπο. Δεν σας χρειάζετε; Έχετε εξασφαλίσει με τα διαπλεκόμενα τον κεντρικό Τύπο και δεν σας χρειάζετε ο επαρχιακός; Αν δεν σας χρειάζετε εσάς χρειάζεται σ' όλους εμάς. Και είχα πρόθεση να καλέσω απ' αυτό το Βήμα όλους τους συναδέλφους που προέρχονται από την επαρχία και είμεθα πολλοί περισσότεροι απ' αυτούς που προέρχονται από το κέντρο- να αντισταθούμε στην τυποκτόνο πρόθεσή σας. Αλλά αποφασίσατε να την πάρετε πίσω, είναι προς τιμή σας, αλλά επαναλαμβάνω την κακή σας πρόθεση τη δείξατε. Δείξατε το πρόσωπό σας για τον επαρχιακό Τύπο, δείξατε το πρόσωπό σας για τους αγωνιστές της επαρχιακής δημοσιογραφίας.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, επειδή δεν θέλω να κάνω περισσότερη κατάχρηση του χρόνου και ευχαριστώ τον Πρόεδρο για την ανοχή του, έχω όμως να σας πω: Είμαι από τους Βουλευτές που ψηφίζω τα νομοσχέδια εκείνα που βρίσκονται προς τη σωστή κατεύθυνση και το έχω αποδείξει. Αυτό το νομοσχέδιο δεν βρίσκεται σε καμία κατεύθυνση και είναι ο τίτλος του ψευδεπίγραφος.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΙΤΙΔΗΣ: Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, είναι η δεύτερη φορά μέσα σε λίγες μέρες που το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας μας υποβάλλει στην δοκιμασία της απογοήτευσης μετά από μια πρώτη αυθόρμητη ευφορία.

Δημιουργήσατε, κύριε Υπουργέ, ευγενείς ελπίδες στον Ελληνικό Λαό με το εύχο νομοσχέδιο για την "κατάργηση των φοροαπαλλαγών". Αντ'αυτού, εισέπραξε ο Ελληνικός Λαός την απογοήτευση της μείωσης των ψυχίων που έδινε το Κράτος στους πολυτέκνους.

Φέρατε σήμερα ένα άλλο εύχο νομοσχέδιο "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών". Παραβλέπω τη γραμματική και συντακτική αστοχία αφού οι

δαπάνες δεν βελτώνονται, αλλά μειώνονται ή αυξάνονται. Ο δε "περιορισμός της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών" όπως αναφέρεται στον τίτλο, δεν είναι ασφαλώς στις προθέσεις σας. Όμως, ήδη από αυτή τη γραμματική και συντακτική αστοχία, μας προδιαθέτετε για την προχειρότητα και την επιπολαιότητα -δεν θέλω να πιστέψω ότι υπάρχουν και πονηρές προθέσεις- στη σύνταξη του νομοσχεδίου. Διευκρινίζω: Το νομοσχέδιο, περιλαμβάνει δέκα πέντε άρθρα, συνολικής εκτάσεως πέντε σελίδων, δακτυλογραφημένων. Οι τροποποιήσεις, που ενσωματώσατε, κύριε Υπουργέ, κατά τη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή, καταλαμβάνουν έκταση εξήντα σελίδων και προ ολίγου, ο αξιότιμος κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας υποσχέθηκε τροποποίηση τουλάχιστον μιας από τις τροπολογίες αυτές που αφορά στις εφημερίδες της περιφέρειας και έχει ο Θεός μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολό του.

Έρχομαι τώρα στο περιεχόμενο. Τι βελτώνετε, κύριε Υπουργέ, κατά τον τίτλο; Καταργείτε τα ψιχία της οικονομικής στήριξης του επαρχιακού Τύπου, ο οποίος ήδη χειμάζεται και ψυχωραγεί. Επισπεύδετε τον αφανισμό του, για να επικρατήσει απόλυτα η μονοφωνία των φίλων σας εργολάβων-εκδοτών. Διότι φαίνεται ότι δεν αντέχετε ούτε στην ασθενή φωνή του ετοιμοθάνατου επαρχιακού Τύπου.

Καταργείτε τη δυνατότητα μιας μικρής απαλλαγής από μέρος των τηλεφωνικών και ταχυδρομικών δαπανών που προβλεπόταν για τον επαρχιακό Τύπο. Πόσα κερδίζει το Κράτος με αυτή την τροπολογία σας; Είναι τόσο μικρό το "κέρδος" είναι τόσο αστειό για το σύνολο του προϋπολογισμού του σπάταλου που δημιουργήσατε Κράτους, ώστε η σχετική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου, δεν αποτολμά ούτε την εκτίμησή του.

Βέβαια ο κύριος Υπουργός υποσχέθηκε, ότι θα πρυτανεύσουν σκέψεις πιο συνετές και εύχομαι να μην υπάρξει τροποποίηση της τροποποιημένης τροπολογίας. Ήδη, κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί των τροπολογιών, θα έχω τη μεγάλη αγωνία να περιμένω να δω αν θα δεχθείτε μια τροπολογία που έχω καταθέσει μαζί με τον συνάδελφο κ.Καρατζαφέρη, με την οποία ζητούμε να καταργήσετε το αγγελιόσημο, το οποίο επιβάλλεται στις διαφημίσεις για να υπάρξει μια τόνωση ελαχίστη, αλλά αναγκαία σήμερα στους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς της περιφέρειας οι οποίοι κινδυνεύουν να κλείσουν και επομένως κινδυνεύει αυτή η ίδια η βάση της δημοκρατίας που είναι η πολυφωνία.

Αναφέρει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αύξηση των εσόδων του Δημοσίου κατά 50% από τον αντίστοιχο περιορισμό της επιχορήγησης των ΟΤΑ.

Αποσιωπάτε όμως αιδήμονως, κύριε Υπουργέ, ότι οι ΟΤΑ θα εξαναγκασθούν να αναπληρώσουν τη δυσβάσταχτη η αβάσταχτη περικοπή με επιβολή νέων δικών τους φόρων στους οποίους τους οδηγείτε. Να λοιπόν ποιος είναι ο απώτερος στόχος σας μέσω του Α' και Β' βαθμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να επιβάλετε νέους φόρους, χρεώνοντας στην τοπική αυτοδιοίκηση το πολιτικό κόστος, την αγανάκτηση και την δικαιολογημένη διαμαρτυρία του Ελληνικού Λαού. Να λοιπόν ποιοι υπονομεύουν και ποιοι δεν πιστεύουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Μόλις πριν από λίγο, ο τέως Υφυπουργός Οικονομικών κ.Γεωργακόπουλος ομολόγησε, κυνικά θα έλεγα, ότι οι Ο.Τ.Α. έχουν έσοδα από παρκόμετρα.

Ποιος πληρώνει; Ο Ελληνικός Λαός. Οχι βέβαια απ' ευθείας στο Κράτος, αλλά μέσω των ΟΤΑ.

Τολμήστε λοιπόν, να πείτε την αλήθεια. Μη βάζετε νέους φόρους με προσωπείο και με ενδιάμεση την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Προσπαθείστε με τόλμη να περιορίσετε τις δαπάνες της κρατικής μηχανής. Κράτος είναι και οι ΔΕΚΟ, όλοι οι δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Ας πάρουμε την κρατική Ολυμπιακή Αεροπορία. Πριν από δεκαπέντε περίπου χρόνια, η μεγάλη κατασκευάστρια εταιρεία μπόνιγκ αναγκάστηκε να αλλάξει ολόκληρη σειρά αεροπλάνων τα 707 και τα 727 προκειμένου κυρίως να πετύχει περιορισμό του πληρώματος του πιλοτηρίου κατά έναν στους τρεις.

Όταν ταξιθεύετε με την Ολυμπιακή, θα παρατηρήσετε, ότι για να μεταφέρουν μια σκάλα καθόδου των επιβατών απασχολούνται πέντε εργαζόμενοι και χρειάζονται από πέντε έως δέκα λεπτά να κάνουν αυτή την εργασία, όταν το δρομολόγιο από την Αθήνα μέχρι τη Θεσσαλονίκη δεν υπερβαίνει τα 35 λεπτά. Να, λοιπόν, που επιβάλλεται ο εκσυγχρονισμός, να που επιβάλλεται μείωση του σπάταλου Κράτους και όχι με τον τρόπο με τον οποίο σεις προσπαθείτε. Εάν πραγματικά, θέλετε ουσιαστική και άμεση μείωση των κρατικών δαπανών, σε πρώτη φάση, αφήστε τους γραφειοκράτες του Υπουργείου σας να παίζουν, σχεδιάζοντας επί χάρτου και πάρτε πρακτικά μέτρα. Μειώστε το πλεονάζον προσωπικό. Πείτε ή εξαναγκάστε όσους έχουν προσληφθεί ειδικά στις ΔΕΚΟ να εργαστούν επιτέλους. Εκσυγχρονίστε παραγωγικά όλες τις κρατικές δραστηριότητες, αφού τις σημειώσετε στις απολύτως απαραίτητες.

Αντ' αυτού τι γίνεται σήμερα; Χιλιάδες προσλήψεις από το παράθυρο. Προσλαμβάνετε εσείς, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στις ανεξέλεγκτες κρατικές τράπεζες και ΔΕΚΟ και με το εφελτήριο των μετατάξεων τους διοχετεύετε στο δημόσιο. Προσλαμβάνετε θυρωρούς, κηπουρούς, νυκτοφύλακες, που λόγω κάποιων τυπικών προσόντων ή και χωρίς αυτά, καταλήγουν δια μετατάξεως μέχρι και σε διευθυντικές θέσεις του δημοσίου.

Αντί λοιπόν βαρύγδουπων και έντεχνων, αλλά κενών περιεχομένου νομοσχεδίων, όπως το συζητούμενο, σταματήστε αυτές τις μεθοδεύσεις που επιδεινώνουν ακόμη περισσότερο την αναποτελεσματικότητα του δημόσιου τομέα και καταρρακώνουν το όποιο κύρος του απέμεινε ακόμη και στα μάτια των ιδίων εκείνων που επωφελούνται από τις προαναφερόμενες μεθοδεύσεις.

Γιατί αλήθεια, αν έχετε πράγματι πρόθεση να βελτιώσετε τα οικονομικά του Κράτους, να περιορίσετε τη δαπάνη λειτουργίας του Κράτους, δεν ξεκινάτε από τα Υπουργικά σας γραφεία; Γιατί δεν περιορίζετε τους εκατοντάδες συμβούλους, των Υπουργών, των Υφυπουργών, των Γενικών Γραμματέων και όλων των άλλων κυβερνητικών πιλούχων;

Όμως, για να μη θεωρηθεί ότι εκ καθήκοντος αντιπολιτευτικού είμαι αρνητικός, οφείλω να συμφωνήσω με την παράγραφο 1 του άρθρου 1, στην οποία προβλέπεται ότι κάθε νέα πρόταση νόμου ή κάθε διάταξη που συνεπάγεται οικονομικό κόστος, θα πρέπει να προβλέπει και τον τρόπο ή την πηγή απ' όπου θα εξασφαλιστεί η σχετική δαπάνη. Δεν ομολογείτε, όμως, ότι πρώτη η Νέα Δημοκρατία, καθιέρωσε στην πράξη αυτή την πρόβλεψη πρόσφατα, προεκλογικά, όταν ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, εξήγγειλε ορισμένες παροχές προς τον Ελληνικό Λαό από μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά συγχρόνως ανέφερε και εκείνες τις πηγές απ' όπου θα εξασφάλιζε τη σχετική δαπάνη.

Τολμήστε, κύριε Υπουργέ, να πείτε την αλήθεια, να κάνετε τομές με βάση μια ολοκληρωμένη πρόταση χωρίς παραθυράκια ή υπόγειες διαβάσεις αναστροφής. Τότε πρώτοι εμείς θα σας υποστηρίξουμε. Όμως νομοσχέδια όπως το συζητούμενο, με αποσπασματικές, αλληλοαναιρούμενες, γεμάτες διόδους διαφυγής και καταστρατήγησης διατάξεις, δυστυχώς δεν μπορούμε να τα υποστηρίξουμε.

Οι φραστικές ιδεολογικές μεταλλάξεις σας από ορθόδοξο μαρξιστικό σε σοσιαλδημοκρατικό και σήμερα, όπως ακούσαμε, κεντροαριστερό Κόμμα, δεν βλάπτουν, γιατί δεν παραπλανούν πλέον κανέναν. Οι μεταλλάξεις όμως των οικονομικών σας προγραμμάτων, κύριε Υπουργέ, έχουν καταστρέψει τον Τόπο και υπονομεύουν το κύρος της δημοκρατίας. Γι' αυτό το λόγο το συζητούμενο νομοσχέδιό σας είναι απαράδεκτο και το καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Όσο την περασμένη αυτή ώρα απομείναμε, κύριοι συνάδελφοι, ας ανταλλάξουμε μερικές απόψεις, με καλή διάθεση, για το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο

διαβάζοντάς το, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά τον τίτλο, "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών", εκ πρώτης όψεως δεν μπορεί παρά κανείς να ενθουσιαστεί και όχι μόνο να ικανοποιηθεί. Αλλά διαβάζοντας περαιτέρω, το νομοσχέδιο στο σύνολό του, και συγκρίνοντάς το με την πορεία σας, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την ιστορία σας, με την πολιτική σας, με το παρελθόν σας, ούτε σ'αυτά τα οποία φαίνεται εκ πρώτης όψεως πως θέλετε να εφαρμόσετε, μπορεί να έχει εμπιστοσύνη, αλλά ούτε και οι διατάξεις μπορούν να εμπνεύουν εμπιστοσύνη.

Πρώτα-πρώτα, θα ήθελα να επισημάνω και να σας παρακαλέσω, ότι αν διαβάσατε την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής, η οποία ομιλεί περί αντισυνταγματικότητας ορισμένων διατάξεων και άλλων προβλημάτων που δεν έχω χρόνο, προς ανάπτυξη διερωτώμαι πώς επιμένετε σ'αυτό το νομοσχέδιο. Δεν έχω χρόνο να ασχοληθώ περισσότερο με την έκθεση αυτή και ως νομικός.

Δεύτερον, ειλικρινά, όταν άκουσα την ομιλία του κ. Κεδίκογλου, τον οποίο πράγματι διακρίνει το θάρρος, έστω και ως Εισηγητής του Κόμματός σας και του παρόντος νομοσχεδίου της Κυβέρνησης και όταν άκουσα επίσης, τον Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο του κ. Γεωργακόπουλο, διερωτήθηκα και διερωτώμαι ακόμη, πέραν της δεδομένης παρρησίας τους και του αισθήματος ευθύνης που τους διακρίνει, υπήρξαν όμως εισηγητές και Εκπρόσωποι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά υπήρξαν, εκείνοι σας κατέκριναν; Και ας μου επιτρέψει ο παρών κ. Κεδίκογλου -είναι γνωστός για το θάρρος του- ειλικρινά θα διερωτηθώ στη συνέχεια, αν όσα εισηγηθήκατε, αγαπητέ, κύριε Κεδίκογλου και όσα ιδίως παρηγόρησε ο κ. Γεωργακόπουλος, όσα πολλά παρηγόρησε δηλ. ομίλησε στην αρχή για δύο λεπτά επαινετικά για το νομοσχέδιό σας και στη συνέχεια, το σφυροκόπησε, το κατήγγειλε τελικά θα το ψηφίσει; Και αν αυτό γίνει, θα είναι συνεπής με τη συνείδησή του ή θα προέχει η κομματική πειθαρχία;

Είπε ακόμη ο κ. Γεωργακόπουλος ότι δήθεν "ναι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας αν έχετε άλλη άποψη, διατυπώστε τη με πρόταση". Και μου έκανε εντύπωση αυτή η παρατήρησή του. Δεν γνωρίζετε, ότι εμείς της Ν.Δ. για όλα τα μεγάλα θέματα, για όλα τα σοβαρά θέματα έχουμε καταθέσει προτάσεις νόμων και για μερικά θέματα και μια και δυο φορές; Φέρτε μου μια πρόταση νόμου που να την ψηφίσατε ή φέρτε μου ένα θέμα που αιτιολογημένα να το απορρίψατε. Η μήπως δεν είναι αλήθεια ότι αργότερα εσείς επανέρχεστε σ'αυτά τα θέματα, για να τα εμφανίσετε ότι είναι δικές σας σκέψεις και προτάσεις;

'Αρα, λοιπόν, εμείς με αίσθημα ευθύνης και ως Κόμμα αλλά και ο καθένας μας ξεχωριστά, ιστάμεθα στη θέση αυτή ή στις άλλες θέσεις και εποικοδομητικά αλλά και κατακριτικά, εκεί όπου πρέπει αυτό να το κάνουμε και το κάναμε.

Από τη μελέτη, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, αυτού του νομοσχεδίου και ιδίως της Εισηγητικής Έκθεσης, γίνονται δύο σοβαρές διαπιστώσεις -δεν μπορεί κανείς να μην τις προσέξει- και οι δύο μάλιστα διαπιστώσεις στην αρχή της Εισηγητικής σας Έκθεσης. Διαβάζω λοιπόν, την πρώτη παράγραφο: "Η τρέχουσα δημοσιονομική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας χαρακτηρίζεται από στενότητα στην εξεύρεση πόρων και από υψηλές πληρωμές για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους".

Δεν πρέπει να σας ρωτήσω, ποιος ευθύνεται γι'αυτό; Δεν πρέπει να σας πω ότι δυστυχώς έχετε την ψευδαίσθηση ότι με αυτό το νομοθέτημα θα μπορέσετε αυτό που εσείς διατυπώνετε και δημιουργήσατε να το ρυθμίσετε και να το θεραπεύσετε;

Και μια δεύτερη τραγική διαπίστωση: Λέτε στη δεύτερη παράγραφο, ότι: "παρά την πρόοδο που έχει σημειώσει -τάχα σημειώνω εγώ- τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα, έχει το υψηλότερο έλλειμμα του κρατικού τομέα ως ποσοστού του ΑΕΠ μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

Δεν πρέπει να σας ρωτήσω, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, ποιος ευθύνεται γι' αυτή τη διαπίστωση που κάνετε σε επίσημο έγγραφό σας στην εισηγητική έκθεση; Ποιος δημιούργησε το μεγάλο χρέος των τριάντα έξι τρισε-

κατομμυρίων; Ποιος κυβερνούσε τον Τόππο, από το 1981 μέχρι σήμερα; Έχετε ή δεν έχετε ευθύνες γι' αυτό το μεγάλο χρέος; Και έχετε την ψευδαίσθηση, ότι θα θεραπεύσετε αυτό το πρόβλημα με αυτό σας το νομοσχέδιο;

Πάω σε ορισμένα ειδικότερα θέματα. Ομιλείτε για ειδικούς συμβούλους και λέτε ότι με αυτόν τον τρόπο θα περιορίσετε τις δαπάνες των συμβούλων. Εδώ πρέπει να ασχοληθούμε, γιατί δεν είναι απλό το θέμα. Τι μεγαλύτερο πρόβλημα δημιουργείτε, με αυτό που εσείς οι ίδιοι λέτε; Γιατί πράγματι επ' αυτών που εσείς παρατηρείτε για τους συμβούλους, που είναι ασφαλώς μία ιδιαίτερα μεγάλη δαπάνη για το ελληνικό Κράτος, είμαι υποχρεωμένος να παρατηρήσω τα εξής:

Πρώτα ας δούμε το άρθρο 9 του νομοσχεδίου σας, στο οποίο λέτε ότι οι δημόσιοι Οργανισμοί, προσέξτε με -όλοι- οι ασφαλιστικοί φορείς -όλοι- τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου -όλα. Τι μένει;- "δύνανται να προσλαμβάνουν συμβούλους διαχείρισης". Δεν μας λέτε αριθμό, ούτε κάτω από ποιες προϋποθέσεις. Άρα, έχετε ένα νομοσχέδιο, όπου θα αυξήσετε τις δαπάνες με τους πολλούς συμβούλους, εκεί που θέλετε δήθεν να περιορίσετε τις δαπάνες!

Και μια και μιλάμε για συμβούλους, ασφαλώς έγινε λόγος προηγούμενα από συνάδελφό μου και ασφαλώς εγώ χθες ασχολήθηκα ιδιαίτερα, σε σχέση με την "Εγνατία Ανώνυμη Εταιρεία", που είχα την τιμή να είμαι ο πρώτος επερωτών για το θέμα της Εγνατίας Οδού, η οποία καρκινοβατεί και δεν πρόκειται να γίνει και έχετε τεράστια ευθύνη, γιατί το μόνο που κάνετε είναι ότι χρησιμοποιείτε σαράντα επτά συμβούλους σ' αυτήν την εταιρεία με υψηλούς μισθούς! Και δεν είναι μόνο αυτό. Εγώ είχα υπόψη μου ένα δημοσίευμα μιας εφημερίδας, που ανέφερε πενήντα επτά μόνο γενικούς και ειδικούς γραμματείς και μόνο για εξακόσιους συμβούλους, που παρέχουν σήμερα δήθεν υπηρεσία. Αλλά μετά λύπης μου, είδα καινούριο δημοσίευμα, πιο υπεύθυνο, που αυτοί οι ειδικοί σύμβουλοι είναι χίλιοι εκατό τον αριθμό, μόνο στα Υπουργεία σας, μόνο στους Υπουργούς και στους Υφυπουργούς και μόνο στους Γενικούς Γραμματείς.

Είχα την τιμή σε μια δύσκολη περίοδο της Πατρίδος μας, το 1989-1990 να υπηρετήσω σε μια τέτοια Κυβερνητική και Υπουργική θέση και διερωτώμαι, γιατί δεν είχαμε τέτοιες δυνατότητες, τώρα πού βρήκατε να έχετε χίλιους εκατό συμβούλους; Και ομιλούμε, ότι τάχα σήμερα είναι δυνατόν να περιορισθούν οι μεγάλες δαπάνες, με αυτό το νομοσχέδιο;

Επιτρέψτε μου, να αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα και να τελειώσω με αυτό, το οποίο, κύριε Υπουργέ, αποδεικνύει την προχειρότητα, την ανευθυνότητα και τον αντισυνταγματικό τρόπο, που συνηθίζετε να νομοθετείτε.

Πράγματι, ενσωματώσατε στο κείμενο του νόμου τη γνωστή τροπολογία, με την οποία καταργείτε -δεν μειώνετε, όπως ειπώθηκε- το δικαίωμα των επαρχιακών εφημερίδων, να έχουν μειωμένα τέλη στους ΕΛΤΑ και τον ΟΤΕ.

Κατ' αρχήν αυτή την τροπολογία σας πρέπει να την χαρακτηρίσω σκανδαλώδη, περίεργη και ιδίως καταστροφική, για τις εφημερίδες της επαρχίας, αλλά και τις εβδομαδιαίες επαγγελματικές εφημερίδες όλης της Χώρας.

Βεβαίως, είναι καλό εκ πρώτης όψεως, και δεν είναι προς τιμήν σας ότι υποχρεωθήκατε, κάτω από την αντίδραση όλων, Βουλευτών, εκπροσώπων των εφημερίδων της επαρχίας και γενικότερα, να πείτε ότι θα αποσύρετε τη διάταξη και θα δούμε πώς και εάν θα γίνει. Αυτό είναι δευτερεύον θέμα. Βεβαίως, πρέπει να το κάνετε και βεβαίως, διαμαρτύρονται οι πάντες.

Το θέμα δεν είναι εκεί όμως. Το θέμα είναι αλλού. Το θέμα είναι πόσο πρόχειρα νομοθετείτε. Το θέμα είναι πόσο σέβεστε την επαρχία, πόσο σέβεστε τις εφημερίδες της επαρχίας. Αυτό είναι το μείζον θέμα. Και βεβαίως, επαναλαμβάνω θα είμαι και εγώ από αυτούς που θα καταψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο, αλλά για μένα το μείζον θέμα στην υπόθεση αυτή είναι ο τρόπος που φέρνεται αυτή την τροπολογία, πόσο σέβεστε τις εφημερίδες της επαρχίας και με τον τρόπο που αμέσως με την παραμικρή αντίδραση, προτού ολοκληρωθεί η συζήτηση, έρχεσθε και αποσύρετε ή υπόσχεσθε πώς θα αποσύρετε αυτήν την τροπολογία. Την καταδικάζω ως τακτική και είναι

αρκετό και μόνο αυτό για να καταψηφίσω το νομοσχέδιο. Γιατί είναι ανάγκη κάποτε επιτέλους με περισσότερο σεβασμό να βλέπτε την επαρχία και τους εκπροσώπους στην επαρχία, των εφημερίδων. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Έχω την επιστολή και το έγγραφο της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής η οποία λέει ότι κάθε επιπλέον προϋπόθεση συνιστά περιορισμό της νομοθετικής αρμοδιότητας της Βουλής και συνεπώς δεν μπορεί να γίνει με απλό νόμο όσα αναφέρονται εις το άρθρο 1 παρ. 1 του νομοσχεδίου. Και κατά το άρθρο 75 και 65 ουσιαστικά η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής κηρύσσει αντισυνταγματική την παράγραφο 1, του άρθρου 1 του νομοσχεδίου. Και αυτό θα έχει τεράστιες επιπτώσεις, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα δημιουργούνται τεράστια προβλήματα όταν θα φέρνεται προς ψήφιση τροπολογίες και νομοσχέδια στα οποία δεν θα προβλέπεται η δαπάνη. Και όπως είπε ο κ. Γεωργακόπουλος θα πρέπει να υπάρξει φορολογική επιβάρυνση με το ίδιο το νομοσχέδιο. Δεν έχετε βρει τρόπο μέχρι τώρα για να μας πείτε κατά ποίο τρόπο, επιστημονικά, συνταγματικά θα διορθώσετε το κενό το οποίο επισημαίνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Το επεσήμανε και ο κ. Γεωργακόπουλος και ο κ. Κεδίκογλου σας τα είπε και τα είπε πολύ καλά. Τι θα κάνετε σ' αυτήν την περίπτωση; Τα γεγονότα θα σας υπερπηδήσουν, θα έρχονται οι ανάγκες, θα έρχονται οι Υπουργοί με τις κοινωνικές ανάγκες και εσείς θα εισάσετε υποχρεωμένοι να κάνετε τι συνταγματικά; Θα φορολογήσετε ή δεν θα φορολογήσετε; Πέστε απόψε τι τρόπο θα εξεύρετε για να εισάσετε συνταγματικώς κατοχυρωμένοι για τη λειτουργία του άρθρου 1, παρ. 1 του νομοσχεδίου το οποίο συζητάτε.

Πλέον αυτού, θέλω να πω, ότι στην έκθεση επισημαίνεται, ότι η αύξηση του συντελεστού φορολογίας και η μείωση των επενδύσεων του κρατικού τομέα είναι αρνητικές προϋποθέσεις αλλά είναι αναγκαίες για να λειτουργήσει η εκταμίευση από το Ταμείο Συνοχής. Και ενόψει αυτού, με πλήρη λογιστική τακτοποίηση, χωρίς να λάβετε υπόψη σας καθόλου τη διάσταση η οποία σας χωρίζει από τα μέτρα τα οποία παίρνετε εν σχέση με τη λειτουργία της ψυχής της κοινωνίας μας, οδηγείτε και το νομοσχέδιο αυτό απόψε σ' αυτό το αδιέξοδο. Και αδιέξοδο προκύπτει σ' όλα του τα άρθρα. Το 25% που λέτε που κόβετε από τα νοσοκομεία, από τις ΔΕΚΟ και από την Τοπική Αυτοδιοίκηση τα τέλη κυκλοφορίας θα δημιουργήσει προβλήματα, θα δημιουργήσει θέματα. Χτυπάτε τους ΟΤΑ κατά τέτοιο τρόπο που θα δημιουργηθούν κοινωνικές εκρήξεις τις οποίες αυτή τη στιγμή δεν υπολογίζετε, διότι απλούστατα αλληλοσυγκρούονται οι διάφορες τάξεις και λειτουργείτε κυβερνητικά. Και λειτουργείτε κυβερνητικά με αίσθηση απλού λογιστού, με πτωχό λογιστού μέσης επαγγελματικής σχολής. Δεν είσατε Υπουργοί, άξιοι αυτής της κρίσιμου περιόδου που έχει αυτή τη στιγμή ανάγκη ο Τόπος, να ρυθμίσετε τα θέματα.

Μην γελάτε, κύριε Υπουργέ, γιατί αυτή τη στιγμή οι αγρότες απεσώρθησαν, αλλά οι εκπαιδευτικοί πάνε κοντά. Τι συμβαίνει όμως; Στην πορεία του χρόνου με τη λειτουργία αυτών των νομοσχεδίων θα δημιουργηθεί συμπαρατάξη όλων των αλληλοσυγκρουόμενων τάξεων, διότι θα βρεθούν στο αυτό πεδίο εφαρμογής της αρχής της κοινωνικής αδικίας. Και τότε θα έχετε να αντιμετωπίσετε ολόπλευρα και ολόσωμα όλες εκείνες τις τάξεις οι οποίες σήμερα σας δίνουν τα περιθώρια να κυβερνάτε χωρίς να κινδυνεύετε. Θα υπάρξει όμως σημείο κινδύνου. Το λέει και ο Τόυνμπη, το λέει και ο Γκάλμπρεϊθ ότι οι τεχνοκράτες και οι λογιστές δεν μπορούν να βρουν διέξοδο στο αδιέξοδο της κοινωνικής κρίσης συγκεκριμένα δι' ημάς και στην εναρμόνιση των όρων της λειτουργίας αυτών που επιβάλλει η Κοινή Ευρωπαϊκή Αγορά, με τα μέτρα τα οποία θα λάβετε. Σας είπε η Κοινή Ευρωπαϊκή Αγορά αυτό, εσείς τι μέτρα λαμβάνετε; Λαμβάνετε μέτρα να κτυπήσετε τους ΟΤΑ; Λαμβάνετε μέτρα να κτυπήσετε το κομμάτι της κοινωνίας το οποίο θα εκραγεί.

Δημιουργείτε θέσεις συμβούλων και τις δημιουργείτε κατά τρόπο αδιαφανή. Έχετε συμβούλους διαχείρισης. Οι σύμβουλοι διαχείρισης και οι σύμβουλοι οργάνωσης διαχειρίζονται ορίζονται από το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και οι άλλοι με κριτήρια αξιοπιστία, εξειδικευμένη εμπειρία, κύρος και διάθεση επαρκούς επιστημονικού προσωπικού. Ότι θέλετε κάνετε. Με τον διορισμό αυτών των συμβούλων διαχείρισης και αυτών των οργανωτών διαχείρισης, δημιουργείτε πρόσωπα κομματικού Κράτους. Εδώ χρειάζεται διακομματική επιτροπή. Χρειάζεται διαφάνεια για να αποκρουστεί η λειτουργία της κομματικής σκοπιμότητας. Δημιουργείτε έξοδα και καταργείτε κοινωνικές ανάγκες σε τέτοιο σημείο που θα έλθουν σε σύγκρουση. Αυτοί θα τρώνε, οι νηστικοί τι θα κάνουν; Επομένως εδώ ερωτάται τι πρέπει να κάνετε.

Στις προσλήψεις δημιουργείτε παράθυρα. Στα νοσοκομεία θα βάζετε ανθρώπους που θέλει το Υπουργικό Συμβούλιο. Στους εκπαιδευτικούς ομοίως. Στο Λιμενικό Σώμα ομοίως. Δηλαδή το Υπουργικό Συμβούλιο θα αποφασίζει κατά ποίο τρόπο θα προσλαμβάνονται. Δηλαδή οι εξαιρέσεις είναι περισσότερες από τις μη εξαιρέσεις και επομένως το προσωπικό, το οποίο θα προσλάβετε θα είναι πολύ μεγαλύτερο από εκείνο το οποίο θα φεύγει, ή θα απολύεται. Επομένως τι έχετε κάνει στο θέμα αυτό, κύριε Υπουργέ;

Εκτός τούτου θα πρέπει να αντιληφθείτε, ότι εκείνη η γνωμοδοτική επιτροπή δεν είναι τίποτε άλλο παρά από τους Γενικούς Γραμματείς των Υπουργείων. Χαίρω πολύ! Οι Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων είναι εκείνοι, οι οποίοι δεν αδειάζουν ούτε καφέ να πουν λόγω των επιβαρυνμένων ασχολιών τους.

Τους βάζετε εδώ για να πάρουν και τα δεκαπέντε εκατομμύρια που λέει η έκθεση. Τους δίνετε δεκαπέντε εκατομμύρια, το χρόνο, στους Γενικούς Γραμματείς, που είναι μέλη της επιτροπής, γιατί λέει ότι η αμοιβή τους είναι δεκαπέντε εκατομμύρια, κάθε χρόνο. Είναι τρεις-τέσσερις θα μοιράζονται από τρία-τέσσερα εκατομμύρια το χρόνο. Όχι, κύριοι! Δεν δημιουργείται Κράτος με τέτοιου είδους προϋποθέσεις και με τέτοιου είδους λειτουργίας προϋποθέσεων δι'εφαρμογής νόμων. Η εφαρμογή των νόμων θα αποτελέσει ένα τεράστιο πόλεμο εναντίον σας. Θα αποτελέσει ένα ηφαίστειο. Δεν μπορούν οι Γενικοί Γραμματείς να παίρνουν επιπλέον χρήματα. Έπρεπε να υπάρχει διακομματική επιτροπή και μέλη διακομματικής επιτροπής για να σβήσουν αυτή την πυρά της κοινωνικής αδικίας την οποία κάνετε. Αλλά κάνετε κομματικό κράτος με τους ίδιους τους Γενικούς Γραμματείς σας. Με ένα τέτοιο περιεχόμενο νομοσχεδίου είναι δυνατόν να οδηγήσετε το Έθνος σε μια εναρμόνιση της λειτουργίας της ψυχής της κοινωνίας με τα μέτρα που παίρνετε; Η άψυχη αντιμετώπιση και το επάγγελμα του λογιστή το οποίο κάνετε θα το πληρώσει το Έθνος, εάν εσείς έχετε επιθυμία να υπηρετήσετε τα υπουργικά έδρανα. Δεν φταίτε όμως μόνον εσείς, κύριε Υπουργέ. Φταίνει και οι προϊστάμενοί σας, οι οποίοι σας εξέλεξαν για ένα τόσο άχαρες και ένα τόσο λογιστικό και απάνθρωπο κοινωνικό έργο το οποίο επιτελείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε κύριε συνάδελφε. Δεν μπορούν να σας προλάβουν και να γράψουν αυτά που λέτε στα Πρακτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Τελειώνοντας, θέλω να πω, ότι όλες αυτές οι διατάξεις δεν είναι δυνατόν να αναστείλουν την ολομέτωπη κοινωνική επίθεση, η οποία θα δημιουργήσει και την κυβερνητική κρίση. Τώρα είμαστε σε κοινωνική κρίση ηπίας μορφής. Να είσθε βέβαιοι, ότι δεν βγαίνει η δουλειά έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Τσαφούλια, σας έκανα την παρατήρηση, επειδή μιλούσατε πολύ γρήγορα, δεν προλάβαιναν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Ο Κανονισμός επιτρέπει στα μικρά Κόμματα να μην ακούγονται!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Τσαφούλια, είδατε με τι ανοχή το Προεδρείο σας άφησε το χρόνο. Απλώς έκανα την παρατήρηση, διότι δεν προλάβαιναν στα Πρακτικά να σας γράψουν και να καταλάβουν τι λέτε.

Ο κ. Τζωάννος έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα χρησιμοποιήσω πολύ χρόνο, διότι είναι προχωρημένη η ώρα και θα μιλήσω επιγραμματικά. Άλλωστε, οι εκλεκτοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας απέδειξαν, ότι δυστυχώς το νομοσχέδιο δεν θα οδηγήσει ουσιαστικά στην περικοπή των δαπανών, αλλά αντιθέτως ένα μεγάλο σκέλος του αποτελεί μια νέα φοροεισπρακτική διαδικασία.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ σε ένα σημείο της ομιλίας του κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος απαντώντας στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας εξήγησε ότι το νομοσχέδιο ουσιαστικά αποσκοπεί στην εξυγίανση του χρηματοοικονομικού σκέλους του δημόσιου τομέα και όχι τόσο πολύ στο οργανωτικό σκέλος.

Και θα ήθελα να υπενθυμίσω στον παριστάμενο κύριο Υφυπουργό και συνάδελφο στο πανεπιστήμιο, ότι δεν μπορούμε να έχουμε αποτελεσματικό χρηματοοικονομικό μανάτζμεντ χωρίς σωστή οργάνωση. Αυτά τα δύο πράγματα πάνε χέρι-χέρι. Και όπως διαπιστώνετε από το νομοσχέδιο αυτό απουσιάζει η τομή στο οργανωτικό σκέλος, στο λειτουργικό σκέλος του δημόσιου τομέα. Κάτι το οποίο βέβαια αφορά τον κ. Παπαδόπουλο. Αυτό φαίνεται άλλωστε και στις σχέσεις της κεντρικής Κυβέρνησης με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Γίνεται μια παρέμβαση περιορισμού της επιχορήγησης των ΟΤΑ, χωρίς να εξειδικεύονται οι λειτουργικές σχέσεις μεταξύ κεντρικής Κυβέρνησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε όλες τις βαθμίδες. Αν δεν έχουμε ουσιαστική λύση του προβλήματος αυτού θα έχουμε διαιώνιση δαπανών, αλλά και το κυριότερο, τρομερές δυσλειτουργίες. Και τις δυσλειτουργίες αυτές τις ζούμε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Είχαμε τα φαινόμενα στη Μυτιλήνη με τα σχολεία -και χαίρομαι που είναι παρών ο κ. Κόρακας- όπου δεν ήξεραν ποια υπηρεσία είναι αρμόδια για τα σχολεία: ο δήμος, η νομαρχία, το Υπουργείο Παιδείας.

Αν δεν εξειδικευθούν σωστά οι σχέσεις εξουσίας -ευθύνης δεν πρόκειται να λύσουμε ουσιαστικά τα προβλήματα και μάλιστα το πρόβλημα της παραγωγικότητας στο δημόσιο τομέα.

Υπάρχει μια άλλη διάσταση, την οποία πρέπει να επισημάνω αυτή την ώρα, η οποία έχει πολιτικό χαρακτήρα. Διαπιστώσαμε ότι, πέραν του επισήμου Εισηγητού της Πλειοψηφίας και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ομίλησε, επί της αρχής του νομοσχεδίου, κανένας από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Αυτό θα έπρεπε να προβληματίσει την Κυβέρνηση, γιατί αποτελεί αν θέλετε ένα είδος ψηφοφορίας με τα πόδια. Πολλές φορές δεν ομιλούμε, αλλά ψηφίζουμε με τα πόδια αποχωρώντας ή μη συμμετέχοντας. Και νομίζω ότι εδώ υπάρχει ένα πολιτικό μήνυμα και θα έπρεπε να προβληματίσει σοβαρά την Κυβέρνηση.

Ετέθη το θέμα του επαρχιακού Τύπου. Γιατί ήρθε το θέμα, εφόσον το ανακαλείτε; Και με ποιο τρόπο το ανακαλείτε; Εκτός πλέον αν έχετε τροπολογίες των τροπολογιών, που δείχνει τέλεια προχειρότητα. Δηλαδή εφαρμόζετε την τακτική του να δοκιμάζουμε τις αντιστάσεις και ανάλογα με τις αντιδράσεις που θα υπάρξουν, να κάνουμε τακτικές υποχωρήσεις. Αλλιώς, δεν εξηγείται γιατί ήλθε αρχική σας πρόταση.

Επανερχομαι στο θέμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν είναι τόσο απλό να λέτε ότι η περικοπή των εσόδων των ΟΤΑ από τα τέλη κυκλοφορίας είναι μικρό θέμα. Αν πάτε στον πίνακα 5.14 της Εισηγητικής Έκθεσης επί του προϋπολογισμού θα δείτε ότι υπάρχει μείωση στις επιχορηγήσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης κατά 7,7% γενικώς. Εάν συνδυάσουμε δηλαδή τις περικοπές από άλλες πηγές και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι απαιτούμε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση νέους ρόλους νομίζω ότι, με την πολιτική που ακολουθείτε, δημιουργείτε τεράστιες δυσλειτουργίες και ο θεσμός της αποκέντρωσης πλήττεται βάναυσα.

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω το θέμα της μετοχοποίησης των ΔΕΚΟ. Εδώ υπάρχει ουσιαστικά μια λογιστική αλχημεία η οποία εφαρμόστηκε και από τη Γαλλία για να βοηθηθεί στην

αξιολόγηση της γαλλικής οικονομίας βάσει των κριτηρίων του Μάαστριχτ. Αυτή η πλευρά μπορεί να είναι αποδεκτή. Αλλά η ουσία ποια είναι; Η ουσία είναι ότι στο ενεργητικό των ΔΕΚΟ εμφανίζονται συσσωρευμένες ζημιές. Η εξυγίανση θα έπρεπε να έλθει από τη μείωση της καθαρής θέσης.

Δεύτερον, η σχέση Κράτους με τις δημόσιες επιχειρήσεις επειδή μπορεί να υποκρύπτει και στις περισσότερες περιπτώσεις υποκρύπτει κρατική επιχορήγηση που μπορεί να νοθεύει τον ανταγωνισμό, υπόκειται, όπως γνωρίζετε, στον έλεγχο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, βάσει των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης της Ρώμης. Ας σημειωθεί ότι η Επιτροπή έχει απόλυτη εξουσία κρίσεως και επιβολής ποινών. Δεν μπορεί να τεθεί πολιτικό θέμα. Στην περίπτωση αυτή δεν έχει αρμοδιότητα το Συμβούλιο Υπουργών.

Κατά συνέπεια θα πρέπει να λάβετε σοβαρά υπόψη τους κανόνες τους οποίους επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ειδικότερα η Γενική Διεύθυνση 4. Σας αναφέρω ενδεικτικά εδώ την Οδηγία 723/80, όπως έχει τροποποιηθεί με μετέπειτα Οδηγίες της commission για τη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων. Άλλωστε το ζείτε αυτό με το πρόβλημα της Ολυμπιακής αεροπορίας.

Τέλος, όταν θα μιλήσουμε στα επιμέρους άρθρα, θέλω να επισημάνω και τη διάσταση που έχει σχέση με την αξιοποίηση των ακινήτων του Δημοσίου. Έχει παρουσιαστεί το φαινόμενο μέχρι σήμερα να μην είναι το Δημόσιο καλός επενδυτής σε ακίνητα. Η απόδοση αυτών των ακινήτων είναι αρνητική αν λάβουμε υπόψη και τον πληθωρισμό. Να μην εμπλακεί το Δημόσιο σε τέτοιες επενδύσεις όσο αυτό βέβαια είναι εφικτό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μιλάμε για ιδιόχρηση μόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Δεν είναι σαφές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σαφέστατο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Ας το διευκρινήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Εν πάση περιπτώσει ας μην εμπλακεί το Δημόσιο σε δουλειές, οι οποίες παίρνουν τη διάσταση της εργολαβίας. Αντιθέτως εφόσον υπάρχει περιουσία η οποία είναι αναξιοποίητη όπως εκείνη που ανήκει σε ασφαλιστικά ταμεία -έχω υπόψη μου το ΝΑΤ στον Πειραιά- ας πουληθεί αυτή η περιουσία ώστε τα ρευστά να μειώσουν το δημόσιο χρέος.

Κύριε Πρόεδρε, θα θέλαμε δεδομένου του τίτλου του νομοσχεδίου να το ψηφίσουμε, αλλά δυστυχώς το περιεχόμενο καθιστά αυτή την υπερψήφιση αδύνατη. Θα επανέλθω

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

επαναλαμβάνω στην κατ' άρθρον συζήτηση αύριο και μεθαύριο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κεδίκογλου, θέλετε το λόγο;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εσείς, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Κι εγώ αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των εγγεγραμμένων να μιλήσουν επί της αρχής και κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο κατ' αρχήν;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατ' αρχήν κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 8 Ιανουαρίου 1997, της Πέμπτης, 9 Ιανουαρίου 1997 και της Παρασκευής, 10 Ιανουαρίου 1997 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνεται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης, 8 Ιανουαρίου 1997, της Πέμπτης, 9 Ιανουαρίου 1997 και της Παρασκευής, 10 Ιανουαρίου 1997 επεκυρώθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε σε αυτό το σημείο να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.20' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη, 12.2.1997 και ώρα 18.00 με αντικείμενο εργασιών των Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο και στη συνέχεια νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών".

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ